

شکل : فهرست شده
۶۱۱۳

اس کیلئے مال

سید

شیخ الیاس

خدا

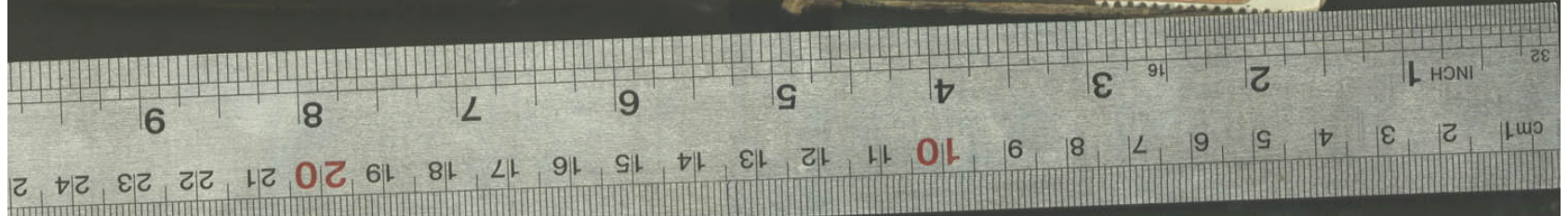
اس کیلئے مال

اس کیلئے مال

اس کیلئے مال

اس کیلئے مال

اس کیلئے مال

تینہات المیخانی

بسم الله الرحمن الرحيم

سیاس و ستایش مالک الملک را که بنظر شفق و نور
 سیاحان عالم خاک را بسیاران محیط افلاک بشناور و
 ساخت و اسفالات اجوام علوی را باعث امتزاجات حیات
 سخا کرد و قالب وجود نوع انسان را قابل ادراک حقایق و
 دقائق صنایع خود کرد و اینده از منازل سافراست عالمیه
 اشغال و تحویل فرمود و از ایشان اهل سعادت را از ظلمت غایت
 انصاف فرموده بنور هدایت رسانید و احوال و فضایل بشر را که
 حضرت محمد مصطفی است صلی الله علیه و آله و سلم در جلال نبوت
 و مرتبه مقصود رسالت گرامت فرمود و پیغمبر اخوان لقبا
 و باب مدینه علم و خازن سرور را که مظهر عیبت و مظهر غایت
 بخلاف او تعیین کرد و اولاد اخفاء او را که از غایت شرف

دله

و ظهور از توفیق و توصیف مستحق اند تا بحکم بر سر نهاد
 و خلعت امامت پوشانید و یکم میخیزد **مثل اهل بیت کثرت سفینه نوح**
 رهنمائی اهل نبات کرد و صلوات الله علیه و علیهم اجمعین و بعد
 چنین گوید ذره احقر و بنده کمتر اعیان این حجره قاسم بنجم نظر که
 چون همیشه خاطر فیض آثار و همواره ضمیر منیر بادشاهی است
 سیاه ظل آله حامی دین مبین سنی القرب کلکستان علی الامام
 شاه عباس الحسینی الموسوی الصفوی خلد الله ملکه و سلطانه
 و انفاض عالمین برده و حسانه بقیق و و متفحیح انکس نجوم
 را غلب و مایل بود بخاطر فائز این بنده داعی خطور میکرد که تقدیر
 استعداد و دلونش خود بعضی رساله درین فن و تالیف و ترجم
 نموده در بارگاه عرش اشتباه موضوع دارد لیکن در نیت است
 و هیچ حال که ملازم رکاب ظفر انتساب بود از کثرت بهار که
 بسبب دفع اهل خلاف بر ذمت ممت و الامت شای لازم
 شده بود و این مطلب در عقد و توفیق و انمقصد در برده توفیق خوب
 و مستور مانده تا آنکه در میوه امثال کرام طالب مصالک شدند و احوال
 انیم غیر وسیله صاحب دولتان خیر اندیش بصول رسید و فی الحکمه
 استنار فرصت روی نمود که شروع در معصود نماید و اول در خاطر
 شگفته این رسوخ نماید که چنان حکامی که منجمان در صفای شهور تقویم

کتابخانه
 مجلس شورای ملی
 کتابخانه

هر یک را بصورت مقتضی اینها که متقابل و مخالف نماید و نحو این طار در کتب
 مکتب او در بروج و غیره است و بسیار در این است سیما
 در وقت رکوع فتح الباب و نظریات آن معتبر داند و بعد از
 رعایت این شرایط هر چه طلوع او غالب کرد و عقد مصادره نماید
 پس مقتضی طالع و فصل را در هر باب نسبت باین مذکور است
 کلیت منظور و معنی داشته باشد با آنها مقابله و ملا حظ کند
 و هر چه موافق باشد معتبر داند و آنچه مخالف باشد مقتضی طالع
 سال و فصل را اگر جزویات معتبر نبوده باشد غالب باشد
 چه در هیچ وقت جزو یا کلی و فرع یا اصل معارضه نتواند کرد و هر چه
 مقتضی طالع سال یا فصل باشد هر وضع از او وضع هر وقت که
 بآن موافقت کند در آن ایام مترصد تا اثر آن مقتضی باشد
 و از سر درجه طالع سال و رسیدن او در هر وقت بدلائل اصلی
 که در صورت طالع است عاقل نباید بود بعد از جمیع این ملاحظاتی
 قوام احکام داده بر دبر صفت تقویم برد و در نظرات این نظرات
 و دیگر اوضاع که در ترمیم است و در خصوص مانند بلکه در احکام
 کلی نیز در این دارد چنانچه اشاره به هر کدام خواهد شد و چون یکی از
 آثار علوی حادث کرد و مثل قوس و قزح و شهاب و سایر
 و دیگر چیزها که در کتب احکام ثبت است و در طبعات تفصیل آنها

تقویم

بسیار

بسیار معتبر داند و هر گاه یکی از این دو مورد دست دهد در حکم انما
 و طریق نظر کند و اگر موافق احکام تقویم خود پسند البته در اندک
 حکم بر وقوع آن حادث کند چنانکه بطریق کتب این است
 و در کتاب مرقه الفلك در کلیه بجز این اشارت به معنی کرده میفرماید که
اذا وعدت القوة الفلكية بقتل فاستشهد عليه و اگر نفوذ باشد دو
 ذوا بدو ذنب یا دیگر علامات آتش که می بقا بود پیدا شود تا اثر
 اثر باشد که نسبت با وضع فلكی از فروع معتبر داند بسیار قوی داند
 است و آن در آن باب بسیار گفته اند و تا حد تعالی حد تاثیر آن
 در کتب ابرار کرده و بجز بهر صدق است و جمیع از اعلام بعضی علما
 دیگر از مضغفات و سایر خود تاثیرات نوشته اند مثل آنچه در کتب
 کجنگ بر درختان و بانگ کرکشان و آتش گرفتن زیر دیک و
 آینه ده کا و روی سموت و یک بای را با تمام بر زمین نهادن و در ک
 بآه در آن در آمدن و موش و مور و خیر و آه نوحه خود را از سوراخها
 بیرون انداختن علامت باران دانسته اند و بچین مکن بسیار در فضا
 و بر چین کوفته در چوگاه و نمودن روشنی چنانچه مثل طلعت
 علامت سرما و بچین بر زمین دغان از درخت و باران کی اگر
 اینها را نیز علاوه اوضاع سماوی دهند و در نیست چنانکه اگر بر سر
 بسیار نیست مع هذا که اهل هند مدار احکام برین نهاده اند و در ولایت

و از آنکه از بانک این ردی و صغیر عوگ درخت و موجودات است
 نه از آنکه در همان ولایت آنها را علاوه اوضاع فکلی داشته منظور
 دارند شاید این شرط است در حکام و در هر مقام که لایق و
 مناسب باشد موطنی قنیهات خواهد شد البته پیشتر حکام کم است
 و درست آید که عاقل و سلیم و ابدین و متدین باشد و درست قول و فارغ
 از غلباتی و غوایی و اسباب محاسن و متوجه ملذذ و معاد و کم خوار و کم
 و دانسته علم طبیعی و مستحق دلائل و قیاسات باشد و اگر اوقات بگذرد
 کتب حکام مشغول بوده باشد **باب اول در احکام قرانات که**
 و آن مشتمل بر شش فصل **فصل اول** بیاورد است که هر قران که در وقت
 واقع شود تا نیز او قوی تر است از آنکه در مالک الوتد از زائله الوتد
 خواه چند باشد و خواه ردی و اگر کو کین در آن برج خوشحال باشند
 تا نیز چند و قوی و ردی او ضعیف باشد و اگر بد حال باشند یکدیگر و از
 کو که هر کدام قوی و مستحق باشند تا نیز او در آن زمان عظیمتر باشد است
 و از منویات او غالب بر آن دیگر و اگر در وقت غافل نباید بود چه
 از جهت در حد صد و انتر روی در حد شش سوگند باشد و از باب منقذات
 و وجه نیز با غریب و نیز نباید است که معارضه منشرتی و زحل فصوص
 احکام ماه نیست بلکه سالها و قرنهای مؤخر و آنرا اعتبار است بسیار است
 که ابراد الی لایق و مناسب نیست و مطلب ما حکام جزو است که

بر صفای تقویم منسوب نیست لکن اگر اهل ایمان دهد و عمر و خاکند در آن
 باب و سایر احکام کلی که بعبید تو شسته شود **فصل دوم در**
قرانات که یک بار عمل در مثلثات اربع و بروج اثنا عشر قران منشری
 و زحل در مثلثات اثنی و لالت کند بر خروج جمعی که در این منبریت سخن
 کنند و همغال ملک و دولت بود خصوصاً در طرف مشرق و در لشکر
 و ویران و حرقت شهرها در انظار و فاش کشن از دیدن و هلاک
 ممالیک و دو آب سم کشافه و فرو رفتن سفکمان و تنوین در آب
 و اسراف و حکام و بد کشن هوا و تفاوت نرضا و وقوع امر خفا
 سبب است که زحل مستحق باشد و وقت لغو و تغییر عادات و رسوم ملک
 و ظهور سلاطین حکام عادل و معوی ساجد و اس وقت عیما
 و فضلا و قضا و اکثر این تا نیز است در طرف مشرق و اقلیم اول
 و بعضی از اقلیم دوم باشد **و اگر در محل باشد** قوت اشراف و مدور
 بود و ظهور پادشاه بزرگ و باجست و قلی بعضی از ملک و سلطان
 و فرمان دمان و حدوث حوادث جدید و نقصان جور و ستم
 و پدید آمدن دولتها و رواج صوامع و معابد و اکلدن بنا و عمارت
 غالبه عا کفوض در طرف مشرق است که منشری مستحق و قوی حال بود
 و قوت نزع و جور حکام بر رعایا و کثرت مرگت و سفک دما و خیار
 اراجفت و دولت یک از ملک و زب سما که زحل مستحق باشد **و اگر در**

دلائل کند که باد شاه عراق و فارس را خوشنالی روی نماید
و هلاک بعضی از اکابر و عظمای باشد و ظهور عداوت و حقد و حسد
میان مردم و صالح رزق و خوشنالی متبع و عوارضان و درک یک افتخار
و ارباب عظام و قضات علی الخصوص که مشرکتر رجالت مذموم باشد
و ظهور پادشاهی از طرف مشرق و اقلیم چهارم و انتقال ملک و وضع
رسوم غریبه و بسیاری تاخت و غارت و اختراق مواضع و غیره که
سبب و بسیاری صید و شکار و تفاوت و رخسار و بطالت بزرگان
و غلبه وقوع موت در میان مردم و کثرت و بامندید و ارتفاع بخارا
و ارضه مظهر فاضله که رزل بر حالت مذموم باشد پس اگر **رزل** **مستقیم**
دلائل کند بر مرک ملک مایل و وقوع حرکت در ضلایق و انتساب
و کمی باران و نقصان رزق در اکثر بلدان و اگر مشرک می باشد دلائل
کند بر سرور ملک مایل و موت بعضی از عظمای و هلاک کثیری از آدمیان
و خوش هوا و صلاح ملک رزق و اگر **در قوس** **مستقیم** دلائل کند بر فتنه
و امراض و سوء حال و زرا و موت ملک عظیم ایشان و جوی میان
دو پادشاه و سوختن مواضع و غارت نمودن و جلا مردم از گن
و اوطان و بهبوب ریح و ظهور شخصی که دعوی کرامت کند و رونق
علم فقه و حدیث علی الخصوص که محمود الاحوال و مستحق باشد و قنوت
در رزق و استخبار و کثرت اصحاب دیوان و بسیاری اراجیف

و غیر

و قبح و فتنه که درون نفوذ و سستی بازارها و بدگشتن هوا و سرما
در وقت حضور که عطار و مفضل باشد **مقدار** **مستقیم** **در رزل**
در مشرق **خاک** دلائل کند بر بزرگ شدن فداوندان و نسیان
در عتقار و موت حاصل شیخ و سعادت خاندانهای قدیم و در
طعام و رغبت ضلایق بر رزق و کثرت و جوی و سعادت روستا
و محو ایشان و موت اهل طائف و جزار و انتقال ملک و دولت
سینما و طرف جنوب و وقوع زلزله سینما که رزل در وقت در این بود
و نظر عداوت عطار و قمر یا درین باب مملوک و موبد باشد و چون
اراجیف و فساد و خضر زنیات و اختلاف هوا و سرما در وقت
سینما که رزل در عاشر باشد و عطار و مفضل و چهار بیاضی و راز کش
ظهور رسوم جدید و معظم این تاثیرات در میان مشرق و جنوب اقلیم
اول بود اگر **در قوس** **مستقیم** و قتال افتد و ریح شدید و غلبه در این
بابل و فارس و موت یک از فرماندهان و سلطان عظیم ایشان و
رسیدن مردم و کثرت عطار و سیول و بسیاری رزق و غیره با غلبه اینها
و بنامای قدیم و کرانه رخسار و بهم زلزله فاضله که رزل در بیت را بود
و نظر عداوت عطار و مفضل و درین باب مملوک و موبد باشد و در این
نعمت و کسوی برده و بیماری در کا و کوسفند و این و مساجد و بنای
جنوب فاضله که مشرکتر محمود الاحوال بود و اگر **در قوس** **مستقیم** دلائل کند

۷ باد و بارانهای مایه دار و ظهور باد و شاه عادل و طلب این تاثیر
در جانب مغرب بود و حضور است اهل روم از بهار و کثرت اهل طین
و استنداد و قحط در آن ولایت با کثرت امراض و با اگر زحل
باشد بسیاری علیل و امراض بود اکثر از حال و کثرت تب و غارت
خاصه در بلاد عرب و قتل امطار و اگر مشتری مستقی باشد اختلاف
در میان لشکران و مردمان بهم رسد و همچنان اعداد و اوقا اکثر
آن بلاد و استنداد و قحط اما احوال رزق است میگو بود
دلالت کند بر شدت و زحمت خلایق و قحط و اگر
بلاد و خلف میان ملوک و فقها و قضاة و فتنای عظیم و کثرت
امطار و طوبی و بد و دانه و حسن حال اهل فداحت و اگر اهل
جبال و افکندن بنامای بلند و سرد و کاهنها و قصد و غیر درین
برزگان و فرو رفتن قومی و بر آمدن طایفه و بزرگ شدن دولت
و آسیب باد شامان و هلاک بزرگان و تغییر در سیرتهای مردم و
کثرت بخت و مناظره در علوم فقه و تفاوت زرخا و اگر زحل مستقیم
باشد شدت رسد مردم و قحط و اگر بلاد با قتل امطار و میا
و خشک رودخانهها و اگر مشتری مستقیم بود خوب و خوشی اهل بابل بود
و از رانی در آن ولایت بلکه را اکثر بلاد و با کثرت امطار و طوبی میا
و طینان رودخانهها **مستقیم مشتری و زحل در برج آید** دلالت کند

بر موت و رفعت مردم سخل و نقل دولت از طبقه علیا طبقه سفلی
و خلاف کردن قوم با باد شاه و اکابر و ظهور سلطان عادل و
بسیاری آنها و تفاوت زرخا و فدا مسافران دریا و خوف
سفاین و بودن سرما و بارندگی و جز اکثر میاه و امطار و بسیار
پشته و کمک در وقت اکثر این تاثیر است در جانب شمال بود و
کردن **اگر در سرطان بود** دلالت کند بر غنی لغت ملوک و طین
و فرو رفتن قومی و غلبه کردن ایشان بر اراذل و ملایمت و ثبات
و پیران و آفت گشتنها و شدت سرما در وقت و غنی آنها و جابجا
از آب خاصه در سواحل شمالیه و در دیگر بلاد بارندگی در حد وسط بود
و کثرت قاتل میان ملوک و قوت یکی ایشان و غلبه در اکثر بلاد
و از زان در بهار و صیف فطریا است و کثرت زردن و قاطع
طریق و اهل فساد و کدورت فتنه و قضاة و ارباب علمای شکی
گشت و زرع و اگر زحل مستقیم بود ملک بایل مضبوط باشد بصیفا
ملک آن وقت امطار و نقصان آنها و کثرت ضحاک و اگر
مشتری مستقیم باشد کثرت قاتل و ترکان و جدال باشد میان ملوک
و موت مادران و اقارب و بیماری و حرک در اهل جبال و غلبه
بلاد و کثرت تولید و قتل امطار و مردود و قوت و خیرات
قضاة و فقها و ارباب دین و فروغ اهل فلاح و اهل جبال و اگر

و بالا گرفتن کار مردم فرومایه و ظهور پادشاهی بزرگ و اشغال
دولت از فاندان بخاندان و تبدیل رسوم خلائق و فرود رفتن
بسیاری از نامداران و برخواستن فتنه و عیب در اقطاب
الکاف عالم و خوابناختن از آب و غرق گشتن و خوار گشتن
و حرکت هوام و نهب غارت و قتل خصوصاً در جانب شمال و قلم
چهارم و اگر زل مستقی باشد حرکت بعضی ملوک جبال بود و خوابی
بلا و آفت و هلاک متوطنان آنکه دود و هلاک کنندگان فاضله عقوب
و مار و کملی باران و کثرت هبوب برب و اگر مشتری مستقی باشد
بعضی از زمین میان با بعضی دیگر جاریه گشتند و در میان ایشان
صدوت قتل و قبیح باشد و همچنان اعدا و احتراق اکثر بلاد و قری
و هشتاد و فقط و کثرت باران بود و اگر در جهت بود دلالت کند
بر کثرت حرکت در اقلیم و همچنان اعدا بر ملوک و قتل مرغ و ماهی
و کثرت مطار و موج و طغیان میاه و هلاک شصتی بزرگ از صوف
پادشاه در عراق و واکشی شدن و لدم و حین چاه مشایخ و اهل قلات
و موت ملکی در موب و فقط در بلاد عجم و بسیاری آبشار و فتن
حیوانات آبی و تغییر در ادیان و جدل و خف و سلاطین و خوابناختن
از آب و تنفوق جستن سفکین و خط سفاین و فتنه و خلاف
میان ملوک و اگر زل مستقی باشد صدوت بود در اکثر اقلیم

و همچنان اعدا سابل و جبال و وقوع جاریه میان ایشان و قتل
مرغ و ماهی و بسیاری طغ و کثرت باران و برف و و فواید
و اگر مشتری مستقی باشد هلاک حاکم عراق عرب باشد و در
شدن و ارتش او و حسن حال اقلیم او باشد و در بعضی بلاد فقط
شود و کثرت مرغ و ماهی باشد و بسیاری باران و رعد و برق
مقارنه مرغ و زل در فتنه است اگر قران نحسین مطلقاً دلیل
شرف و فتنه است و تحقق طوسی قدس سره در سفینه الاحکام آورده
که اگر در حسن قران زل مستقی باشد و قوی صلب بود و احوال
زل بخوبی مایل باشد استیلا یابند و بر سایر اقلیم نفوذ کنند
و عمارات عالییه بنهائند و در کثرت زلزله است تمام غایبند اما
اگر مرغ مستقی باشد و قوی حال دلیل بود بر حرکت لشکر باری
صدوت فتنه و خرابی اطراف و حرب و کجاسته میان ملوک
با جمله امثال آینه و کوب دلیل بود بر ضعف حال پسران و صدوت
فتنه و آسیب فاندان قدیم و برخواستن زلزله و زدن کلا
و انیان و لغو و در اسباب معارض و صدوت زلزله میان زل
رایج بود و کثرت رعد و برق و صاعقه خاصه که وقوع مرغ در عارض
بود و نظر عطار در قمر باین دو کوب بعد اوت تا کید امرین مذکور
کند و اگر در سیم و نهم باشد دلالت بر فانی ماسجد و صوامع و بزرگ

۹ اهل اديان كند مقارنه **مخمس** و **مذله آتشي** دلالت كند بر محبت
 لشكرها و افتادن حرب بزرگ شدن مردم سفر و خرومايه و
 ساختن سلاهما و خواب و شوختن مواضع و ملالت صحرائين
 و غارت و شپخون خاصه در خيال و قلاع و موت بزرگي و زون
 در ايم مغشوشه و قلت و نقصان بزرگي و مكر و سلاطين
 و معارف و ظلم حكيم و تاريكي هوا و بركشتن چاهها و فساد
 غلبه خون در ابدان و خوف و حراس در خلائق خاصه در رشا
 و دماقين و بيماريهاي ديموي و قتلها و كثر اين تاثيرت در
 ولايت مشرق و آنگاه سيم بود **و اگر در محل بود** دلالت كند بر كشت
 امراض سيماء در طغف و كدورت هوا و موت اهل جبال و ملك
 كمي از سلاطين در ولايت شام يا عراق و فتنه و اضطراب عظيم در بلاد
 روم و حرب و قتال ميان ايشان و عرب و بسياري كرد و غنا
 و حركت در بابل و كوه باريها و هلاك كذا حكيم شام و تنگي طعام
 و خورق و قحط و كجالي آلات حرب و سباب طعن و ضربافت
 سپاه و احتراق مواضع و تلف شدن اغنام و مسدود شدن طرق
 و شواير و خوف خلائق و ظلم و ستم و ظلمت هوا و بربريها و غنا
 و رعد و برق در وقت اما نقصان بزرگي باشد و غوغايت هوا
 و فتنه در زمين و خراسان و طرق مشرق و اطلال و فغايت ميان دوشا

و احتراق مواضع خصوصاً در سواحل و در سوري و علل متناوبه
 خاصه در اوایل و او آخر شب و اگر زحل مستطلي باشد بجاري كوكبا
 بسيار بود و محوم و تاريكي باشد و اگر حريج مستطلي بود اندوه پايه
 بابل باشد و يكلن ملك از يكلن بركيري مشغول شود **و اگر در اسد بود**
 دلالت كند بر فتنه ميان ترك و عرب و شوين در ملك ترك و غيبت
 از خوانسان و صده و جبر و ظلم از سلاطين و اجتماع عساكر و طر و فتنه
 و خوف و فرغ در ميان خلائق و ظهور علامات آتشي و امكن زلزله و
 آفت بيماء و فوت كراما در وقت وزد و خور و ميان و اتراك و
 اهل جبال و شدت قحط و غلا و كشت محوم در خيالي و فغايت و ارتقاء
 كرد و غبار و نهيب غارت و ظلم و ستم و حضرت از سيماء و حيوان
 وحشي و انسي **و اگر عطارد در ماستري نشاند** و **مذله** دلالت كند
 بر تلف شدن اموال سلاطنه و خيانت در خراسان و اگر زهره نشاند
 دلالت كند بر سفر پادشاه بزرگ و استيلاي حديد بر خراسان و اگر
 زحل مستطلي باشد بادامي محوم بسيار وزد و كمي طعام و كشت باشد
 و اگر حريج مستطلي بود هلاك كمي از سلاطين بابل و ارمينه بود و قحط
 درين دو ولايت و جستن باد **و اگر در قوس بود** دلالت كند بر قيام
 فتنه و حرب و استيلا آلات طعن و ضرب و اندوه معارف و تاراج
 و قتل و غارت و آفت لشكران و تلف حيوانات سيماء

۱۰ و است و نقصان آنها و وقوع حرب میان ملوک و حدوث ویرانی
خار و کثرت قوه در اکثر اقالیم و بسبب ریح و خون ریزی در بلاد
ترکستان و بخارستان و شهرهای غیر و در بند و بند و غیرین
و کاشن و ولایت چین و برده کردن زنان و غلبه کردن کرهکان
و اگر نهادت عطا شود و مشتری بود با ماه دلاست کند بر کثرت زنا و فحش
و جور و شکسته شدن توپها و ظهور خیانت از مردم امین و بعضی گویند
از زمان مرخنا بود و اگر نهادت آفتاب بود دلاست کند بر سفاقت
و بستن کار ایشان و هر کوب که در وقت قس بود و منوبان او را رفت
رسد و حضرت رسیدن یکی یک دین و مذمب و رعیت مردم با فتن
و برنجات توابع و طعنهات اگر اصل مستحق بود و حرب افتد و شتر است
سموم و اگر مرغ مستحق بود در بعضی اقالیم باران بسیار و چمنها با
متواتر و ارزاق طعام بود **مفادنه تخمین و طعنه خاک** دلاست کند
بدی حال اعدا و لشکران و برخواستن فتنه و قوت فرمایه کان و
بدی احوال و رزاق و خدایان و خدایان در مردم و بیماری
مملکت و سیاستهای سلطان و قطع عقوبات و صلب و شکر کردن اهل
جایم و خیانت و جود و بشوین یافتن و قتل و مصادره اگان
و حول و جاس در مردم و نقصان بارندگی و قتل آنها و قتل
اشجار و در غنا و بدی اهل قلاع و جبال و غنوت آب و هوا و بیم زلزله

و خف

و خف سیما که دلائل طالع اجتماع استقبال آیه منفرد کرد و بدید
آمدن مورد و طبع طالع مخصوص با وجود شواهد و بسیاری را جیف
و قصد مردم بیکدیگر و اغلب این تاثیرات در اقلیم سیم و بین
روم بود **اگر در نور بود** دلاست کند بر فتنه اهل جبال و قلاع
محکمها و آشوب و اضطراب و تاراج در همدان و مانان و ماوراء
النهر و هلاک کاد و کوفته و ف و سفایین و مزایع و سفرهای
ملوک و اشراف و بیماری در خاص و عام و مردم که زنان و غلبه
کردن و زدن و سفرهای شان و اگر قمر و زهره و مشتری باشد
باشند دلاست کند بر بسیاری را جیف و زیاده شدن آنها
و هلاک اشراف و دولت و فرمایگان و قوت سفلیان و برین
آمدن شخصی از کومستان بر پادشاه وقت و غلبه وی اماور
اخر باطل کرد و در خیرکی زمان سخنا و بسیار شک و ما و نقصان
اشجار و اثمار و بادهای مضر و هر کوب که درین حال در وقت
بود دلاست کند بر کثرت مهورات آنکوب و اتیان و ضعف حال
اهل سپاه و اعدا و خدایان و احوال ایشان و رفتن مدکران
قطع عضوها و تباهی غلات و ارتفاعات و بسیاری گرم و طبع
و رعد و برق خاصه که مرغ در می شود متصل بقطر عداوت عطا
و هر اس در مردم و سرمدار وقت اکثر در اقلیم سیم و قحط و عجز

۱۱ و باد های سرد و موت ملکی یا یکی از عظمی و امکان زلزله خاصه که در
شواهد موجود باشد اگر زحل مستقیماً باشد دلالت کند بر موت بزرگان
از خورشستان و افتادن حریق و بیماری و بیم زلزله **اگر در سبیل بود**
دلالت کند بر آفت زراعات و انجمار و کثرت خلاف خاصه
در بلاد قطب و فساد در میان خلیق و حدوث حرب و وقوع حرکت
مغایجات و آمدن طاعون و بیماری و فساد و از رانی در ولایت
مصر و کثرت منازعت در انولایت و فساد نباتات و اشجار
و وقوع زلزله با انفجار شط و غرابه بقیع و کوفتن عمارات بالقدوة
و ارتفاع آفتاب و فتن و خشک هوا و فتنه در ولایت قستان و
فارس و غیره و زو بسیار در امراض و کوفتن مملکت و کمی آبها و نزاع در میان
غنائم و اقارب و دعویهای باطل و وقوع مصایب و اگر قمر ثلث
در غم و اندوه اطباء و عیال بود و آفت میوتا و غلات و بشباهات
عطار و آفت گشته باشد و اگر بشبهه نیرین بود دلالت کند بر محاربه
ملوک و رخو است و طلب از رعایا و متولیان بسیاری مضطرره و کج راه
شدن فساد و بیماری در میان زنان و هر کج که در سبیل بود منسوب
او و آن و تدریج و محضت و کثرت نفوذ بود در نواحی و وقوع
سرماد و انجمار و انجمار و اگر مریخ مستقیم بود دلالت کند بر حجاج
و قحط و سرماد و فتن و فساد و ظهور خسرات الارض و نقصان

کشته

کشته در گشت و رزق **اگر در جدی بود** دلالت کند بر حرب و
خونریزی در زمین حبشه و زنگار و برهند و لین و فساد و انجمار
و محرومات و آفت چاکه و اگر بشبهه است آفتاب و عطارد
دلالت کند بر قوت سرما و حدوث امراض زممه و بیماری یک
از پادشاهان عظیم الشان و هر کج یکی از فرماندهان در عراق
تا در جای هندوستان و کثرت جنوب و سایر امراض سوداوی
و هبوب ریح بارده و ارتفاع بی رات و اختلاف هوا و سرما
و بر قهای عظیم در وقت خاصه که زحل در عاشره بود و قوت حال
در دوان و اگر قمر و مشتری شهادت دهند دلالت کند بر ضعف
عامه و رسیدن قمر با عا و اثرات و جبر اعیان و اگر شهادت بده
بود دلالت کند بر قوت حال سلاطین و انصاف حکام و شدت ما
و تنگ استر و دراز کوش و خروج طایفه اماره و مستاصل شوند
و تاثیرات رویه این قران امون از سایر قانات بخشنند
چه درین برج نمود الا خواهد بود اگر زحل مستقیم باشد دلالت کند بر
خشکی هوا و سختی سرما در وقت و اگر مریخ مستقیم بود سختی کرم و
سرما باشد هر یک در وقت خود **مفارقة نحسین در مثله موسی**
دلالت کند بر فتنه و حرب و کثرت راجیف و بدگشتن هوا و بیماری
خوف و افادن عمارتها و فساد شدن معالجات اطباء و حکام اهل

۱۲ پنجم و ظلم و جاسوس و بیم در خلائق و قتل معارف و اکابر و خشک
 سال و رفتن آتشها در هوا و در کیندن باد و نای صوب و فساد
 اشجار و خوابها و بیداری در دزدان و بدکاران و سستی مردم
 در امور دین و بودن سرما در وقت و زحمت و کسالت و اهل قیام و
 جبال از لشکرهای نهانی و موت پیران و غارت و چگون
 و کوه پایا و لغت و ترختها و کوهی باز را و غلب این تا شیر در
 افق و ویم و زمین مغرب بود و اگر در جزایر بود و دلالت کند
 بر فتنه در زمین عرب و شهرهای شمالی و حواشی و در بلاد روم و فساد
 ملک بزرگان و بدی و کفر و بدید آمدن علامات و آفات در هوا
 خاصه که در این در عالم بود و سیما بنظر عطار در رفتن باد و نای مضر بر نباتات
 و حیوانات و اگر نمیدانند و آفتاب و عطارد باشد دلالت کند
 بر وقوع نقصانها و پیش آمدن سوزنا و حرکت بزرگان و فساد حال
 مسافران و رسیدن غم و کشت باطل حساب و ادب و شرف و عیب
 سرداران و وفای دروغان و کم شدن ایشان و کوه و باران و کوه
 که در روی باشد فساد باشد جوهر او را و منویات بیت او را و
 طبقات او را از خلائق و پیمان اعدا و صحت و باد و اکثر مایه
 بلخ و بهوب ریح حاره سیه که در این در عالم بود و در وقت فتنه در میان
 غم و باد و نای صوب و سقوط بسیار از اشجار و دست بردارندگان

خاصه و را قلم سیم و چهارم و نای صوب و نای صوب و جاسوس
 و فتنه در میان اهل مغرب و آفتاب و اگر در فصل مستطاب باشد طغیان و عداوت
 باشد در میان اکثر خلائق و بلاد و در اکثر بلاد و نای صوب و در
 و طغیان و نای صوب و نای صوب و نای صوب و نای صوب و نای صوب
 کوهستان بود بطرف روم و انوش و در این زمین و صد و
 بیماری و مرک و کثرت باران و در عهد و برق در وقت و اگر در جزایر
 بود و دلالت کند بر فتنه در جانب مغرب و چهارم و نای صوب و آفتاب
 لشکرهای و بدکاران و ظلم و ستم و فساد و اشجار و قتل و در
 و سرما در وقت و شدت حب در میان ملک و مرک در میان خلائق
 خاصه زمان اکابر و در دغوا از بسیاری خون و طغیان و فتنه
 و حب و معطله در میان عرب و کدورت و سرفی هوا و غارت
 بلاد روم و اسیر و برده کردن و فوت یک از ملک مشرق بسیار باد
 یک از بادشان مغرب و قحط و جوع و طغیان یک از علامات هوا است
 که در این در عالم بود و عطار در باد و نای صوب و نای صوب و نای صوب
 عطار در این فتنه بود و دلالت کند بر فساد و حال کیش در این و اشک
 و اگر نمیدانند و نای صوب و نای صوب و نای صوب و نای صوب و نای صوب
 نیزین باشد دلالت کند بر ظلم و ستم و طغیان و وصول دل و فتنه و
 بیماری و نای صوب و نای صوب و نای صوب و نای صوب و نای صوب

۱۳ اعتدال هوای زمستان و قلت مطار و اگر مرغ مستقی باشد
نزع بود میان سلاطین و مرکب خوامین و یکی ارتقاعات و یکی باری
در وقت **و اگر در دلو بود** دلالت کند بر حرب و فتنه در بادیه عرب
و حوالی کوه درمی و کسب دانی و جویان و طبرستان و سفود و کت
ملوک و اشراف و باد نای موج بکثر و خطر کشیده و فساد و حال
دریا و حین بر قنای و صاعقه و اگر بشند ماه و غطار و بود دلالت
بر یکی باران و رفتن باد نای سسه و ابر نای بام و بیماریهای مملکت
در کشتن خونها و طغیان و علامات در هوا فساد که مرغ در عاشر باشد
بمنظر عداوت و طرد و قطع راهها اگر بشند آفتاب بود دلالت
کند بر غضب و خونریزی میان دو پادشاه و اگر بشند زهره مشرق
دلالت کند بر خواب یا غنا و عمارت و زمان قیام و نای شکر
و هر کوب که در دندلو باشد فساد و منوبات او بود و چو شدن
و دیر شدن اگر او حشمت و خواب و آفت ببرد و بسیار و بجا
خون و اسیر مردم و زور رفتن ملک نامدار و فتنه در سبای کوفه
بعد از چهل روز مرکب مضافات بید آید و راهها سده و در دلیلی
رغل مستقی باشد دلالت کند بر سختی که ما و سر ماه یک در وقت
خود و اگر مرغ مستقی باشد دلالت کند بر بیماری مقدر شدن در
زمین موب و یکی باران **مقارنه امثلته آید بخسین** دلالت کند

بر فتنه و لشکرش و خلاف قومی پادشاه و حبس مردم سفله
و غلبه کردن نادانان و پیکران و بیرون آمدن بر روستا و اکابر
و خود افتادن حرب و مقاتله و ترس و طایق و برایش مردم
خواب مواضع و کینت اهل خیانت و فساد کشیده و فتنه شدن
مسافران و در دریا و بند کرداری لشکران و زحمت خانه آنها
قدیم و خواب مواضع از کثرت مواضع آب و طغیان و سلطان
عادل **و اگر در سرطان بود** کارد تر بود و در میان خون کشند
خاصه که در وند سابع باشد اما باطل گردد و فتنه و جویان افتد
در زمین عرب و ولایت عراق و جوانان لشکرش و فتنه و ترس
و بیم و رنج و فتنه طایق باشد و غلبه کردن ترکان بر اطراف
فتنه در قنای حکما و بسیاری از اجیف و کذب و نایمین راهها
و قطع طرق و یکی آبها و فساد و فتنه دریا و هلاک حیوانات
اگر بشند زهره مشرق باشد دلالت کند بر سختی و فتنه
در جمیع آفاق و بعضی گویند کشت و زرع بیکو باشد و حشران و فتنه
در اموال و مرکب اشراف و اکابر و هر کوب که در دندلو بود کزنده
منوبات آن و ترس و آنکوب باشد و کثرت جوی و واقع میان
اهل ازمینه و عرب و عجمی از طایفه ازاک و عداوت میان آرمین
و کثرت طغیان و ماران و سختی احوال لشکران و آفت فتنه عظیم

۱۴ و اگر در وسط السماء بود حکم یک از ملوک باشد و اگر در ذیل الارض
بود و خوب موضع و مکان زلزله باشد خاصه عطار در ناظر بودیم
منظر عداوت و غلبه کردن مردم سفید و زردت بر زکات از دنیا
و آفت بر کاران و ف و سفایین و غارت و زنا رس و ارمیه و
بابل و آفت نباتات از بلخ سیم که مرغ در دست در دهم باشد
و آفت فانی از آب فاضله در جانب شمال و اگر اصل مستقی
باشد دلالت کند بر عداوت میان مردم و بسیاری باران در
و ظهور حرثات الارض و اگر مرغ مستقی بود بسیاری جوان بود
و کثرت بلخ و توسط باران در وقت و باید دلت که از این
قرآن عظیم باشد بر سایر امانات کسین و حکام آن مخصوص
میت بلکه با الهادرن استیلا و استیلا می نمایند از امور و اوضاع
مخصوصه چنانکه در مطوبات مذکور است و اگر این زمان نزدیک تحویل
سال یا قریب نفس آن علوی زمین دست دهد با بوقت اقبال و کمتر
اثر آن عظیمتر باشد و اگر در عقب بود دلالت کند بر مقادیر و قیام
و در نفس یک از دوی الاقدار و بر جوانستن آشوب عظیم و تسلط
طغیان بر خفا و بیم خویش و خوف بیم در ضایق و آسیب بر کاران
و غلبه کردن دزدان و خاندان اهل نزع و اعمال بزرگ و بر سرسختی
و کثرت فتنه و جبهه و جبهات حکما و ظهور حیوانات و هوام مودینه

و رعد و برق و موت و آشوب در زمین و آب و بباد و سواحل و
عمان و بصره و متبع آن و تغییر احوال و برنج در تحت مردم و شربت
جو و مستم از جانب سلطین و اگر شتری و عطار در بایشان بود
دلالت بر نقصان و خسران تجارت و فتنه فرزند ان حکام قاسر
بایشان و بسیاری باد و بارانها و اگر زهره بایشان بود دلالت
بر بلخ و فتنه و هوام یک از ملوک و آفت رسد بر زبان و گرفتاری
سرداران و اعدا و هلاک بعضی از ایشان و چون شتری یا ماه بایشان
بود بیماری در ولایت بابل و شتر یا بد و اگر قفل باران قوی آید
و اگر عطار در بایشان بود بیماری در ولایت بابل و شتر یا بد و اگر
نبرصل مستقی باشد و در شهر باشد و فتنه و اعدا و در وقت و اگر در مستقی
باشد فتنه در کوهستان و کثرت حرثات الارض و فتنه در نزع و
کشته و باران و رعد و برق در وقت و اگر در برج و حوت باشد
دلالت کند بر فتنه و جهاد و سرمد یا شما و آن زمین و ولایت بایشان
و جرجان و شکر طعام در ولایت شام و دریا بار و صد و حشت
و رسیدن خسارت و بیم و خوف از اعدا و اگر طشت آفت بود فتنه
حالت اشرف و در بعضی از ایشان و بیماری یا دشت هر و کس سعاد
بسیاری حیوانات و حرکت بلخ و زهره و اگر طشت زهره بود دلالت بر فتنه
رمان و سختی حال مودان و هر کوب که در رعد ایشان بود دلالت

۱۵
برف دو منسوب آن کوکب و حرب و قتل و سنگ و بار و دریا
و بلادین و هند و نواحی و قتل در شام و عراق و عرب و کثرت ماهی
و کجنگ و رعد و برق و اگر زحل مستحق باشد دلالت کند بسیار
مرغ و ماهی و خشک هوا در وقت و اگر مریخ مستحق بود دلالت کند
بر خرابی بلاد و بسیاری باران و رعد و برق در وقت **نیمه**
هرگاه این قانات در وجه شرف کوکب باشد آن اقلیم که منسوب
بآنست کوکبست در شرف و افتاد و در میان انوش و پشتر باشد
چون در برج منقلب است و در وقت فتنه پری شود و اگر برج ثابت
و قریب باشد قوی و پایدار بود و در برج ذو جبرین که در وقت
و هر کوکب که نوز برایشان انگشت در میان طالع که منسوب باین کوکب
باشد فساد افتد و اگر هیچ کوکب نوز برایشان نیفتد و آن ضعیف
الانز بود و همچنین اگر در برج آتش بود اثر او در حد شرق باشد
و اگر در برج خاک بود در حد جنوب و اگر در برج بادی بود در حد
منوب و در برج آبی در حد شمال و نیز آن برج هر دو است که منسوب
بود معظم تا نیر قران در اول است باشد **نیمه** هر مس کوکب که
بخسینی در برج مجتمع شده فاسد گردند و قمر برایشان بود و اگر آن
برج خاک باشد فساد و مضرت عظیم از آب حاصل آید و اگر آتش
بود از آتش و اگر بادی بود از باد و **مقارنه زهره و زحل در وقت**

الرب و آن زهره و زحل مطلق دلالت کند بر دشواری و سختی
و ترویج مشیخ و کجنگ باشد و هر دو در برج ولایت مشرق
و فتح در ولایت روم و بسیاری اجبار در روع و باد و ماهی درخت
شگن و معتدل شدن هوای تابستان و سرمای باقراط در زمستان
و این معنی هم بحسب اماکن و مشیخ سایر کوکب متفاوت گردد اما اگر
زحل مستحق بود قوی صحر و دلالت کند بر سبک مشیخ و اصحاب جبال
و مایل بودن ایشان به طرب و از رانده طعام و بنا نهادن عمارت
و اگر بر نهر و قوی مستحق باشد دلیل کند بر بختن و منازله مرده
مطبوع و بر فتنه اهل طرب و زنان و با بکله و مشیخ ایشان دلیل
کند بر بسیاری حرت و تسل و ظهور گیرد و مکر در میان از و اهل قوی
افتادن کسب طرب و تماشای و قبض خاطر و استیلائی فکر طرب
قران زهره و زحل در وقت آتش دلالت کند بر سر آمدن وقت
و اوقت و علت در زمان و خادمان و اصحاب اصوات و المان
و بر آمدن کفاهای زور و دشواری وضع حمل و خدمت از و اهل
و تفاوت نر خا و صدوت ابرهای سیاه و فساد میوه ها و طرب
در مشیخ و اهل محار و آمدن کاروانها و آوردن مرده و عقاقیر و
نوفه خلائق و برایشان اوک و بازار آتش و آب **اگر در زحل بود**
برج مطربان و زنان باشد و دخول لشکر بکانه در از منیه و قوی

۱۹۶ در خورستان و اهورا دمک عورات و وریدن بادهای تند و
رعد و برق و باران و امکان ملک و اگر رطل مستقی بود بادش می
تجدید طغیان نماید یا حاکمی رشید و بعدرت و عوب و خیزش بود
و مرک خدایق و اگر زهره مستقی بود حضرت رسد از مردم روم بایست
و طاعون و امراض در اهورا و خورستان و جتن باد شمال آمدن
باران و آتانیات این قران درین برج بود **و اگر در سید بود**
مونس که از سلاطین و فرماندهان و مذکرت در ولایت شرق و ملک
زمان بسیاری بود و دشواری وضع محل و بدی حال مطربان و
خوابین و فوج مشایخ و بزرگوارن و بیماری مخیان و کسارت
و میل خدایق بغض و غیور و کدالت زنت اگر رطل مستقی باشد
در ملک مایل بود و بزرگان خورستان و سجدت و سجده و سجستان
و طغیان و اگر زهره مستقی بود طغیان و بسیاری باد و باران
باشد **و اگر در قوس بود** دلالت کند بر تشویش خاطر زمان و مطربان
و بیماری ایشان و تلف شدن اجنه و کدورت هوا و مناعت از فوج
و کدی لباس و شدت سرما و موت خوابین معطل و کمی تغیر مطربان
و باران و منیع و تاریکی اگر رطل مستقی باشد باران اندک آید
و کشت میگوید و اگر زهره مستقی باشد درک بعضی از زمان باد باشد
بود و کمی باران اما بعضی از راعات میگوید **قران زهره و زحل در شتر**

صا

فانک دلالت کند بر پنج زمان و سختی و اندوه و خواب سرابان و بیکار
درین طبقه و موت یکی از زمان مشهوره معطله و بسیاری وضع محل
و کمی لغت از وراج و ازار و سیاست کشیدن کتله از خوانین و
مردم پسران خورده و نکاح و طرب و زنت و فساد و آشجار و ریاض
و آثار و عمارات و نقاشی و ترخشا و سرما در وقت و جستن بادها
و قوت باران و کد و باران غطر و آفت و لباس و غفوت آب هوا
از زمانه بوده و غطر و این تاثیر در بلاد ادریاکان و بادیه عرب
بیشتر باشد و انضاد و ولایت عرب و بهادش و بعثت آن زن
باشد **و اگر در قوس بود** سرما باشد و بدی حال زمان و اگر در
ارباب مناصب و ملاهی و بسیاری و آب ستمی که و کوفت و نطف
در مردم و کد و بدیده فاطمه در اقلیم نیم و بلاد و نور و موت زمانه
عظیم در ولایت روم و کثرت موت از زمان و قوط و کمی طعام در آن
ولایت اگر رطل باشد در ولایت مایل بزرگی و زور و مرک یکی
از ارکان دولت پادشاه روم نیز نبود و اگر زهره مستقی بود کسکی
و قوط و خدمت باشد **و اگر در سید بود** دلالت کند بر حرکت سناون
و فوت و موت زمان و خسارت مطربان و کسرت جاع خوابین
و عسرت و ولایت و اندوه و اهل صوبت و الحان و مخالفت از
و خواری و میر و لباس و میل هوا و کسکی پس اگر مستقی رطل باشد

۱۷
 اکثر بجا باشد از مینه روان شوند و حدوث باران باشد و اگر
 زهر مستحق شد بیماری موی خلیق باشد و اختلاف جنود مینه
 و بارانهای مضر و جملات **و اگر در حدیث بود** دلالت کند بر بدی
 حال خوابین و از باب لحو و طرب و دشواری وضع حمل و ناسازی
 کاری از وای و بیماریهای غریب و ابروهای سیاه و شدت سرما و برف
 خفیه که در وید عاشر قرآن کند اگر زحل مستحق بود دلالت کند بر حوب
 میان روم و از مینه و کثرت موت و بسیاری باران **مفاد در تیره**
در زحل در مسئله موت دلالت کند بر کثرت زمان و خدمه و خواهش برای
 و ناسازی و آمدن ابروهای تیره و بارانها و سرما و در وقت و دشواری
 وضع حمل و فساد اهل خراسان و اوقات و عاشری بران و مردم سال خورده
 و کلههای با رعیت و بدی حال بران و طغیان و وقوع سوره
 و تهاش در ساین و جبال و موت دشمنان و دشمنیه **و اگر در خور**
بود دلالت کند بر ناسازی از وای و کثرت خوابین و دشواری
 وضع حمل و اسقاط اجنبیه و باران و کرم و مین و کثرت جنون و
 در میان زمان و حسن حال شیخ و اهل فلاح و ضرر مطربان و اگر
 زحل مستحق بود و لیت بر مونسکی از فرماندهان روم و رسیدن بلاء
 بار مینه و مرک زمان و اگر زهر مستحق بود و بختها بولایت روم رسد
 و کثرت موت و قحط باشد و اما باران بسیار آید **و اگر در میزان بود**

دلت

دلالت کند بر عده و برق و باران و صدای مهیب از هوا و مرک
 زمان و صلاح حال شیخ و اهل جبال و قوت فواید مطربان
 و طغیان اسرار خوابین و طرب و شادی اهل لرستان و صعود
 شربت و موافقت از وای و کثرت استمال از امیر و اونا و طغیان و کثرت
 آمدن مردم دون و تو انگری شان و تاثیر این قرآن درین برج بهر از
 سایر برج بود چه هر دو کوب درین برج حال محمود اگر زحل مستحق
 صلاح حال مردم و بسیار حرارت الارض و اگر زهر مستحق شد اختلاف
 میان دو پادشاه هر دو و توسط حال کشته باشد **و اگر در لوب بود**
 دلالت کند بر غلبه شاد بران و کثرت و زلزله و تهاش و سوره در سینه
 و کوه با بهای و کلههای با رعیت و شدت سرما و کثرت موت زمان
 و بدی حال مطربان و وقوع سمالات و زلزلات و موت حال بران
 و ضعف جوانان و زمان و کوه دکان اگر زحل مستحق بود دلالت کند بر کثرت
 مردم بیشتر از حال و بسیاری باران **مفاد در تیره و زحل در مسئله اجتناب**
 دلالت کند بر غلبه آبها و قوت سرما و کثرت کشتن که ما در وقت و زلزله
 میوه و نباتات و بیماریها از برودت و خواب شدن مواضع از کثرت
 آب و بسیار کثرت و زرع و فراخی اهل طغیان و کثرت در زمان و دشواری
 و نشط و در بران و توبه اهل طغیان و فساد و در زمان و بدی مردم و برف
 دریا و حرکت زلزله و در آمدن لشکرهای بدی حال شریان و حصاریان

۱۸ و اهل جبال و اگر **سرسطان بود** دلالت کند بر خفا هر مجوسان
و سفرهای دریا و دانه و خواتین و خدمه و اهل طرب و غلبه
آنها و قوت سرما و ضعف در وقت و کثرت موت در دیار کثک
و بسیاری خط و مرض خلابی بسیار در زنان و سوء حال مطربان
و خواتین و زیادتی نمودن ابرو و باران اگر رطل مستحق بود دلالت
کند بر کثرت موت در بلاد روم و بسیاری طغ و اگر زهره مستحق
بود بارانهای متواتر بود و کثرت و زرع از بسیاری طغ
اگر در عقوب بود دلالت کند بر فتنه و حال زنان و بیکاران
و کثرت هموم و اجازات و شدت احوال مردمان و رعد و برق
و باران و آفت زنان راینه و گرفتاری فراق و دانه ارباب
رود و سرد و خشکی هوا و خواب و سواحل و تلف شدن زراعتها و انزاع
خلیج پس اگر رطل مستحق بود دلالت کند بر حدوث احوال در میان
مردم و سختیها و بسیاری باران و اگر زهره مستحق بود دلالت کند
بر مصیبت پادشاه بابل و ملک زنان و تری هوا **اگر در حوت بود**
دلالت کند بر سخت خواتین و توبه اهل طرب و ملک فساد در زنان
حامله سیمای از حرم پادشاه و فرماندهان و شناعة عورت و بسیار
ایشان و کثرت امطار و رعد و برق و کثرت قحط و ریح اهل طرب
عسرت و وضع حمل و کذاشته و دل مشغولی خلابی و اگر رطل مستحق

نیز

موت زنان حامله سیمای زنان ملک و کثرت باران و رعد و برق و
سرمای مغوط و اگر زهره مستحق باشد فتنه اهل ارمنه بود و بابل
بابل و شدت بر دو کثرت امطار **مقارنه عطار و بار رطل در شدت**
اربع مقارنه عطار و بار رطل مطلقا دلالت کند بر اذات و بروز
هوا و حدوث برف در مرستان و اعتدال تابستان زیرا که
عطار و بابل طبع سرد و خشک است و چون که طبعیت متصل باو میکند
هرگاه مقل بر رطل که در کمال بر و کثت شود سبب برف و سرما گردد
در وقت پس اگر رطل در اوقات اقوی بود دلالت کند بر کسب علم
و فقیه مانند هندسه و فلسفه و بیرون آوردن اسرار و غوامض
امور و اگر عطار و اقوی بود دلالت کند بر غیبت مردمان و غیبت ارباب
علوم و اوضاع عات حدوث بیماری و ریح و در بلاد روم با کجالت
امشراح این دو کوکب است بر دروغ گفتن و مکر و تزویر و نموده
شعبده و اظهار کیمیا و توقف تجار و سفرها و بیرون رفتن و بازگشت
و منشی شدن معاملات و وقوع اخبار اراجیف و کثرت هموم
و موت بیک از ملک در ولایت مغرب **مقارنه عطار و رطل**
مشکله آتش دلالت کند بر بد شدن احوال پیران و اصحاب دولت
و نوشتن خطوط نامحق و افشادن اراجیف و زنون سکّه زور و
ریح صنایع و کد و بازارها و تازه شدن سخنان گذشته و آمدن کارها

۱۹ و وقوع معاملات با نفع و بقیه هوا و سرما و رعد و برق در وقت
وف و کشت و زرع و تفاوت زخمها و بیماریهای سوداوی
منزل صرع و جنون و برخی الطاف و جمع برده و عقاقیر و بدی
نقاشان و اهل و چشم پادشاه بروکلا و تولید آن و سایر
و اگر در محل بنشیند دلالت کند بر ضعف حال اهل دیون و ارباب نقای
و نوشتن خطوط مزوره و خیانت خلیای و کدب بارها و غیبه و
فروختن برده و کوفت و آفت کشتیها و رعد و برق و سرما و تفاوت
زخمها و بسیاری همت و نیمه بر خلیای و غزوه اصل هوا و زور و دم
و غلبه کردن اهورایان و صدهت و استوب در باره بویاب و وقوع
امراض در انتراف و کتاب و کثرت اراجیف پس اگر فصل مستحق بود
جنب بود میان روم و عجم و روم و مرک مار و سایر کنگدان اگر
عطار و مستحق بود و وقوع امراض مسموم در اهورا و خورستان و چین
باوشمال و باران **و اگر در سه بنشیند** دلالت کند بر بسیاری اراجیف و همت
میان خلیای و میل مردم بنار استی و غزو و مکراندیشیدن در حق
یکدیگر و بسبب کارها و اندوه تجار و اهل و فزونی آرزو شدن این
از عطا و اکی برود و در بیماریها و طغیان هوا و خسارت کتب و وقوع
موت در میان خلیای و غزو و رفتن کی از انبای ملوک و کثرت
بنار و دخان مطلقه و اگر فصل مستحق باشد حرکت یک از فرماندهان

عراق عرب و سختیهای و ظهور خجرات الافاض و اعتدال هوا
و اگر عطار و مستحق باشد دلالت کند بر موت خلیای و قحط و کثرت هوا
و اگر در قوس بنشیند دلالت کند بر کشته شدن امراض و موت و سوء حال
وزراء و کتاب و ارباب نقوش و خروج خواجه و محبوب بیا و طقت
نمونه و کثرت اصحاب دیوان و تجارت و اراجیف و قلب شدن
نمود و سستی بازارها و کوشش خطوط مزوره و کفشی بحالات و ظهور مردم
مناقص و کدب و مشجده و مخبر و بد کشتی و هوا و خشکی و بارندگی
و ناروایی و پیر و نفی او و کارها و بیماری جوانان و اندوه خلیای پس
اگر فصل مستحق شود مرک چهار پایان بود و ظهور فتنه و ناسازی و
بسیاری با دنا و قتل کثرت و زرع و اگر عطار و مستحق باشد خروج
خواجه باشد و توسط باران و بسیاری آب و چین با دنا **مغایره**
عطار و در فصل و در رشته فک دلالت کند بر مکرده خاطر و پیران
و ارباب قلم و عمال و تجارت و وکلا و متصرفان و افشادن اراجیف
و سخنان دروغ و همت و غم و هیچ ضیاع و عقار و بدی حال
و آنها و کدب و بارها و خجست و طلب و وفادار کثرت و زرع و تفاوت
زخمها و سرما و باران و در وقت و بیماریها از انواع صرع و مرک
ناگاه و بیم تجارت و بیماری الطاف و کثرتی در دیون **و اگر در قوس بنشیند**
دلالت کند بر کثرت سرما و باران و سیول عظیمه و بیا و مشغله و در

۲۱ احوال و زراعت و فواید کتاب و عداوت با زاریان و برنج
بخار و اهل دیون و اراجیف و همت و غیر میان مردمان و نشد
حال مسافران و مرزبانان و خصوصیتها و بیماریهای دماغی و نقایص
نرخما و کرد و غبار و تاریکی هوا و عدد و برق و باد و آبی سرد و گرمی که
مگر آب پس اگر فصل استیقا باشد حضرت با و جنگها اند میان مردمان و
و نمش در احوال و خورستان و بسیار کرم و مدد و کرا و طعام
و اگر عطار مستیقا باشد و نمش قصد ولایت باطل کند و ظهور رسد و برنج
و سخن باشد **و اگر در سبیل بود** دلالت کند بر حرکت عساکر و منزلت
خلف میان لشکریان و موت زنان و کدورت و خسارت مظان و
استرطیع خوانین و عزت و ولادت و اندوه زنان و مخالفت از قبح
و میل هوا و کجی و خواری و جبر و لیس و شیشه و جبهه های غیب و نگاه داشتن
طسمات و سحر جاد و اگر فصل استیقا بود اهل احوال را با دشمن جنگ افتد
و مرکب خواتین و کثرت باران بود در مواضع مستعد و اگر عطار در فصل
باشد اهل زمین با اعدا حاربه و اقع شود و بسیاری آب رود و خانه ها
و اگر در جدی بود دلالت کند بر نقص باران و وقوع زلزله و سیمای کوهان
در شب راجع بود و خوف موت یکی از سلاطین جز و شدت برف و سرما
و جلد و تاریکی هوا و خضر صا که قران در شب عاثر بود و قتل فواید کتاب
و متصرفان و مکر و خیانت خدایان و کد و بازار و نمش طعام و مشغول

اهل دیوان و خوف اکابر و مرکب اشرف و اکابر و فصل استیقا
بود دلالت میکند بر وقوع موت در ولایت خورستان و نمش
سرما و باران و اگر عطار در مستیقا باشد دلالت کند بر حرکت باران
اشرف و طاعون در حیوانات و کرم و کیمیا **مقارنه عطار در فصل**
در مثله آید دلالت کند بر بیماری بزرگان و علما و اهل فضل و
موت ناکاه فاضله در اعیان و شدت اصل او و دیون و فقر و
و عمل و تقار و محاسبه و کلاه بودن اراجیف و کواهی در قبح و کس
بازار و کرا و الطیر و آمدن کد و انما و فساد نباتات و اشجار و دیون
سرما و بارندگی و مدد و برق و رنج و میل مردم معلوم دقیقه
و بیماری اطفال و شرس و بیم و تنگدستی اهل حرفه و دعوای اهل
در پنج چهار بابان و آشکار شدن کینه و بهیله و مکر میان خدایان و اگر
این تاثیر در بلاد دهند و در اقلیم هم بظهر آید **و اگر در جوزا بود** دلالت
کند بر کثرت اراجیف و همت و خیانت و کجی عمال و متصرفان
و بیماری جوانان و کد و بازار و اندوه محرفه و بیم مرکب مضاجع
و بیم خدمت میان اکابر و عامه و کرا و فساد اشجار و سستی
باد و تاریکی سخت و عدد و برق و کجی علوم و با ضمیمه و اعمال و عریه و بیک
حال اهل قلم و وقوع سحر و فسون و قتل و جانب شمال و کثرت
اسیر پس اگر فصل مستیقا باشد دلالت کند که حاکم اهل بعضی از مردم خود را

بقتل رسانند و اگر عطار مستحق باشد صلاح حال مردم و خوش هوا
 بود و اگر در میزان بود دلالت کند بر کثرت ارجیف و لغات
 زخما و ضحوت عوام و مردم شریف و اهل باطل و فساد و اخبار
 و اندوه اهل قلم و حکما و تجار و اهل بازار و حدوث بر باد و رعد برق
 و امکان باران و قتل و فایز کتاب و وزرا و میل هوا بسیار
 اگر زفل مستقی بود حدوث باران باشد و چنین باد باغی مختلف
 و اگر عطار مستقی بود باد ثانی و ثانی وقت باد دشمنان منازعت
 و مقامت کنند و اگر در دلو بود دلالت کند بر وفور امطار و زلزله
 شدن آبها و رودخانه و قتل رعد و برق و ملو زلزله و موت
 از ارباب علم و کثرت ارجیف ویدی هوا و سرما و کد و باران
 و هلاکت تجار و حرقه و جنانها و بر باد مردم از هر نوع و ضحوت
 میان اهل جبار و ساکنان رستاق و اگر زفل مستقی باشد و دلالت کند
 بر طغیانن ملک بابل بر دشمنان و موت بعضی از فرماندهان و زلزله
 و باد و سرما و اگر عطار مستقی باشد دلالت کند بر فتنه و خوت
 حاکم فارس و فایز بعضی مواضع در آن و حکم قتل کردن پادشاه و دم
 و زلزله و زلزله را که بفرزند بود و بدن سرما **مقارنه بابل**
و مثلثه آب دلالت کند بر امرهای سیاه و باران که باغی بیزی
 در وقت و زمان نباتات و ف و صحرایان دریا و نقصان

و کثرت

کشت

و کشتها و آمدن کاروانها و کد و باران و فساد و ارجیف و رعد
 کث و زلزله و فتنه و بلوغ و بستان و بیمارها و ارباب قلم
 بخار و زخم و خطایه و بیکل که هوا خشک گردد و اگر دلائل و فساد
 و اری بوده باشد و وقت نیز متغیر بود و فسادت زخما و اهل کمران
 و نوشتن خطوط و زلزله و دروغ و بیماری و حیوانات آب و منطقه
 ارباب تغیر و حدیث و اگر در میزان بود دلالت کند بر فساد و بوسه
 و سوغای دریا و اندوه خوانین و قدم و جل کردن آبها و اعتدال هوا
 و کثرت موت و در بار خنک و بسیاری قطره و مرض فلاق سیاه و زلزله
 اگر زفل مستقی بود در ک بعضی از زمان باد باشد و حدوث بزل زلزله
 زلزله و باران و اگر عطار مستقی بود احتیاط اجته بود و کثرت زلزله
 و کثرت امراض و اگر در عقرب بود دلالت بر فتنه و اهل بازار و ارباب
 دیوان و بیماری و زلزله و زلزله و سرما و بیزی و ارجیف و ضحوت
 میان فرماندهان و موت و دشمنان را و باران و فتنه و جوی و بستان
 متعلقان و پادشاه و کثرت طاعون و موت و مراسلات و حکایت
 میان ملوک و سلاطین و سوره های کتاب و وزرا و وقوع در دواب
 باران و رعد و برق پس اگر زفل مستقی بود حدوث بزرگ بود و اگر اقام
 و اگر عطار مستقی بود برب سیاه و بزرگ و ارجیف شود و هلاکت مردم و بستان
 در مواضع متعدده و اگر در حوت بود دلالت کند بر سوره های کتاب و وزرا

و مشکى طعام و اندوه و توفه اکابر و بزرگ زادگان و زنان خرم
 و فاد و زو محات و دواب و کدورت و مشکى حال کشتهها و
 ريخ نما رزنان حامله و کوشيا گويد که شدت برد بود آمدن
 برف در وقت و اگر زغل مستحق باشد کثرت باران میان مردم
 و کلى آب و کراتى طعام و اگر قمر مستحق باشد احتياط جنبه باشد
 و کلى کشت و کثرت باد و باران **و اگر در سبيل بود** دلالت کند بر
 اشتغالى حال زنان و در نادن مسافران و بريدنى عوام و ارباب
 و سر دوى هوا در وقت نادرى و کراتى زخما و فاد طعم و نبات
 و تلف خلياى از مرض سل و ذات الریه و ذات البدر و خصله
 و غوغاى عوام و اگر زغل مستحق باشد کثرت باران و غم بود در وقت
و اگر در جدی بود دلالت کند بر شدت و کثرت رى رسولان و
 جاسوسان و توقف مسافران و بند شدن راهها و خصومت عوام
 و ظلمت هوا و سردى در وقت و فاد و نباتات و حیوانات و کثرت مجامع
 و حدوث امر اض و توفه عامه لبس اگر زغل مستحق بود کلى آب و باران
 باشد و اگر قمر مستحق بود بسیار باران بود در وقت **معاذ قمر**
در رضى و شش ماه دلالت کند بر دشواری کارسوزن و اهل سباق
 و خشکى هوا و ندادنى سرما در وقت و جنبه بادنا و دلتشکى از
 معاش و کدیدن حال مسورتان و بندگان و رسولان و جاسوسان

و اگر

و کثرت ارجیف **و اگر در جوزا بود** دلالت کند بر جنبه بادناى
 صعب و ملال و فضا و اهل قلم و منا رخت میان ایشان و مله
 و شتم و ريخ مسافران و رخت عامه و سستی با باران و اندوه
 محرقه و کثرت ارجیف و اگر زغل مستحق باشد کلى از سبيل رضى
 از اهل جم خود را بقتل رساند و اگر قمر مستحق بود صلاح اهل هوا
 و خوشستان باشد و بسیارى ضرر و نیکوئى باران در وقت
و اگر در میزان بود دلالت کند بر ملال عوام و زنان عامله و سستی
 شدن راهها و بترکى هوا و وقوع ارجیف و حیرت خلائق و با
 مخالف و فرستادن رسولان و جهت نقد و کف و جمع برده و
 ابر و غم و موت اطفا و کثرت ارجاع و جنبه و شدت خلائق و کثرت
 و اگر زغل مستحق بود بسیارى باران باشد **و اگر در ابجد بود** دلالت کند
 بر جنبه بادناى مضطرب و فضا خاطر بزرگان و توقف حکم و مشی و
 و اسل در دم و سردى و تارکى و باران و صاعقه در وقت و بسیارى باران
 میان عوام و قتل میان ایشان و بسیارى مرض و موت و همچنان ابتدا
 بر شترها و مله سردى و فرج و باران و قوت اهل علم و ارباب قلم و فضا
 و اهل ادب و بیم زنان حامله و رخت مسافران و سخت عوام و اگر زغل
 مستحق بود دلیلت بر شدت در زمین ارمش و کلى باران و اگر
 قمر مستحق باشد دلیلت بر بسیارى باران در وقت و حدوث کینه و کینه

در وقت جنبه بادنا و فضا و اگر در وقت
 در وقت در وقت در وقت در وقت

۲۴ در زمین ارمینه **مقارنه قمر با زحل در مثلث آبی** دلالت کند بر
 ترقی هوا و جوانی آنها و برنج و دشواری کار مسافرت دریا و
 نقصان ماهی و کثرت آبله **و اگر در سلطان بود** دلالت کند بر
 سرما و باران و بادهای خنک در وقت و کرمیت عامه و محرقه و کثرت
 مسافران دریا و بادهای مختلف و افت حیوانات آبله و نقصان
 بحار و کدورت هوا و زیاده آنها و اندوه مالداران و طاعت عوام
 و خنثی دلالت و مذمت موت و مرض و با اکثر در زمان و کرمیت
 خاطر بزرگان و اگر زحل مستحق باشد حکم بزرگی از اهل بابل بود که
 قمر مستحق بمنزله که در وقت قاهره و اهل وقت بود **و اگر در عقرب بود**
 دلالت کند بر فواید من و در زمان و در ماندن جاسوسان و گرفتاری
 و بدی هوا و تاریکی و سرما و بارندگی در وقت و در بادهای مخالف و
 در توقف ماندن مهمات عوام الناس و کثرت مرگات میان ملک
 و سلاطین و اگر زحل مستحق باشد باران در حد وسط بود و اگر قمر مستحق
 بود عرب باشد و هلاک بیشتر حیوانات از باد و کثرت باران در وقت
و اگر در حوت بود دلالت کند بر ابر و بجزایر و تاریکی هوا و بارانهای نافع
 و سرما در وقت و فساد و صدمه و زلزله دریا و طاعون و زلزله و
 اشرف و اندوه عامه و ضرر نان و شورش مالداران و طغیان آب
 چمنها و کرب و زحمت و اگر زحل مستحق بود و کرمیت باشد و اگر قمر مستحق

باشد بسیاری باران بود و یک گشت و زرع **فصل دوم در وراثت**
 کو اکتب یا مشتری در مثلثات اربع و برج اثنتی عشر **مقارنه قمر با زحل**
مثلثات اربع قمران مرغ و مشتری مطلق و دلیل اعتدال هست در
 زمستان و افزای که ما در تابستان پس اگر مشتری قوی و مستحق بود
 دلالت کند بر نعمت و پیدا کردن مهران و کثرت رسیدن بقضا
 و اشرف و در کمال ابل و درین وقت نه انجمن و با کجاست انجمن
 و کوکب دلیل بود بر آفت رسیدن بحیوانات از طاعون و غلا و سوء و غن
 صلاح و ناخوش و با خواص و اهل فضل و ادب و تعلب بسیار میان
 و ظلم از ایشان **مقارنه قمر و مشتری در برج آتشی** دلالت کند بر وقت
 اهل صلاح و امر و جمع شدن لشکر و با عرض دیدن ایشان خاصه در
 جانب مشرق و صاعقه و تواتر آنها و فرستادن لشکر بآن طرف و قضا
 و آمدن باد سموم و نقصان باران و خشکی هوا و غصب بینی و فقد
 نسبت بوزر و قضا و افتادن قتلها بوجه نقصان و عدل باد شده و
 سلاطین و زدن در اهرم و کرمی هوا در وقت سیما که در عاصه بود
 و منظور بنظر اقبال و فراخی طعام و بیماری از حار و غلبه خون
 و صفرا و غلبه این تا اثرات در جانب مشرق بود و طرف خزان
 و عراق و اقلیم سیم **و اگر در حمل بود** دلالت کند بر استیلا و موت
 و حار و خزان و زرا و اشرف و فوت و موت در اهل و در و جدا

در میان مردم جهت دین و مذنب و فتنه و فساد میان امیری و
وزیری و قصد بزرگان و کش دکی و گرمی هوا در وقت و غت آلات
حرب و وقوع قتل بوجه مصالح و بیماری میانی از حرات و اکثر این
تأثیرات در ولایت مشرق و عراق و ولایت سیم بود و بهیچان و
روم و ترک یکی از فرماندهان بابل و قتل باران و قتل لغت در میان
بزرگان و غت سلاح اگر مشتری مستقیم بود و ترک ملک بابل بود و سلطان
جبال و قتل باران **و اگر در سیم بود** و ترک یکی از ملوک بابل باشد
و خواب شدن بعضی از مواضع و ولایت و طوفان قتل اعدا بر لبان
و سقوط شدن دواب در المواضع و نقصان میاه عیون و شدت
گرما در وقت خاصه که در وقت عاشق بود و موت شجر عظیم القدر و حسن
حال او و لشکر باری و قتل میان اکابر و میران سپاه و قتل حال
اهل صلاح و قصد ارباب عظام و ارباب بجا یا از حرات و شولش
و حب در زمین ترکستان و غلبه اتراک اگر مشتری مستقیم بود و ترک
بزرگان باشد و اگر مرغ مستقیم بود و ترک بابل بود و طوفان و قتل
و شمن بر لبان و کمی باریان **و اگر در قس بود** و لالت کند بر بسیاری
مجادله در علوم و خصوصیت اعیان و اشرف با اتراک و سبایان
و رسوا شدن مجاد و کرب و امتون کردن و زرافان و در نیک با و
و بسیاری که غالب شدن بزرگان بر ناکان و کرما و وقت

بنما که قران در بیت عاشق بود و کثرت جویق و نقص طعام و صدمت
مرض و دوا و ولایت روم و فقدان یکی از فرماندهان اکیا و شولش
عجارت و از راه طعام و موت یکی از نوکران و اگر مرغ مستقیم باشد
موت پادشاه بابل بود و قتل حرم کوستان و اگر مشتری مستقیم باشد
و ترک دشمنان سلطان بابل بود و کثرت ریح و بیماری و قتل
قران مشتری و مرغی در مثلثه فاک و لالت کند بر ناکان و
بودن اراجیف و کثرت معارف و قضاة و فساد و اطعمه و اشجار
و بدگشتن هوا و زمین زرع از بلخ و دیگر حیوانات برنده و شولش
که در بیت عاشق بود و بیماری از خشک و گرمی و قتل ارباب سلاح
و راهداران و اخذ و علم و اشرف و اراذل الناس و بیماری و دوا
و وقوع سوغای ضرر و خوف و ترس و حرکت لشکران و هلاک سواران
و هر نوعی دارا احتساب و غلب این در اقلیم و بجم و سیم **و اگر در قس بود**
باشند و لالت کند برف و نباتات و منارعت میان اکابر و قتل
ایضا یقین از اهل فساد و اشت ارتفاعات از امور خاصه که در لالت
بود از بلخ خاصه که در عاشق بود و گرمی و خشک و قتل و خواب بسیاری
و برباد و شولش بزرگان و هلاک اشرف و خواب اکثر از نیمی و بدید
آمدن شجر در سبای و موت یکی از فقهاء اگر مشتری مستقیم بود و
خواب بیشتر از مواضع ترکستان و فارس بود و بسیاری برف

و اگر مرغ مستحق بود و غایب بعضی از مواضع خورستان و فارس بود
و حدوث ابرض و فوت اکابر و اگر در **مسئله باشد** دلالت کند
بر کثرت اندوه اکابر و اعیان و شکایت ایشان از اشرار و سبایان
و استیلائی حارث بر مزاج اشراف و بزرگان و فساد اطو و تلف
شدن اموال بکار و فرغ اهل عراق و موت اکابر و فقما و برقی
از قضاة و عزت ایشان و کثرت در دزدان و فساد و بی نظمی و بسیاری
و دو دوام و کثرت فساد ایشان اگر مشتری مستحق بود و ک بزرگان باشد
و اگر مرغ مستحق باشد و ک هاکم بابل باشد و ظفر و غنم بر و و ک بزرگان
و اگر در جبر باشد اگر دلالت کند بر فوت لشکر بانی و اموال و ضعف
حال و زرا و اشراف و بیماری و مذکت درین طبقه و در بخش ایشان
از احوال اهل سلاح و قوت او باشد و دم فداش و ضرر زشتی و بیماری
و موت در ولایت روم و ک سباع و موام موزیه و هلاک طيور
الیه و غنایم و بستی در اکثر اقالیم و کثرت بی رت و اگر مشتری مستحق
بود و ک در دزدان و کثرت آب و احوال بزرگان در وقت و اگر مرغ
مستحق بود بسیار اگر باشد و ک کوه و کوه و ک بزرگان و ضرر زشتی و
مقادیر مرغ و مشتری در فتنه مواضع دلالت کند بر فتنه در بعضی مواضع
و ابراجیف و خصوصاً میان اکابر و زرا و قضاة و اشراف و عزت
ایشان از لشکر بانی و بر کثرتن هوا و فتنه بادهای ناخوش و عزت

و بیماری از سرخ باد و آبله و افاق دن قتلها و مصا دره و تو اکمل
و میل قضاة و بسیاری بی خیانت و فساد اطو و حدوث ایشان
در هوا خا صده که در بیت عاشر بود و توسط بارندگی و حرکت لشکر
و ضرر زشتی و بیماری و غنیمت و ضرر او و فرغ در میانها و ک
التش در جابهیا و ک مرغی هوا در وقت و بدید آمدن اهل از اطراف
و جواب **اگر در جبر بود** دلالت کند بر فتنه میان اهل او و
و بیماریها خاصه در اشراف و بیرونی مساجد و محابد و صوامع و ک
کرم و غنم در وقت و کثرت از اجیف و بسیاری شرب خاصه که
در وقت عاشر بود و منظور نظر قطار و سیما بعد اوت و قتلها و ک
و خیانت کتب و قتل آنها و هلاک قضا و غایب از عزما و
سختی حال و شاد اندکی بزرگان و ک یک از قضاة و شادی اهل
و لشکر بانی و اگر مشتری مستحق بود و هلاک عا و بسیار طریقه
در وقت و اگر مرغ مستحق بود و ک یک از حکام بادیه و عامه بود
و افاق دن و با در اندای بایان **و اگر در میزان بود** دلالت کند
بر ضعف احوال اهل سلاح و موت و زرا و اشراف و ارباب سلاح
و ظفر یافتن ایشان و بطالت اهل لاه و غنا و ظهور سرخی و هوا
سبما در اجلاس و بیماری از کرمی و خشک و کثرت آسمان و طاعت
بعضی بعضی و سوء حال بزرگان و کثرت موت در اکابر و اشراف

و بسیاری در دان و نهب اموال متره دین اگر مشتری مستحق بود
 شادی ملک بایل بود و ظهور طغی و بر اعدای و بنیان اموال سازان
 و بکاران از دزدان و اربابان بی رات و اگر می مستحق بود بسیار
 ترس و بیم بود در میان مردم و فساد حال بازرگانان و کثرت
 بباران در وقت **و اگر در اول بود** دلالت کند بر صلاح اهل سپاه
 و امارت کثرت فوائد ایشان و بسیاری رسل و رسائل میان ملوک
 بود و کدورت قضاة و ارباب دین و زهد و فی لغت اموال و
 و بیماری قضاة و علماء آفت یک از مشایخ و برگشتن بوابادان
 بی منفعت و خوف نهمت بزرگان و عجب و قتل و غلبه دشمنان
 بر ستمها و در ثانی ملک سلطنت و فرج ظاهر گردد و کی باری اگر مشتری
 مستحق بود مردم کوستان و ستمهای بایل غلبت نمایند و کی باری
 بود و اگر مرغ مستحق بود بسیار باری باشد و کثرت طعام و نبات
مقارنه مرغ و مشتری در نشانه آب دلالت کند بر بدی سخنانی
 دریا و قصد کردن جهال نسبت بوزرا و قضاة و علماء و تو انکس
 و کثرت خون ایشان و خوف اکبر و ظهور حیوانات آب و استخوان
 جوهر آب یا کشتن و شادی غواصان و حرکت مسافران و شادی
 در بلاد و قری و سبک نباتات و زرافه طعام و شراب **اگر در سحر**
بود دلالت کند بر خلاصی محبوسان و قصد بزرگان بر سفلیکان

آب و مرغ

و ظهور

و خصوصیت اموال و زرافه و حرکت مسافران دریا و نرم ملوک و اکابر
 بر فرود ایکن و مشکوب و قدول شدن اشترار و نقصان آبها
 و موت یک از اعدای پادشاه و خروج اهل فرنگ و وقوع زلزله
 خرد و میان ایشان و یک از فوج اسلامی و توفیق از مساکین و
 اوطان و غوغا و فتنه در میان غلایق و مشغولی سلاطین و عرض
 دیدن لشکرها و ارسال عساکر بحرب و غنا و جایکی غارین و تغییر هوا
 و خشن و اگر مشتری مستحق بود فساد و زلزله بود و باری اگر مرغ
 مستحق بود و مرغ و کثرت مرغ بود **اگر در عقوب بود** دلالت
 کند بر فرج در ولایت عراق و جایکی بعضی مواضع و سببی و اسیر و
 در اکابر و موت لشکریان و نهب و غارت ایشان و قتل و غارت
 و نقصان باریان و قوت حال راهداران و غلبه کردن اموال اهل
 سلاح بر روز او اشراف پنج اشترار و تاجیک هوا و بارندگی و غلبه
 شدن اموال غلایق و غلبه کردن سفلیکان اگر مشتری مستحق بود موت
 و قوت بعضی از ملوک یا یکی از فرزندان ایشان و فراف و بیشتر نهان
 و اگر مرغ مستحق بود و باشد خوف و رزاق غریب و زلزله در خورشید
 یا یکان جبهه و کثرت قوت و درک **و اگر در حوت بود** دلالت کند
 بر استیلا و حارت بر خراج قضاة و اشراف و علماء و فی لغت اهل
 سلاح با اکابر و غلبه و ایمان و غالب شدن ابرار بر اشرار

۲۸ و توبه بخار و کثرت ابره مودف و رونق دارا لاصاب و کثرت
 عا کر و ولایت شام و اشغال سلاطین و فرمانه ثمان ابی از کثرت
 و اوطان و وقوع آفات سماویه و حارث و جهوت هوا و کثرت
 شکم در مردم و اگر مشتری مستحق بود حکام عراق غلبه میکنند
 و بار غلبه نیک و طهر آفات و حد و شرف در مردم و حارث و اگر
 مرغ مستحق بود اعدا بر اهل بابل و حلب آن بیرون آیند و ظهور فرقا
 در اکثر بلاد و فرمانه ثمان قصد قتل و قتل یکدیگر کنند و کثرت رعد
 برق بود در وقت **مقارنه زهره و مشتری و مثلثات ارض**
 قران زهره و مشتری بهترین قرانهاست و در اکثر احوال دلیلت
 بر ایلینی و شدرستی خلیای مردم و سیر و صلاح زمان و بسیار
 عطریات و اسباب زخمت و کثرت لکجه و تولد فرزندان و کثرت
 طعام و از رانی رخسار و غیره هوا و باد های خوش و بارانهای مونس
 نافع و صلح فرمانه ثمان بعدل و انصاف و امن و فرخندگی در قیام
 و پنجم و غم و خیر و برکت باشد **مقارنه زهره و مشتری** دلالت کند بر غلبه
 زمان و توبه اهل طرب و برآمدن لکجه و امانت در مردم و وقوع
 اسلام و لهو و طرب در غلبه و قضا و وزیر و درستی و عدل
 و اجابت دعائ و اعتدال هوا و شدرستی خلیای و زانی و میل مردم
 بکرات و طاعت و آمدن سوزان از اطراف و قوت غالب باشد

و سلاطین و جمع نمودن خراین و صلاح حیوانات و نباتات و
 نباتات و یک کثرت و نجات و میل مردم به خلیای موسیقی و قوت
 ملک اهل مشرق و اگر **در محل بود** دلالت کند بر صلاح اکابر و قضا
 و خوبه ملک عوارث و بارانهای عام و زیاد شدن آبها و کثرت
 لکجه و موافقت از دیوان و عفت زمان و اهل طرب و میل علما
 و اشراف طرب و سیر و کثرت و اعتدال هوا و برآمدن مرادها
 و در آن وقت و صحت بهار و رونق عبادت خانه ها و عیالها
 قیمتی و قتل در شام و غلبه طین و اگر مشتری مستحق بود بسیار شی
 و قاشا باشد و اگر **در سید بود** دلالت کند بر امن و صحت خلیای و
 بسیار درم و دینار و طرب در کار و اعیان و غلبه اهل طرب و
 بسیاری سوزنا و رونق دار و قضا و اعتدال و کثرت اهل سود
 و آمدن لکجه با ولایت و فرخ زمان اکابر و قضا و ارباب دین
 و خوشی ملک مالداران و باررگان و اگر مشتری مستحق باشد بلا و
 بابل و ادرس و موت یک از فرمانه ثمان عراق غلبه و امکان زلزله
 و اگر زهره مستحق باشد بیماری و موت باشد در بابل و بسیاری
 و شور در اهور و خورستان و اگر **در سید بود** دلالت کند
 بر کثرت اراجیف از اطراف و جوین و موت زمان و کثرت تولد
 مطربان و صلاح اهل خداین و قوت احوال نهفت و کثرت عقد و طلق

و بسیاری تولد و تناسل اکثرش مستحق باشد و فرستاده است
 کازند باشد خاصه در عراق عرب و حکم حکم خورستان بر رعایا بسیار
 نمودن بعضی از طایران خود را با بعضی از فرزندان و اصلاح احوال گشت
 و زرع و اگر شهر مستع بود و حجب بود و بابل و قس و کبکی از حلات
 و کثرت مرک که سفند و بسیار باران و قس طعام بسیار
 در میان اهل سواد **فرمان سعیدی در سبب خاک** دلالت کند
 بر یکی حال اهل طرب و زینت علما و فقهاء و اهل طباطبایه بسیار
 و لهو و طرب و هر آید که جمیع جمعیه های خیر و اجابت و علما و فرزان
 و بسیار نعمتها و شیرینیا و ادب بسیار و اعتدال هوا و شاد زیستن
 خلایق و ملایمت و از الشریع و فراغت و واثب **اگر در دلت بود**
 دلالت کند بر کثرت نعمت و سلامتی گشت و زرع و غنای
 و در زبان و امروان و مطربان و طرب و روز رازی که بار و علما و
 آلات زینت و کثرت سورتا و محبت داران و خوش هوا و
 در احوال مردم و هلاک کثیر از مردم خورستان و صوفی
 رسیدن با اهل روم و نصبا و آمدن اموال ایشان و کثرت تولد
 و شاد و خواتین و حدوث بازندگی اکثرش مستحق باشد هلاک
 خورستان بود و چهار بهار و یکی بازندگی و اکثرش مستحق بود و
 اهل بابل و خورستان بود و مرک بزرگ در آن بلاد **و اگر در سبب بود**

دلالت کند بر مرک زبان و حجب زینت میان و در بزرگ و قس
 بعضی اکابر و شدت باد و ضرر و زلزله و مطربان و سلامتی غلات و نبات
 و ساختن عمارات و بهر و حکم و صلح میان مردم بالفور و و میل علما
 و قضاة بطرب و نشاط و احوال و اعتدالات هوا و میل این طایفه
 به طایفه حکمایات و ریاضات و حکیم فاضل محی الدین مغزی که بد دلالت
 کند بر عاصی شدن و لایق از پادشاهی روم و شاید که آن ولایت را
 تسلیم اعدا نمایند و شاید اهل بابل و بسیار حیوانات ضار و ش
 مار و نقصان زراعت از غلبه طغیور اکثرش مستحق بود و نقص
 اهل روم بود با پادشاه و زبان اهل خورستان و اگر در سبب
 باشد که آب و بسیار مرک بود در ولایت ترکستان و این
 قرآن در سعادت اهل آن از سائر قرانات سعیدی بود و اقل تاثر
 در سعادت کما بعضی **اگر در سبب بود** دلالت کند بر اصلاح بدین
 کارهای اکابر بدینچه و صلح میان ازواج و باز ایستادن زبان
 از اقسام بدیها و تولد کاران و بیک شدن کارها و اعتدال هوا و امنی
 راهها و محی الدین مغزی که بد قس که از فرمانندان روم و قوت احوال
 از غم و قس طعام در سواد عراق و سوادگی و کما و یکی فواید مطربان
 و نازیکی هوا و یکی خواتین بسیار زبان و بودن غم اکثرش سی
 مستحق بود و یکی سال و مرک کا و و کوسفند و کثرت مرغ و ماهی

۳۰ و حدوث زلزله و قتل میاه و اگر زهر مستحق بود یا دوش مردم
بعضی از اعیان مملکت خود را بقتل رساند آفت رسد بر زمین
بایل **مقارنه سعدین در مسئله هوا** دلالت کند بر قوت آید
خاصه اهل میان و جمیعتهای خیر و رفتن مردم ببارانی مبرکه و
اجابت دعائهای و راستی و امانت در مردم و لهو و طرب در شهر
و قیمت عطرها و لباسها و رفتن بادها و خوشی و شادستی خلایق
و بسیار نباتات و اطمینان و ثمار و فراخی و ارزانی و بارندگی در وقت
در رواج احکام شرعی و توبه و معذرت و بدکاری و اینجی و موقوفه اوقاف
و رفتن ابرنای روشن در وقت و سیکه احوال بضاری و آرمه
و اگر در جو را بود دلالت کند بر قوت اهل اسلام و بسیار خیرات
و اجابت ادعیه و وقوع کفجهای خیر و بسیاری نواد میمون و
مبارک و طرب و وزیر او عطا و صحت بیمار و اهل و اهلاج و اهل
زمان و کثرت نواید مطربان و فراخ خوانین و شادی حکام فارس
قوت کروش اهل حق و ظهور اهل باطل اگر مشغول مستحق بود صلاح
پادشاه و افاق بود و غرق شدن یک از بزرگان ارمیه یا از الملز
و کمی آب و بسیاری گشت و اگر زهره مستحق بود و اهل هوا و
حزستانه باشد و هلاک بزرگی از نوایست **اگر در زمین بود** دلالت
کند بر صلاح حال و کثرت نواید قضا و فقه و مطربان و

اهل ارض کینه و وقوع در میان مردم و قتل نرغ و امکان باران
و بسیار جمیعتهای مردم و ارزانه نعمتها و عدل و انصاف در مردم
و راستی و امانت خلایق و سعادت خوانین و رونق و طرب
و بارانهای مفید و سیکه اهل خدیه و اگر مشغول مستحق باشد بیک حال
اهل بایل باشد و زلزله در فارس و ارمیه و اگر زهره مستحق باشد
یکه حدت و باران و بسیاری ب و عذرت و سوداوی و فراخی
طعام در ارمیه **و اگر در دلو بود** دلالت کند بر صفای هوا و فراخی
علماء و اشراف و زیادتی دولت زمان و رونق مطربان و حسن
بادهای خوش و صحت خلایق و برآمدن حاجات و فراوانی طعام
و نزول بلا اهل فارس و قوت طعام و فراخ زمان و خوانین و مطربان
و رعیت مردم بخیر و قتل بعضی از ملوک و قضا در زمین ترک
حوالما آن و اگر مشغول مستحق باشد صلاح حدت و باران بود و بارانی
هو و بسیاری اهل و اگر زهره مستحق بود و نزول بلا باشد در ملک بایل
و رسیدن بملکات ارمیه و کشتن بعضی از ملوک و زنده خود را و قضا
اندکی بادران **مقارنه سعدین در مسئله آب** دلالت کند بر قوت
حال قضا و اشراف و خوانین و خادمان و بسیاری باران و فراخی
در وقت و اعدال هوا و شادستی خلایق و اینجی و فراخی
و ارزانه رخسار و خوشی نباتات و جمیع خوانین و صلاح خدمه

وامن در قنابلت خلایق و بسیار بر سر سفره و بیخ آن و در قنابلت
 و خلاوت و قوت آبهای رودن و سلاطین کشیدهها و خوشی حال عاقلان
 و بسیار بر **اگر در سه طایفه بود** اولالت کند بر کشتن شدن
 عداوتان بر مالکان سیمیا پادشاهان و موت یکی از حکام فارس
 و وقوع عجایب در حجاب و سعادت بزرگان و اهل نسب و فرج
 در خلایق و در آن لغت و بسیاری طرب در زمان و شادی
 و در آن و قضاة و علماء و ارزانا و سلاطین و در آن اگر مشتری
 مستحق باشد صلاح حال اهل عراق بود اگر نه مستحق بود و یکی
 عظیم الشان باشد **اگر در عجب بود** دلالت کند بر کثرت باران
 و طرب در روزها و اکابر و اهل موسیقی و سلاطین مردم در باران و توبه
 فتنای آنزاف و صد و شصت و هم در پادشاه و وقوع حلف در میان
 ملوک و قوت ملکی علیه العذر و کثرت موت در عالم و حسن حال زنان
 و فواید مطربان و دوستی و وضع حلقه و اگر مشتری مستحق بود و
 بر عالی حکام بابل و قتل در خونریزان و اگر نه مستحق بود اندر
 ملک کوستان بود و کثرت **و اگر در عجب بود** دلالت کند
 بر صلح میان ملوک و سلاطین و فرماندهان و سلاطین اهل بلاد
 قوی و کثرت اطراف و نفوذ و بسیاری برزخ و یکی از فتنات
 و مصولات و کثرت کباب و جهوت ریح جبهه و امن و رفعت

خلایق

خاطر ما و وقوع مجتنبات خاصه میان اکابر و اعلای و فراخی لغت و
 کثرت غیرت و طغیان آنها و سلاطین کشیدهها و خوشی حال انبیا
 و وقوع نزاعها و درونی ابواب البر و وقوع لغت چهار ضرورتی
 علماء و قضاة و صلح ملک ارباب ملاهی و منافی و غنیمت مردم معلوم
 اگر مشتری مستحق باشد سلاطین خلایق بود و بسیار در مرغ و ماهی و خوف زنان
 حامله و اگر نه مستحق باشد انواع فتنه بود در موصی و موت زنان
 و کثرت باران و اگر این قرآن نزدیک اهل ملک باشد و اهل فضل
 با او اخوانی از قرانات علوین العالی فتنه نماید نیک است این
 و آن بیش خلایق و عدل پادشاه و فراخی و ارزانا و مانند آن بسیار
 و در چو حکما و در آن باب مبالغه بسیار کرده اند **قرآن مشتری با**
عقل و در ریح آتش عطر قرآن عطا و مشتری مطلقا و دلیل بود
 بر حرکت هوا و حدوث ریح و سنت و ضعف او بقدر اقصا
 کوکب و اما کن قرآن باشد چنانکه بر یکی فنی غنیمت و ایضا دلالت
 کند بر مناظره میان علماء و حکام و طلب اهر علوم و امانت و راسخ
 و یکی حال صنایع پس اگر مشتری قوی حال و مستحق باشد دلالت کند
 بر قوت حال بزرگان و لمنیت و اوان کار با بر فواید من عدل بسیار
 خیر و امانی را بهما و فراخی العام و اگر عطار و قوی و غالب باشد
 دلیل کند بر اسی و درستی اهل دیوان و تبار و گفتن سخن حق

و بسیاری تحصیل علوم و آئین اخبار صحیح و درونی باران و باجمه
 امشراح این دو کوکب دلیل بادهای معتدل بود و وضع قوا بین
 عدل و بسیار در دست و است و این دو انی در وقت آدم با یکدیگر
زان عطار و در مشهور مکتب آتشی ولالت کند بر روی کار
 نریمان و صالحان و مستوفیان و پیران و متصرفان و تجار و راسخ
 و امانت در این طایفه آمدن کاروانها و بسیار هیچ جوهر و موقع
 اخبار خوش و نشستن خطما و مثالها و هیچ و شری نفع و ارزانی
 و بصواب آمدن حکام نجفی و معالجات اطباء و رستی در حکام خلایق
 و حق گوئی و روفی و قوت دین اسلام و آمدن اخبار صحیح و شادی
 اینانی طوک و خشم بادش بر نهاده اهل کارخانه و نظر کردن
 محرقه و اهل بازار بر درگاه سلاطین **اگر در حال بود** ولالت کند بر قوت
 تجار و اهل بازار و اصحاب و دوا این و طلوز موهله و ارباب کجینی
 و رستی در فلایق و رغبت مردم بعلوم و بابت سازان و اخبار خوش
 و وقوع معاملات و عیال پذیرفتن چهارپا و اظهار حق و رست آمدن
 نه پیرما و در و بروج برده و کتاب و اسباب کتابت و کثرت باد و در عدد و حق
 و دگر در میان لشکر یان و اگر مشتری مستعد بود و موت و هلاک لشکر یان
 بود و عدوت باران و باد و اگر عطار مستعد بود و قوت حکام بادیه
 باشد و طلوز او بر دشمن و جستن باد و **اگر در اسد بود** دولت

و اقبال کتاب بود و کثرت نواید نما و قتل بزرگی در جبال و طلوز
 غنوم و موت یگان از حکام و در با چکان و بد حال اهل شرق و کثرت
 بارشمان اکتد و و منوج مواد و ارتقاء بخار است و رستی در خلایق
 و قوت اصل علم و اخلاط ایشان باد و شاه و سلاطین اگر مشتری
 مستعد بود اهل شرق قصد حکام بایل کنند و افادن عرب و
 زلزله و اگر عطار مستعد باشد و رستی در غریستان و کثرت
 ریح عاصفه و **اگر در قوس بود** ولالت کند بر رغبت مردم بعلوم
 و آداب و شادی اهل حرفه و سفر اهل دیوان از وزرا و گفتن
 سخنان و جستن باد و اعدا الی هو او علم و اندوه حکام و سلاطین
 شام و هتفال ایشان از مسکن و ما و می و حسن حال و زرا
 و کتاب و قوت اهل هند و طلوز علوم حقیقه اگر مشتری مستعد باشد
 بارانهای نیک بود و جستن باد و بسیار کشت و زرع در خوشستان
 و اگر عطار مستعد باشد اهل شرق در ناحیت جنوب قتل کنند
 و قحط و تنب نماید و شیوع قحط و غلا بود **مقارنه عطار و در**
مشترک در شرف غایک ولالت کند بر روی باران و دانی و ارزانی
 و نیک بنات و قوت حال وزرا و دیرین و اطباء و ثواب اهل
 پنجم و ضاعان و تجار و آمدن کاروانها و اخبار خوش و رستی
 مقصد یان و عمال و مستوفیان و این طرق و ثواب و در و بروج بازار

کتاب وفوت اهل قلم و ورین بادا و اعتدال هوا و آب و آن شد
 ملکها و اگر در روز بود دلالت کند بر سعادت کتاب و قضاة
 و اهل دیوان و تجار و رونق اهل اسواق و دیانت در مردم و آمد
 قوافل و مترودین و صدق اخبار سار و انوار بخت در علوم و هنر
 باران و حبش باد و بای سر و خشنه و قضا در بلاد روم و زود خورد
 در بادیه عرب و کثرت غارت در سیاهنا و اگر شتری مستی بود و سنگ
 مردم بود و قضا در ولایت روم و آمدن باران و خواب بادیه اگر
 عطار و مستی بود و خورشید و خال بر حکام عراق عرب و بابل **و اگر در سیاه**
باشد دلالت کند بر قوت مال اصحاب دیوان و اعمال و متفرقان
 و تجار و اهل اسواق و رغبت مردم با خدا و حبش بادیه میفید
 و ستر کشیده و رونق ابواب البر و در و در باران و آسمانی در
 مردم و حق گفتن و کردن و طلب علوم حقیقت و زیاده و انبار و
 نقصان نباتات و عدالت اگر شتری مستی بود میانه اهل را بلیت
 اختلاف و جنگ باشد و ستر دیگر مواضع بود و اگر عطار و مستی
 بود نرس محکم بعد از بود و درک بزرگ و سید پنهان علماء **و اگر در سیاه**
باشد دلالت کند بر حبش بادیه و سمر و در و در باران و غلبه
 کردن اهل حکام و قوت مردم و پنهان و مقصدیان و مجتهدان از بهر
 نوع علم و تحقیق در امور و رسیدن غنم و اختلاف بادیه هر از موضع

و حسن حال و زرا و کتاب و رونق با یقین و روان بر اهل شش
 و اگر شتری مستی بود و جنگ بادیه روم باشد با اعدا و بسیار
 اهل اعدا و طاسمات و خشنی سمر و باران و جنگ است و اگر عطار
 مستی بود و در حکم عراق بود و انتقال بادیه روم و اگر
 قشقه در ولایت و قشقه زلزله در زمین فارس **مقا و عطا**
باش در سیاه و دلالت کند بر سعادت و زرا و پنهان و مستی
 و اعمال و کتاب و اهل باران و بسیار بخت و مجادله و رونق مدرسه و
 آمدن کار و انبار و در آمدن برده و زمین بادیه و اعتدال هوا و ستر
 خلایق و بیکه اخبار و اطعمه و صواب افتادن حکام بومی و معالی است
 اطباء و رونق کار و فضل درستی و عدول و گفتن سخنان حق و ادب
 شهادت صحیح و صحت بکار بسیار با کوهان و ستر اخبار و بسیار
 اراجیف **و اگر در سیاه بود** دلالت کند بر رونق تجار و اهل باران
 و میل مردم بخلاف و ثبات و مضامین و بیانت و علاج و یزین بکاران
 و ستر ستر و ان و مضامین و بیانت و حبش بادیه و خوشی و رفی
 ارباب دولت و اهل فضل و اصحاب و این و سایر طبقات
 عطار و اطناس حق و نوشتن فتاوی صحیح و خوب اخبار و انبار
 اطعمه و رفی خلایق و طب خاطر و رفی خلایق و طب خاطر کتاب و
 و زرا و حوب در بلاد روم و خواب ستری در ملک شمالی اگر شتری

۳۴
مستحق بود و چون خواجه
برگشت در میان خلق **و اگر در میان بود** دلالت کند بر موت یک
از فرمانان علم و یکی از سلاطین روم و کثرت در دهن و قاطون
طریق و منبجی و مخط و فتح کتب و اهل قلم و کثرت و اید این
و آمدن بزمهای درست و دوستی و زاری با اهل و یون و حبس با دما
شد و سر و علاج پذیرفتن بپارک و ائمه الی و او اگر مشتی مستحق بود
سلاطین اکثر بلاد باشد و حبس با دما و الاصل و اگر عطار و مستحق
بود و کسی از حکم فارس بود و بسیار در دهن و قلم و حبس با دما
بخت **و اگر در دهن بود** دلالت کند بر کثرت باد و شدت سرما و باده
اگر بر فضل و قوت اهل علم و مباحثه در علوم و امانت مردم و روشی
بازار و فتح تجار و قتل یک و خواسته بدی از مشرق و در بعضی خوانا
در روم و صد و شش باران و شدت برباع و اگر مشتی مستحق بود و قلم
عراق بر دشمن خود ظفر بید و حرکت یک از پادشاه بود و زلزله و باران
و سرما و دشت شود و اگر عطار و مستحق بود و تالاک یک از حکم فارس
باشد و پادشاه در دهن یک از دهن ان خود را بغل رساند و کثرت
بدان باشد **مقارنه عطار و مشتی و مخط** دلالت کند
بر خرابی احوال مسافران و اهل بازار و بیج و شری بنات
و کافه و جواهراته و رونق اطباء و خرابی معالجات ایشان و خونی

اهل قلم را و تربیت و زراعت و ایتلاف را و خشک هوا و بارندگی در قوت
و از زراعت و زراعت و فراخی طعام و میوه و قوت نباتات و انبار خوش
و بیج ضیاع و کاهیز و اجتماع بر بزرگان جهت اصلاح کارها و کثرت دعا
و کثرت و مناظره و خلک را بل قید و حبس و حبس و حال بیرون و میل دم
بشور و موسیقی و کثرت فقرا و زنا و بیعتن ریاضی **و اگر در سر طاق بود**
دلالت کند بر اجتماع فاضل و در مجلس اکابر و رونق و بیان و تصدیق
و متصرفان و صحت خدایق و سلاطین و دهن دریا و رونق زنان و
موصوف و حق گویمان و باد و دما و کثرت خواب و در بلاد و
و محاسن حکم و رونق کتب و زراعت و ارتقاء ابرار و امکان باران
و غم و در بخت مردم بعقد و کثرت و اگر مشتی مستحق بود و حرکت یک از حکم
فارس بود و عطار و طوفان و عیال نباتات و در کوهستان و ولایت و
خواهد اکثر اقالیم و فساد و محاسن حکم و اگر عطار و مستحق بود و حرکت
ملک یا بل بود و کثرت عیال و اقالیم و بسیاری باران **و اگر**
در عقیقه بود دلالت کند بر خلاف در زمین شام و جزیره
در مشرق و خشن و انواع و اقسام در شمال و فتح شدن شهرها و بیج
شدن بعضی قلعها در زمین و افسان و کثرت برباع و سعادت و زرا
و موت کثرت و احوال مادیهای خشک و بارندگی و خلک و بیج
و سلاطین و رونق بازار و ابرار و ایتلاف و عطاران و ایدن

۳۹
 و قحط و زفاف و رس و اگر مستحق بود یکی بدارن و آب
 بود و اگر قحط مستحق باشد کثرت باران باشد در وقت
 و تشویش و اضطراب در قحط و قحط و آفت در روم
و اگر در سبیل بود دلالت کند بر آمدن باران در وقت
 و کثرت نم و ابر و رحمت بزرگان و اهل دیون و حکما و پیک
 و رحمت و بیج ما کولات و آمدن قافله و کارون و یکی جا
 عامه و فانی نعمتها و این را بهما و بسیار عمارت و شادی
 عمارت و اطفال و زیارتی رفته علماء و بیج و شادی حیوانات
 اگر مستحق مستحق باشد بدارن و نم کثرت باشد و خشک هوا بود و اگر
 قحط مستحق بود و بسیاری نم و باران باشد **و اگر در صحرای بود**
 دلالت کند بر غنی لطف مواضع با و عطفان و قضا و انان و
 خلاصی گرفتن و حرکت مسافران و آمدن بکاران از انصار
 و اعتماد هوا و اجتماع مردم بساکنم و بالعز و باران و نم
 در وقت و این را بهما و بیجا حال ستر و دین و وقوع مصیبتی
 و جمع شدن خدایان سبب آن اگر مستحق مستحق بود آب و نم
 و نم می هوا بود **مقارنه مشترک و قحط در مشترک هوای** دلالت کند
 بر حبش لشکر و فدا گفت میان خدایان و رسیدن ماهما و آمدن
 باد و بیماری علماء و خشکی هوا **و اگر در جزایر بود** دلالت کند

بر آمدن حاجات و اجناس خوش و جمعیت خدایان جهت مهمات غیر
 و اعتماد و نوشتن خطها و جشن باد و نیک احوال اهل قلم و علم
 و منصفان و تجار و فرج اهل عالم و باران در وقت زمان حاصل و بیجا
 نشت و بیج مهمات و اگر مستحق مستحق بود یکی آب و باران باشد و اگر
 مستحق بود باران بسیار آید **و اگر در مینان بود** دلالت کند بر وزیدن
 باد و نای خوش و نیک موی و فوج بنمای صدق و جمعیت اشراف و علماء
 و اندوه زمان و عوام و بسیار از امر معروف و توبه بکاران و نوشتن
 هوا و خاصه سوزن از در آب و بسیاری و طوبت و قوت و طوبت حال
 و این خاصه زمان قضا و اگر مستحق مستحق بود یکی باران و خشک هوا باشد
 و اگر قحط مستحق به بیماری باران و نم بود **و اگر در دیو بود** دلالت کند
 بر حبش باد و بیماری در موت مشایخ و غنوت هوا و توفیق مردم
 در سفرها و ساختن طعم و بیجا کار و کثرت بار و در چهار طرف
 عامه و معش زمان و کثرت میراث و طاعات و سلامت مسافران و
 بسیاری کشت و مریخ اگر مستحق مستحق باشد یکی باران و نم باشد و اگر
 قحط مستحق باشد بسیاری نم و باران بود **مقارنه مشترک و قحط در مشترک**
 دلالت کند بر آفت آبها و بر باد و باد و در وقت باد و فوج در وقت
 و بیماری باد و شاه زاده **و اگر در سلطان بود** دلالت میکند بر نیک
 حال عامه و محترقه و فرج بزرگان و آمدن سوزن در باد و فوج و قایم

در سفر و تبارک و تعالی و بسیار سیاحت و بارانهای مفید در وقت وقوع
 زمان و کفای حقایق و غیره و در سفری جوهر آنکه در مجادله میان مردمان
 و مخالفت علما از جهت زمین و مذمت اگر مشتری مستحق باشد باران
 و نم بسیار باشد و اگر قمر مستحق باشد مرکب بادیه بابل و خورشید
 بود و نم در اکثر بلاد و بیماری و موت در قمارس و دروم و خشک
اگر در عقب بود دلالت کند بر زمین بادیه و بارانها در وقت
 وقوع به کاران و اعتدال هوا و وقت عالی و زراعت و هر چه و برزق
 و آسمان وضع محل و از غم و کدورت و آستان زمان و قلمای
 عوام و بارندگی در وقت وقوع آمدن عساکر در جانب شمال اگر شتر
 مستحق باشد دلالت کند بر چنگل و بارانها و اگر قمر مستحق باشد حکم
 بآپون بود و **اگر در وقت بود** دلالت کند بر نیاوی میاه و آب
 عوام و محنت زمان و نوبه به کارن و آمدن باران با نفع و از غل
 ابر و نیا در وقت و دلالت علما و در زراف و کشته و حیوانات
 و ساقطات و باران و اندوه عوام اندک و حسن و کثرت کباب
 و حدوث ریح اگر مشتری مستحق باشد غلت باران و نم باشد و اگر
 مستحق باشد کثرت کباب و امطار بود و الله اعلم بالصواب **فصل دوم**
در زمانت که یک سفید با مرغی در وقت اربع و پنج
مقارنه زهره و جری در وقت اربع مقارنه زهره

بران

و مرغ و دلیل باران و سیل و در وقت و بادیه می ضرب به کار
 برج و طرب بود و قمر بسیار در ناظر باشد و لطف و دلیل بود و بر حقایق
 زمان و در سبای ایشان اگر غالب و مستحق بود دلیل کند بر خوشی
 بسیار میان و عیش و طرب و در میان ایشان و بنابر هر زمان
 قمر را بخین منتهی و دلش در اقلیم پنج و سایر بلاد که در هر وقت
 باشد و در وقت باران و سلاج اگر زهره غالب بود دلالت کند بر شط
 زمانه و حکم کردن ایشان بر شهران و بایکد از لایق این دو کوک
 و دلیل اختلاف هوا باشد و از خوف فراجه از اعتدال و نیست
 بمیوه و در زمان و جوانان و خضوت و باده میان از زمان
 سرکه **مقارنه جری در وقت اربع** دلالت کند بر فساد از و از
 و غضب و کثرت فتن و جوهر و غیبت مردم بکارهای نامتوده
 و انگار شدن فوجش و بیماری و خفا و صفای خاصه و در حق
 و دختران و خادمان و احتیاط حلق و کفای با غیبت و دیگر
 زمان به کار و نقصان بارندگی و کثرت هوا در وقت و سیل
 امر اول که بیان بر نادر و قمر و قمر مرکب فاجات و وقوع طلاق
 و خزان و کثرت فتن و جوهر **اگر در وقت بود** دلالت کند بر فاجات و
 منارعت از و از و وقوع طلاق و خزان و کثرت زمان و سوال
 رانین و بیماری و در زمان نظریان و سسره ما و بارندگی خاصه

که مشرق باشد و طرب در او باشد و کثرت نشه در جبال و طاقون
 و جوی و موت در اکثر بلاد و کثرت اوقات و حسن حال احوال
 و لغت و بسیار کاره که سفند و غنای نعت میان ارباب هو و طرب اگر
 مرغ مستحق باشد با بیماری باشد و در هر خستمان و جوی در
 شهرها و خفا اگر نه مستحق بود بسیاری است در اکثر بلاد و کثرت باران
 و زرد **اگر در اسیر بود** و دلالت کند بر وقوع عداوت میان خدای
 و خدمت رعد و برق و باران در وقت و مکان مسنور و کثرت زدن
 و اهل فساد و بسیاری زنا و وفور موت در میان زنان اشراف و ثلث
 خواجه مطربان و فرج عظمی و تاریکی هوا و طرب در سبها میان و لغت
 در میان از دل و جوارت مران زمان و کودکان و میل نون و بقال
 ناپسند و بدنامی خنده و اهل غنا و فاش شدن فتنه و فخر و اگر مرغ
 مستحق باشد حرکت ملک اهواز و خورستان بود و خوبه و در آن دیار
 وفور یک از اهل جم پادشاه و وقوع جوی و طنور طر نوکی باران
 و اگر نه مستحق باشد و سنی بود میان خلایق و شهرها **و اگر در فتنه**
بود و دلالت کند بر برشته از دل و طرب در اهل صلح و باران
 و غفلت شدن جنین و رعیت زنان لکهارهای ناپسندیده و میل
 اهل صلح و ثقیف و در موت یک از فرماندهان مجاز و کثرت ارض
 و وفات در میان مردم خاصه زنان و ثلث خواجه مطربان

علامت ده

و بدی احوال و خاتین و اگر مرغ مستحق باشد و کثرت اوقات و طرب
 و بسیار سعادت و ثقل میان بامیان و یکی از اعادی و یکی باران
 و اگر نه مستحق بود و سلاطین اهل مهر باشد و بد طرب بر بزرگان
 و کثرت امطار **مفاد نه رنجه در ثلث خفا** و دلالت کند بر دلیری
 کردن در زمان و بسیاری فتنه و فخر و فاش شدن اهل طرب
 و فساد بنات و بر کشیدن هوا و وفات نرجسها و بیماری و
 ناسازگاری از دل و طلاق و افاق سبب عشق و عاشقی و
 آفت زمان سلیط و بیماری که و کوفت و حدوت ریش
 حکم و سرفه **اگر در فتنه بود** و در زمان باشد و بد کاران و بسیار
 فتنه و فخر و خیرگی زنان و کثرت زنا و عداوت زمان با شوهرا
 و موت و اب و کثرت در چشم و نقصان اشیا و اثمار و بسیار
 بنات و بسیاری مار و قتل برکت بمو و بید آمدن در زمان
 و افت ایشان و بیماری مطربان و کثرت باران و تاریکی هوا
 و وفات مرغ و موت پادشاهی و طرف مشرق و خواب بعضی خلایق
 و قوی در انظار و بیماری و موت زنان و فرج لشکران و کثرت
 فساد و زنا و رعد و باران و اگر مرغ مستحق باشد و کثرت باران و احوال
 و کرمی هوا باشد و اگر نه مستحق باشد بسیاری باران و غرقه
 اهل عراق و غلبه کجاست و در کثرت باران و کثرت باران

اگر در فتنه بود

ولایت کند بر کثرت موت و زنیان و وقوع حوب و طعن و جوب
 میان دولت و قتل بعضی از زمانه نال و فوت بخنده و فساد اطمینان
 و برنج زنیان حامله و خنده و پیران و تیار و شدت ریح و غرغریان
 و مطربان و حضرت از دل و دسوار و وضع حمل و غنچه شدن اجنه
 و اندوه زنیان و مطربان و بیماری درین طبقه و گرفتاری جمعی ازین
 و بسیار سبیدن و ظهور هوا و ضار و اگر مرغ مستحق بود موت
 از زمانه نال باشد و آید طبع در وقت و اگر نه مستحق باشد درک
 بعضی از سلاطین بود و سبیدن و هلاک طغیان **و اگر در جلدی بود**
 ولایت کند بر فوج اهل صلاح و رغبت دوم بعضی و فوج و درونی
 نماز و فوالات و قوادان و بسیاری بارنگی و سردی هوا و
 ناسازی از فوج و غریز شدن کینه کار و جوی در زمین و اوق و وقت
 ملک و اولش کربان و کشتن ولایتها و اسیر و برده و موت زنیان
 و پیر و نای مطربان و کدورت خویش و اگر مرغ مستحق باشد هلاک
 ملک خویشان باشد و درک اغنام و سختی سرما و اگر نه مستحق بود
 جوی حادث شود و اگر در ولایت خویشان و فوج و خوارج در
 کومستان اینجا و کثرت بداران **مقارنه زهره و مرغ در شله هوا**
 ولایت کند بر فوج و غنیان و فوج و فوج میان زنیان
 و عاومان و افاقت بنات و اشجار و ریاضین و میوه و بیماری

مردم و اسقاط و بر آوردن خون و فساد صلب بزرگان و هلاک
 هوا و اشجار شدن فواشش و دلیری زنیان بر زمین کار و پیر و پیک
 و بدنامی خواتین و انت کینه کار و عاومان و وقوع جسمه و آبله **اگر**
در جلد باشد ولایت کند بر مرغ مطربان و فوج و غنیان و غله زنیان
 و افاقت اشجار و بسیدن لطف خاصی با رغبت و اسقاط اجنه و مخالفت
 از فوج و درونی و کاران و بارنگی و در وقت و موت و شیخ و درک
 در میان زنیان و باد و نای مخالف و نشوین و نالین را همه و بد حال
 بخار و اگر مرغ مستحق بود و غنی از فوج باشد و کی نم و اگر نه مستحق
 باشد موت ملک کومستان بود و هلاک علمای شین و بسیاری آب
 رود و خنای **و اگر در جلد باشد** ولایت کند بر جوب و فوج و سبیدن و جوی
 و سبیدن مغز و اهل عالم خاص زنیان و حدوث مجنون و مطار و کثرت
 فوج و فوج و سبیدن زنیان با فوج و بسیدن حضرت از فوج و اسقاط اجنه
 و بیماری مطربان و اوردن و تارگی هوا اگر مرغ مستحق بود و درک زنیان
 بود و کثرت خوارج و بسیار غم و جوی در باد و غم و مطار
 اهل روم **و اگر در جلد بود** ولایت کند بر بسیاری بارنگی و سرما و
 بیماری زنیان و فوج رند و اویش و سقوط اولاد از ارحام و موت
 از زنیان ملک و شدت در زمین مغرب و کثرت طغیان و ولایت جبار
 و قحط و غلام طعم اگر مرغ مستحق بود شدت باشد در اوق و غم و قحط

وکی بآردان و اگر زهره مستحق باشد مرک بسیار بود و افادن چینی
 و بسیاری طبع و بآردان **مقارنه زهره و مریخ در مکه آید** دلالت کند
 بر فساد و حال آیه و حیوانات آیه و همی ملک زمان بد که در وسط
 اطفال و فساد و زوال و فحاشی از بواج و بودن سرما و بارندگی
 در وقت خاصه که در مکه باشد سیم و زعفران و اختلاف و آفت
 بنات و اضطراب و فساد **و اگر در مکه آید** دلالت کند بر فساد
 هموسان و پیشه زنان و شغول ایشان بمل و اسقاط اجینه و
 بیماری و خرابی و اصل طب و بارانهای سخت و آماکن مستعد و
 کما و مکه عاصه و از فساد و اگر مریخ مستحق بود و فوج و بواج
 بود و در جبال و رسیدن شهر و از اعدا و در جزیرستان و مرک زمان
 حامله و کی بآردان و اگر زهره مستحق بود و موت یک از پادشاه زادگان
 و غرض و جبهه و عراق عرب و فواید و آمدن **و اگر در مکه آید**
 دلالت کند بر کثرت بآردان و سرما و فاش شدن فتنی و فوج و فساد
 لشکران و مردمان بد فعل و اسقاط و علت و آفات شامل و
 معنیان و موت بعضی از زمان پادشاه و فوج و جبهه و فتنه
 و ظهور شایا و فتنه و فتنه و فتنه و فتنه و فتنه و فتنه
 و آفت و اب و رسوایی زنان و فتنه و فتنه و فتنه و فتنه
 مستحق باشد مرک زمان پادشاه باشد و اهل جبهه و اگر زهره

لک

مستحق بود و بکشد پادشاه می شود و در زمین روم و موت آیه
 و پادشاه بود عراق و اهل فساد و سودا **و اگر در مکه آید**
 دلالت کند بر موت و ال فتنه و کثرت و جمع و بیماری و موت
 در اعیان و بسیاری بآردان و طغیان آیه و فتنه و فتنه و فتنه
 و مطربان و میل زمان با مردان و وقوع فتنه های و بسیاری
 بآردان و برنج و فتنه و فتنه و فتنه و فتنه و فتنه و فتنه
 و زیاده و آیه و اگر مریخ مستحق بود و مسلمان کنیزی از بلاد بود
 و بسیاری مریخ و ماهی باشد و اگر زهره مستحق بود مرک حاکم بود
 و بسیاری بآردان **و اگر در مکه آید** دلالت کند بر فساد
 مطلق و لیل بود و خوف و خطر و آید و آمدن باد سموم و فتنه
 امور دیوانه و کثرت رسیدن احوال و عارت و تاراج و بپر و
 باران و اگر مریخ غالب و مستحق بود دلیل بود بر فتنه و فتنه
 فتنه و فتنه و فتنه و فتنه و فتنه و فتنه و فتنه و فتنه
 و اگر عطار و غالب و مستحق باشد دلیل بود بر فتنه و فتنه
 کردن و فتنه و فتنه و فتنه و فتنه و فتنه و فتنه و فتنه
مقارنه مریخ و عطار در مکه آید دلالت کند بر فتنه
 آفات و فتنه و فتنه و فتنه و فتنه و فتنه و فتنه و فتنه
 زحمت ارباب قلم و تجارت اهل بازار و فتنه و فتنه و فتنه

و

۴۱ و منصفان و مجانبه ایشان و بسیار از این و اخبار بد و فتنه
 و غوغای خاصه در اقلیم هم ششم و سائر بلاد منسوب به پنج و عطار و زون
 در هم و فطرس قلع و فساد طراران و بد فخلان و ظهور مدعیان
 کیمیا و غلبه و زدن و خشکی هوا و ظهور علامات استسکان و دروغ
 و دواب **اگر در محل بود** دلالت کند بر حرب و دلاست شام
 و عرب و قتل آب چشمها و قتل میان انبای پادشاه و در راه
 روم و ترکستان و خروج لشکرها از طرف مغرب و فساد عمارت
 کردن و صدورش امر اضی از معال و اوجاع بود اسیر و رعد و برق
 و باران و ساختن آلات حرب و غریب مردم نقیبه و خدمت
 شکار و اهل بازار و خواست و طلب از رعایا و وقوع کشت و ظهور
 کذابان و اهل نفاق و سفها و خدمت عمال و کتاب و ارجح
 و خیانتها و مردم و قطع طرق و فتنه و مشرق و زدن در میان قلع
 و بانک و اهل و وف در میان اهل بازار و میدان و جمع آمدن مکره
 کبریا و مشعبدان و مناعت صنایع و اهل حرفه اگر مریخ بود در بین
 شام فتنه باشد و دشمنی در میان عرب خرابی کند و باران آید
 و اگر عطار مستیع بود میان اهل روم و دشمنی مجادله افتد و جنگ
 بزرگ در آن بلاد اتفاق افتد و ششم و چهارم و سختی و کربا باشد
و اگر در سید بود دلالت کند بر کربا و خشکی هوا و بسیار شرب و خیار

مخونه و از این و جلیت خلایق و فساد معادن و غارت آلات حرب
 و دستور و چهارها و سی و شصت و چهاره در زمین فارس و مملکت اعدا
 پادشاه و موت در کتاب و از باب نقوش و حرب میان اهل مغرب
 و مرق و ترک و از زان برده و کثرت کربا و کربا و غارت و قتل بزرگان
 و کثرت کربا و مناعت میان اهل قلم و خداوندان سلاح و لغزیر
 و شش و در میان ایشان و زیا و ماسک پاهبان با اهل فضل
 نقوش و تلف چهار پاییان اگر مریخ مستیع بود موت یک از فرمان دکان
 روم باشد و کثرت امراض و عی و موت میان بود و اگر عطار مستیع
 بود بسیار خوف و ترس بود و کثرت طاعون و موت در مملکت روم
 و مخالفت پسران با پدران و موت افتام **اگر در قوس بود** دلالت
 کند بر فاش شدن اسرار و زرا و کتاب و قتل فواید ایشان و وقوع
 مرافعات میان ایشان و کثرت از این و رسل میان ملک و قتل امیر
 و فساد و غلبه ملالت و میران و محاسبان و از باب فضل و کسا و بازارها
 و ستم بر رعایا و کثرت مناظره میان اهل علم و اگر مریخ مستیع بود
 میان اهل عراق عرب و باده و مرک و صدور باران و اگر عطار مستیع
 باشد خون ریختن باشد میان اهل مشرق و مغرب و کثرت دبا و حنین
مقارن مریخ و عطار در مملکت خاک دلالت کند بر خروج فخران و بیای
 راهبها و غلبه زدن و طراران و فساد و کربا و مزارعان و کمالی الطوفان

و آمدن کار و امانها و افتادن اراجیف و بدی حال متصرفان
و در کمال و محاسبه اهل دیوان و آفت و نوب و نقصان بارندگی
و ملال و پیران و آفت بعضی حیوانات و خوف اهل قلم از لشکران
و دعوی میان سر همگان و سببها لایزال **اگر در نور بود** ف
اهل زمان و آفت که و کوفت و نباتات و اندوه بخار و اهل بازار
و زنیان در معاملات و ظهور طرازان و کد ابان و سوسن جابها
و غیره ای مولناک و دواب و مران و برج عال و متصرفان و بسیار
در مرغ و تهمت و ف و اکثر اقا نیم و کثرت موت در روم و بسیار
ابر و سرما و عزامت کتب و متصرفان و فی لغت عامه و خجسته رعایا
بر اهل سلاح و اگر مرغ مستحق بود فساد باشد در اکثر مواضع و موت در
روم و امکان بر در مواضع مستعد و اگر عطار مستحق باشد خوف
ترس و قتل و درک شبه و حین با و تا و توسط باران **اگر در سبیل بود**
دلالت کند بر فتنه و فساد و نزاع در فارس و خوزستان و عراق
عرب و موت ملکی صغیر و خوف و شدت و در بعضی بلاد و خشکی هوا و کثرت
غبار و سبیل اجارت بر ارجاها و خصوصیت عیال و دیوان و ارباب
سلاح و غلبه کردن عوام و کثرت اراجیف و در دیها و کوه و حیل و غلبه
و برگشتن هوا و بسیاری آلات و عزت آن و موت یک از اهل قلم
و اگر مرغ مستحق بود و متعلق بود میان جمعی از اهل فارس

و مردم جیب و حکما و بسیاری از دین و اگر عطار مستحق باشد
خونریزش باشد و فساد و بزرگان و کثرت و زدن **اگر در سبیل بود**
دلالت کند بر بسیاری اراجیف و برج و اهل بازار و کشتن
سخنان محال و در مرغ و وقوع لواط و کثرت حیل و کارهای ناهق
و برگشتن هوا و ضعف خراجها و زرد و برقی و بارندگی و کرماد قوت
پوشش هر و در ولایت روم و کثرت مرض و فتنه و سبب و موت و کشتن
و شقت او یان و عصیر و اگر مرغ مستحق بود درک و طاعون و ترس شد
بر زمین روم و توسط بارندگی **معارف عطار و مرغ و در شیشه هوا** دلالت
کند بر فتنه و پیران و حسودیان و اهل بازار و متصرفان و عال و کبار
و اندوه اهل فضل و شعرا و کشتن بیجا و سخنان در مرغ و بسیاری
اراجیف و برج و دواب و پرده و برگشتن هوا و بیماری حیوانات
و زخم مردم از سبب باد و صبح و ریختن خون و بودن در دیها
و نوشتن خطوط مروره و غضب اعدا و اهل قلم و پیدا و حکم لشکران
و خطا در محاسن و محالجات اطباء و حکام کفر و بقیه افتادن و زدن
و خاشاک و حین با و نای سموم در وقت **اگر در جزا بود** دلالت کند
بر فساد حال خطا و خاشاک و علت اشجار و شوش مردم خاصه
و پیران و اهل قلم و تا جوان و ارباب فضل و بیماری جوانان از مرغ
و سرخ باد و حبسه و فساد در خفا و اندوه بیش و رن و اهل راهها

و باد نای زیبا بخار و صحرای دروغ و کثرت لواط و فحش از
 اولاد ملوک و بکدیدی از زمانه نمان و غزل او اگر مرغ مستحق در
 نانی افکار و خویج خایج از جانب حواسان و فتنه و تشویش میان
 حردمان و اگر مرغ مستحق باشد که بفرار از زندان پادشاه باشد
 و خویج شکراز گویستان بطرف حواسان و جستن با و اما و اگر غلط
 مستحق باشد فتنه و جنگ در میان اهل روم و قتل و دارن و کوه نشینان
و اگر در میزین باشد دلالت کند بر فساد حال ملوک بایل و وقوع جانی
 در ناحیه مغرب و موت در آن بلاد و حضرت رسیدن بکتاب و ارباب
 نقوش و اندوه علماء و مسقر فغان و ارباب دیون و قتل او و برنجی و اهل
 بازار و دیون ارباب و در عهد و برق و باد نای شد و الهما رستخان
 بهوده ویدی و او غیانت و حلیت در مردم و شکست یافتن که روانها
 و مکتف شدن مالها و اگر مرغ مستحق بمنزله مرگ زنده پادشاه مرگ است کرده
 و بسیار خوف و ترس در بلاد و غزو اهل حوزستان با مردم بادی و هلاک
 اکثر مردم اگر عطار مستحق بمنزله صلح مردم روم بمنزله و جانی در ناحیه
 عرب و کثرت باران و رعد و آتش زلزله **و اگر در دیو بود** دلالت کند
 بر جنگ و بانی میان مردم و ظهور غایبان و فغان و اندوه علماء و کبار
 و برکشتن هوا و سربار و در وقت و هلاک اهل سواد از ولایت عرب
 و مرگ پادشاه مرگ از اکر که دولت او و کثرت ممال و قتل و فتنه و اگر غلط

و کثرت

و کثرت مرض و موت و گران و بسیاری غم و رطوبت اگر مرغ مستحق بمنزله
 مرگ و زمین فارس شجاع باید و افتادن فتنه و اگر عطار مستحق بمنزله
 بسیاری جدال بود و افتادن مرگ و مردم و کثرت با و **مقارنه غلط**
و مرغ در شکله کتب دلالت کند بر فساد کثرت ممال و افتادن مرگ مردم
 و ارا حیف و خواجین و بنی رات و تارکی و چهار بهار از سستی عضا
 و کثرت زمان و رطوبت دماغ و ظلمت و تهمت و غزو و فساد آنها و
 کاینها و رعد و برق و هلاک حیوانات آب و روشن با و اما و اگر مرغ مستحق
 و پراکنده مسافران و زحمت و کلاه و مسقر فغان **و اگر در سطلان بود**
 دلالت کند بر زنده و جفا و جفا و جفا و جفا و جفا و جفا و جفا و جفا
 و دروغ و مسدود شدن راهها و دست بر آوردن فاطمان طریق
 و فساد کثرت ممال و سستی اعصاب و ظهور غم از آن و زرقان و بد
 کشتن هوا و سختی قیام اهل بازار و کثرت موت و در شرق و قتل میان
 ملوک و اضطراب عوام و خواب و هلاک و شدت و حرارت و قتل میانه
 و فساد و در مجلس پادشاه و ارا وقت فواید کتاب و موت و مرگ
 اهل اقلیم و کثرت فتنه و اعلام و اگر مرغ مستحق بود حربه فتنه بسیار
 باشد و خواب و بیداری و سختی که ما و اگر عطار مستحق بمنزله مرگ زنده پادشاه
 و سختی که ما و افتادن مرگ و میان مردم **و اگر در غروب بود** دلالت کند
 بر موت و ربادیه عرب و تسلط اهل خیال بر ایشان و ظهور فتنه

بر اکثر اراضی و ولایت لبنان و کثرت موت در اقم و شدت آفت و
خسارت کتاب و رسل و کثرت مطر و خوف خطای و ظلم بر اهل و خوف
فنا و آبها و کشتیها و کثرت لواط و مکر و کفر و سخنان کذب
و تهمت و خیانت از همه نوع و بدگفتن هوا و نوسان و حال و بکار
و اگر مرغی مستحق بیهلاک ملک بادی بود و افتادن مرک در دریا و کشتن
بادها و اگر عطار مستحق باشد جنگ عالم عراق با دشمن دست و پایی
ابر و باران بود و اگر در وقت بود و لالت کند بر مری متصرفان و بکار
و اهل بآر و ک و مضامینا و خیانت و تهمت خطای و اراجیف و
بادهای تند و آفت حیوانات آید و غرق کشتیها و قهر هوا و محاربه
لشکر و مردم و اهل مرق و حارب شدن مواضع گنجه و فتنه و قتال در ارض
مجاز و قوت کفار و موت و فتنه کتاب او و وقوع باران و ابرنا
و برین بارده و فتنه میان اهل دریا و اگر مرغی مستحق بیهلاک ملک
بود و حب میان مردم بابل و آفت اطبا و اگر عطار مستحق بیهلاک
شدن کتور و اهل و بود و مرک و کثرت باد و باران **مقارنه مرغی با قمر**
در غلغله است این و بیج انجی غلغله مقارنه قمر و مرغ و طبیعت بر فتنه
و کشتن و مضاطره و نزاع در عوام الناس و بسیاری کذب و بیم و آس
در قلوب و خطای و کدورت و شطران و اختلاف هوا پس اگر مرغی
مستحق بود و مرک بابل باشد و کثرت قتال و فتنه در اکثر بلاد و بی

و بسیاری موت در فارس و روم و غلبه سیاه و نفوذ و واپس
قلت نم و اگر قمر مستحق باشد کثرت باران بود و در وقت **مقارنه قمر**
و مرغی در سکنه آتش دلالت کند بر حدیث امر اهل و زیادتی کرما
و در وقت و بزرگی هوا و حرکت لشکریان و غم و اندوه مسافران
و اراجیف بسیار و حرکت در دریا و خبرهای پرکنده و بسیاری نفیلم
اگر در وقت بود دلالت کند بر خصومت عوام و بیم حامله و گرفتاری رسل
و فتنه و آبها و فتنه لغت از ذایع و برین اطفال و بسیاری اراجیف و ابله
و کرمی هوا و در وقت و شینعات در میان لشکریان و فتنه و حیوانات
و مرک ملک بابل و غارت احوال و تلف شدن و دواب و کشتن و برین
عالم و دست باغش از باب سلاح و اگر مرغی مستحق بیهلاک ملک عراق
بود و کشتن در ولایت و بیماری موت در فارس و اگر قمر مستحق
بسیاری باران بود و در وقت **و اگر در وقت بود** دلالت کند بر مرک
بادشاه و در ولایت مغرب و براندگی اشرف درین بلاد و کثرت
فتن و قتال و ضرر از سیاه و تلف شدن سبب و بیست هوا و
وقت و اختلاف کثرت و نزد رسولان و جاسوسان و اندوه و فتنه
و ضرر و دمان و بادهای خوف و امکان و بی و بیماری رنان عالم و اگر
مرغی مستحق بود و کرمی باران بود و اگر قمر مستحق کثرت باران و غم باشد
در وقت **و اگر در وقت بود** دلالت کند برین فتنه عوام و بسیاری

۴۵ و جوهر سسل و جوهر اسیر و استغنی حریف و کار زمان و امر و ان
و افتادن غار منگونی و گرمی هوا در وقت و دوا کردن و دوا
و ارتقاء مردم بکار آتش و کمال عوام در عبادت و کارهای دینی
و اگر مرغی مستحق بود سبک آید و بارها باشد در وقت و اگر مرغی
باشد بسیار آب و بارها بود **مغارة قمر و مرغی در مغارة فایک**
دلالت کند بر اینی راهها و جنبش لشکر و دروان و راه زمان و
صلب و ان و باز کارکان و آفت در میان و میوه و نایابی و
هوا در وقت و بیماری دروان و کثرت ملک مغایات **اگر در قمر باشد**
دلالت کند بر کثرت اراجیف و خبرهای دروغ و مرغی مردم عالم و زن
عالم و احوال و جنبه و آفت حیوانات و خصوصت عوام الناس با
سببهایان و تشنج رعایا و مشکو به سوزن از نظم و درون و تغیر
هوا و ف و در حال زمان و حرکت و استغنی و سبکی کار بازاریان و بکار
از غلبه خشم و درک بر سرک و شفقت و حواری رسیده با شرف و استخال
از مسکن و اوطان و آفت دواب و اگر مرغی مستحق بود جنگ و گفتگو
میان مردم بسیار باشد و کمالی باران بود و کار طعام و اگر مرغی مستحق بود
استغنی و کمالی کثرت و سرس و بسیار باد و باران و در وقت **اگر**
در سبیل بود دلالت کند بر اخبار و دروغ و ظلم بر اهل دیار و بیماری در وقت
اهل اسواق از سببهایان و ارباب عساکر و بنابر راهها و بجا و در میان

عوام و وقت اسلحه و بیماری و دشمنی و کان و فتنه زمان و مرغی مستحق
و بسیار باد و باران و در وقت و امر و ان در میان در زمان و کار
اگر مرغی مستحق باشد میان باد و سر و دم و عیب فارس و زمان و اند
قسط با کثرت مطار و قسط باید **اگر در قمر بود** دلالت کند بر خوف
و عجز و عوام از سببهایان و سر و فتنه بازارها و توقف مسافران
و در سواد می و وضع حمل و میل هوا به برودت و در طوبت در وقت و سبک
صلب مسافران و کارهای فیج و جوهر اسیر و نور و فتنه بزرگ و حد و
منه و موت در مردم و اگر مرغی مستحق بود و ملک یک از بزرگان باطل
حزبستان باشد و اگر قمر بود کثرت میاه و بسیار بر طوری بود **مغارة**
قمر و مرغی در مغارة فایک دلالت کند بر ظهور علامات در عوام و دنیا
که مادی میماند در وقت و کثرت در دوزخ و جنانست **و اگر در قمر بود**
دلالت کند بر کثرت اخبار و دروغ و فتنه و بیادله در میان عوام
و اهل فضل و ارباب قسطنطنیه و درین بابهای ناخوش و عدا
و نقصان مسافران از دروان و قاطعان طریق و ظلم بر رعایا
و محترقه و حال کتاب و درک بزرگبیل اگر مرغی مستحق بود یک از حکام
عراق عیب و باطل بقصد کردن صنایع شود و اگر قمر مستحق باشد و عیب
بر اهل اموال و خوشستان بود و بسیار مرغی خبر و سبک باران در وقت
دلالت کند بر مرغی زمان عالمه و کمالی داران و در زمان رسولان و

منازل آن وقت طوفان و شواخ و کدورت اهل طرب و حین
باد و ناسار که ری از بواج و بیماری از جوادی و غلبه خون
و موت پاوشه در دیار برجه در طرف مشرق و کثرت عوام موفیه
و غلبه شدن دواب و توسط بارندگی و اگر مرغ مستحق بود که باران
بود خوشه هوا و اگر مرغ مستحق بود باران بسیار بار در وقت **و اگر در**
دلو بود دلالت کند بر برف و توفه ملوک و اگر بر باد و نای سرد و زرد
و غم باران و رعد و برق در وقت و به حال مسافران و خوف و نا امانی
را همها و گرفتاری و جاسیس و اندوه زنان و بیماری عاده اکثر بران و فتنه
و مجادله و میان عوام الناس اگر مرغ مستحق بود که باران و اگر مرغ مستحق
بود بسیار باران و غم بود **فران قمر و برج در مثلثه آبه** دلالت کند
بر قوت حال فرماندهان و حرکت ایشان و دشواری و کشیدند و بسیار
حال مسافران و وفای و میثاق و نقصان جانوران و رعد و برق و تاریکی
هوا در وقت **اگر در سرطان بود** دلالت کند بر غوغای عوام و فساد
بدکاران و زلفت مسافران و دریا و ارتفاع بخار و دشواری
وضع محل و فساد آبها و تیرگی هوا و دل مشغولی عوام الناس و هر آن
در مردم و غوغا و کشمکش و فغان و فساد و حال بدکاران و زجر
ایشان و غم و باران و رعد و برق در وقت و حجب و فتنه و حرکت
یک از فرماندهان و لغت ملوک و بسیار بر لشکریان و اهل طرب

قصه سلاطین بیکدیگر و غوغای سفایین در وقت مهادی و کلبه و جوی
و فصول و کما و بل و انهدات و امثال کثر الوقوع باشد اگر مرغ
مستحق بود باران و غم بسیار باشد و اگر مرغ مستحق بود بسیار
سورخس بود و اگر مرغ مستحق بود موت مردم بیشتر و فساد و روم و فتنه
هوا **اگر در عقرب بود** خوف من و زن خاصه مسافران و دریا و فتنه
جاسوسان و عیونت هوا آبها و پید شدن بخار و کدورت هوا
و اندوه زنان و بیماری ایشان و خصومت از بواج و محبوس عوام و ناله
ایشان از بدکاران و ستم و حرکت بر سر کار باشد و در عراق و عرب و خراسان
و بسیار فتنه و حرکت در فساد و روم و رعد و برق و اگر مرغ مستحق بود
بسیار آبها بود و رعد و برق و صاعقه **اگر در حوت بود** دلالت کند
بر برف من و زن و آفت کشیدند و زیان زنان و مکرده عوام و بسیار
سحابات تیره و کدورت هوا و کدورت اهراف و حرکت حیوانات آب و به
حال صیادان و دریا و مجرت بخار و طغیان و فتنه و غارت و بسیار
وزر و رولایت روم و کوهستان آن و بار و بارندگی در وقت
و پید آمدن در زمینها اگر مرغ مستحق بود و هلاک مردم یا بل و فساد بود
و اگر مرغ مستحق بود باران بسیار باشد **فصل چهارم در زمانه**
سایر سفینه در مثلثات اربع و برج و ثنی عشره مقداره عطار و زهر
در مثلثات اربع مقداره عطار و زهره مطلقا و لیست بر مذهب

هوا و برستن باد و مای معتدل در آستان و سردی در نستان
در غایت مردم بعلم موسیقی و تصویر نقوش و الوان مختلف موضع
سیوم مطبوعه و لطیف و اخبار خوش لبس اگر نه غلبه غالب و مستحکم
دلائل کند بر خوشدلی مردم و لطافت دادن در کارها و محبت
جوانان و رعیت بشین بطاعت و جزایات و عبادت و روانی بارانها
و خوش طعمی اخبار **مقاله سفلی در مثلثات** دلائل کند بر خوشی
کارزارکن و اهل پیرایه و لطافت و عطاران و هزاران و اهل باران
و بسیار سرچیده و دواب و جواهر و اعتدال هوا و ارتفاع بخارات
و تازیانه و رعد و برق و افتادن عداوتها و فتنها و غضب و خشموت
میان خلایق و ارزانه طوم و دواب و زانی مطبوعات و ماکولات
و رسیدن اخبار و حیوانات طاهل قسم و وفات **اگر در مثلثات** دلائل
کند بر غیوم و مطر و خوف کباب و بد حال زنان و فتنه و سیل و حال
دوران و صنایع و تجارت و رعیت و طایق طایق و طرب و کثرت جمع و شتران
برده و فتنه و ارتفاع بخارات و تازیانه و رعد و برق و درواج
بارانها و مجادله میان بارانها و فتنه از فواج و کثرت لواط و فتنه
در ولایت رقه و موصول جمع شوند و فوت اهل بابل و کثرت ابر و باران
باشد **اگر در اسد بود** دلائل کند بر لغش میان زنان و مردان و
اعتدال هوا و مصل خلایق لغش و غرور و تیزی بارانها و سببی اهل قری

و وقوع موت در اکثر بلاد و حوب و سفک و ما و غالب شد و فتنه
بر ارجها اگر نه مستحکم بود کثرت علت باشد در زمان و کودکان
و کمی باران و لغش کرما و رعد و برق و اگر عطار و مستحکم باشد ترس
خوف و در اکثر ممالک باشد و حوب زخون ریختن و گرمی هوا **اگر**
در قوس بود دلائل کند بر کثرت اراجیف و بسیار عداوت میان
مردم و حکام و فراغت غلظتها و در وقت بکار و اهل وقف و لغش میان
زنان و مردان و کثرت باد و فتنه و بعضی لغشها و جمع شدن مردم
در زمین عراق عرب و آمدن فوج و اطمینان و جبرنا مختلف و کثرت
حاصل دهران اگر نه مستحکم بود میان اهل عراق و آرمینه و بستانه
و توسط باران و رعد و برق باشد اگر عطار و مستحکم باشد ملک بابل
بهرت شود و کثرت بود و مرکب اهل فارس **فرازم سفلی**
مثلثات خاک دلائل کند بر بسیار بر سر و شتری اطمه و حیوانات
و شیرینها و جامهها و ارزانه و فراخی و سبک کثرت و رزق و آمد و شد
کاروانها و مسافران و افتادن اخبار خوش و بسیاری خشموت
و عداوت و بد حال و کلا و مقصران و طهور مشبهان و بازیگری
و بودن سرما و کمی باران در وقت و بد حال کردن عامه نزد سبکها
و فراموشان و بهشتان و در فوج و رزق و انگار شدن جملها و لغش
و تغییر هوا و خشنی کثرت و رزق و روانه کار غلظه داران و تجارت اهل

اسواق و صنایع **و اگر در شهر بود** دلالت کند بر رونق تجارت و
اهل اسواق و خبری بازارها و خبر و معاملات و آمدن اخبار و
و مسامحتی و از آنجا که رسیدن مسافران و فرج فضل و ارباب
و بارندگی نایب و غنای ازین باب و در طبابت با عدل و مروتی
وزرا و کتب و زبان و خدمت میان و پیران و اهل ادب اگر
مستحق بود و مرکب و فضا باشد و باران و کی طعم و اگر عطار و مستحق
اهل از منیه قصه و میان کنند و جستی با دانا بود و کثرت باران
و اگر در شهر بود دلالت کند بر جوب میان اهل عراق و ترک
و ظهور علوم و حکایت و فرج کتب و وزرا و کثرت و اید ایشان
و بارندگی و فرج عامه و تعلق و نقش زبان و با عدل و ساختن و بیجا
و بکار و کشتی ظهور و جود است و بسیار فحک و مزاج و خلایق
تغیر هم و آب و دیگر احوال عمال و تجارت و خوشحالی ارباب فتم
و مزاج و میان و عراقیان و اگر زهر مستحق باشد علم حکمت ظاهر
شود و در عذوق و باران بسیار کند و در موافق مستعد و اگر عطار و مستحق
بود و پادشاه روم و عرب از مزین خود را بیل کردند و کثرت ازین
بود **و اگر در شهر بود** دلالت کند بر رونق تجارت و اهل بازار و خبرهای
صحیح و نشاط و خلایق و بین مردم و باطل و اعلام و سحر و آفرینها
و عاشق میان زبان و اعدا و در سر ما و برف و مرکب بزرگ عظیم

الشان

الشان و در روم و با استقامت و حال از شدت سرما و فرو رفتن بگی
از اعیان عراق و مرکب زبان و اگر زهر مستحق باشد پادشاه روم
وقت فراسد و علت طاعون و شیوع مایه و کثرت باران و طوفان
باشد **و اگر در شهر بود** دلالت کند بر رونق مستوفیان
و در پیران و اهل تجارت و بسیار مجادله و علوم و در و ارج بازار برده و عطر
فروشان و بزرگان و در و ارج کار و اصل نظم و اجتماع زبان و کوکان
در سل و سایل میان عاشقان و عشوقان و تجارت و شمار و شرف
با دانا خوشش در وقت و آمدن قوافل و مسیح برده و صحت کوکان
و رونق و بین اسلام و دانا کی زبان و پیدا شدن زنا و کثرت کار
ساحران و تعویذ و لوبان و در چشم و آینه و بسیار کثرت
ما خلیا **و اگر در شهر بود** دلالت کند بر رونق کار اهل دیون و تجارت
و در باب حقه و امانت و در خلایق و تعلق امارده و سنون و سکه
و صحت اخبار و آثار و آمدن اخبار صحیح و مسترسان و متمدن
در اطراف و در عذوق و در میان آنها و کشتن جوینها و بارندگی و اگر
زهر مستحق بود و مستر از روم باشد و بسیار رعد و اگر عطار و مستحق
سیان اهل روم و عراق و بوز و زلزله باشد **و اگر در شهر بود**
دلالت کند بر بینة عال مسافران و وقت عمل و تجارت و رونق و خوشحالی
ابطال و وقوع اشتراط امارده و سنون و در و ارج بازار و فرج تجارت

و مس زنان و تفرقه هوا و مرک برزگا و حب میان ترک و روم و دلف
 عرب و شادی کتاب و طهور و عول در اکثر مواضع مستوفی و اگر در
 مستحق باشد مرک ملک بایل باشد و غزوه پادشاه روم و روم
 کردن جوهرها و اگر عطار دستخ بود میان اهل ترک و روم حب شد
 و در بیشتر بلاد مرک عادت کرد و **اگر در روم بود** دلالت باغزوه
 و اهل روم با ترک و بادامی سخت و شدت سرما و بارندگی و رونی
 بخار و اهل باران و طرب حال و دوستی میان زنان و مردان و
 حال مستور و آن اگر زهره مستحق باشد میان روم و ترک فتنه و حب
 بود و اگر عطار دستخ بود و قصد مردم باشد در اکثر ثنات و بارنگ
 و بارندگی و بیگانه ارتقا عات **فران سفلین در ثنات آید** دلالت
 کند بر رجعت مس زن و بکر و کثرت بیج و جواهرات آید و مهوری با نجات
 و بسایتن و حیاض و دوزخ و میاه و بارندگی و سرما و در وقت و رونی
 خواران و ملاخان و عواصمان و صلاح حال عامه و فانی طعام شود
 اهل صنعت و لاه و طرب و رفاه و مردم مغلیه و عداوت انگریزی بود
 و او باشد و از ازل **اگر در سر طایفه بود** زلزله بود و موت و بارنگ
 و قری مشرق و روم و بیشتر در زنان و رعد و برق باشد و امکان
 باران و باد و بادی خوش و زو و اگر زهره مستحق بود و خایه بود و
 بایل و مرک در ولایت مردم خاصه در زنان و کثرت رعد و برق و اگر

عطار

عطار دستخ باشد مرک زنان و مردم مزاج و برزگرها بود و نفاق
 افتادن رزق و خور و میانه دو جماعت **اگر در عقیق بود** دلالت کند
 بر بیکی حال زنان و بارنگانان و کثرت خوشن و غیره و بیج آمدن
 و رونی خواران و مقامان و رسیدن مس زن و بارندگی سخت
 و موت پادشاه و مرزوب و خواب و بعضی از قری و مواضع و قتل و سختی و زور
 و طهور و حب و برانگیزه شدن لشکران و مسکن زنان حامله و افعال
 و رعد و برق و اگر زهره مستحق بود و موت حاکم بایل باشد و قتل بسیار و رعد
 و برق و باران و زلزله و اگر عطار دستخ باشد کثرت و زلزله بود و
 شدن لشکران و غرق مردم و حب و طرب ارمیه **اگر در روم بود** دلالت
 کند بر موافقت زنان و مردان و رونی مطمان و غلبه مردان و ظهور
 لعب و آمدن اخبار سار و و طهارت و صلاح احوال مردم و عدل سلطان
 و رعد و برق و زلزله شدن آنها و حب در زمین ترکستان و مرک
 بسیار و اگر زهره مستحق بود و صلاح حال مردم باشد و کثرت مرغ و ماهی و
 باران و برف و اگر عطار دستخ باشد و حب ترکمان باشد و رونی
 و بیگانه باد و باران **مقارنه زهره و قمر در مشات آید** زنان زهره و قمر
 مطلقا و لیل و شب حال بیست و زلزله و کثرت و رونی و فانی و معاش و غش
 مردم و بیگانه و شنیدن اصوات و الحان و لعب و زو و غلبه و نوم کردن
 بلباس مطبوع و ماکول لطیف و تفرقه هوا و مردم و باران بسیار و سرما و در وقت

پس اگر زهر مستحق باشد دلالت کند بر کثرت همطارد و رفت و اگر
 قمر مستحق باشد نو اثر بر یاج جنوبی بود و کثرت نم بینا در ربع صیفی
 شب حاسی که گوید که اگر قمر مقارن زهره شود قبل از آن که زهره
 غروب کند و در احوال زهره تحت الشعاع باشد یا در شهر در جانب
 مشرق خاک شود و اگر زهره در احوال مرئی باشد و قبل از قمر غارب
 شود نیز و مصالح خدای بود و اگر قمر مقارن زهره باشد و مشرق زکات
 الشعاع بعد از قمر غروب کند ملک مغرب هلاک شود **و ان زهره و قمر در**
مشرق است دلیل کند بر بیماری زنمان و رفتن بیوفنا و اختلاف
 هوا و معالیه کردن عامه با سلاطین و خواجین معطره و بیجا مزاج هوا
 و خون از خضای و بیماری مسافران **و اگر در حال بود** دلالت کند بر ابرو
 که در وقت هوا و جیج برای و زردن زینها و وقوع میمانه و زفاف و
 معاشرت و شادی عوام و رسولان و زنان و کثرت توالد و نسل و
 بارانهای نافع و آزارنا طوم و وسوم و اخبار نیک خاصه در مشرق و
 اگر زهره مستحق بود و باران و باد بسیار آید و اگر قمر مستحق بود و باد جنوب
 بسیار جهد **و اگر در سب بود** دلالت کند بر کثرت موات و طوبیست
 و اعتدال هوا و برآمدن کفها و طرب در ملک و خواجین و زردن
 آلات زینت و ساحتین جلیها و کثرت منافقت و عو همت و غلبه طرب
 در ملک و سرور و زردن شکله و موت حال خزانین بزرگ و حبس زنمان

و اهل طرب و رفتن عوام بهوا صنع تزه و کثرت سیر و کثت و حرکت
 رسولان و نویدان و زیاده و سیاه اگر زهره مستحق بود و باران کمز آید
 و اگر قمر مستحق بود و باران بسیار آید **و اگر در قمر مستحق بود** دلالت کند
 بر سلاطین و زلف و خوشه طر رسولان و صلح عامه و فتح زنمان و اعدا
 و بارندگی و سرما و حب میان اهل فارس و مردم و کثرت و زردن و تها
 حمل و آفت و دواب و فحاشی مردم و ف و حال اطفال و غرض و غلط
 میان علما و دوزرا و سادیت و قضایه و سلب مردم بخت و اهلار صلاح
 و بیج برده و زود و راهم و زردن سکه نو و جتیان مردم در مجلس قضایه و
 اگر زهره مستحق بود بسیار کم و باران و رعد و برق باشد و اگر قمر مستحق
 بود مثلر استیلا زهره بود **و ان قمر و زهره و مثلر فاک** دلالت کند
 بر سیکه حال نباتات و زردن و روای بارانها و سیکه حال نباتات
 عامه و خشکی هوا و کم کردن بارانها و بستان و حوزان **و اگر در روز بود** دلالت
 کند بر فتنه در زمین فارس و فوت ک از حکام ابی و بسیار زردن
 و قاطعان طریق و مرگ کاد و کوفت و موت بزرگ زادگان و خواتین
 و اهل طرب و آمدن مسافران و اجتناب خوانین و درجهها و اگر زهره
 مستحق بود هوا خشک که زرد و اگر قمر مستحق بود سیکه حال فتنه بود
 در زمین فارس و مرگ ک از حکام ابی و بسیار زردن و اندکی کثت
 و زردن و مرگ کاد **و اگر در سب بود** دلالت کند بر حرکت میان فارس

۵۱ و روم و استقاط حمل و انت دواب و سبک حال زنان و اهل طرب
 و ارباب موسیقی و ارباب بارار و موت حال مس زنان و سبکان و
 جامه‌سازان و لک‌های برورد و طرب در روزها و ارباب قلم و رسیدن
 اخبار و جمع دواب و اگر زهره مستی بود باریک بسیار آید و اگر قمر مستی بود
 باریک بسیار آید و اگر قمر مستی بود بسیار در زدن و در کک و کوک و کوفت
 و کی گشت در فارس **اگر در صبر بود** دلالت کند بر قوت حال مس زنان
 و صلح میان فلانی و دفعه طوق و شورش و سر با در برنگ و طوق و موافق
 و خلاصی مژدین از راههای قوت و رسیدن بمنازل و اولاد و سبک
 حال گشت و زنجیر و جمع برده و دستور و اعتدال عالم و زود خوردن
 اهل فارس و روم و استقاط حاصل و لوق و دواب و قوت یک از بزرگان
 روم و اگر زهره مستی بود باریک کمتر آید و اگر قمر مستی بود باریک
 باشد در فارس و بسیاری در زدن و در کک و کوک و کوفت و اندکی گشت
مقارنه قمر و زهره در مثلثه جوانه دلالت کند بر بیماری میان علما
 و اهل فضل و زنان عالمه و مستی بار بار و جستن بادها و ابرائی
 مختلف **و اگر در جزا بود** دلالت کند بر سبک حال عالمه و رغبت نمودن
 سبک و عقد و قصد مادران بوزیدن خود در شکم و سبک حال دواب
 و بادهای بسیار و رسیدن خبرهای در دست و دست نوشتن عهد نامه
 و میل مردم بشو و خط و نقاشی و صنایع و تفریح و آمدن اخبار و باقی

۵۲ و بیک حال و پیران و طرب در پیشان و فرج رسولان و اگر زهره
 مستی باشد باران اندک باشد و اگر قمر مستی باشد بادهای
 سخت جمد **و اگر در میزان بود** دلالت کند بر طرب در زمان و اگر
 جالس و وقوع سورتا و جشنها و قدم مس زنان و رونق اهل
 بهو و مزامیر و اوقار و اهل طرب و لک‌ها و دلوشتی اهل سفار و
 و زمین بادها و رشد خوانین و صحت چهارن و قوت و شیرین
 و اعتدال مواد و رفت اگر زهره مستی باشد اعتدال هوا بود و اگر
 قمر مستی بود بسیار ری رفسم باشد **و اگر در دلو بود** دلالت کند
 بر حدوت برف و باران و کسا و بارانها و شادی میان عوام
 و شیوع ضیاء و فتنهای تقلید و میل شایخ و حکما بفرست و تماشای
 و قوت حال فاندانهای قدیم و برآمدن لک‌ها و کثرت چهار سگ
 مسوان و زنان و اگر زهره مستی بود بسیار کثرت آوت باشد و اگر
 قمر مستی بود در عدد و برق و باران بود **مقارنه قمر و زهره در مثلثه**
آب دلالت کند بر قوت و مدارا در میان رفقا و مصالحا و باران
 و در باریک بارانها و بدخالی حیوانات آب در قش ابرهای مختلف از اوقات
 و بارانها **و اگر در سرطان بود** دلالت کند بر کثرت و وفور و آب و
 رستن آبها بیکه حال اهل سفار و مسرت دین و منفعت پیشان از سفر
 دریا و طرب و عوام و بیکه حال کشتیها و بسیاری شورا و ضیافتها

یکی از سلاطین ملک سواحل و اگر عطار مستحق بود و دشمنی افتد
 میان مردم و کثرت باران بود و اگر قمر مستحق باشد بسیار می نماید
 و سونیک از حکام کنار دریا **مقارنه قمر و عطار در وقت مذکور**
 دلالت کند بر فراخی طعام و شراب و خشک هوا از مرستان **اگر در اول**
بود دلالت کند بر نقصان گیاه و توسط بارندگی و بسیار باران را جفت
 و وقوع سرما و بوجس مطلوبات و ستود و عمارت و زرع و آمدن سال
 و شادوی عامه و کثرت دکانها و فراخی نعمت در بارانها و در وای کاذ
 اسواق و بسیار عمارت و زراعت و خشک هوا و تاریکی و اگر عطار
 مستحق باشد غم غمزه روم است و در بسیار سر باران و آب بود
 خانه باشد و اگر قمر مستحق بود نوآید و شاسل بسیار بود و نقصان گیاه
 باشد و توسط بارانها **و اگر در سینه بود** دلالت کند بر فراخی بارانها
 و کثرت معانات و آمدن رسولان و کاروانها و حیل مردم بکفایت
 در وایات و بقعه و داستان و بیخ حال بزرگان و آمدن اخبار
 صحیح و درونی و یوانیان و اهل اسواق و بیخ جان و حیوانات و پرده
 و کتاب و انقلاب حال کتاب و درونی اطفال و اهل شمیم و اگر
 عطار و مستحق بود بی الاصل محبوب ریح باشد و اگر قمر مستحق باشد
 باران بود **و اگر در سینه بود** دلالت کند بر فروماندن مسافران و
 بیکان و بیخ ستود و پرده و خفاف هوا و شدت سرما و بخت گشت

و بیک حال کابر و مبتدا نه خفا و غیر حال عامه و بیخ بارانها و بارندگی
 سردین و در زمین سلاطین باران و غنای اطفال و علوم و رسوم و سینه
 هزار عیان و اگر عطار مستحق بود غم بسیار بود و اگر قمر مستحق باشد
 خشک هوا و کمی غم باشد **قمران عطار و باران در سینه بود** دلالت کند
 بر فراخی کار و سماع و علم از آن و در بران و فراخی طعام و شراب و خشک
و اگر در جبهه بود دلالت کند بر کثرت تقلم و تعلیم و ارسال و ارسال
 و رسانیدن از اطراف باطراف و بیک حال مسافران و تجارت و فساد هوا و در
 بادها و مدت مناعت و میان اهل اقلیم و شاد و اعمال و سفر خان
 و کمران و بکار داشتن و سودا و فساد و سیمیا و ریختن و سایر اعمال
 غریبه و بیخ و ششم برده و دو آب و در وای بارانها و کتاب و اطفال و بیخ
 و بیخ جواهر و در وای کار عامه و محترقه و در طوبت هوا و درونی کار
 نقاشان و اگر عطار مستحق بود فخر بود و حبستن با و آمدن طبع
 و اگر قمر مستحق بود حبستن با و آمدن باران **و اگر در جبهه بود**
 دلالت کند بر محبوب ریح مضطرب و بیخ برده سفید پوست و طوبت
 هوا و آمدن اخبار سار و درونی کار حکما و شعرا و اندام و اهل بیخ
 و اوتار و دوست میان دختران و لیکن در وای بارانها و فخر
 و عطر و غنای زمان نقینه و فصول و حرکت مسافران و اجتماع
 عوام و گفتن محلات و بیخ هوا و خشک و امکان باران و سلاج حال

بزرگان و سوداگران و ملائمت و خوب گشت و زرع و اگر عطار
 مستعد بود و نیک بایران بود و بسیار غم و درد است هوا باشد
و اگر در و لو باشد دلالت کند بر باد می میهای لقای و خوف عوام
 از اخبار نایله و بسیار بخت علوم دقیقه و طلب طلبات و کوششی
 بسیار و آمدن کشنده سلطان و آمدن خبر نای کونا کون و تغییر جوهر
 و حرکت تجارت و فتنه در مردم و اصلاح کسبها و کثرت اعمار و بهداشت
 و اگر عطار مستعد باشد میان اهل روم و عراق و عرب افتد و بسیار
 باران باشد و اگر قمر مستعد بود و خیموت باشد میان اهل روم و
 خوارستان و چین یا بسیار **مغازه قمر عطار و در مکه ایا**
 دلالت کند بر روی کار و اعمال و مسافران و سفرهای سلیم
 و عیال اطفا و دفعی بر سر راه و ایمنی و خوارستان و رسول و پیام
 و حرکت لشکر و تشویش و آزار چنان مسافران و بیک حال حیوانات
 از هر نوع و آمدن بارانها بوقت و فرسخ طعام و شراب
و اگر در سلطان باشد دلالت کند بر سال بیکان و قاصدان
 و آمدن کشتیهها و بیع و شریک و جواهر و کج و بارندگی و مواضع
 و تارکین هوا و رواج کار محقق و رونق بازار کفان و بزرگ عوام
 و تیر باران و خواندن اشعار و حکایات و نیک حال زمان
 و اصحاب اله و طرب و رفتن مردم بطن و آمدن باد و سحر و زلزله

عرب و اگر عطار مستعد بود طول عمر پادشاه روم و کثرت رزق
 و زیاد نامیاه و اگر قمر مستعد باشد مدد و انبار بود و نوسان بارندگی
 متواتره **و اگر در عجب بود** دلالت کند بر ارتفاع کجارات
 و اهرام و کدورت هوا و افتادن اراجین و خسا و احوال اطفال
 و گفتگو خلائق و توفیق مسافران و رسولان بالظهور و کثرت
 اراجین و تیر باران و سردی و خرید و فروش است و موت کودکان
 و زمان و اگر عطار مستعد بود اهل رتبه و مومنان و مردم خوارستان
 و اهرام از سماع و جدال نمایند و باد و باران باشد و اگر قمر مستعد بود
 غم و رزق بود و ظهور یک از علامات آتش **و اگر در جوت بود**
 دلیل بود بر وقوع قضایای شریعه و اصلاح ذات البین و صدور
 اعمار نافه و وقوع ضایعاتها و رسیدن مسافران و تیر باران و کثرت
 و گفتگو مردم و اشتغال و انقلاب حال بزرگان و حرکت سفای
 و رونق صیادان و زیاد و ساختن کارهای شرعی و خلاص
 مجوسان از جنسی فضا و انقلاب حال سادات و علمای و
 کودکان و بزرگان و زیاد شدن جاد و زرا و اگر عطار مستعد بود
 حب پادشاه بود در طرف مشرق و نقصان آنها و اگر قمر مستعد
 بود مرغیان بسیار شوند و بارانهای نافه و زیاد شدن آب رود
 خانهها باشد **و اگر در عطار مستعد بود** اصلاح اهل ایمنی با کثرت

و آنچه بکرات مذکور شده اشارت میکند که بپایان این
 مناسب است و آنچه است که کوکب از دو کوکب مقارن
 که بزرگ و کوچکتر است باشد و همچنین مرکز و مرکز
 از آن کوکب دیگر مستقیم باشد بر آن دیگر و بعضی نیز بر پیش
 اعتبار کنند و حق است که هر دو را معتبر دانند و اگر اتفاق افتد
 که کوکب در هر دو امر مساوی باشد آنکه صاعد باشد غالب بود و اگر
 نابط باشد که عرضش شما را بود مستقیم باشد بر آنکه جنوبا بود
 و اگر هر دو شما را باشد آنکه عرضش بیشتر باشد مستقیم بود و اگر
 هر دو جنوبا باشد آنکه کمتر بود **نقشه** معلوم بوده باشد که بر هر کوکب
 مقارن یک برج حلول کنند اثر حاکمیت ایشان متعین بود
 هر چند اتصال محقق نشده باشد **فصل ششم** در احکام قمریات
 غیر شمسی چون دو کوکب دیگر یا زاده قمر مقارن ایشان کند حکم
 آن قران متفاوت شود و همچنین اگر قمر نظر دیگر کند اما اثر نظر کمتر
 از مقارن باشد و قوام احکام آن کجاست پس مستقیم است که جبر نماید
 اگر این کواکب نام کند و بعضی را که در بر دست مخصوص مانده اند بلکه کاتبی
 بسال رسد علم از آنکه پیش از استخراج اثر کند یا بعد و احکام بعضی قمریات
 غرضانی در برج اشی است که هر سه حکم را بر آن موقوفه ذکر کنیم تا طالب
 این فن را بخواند و گویند باشد و قیاس آنرا بکوه مذکور باشد از آن

تواند

نقشه

تواند کرد **مقارن شمسی و قمری** و **مقارن قمری و قمری** و **دولت** که
 بر جمیع احوال میان در جمیع بلاد و افاق و کثرت برکت و از آن کوکب
 و بسیار ایشان در وقت تربت زمان و خوابین موقوفه و بکمال
 و اثر اف نرد ملک و عظمای و کبر از مملکت خود بجاست غیر وقوع این
 در خدای خاصه باستانان و اثر اف و اکابر و برج زمان و میان
 سودا و فراجه و تلف شدن بهایم **مقارن شمسی و قمری** و **مقارن قمری و قمری**
 دولت کند بر خروج بعضی از ملک از مملکت خود **مقارن قمری و قمری**
مقارن قمری و قمری و **دولت** کند بر کذب و افک و ارباب در میان مردم و جریح
 در بلاد و از ضرر و هلاک اثر اف حکم ملک و رفعت مردم سفید و زینت
 ایشان در ممالک **مقارن شمسی و قمری** و **مقارن قمری و قمری** و **دولت** کند بر کذب
 ف و حد کتاب و اگر قمر نرد قمر باشد کتاب و اهل دفاتر مبتدیان شوند
 و احوال و این فتنه کرد و خواجرج بر باد و بیرون آیند و مرخص
 از آن شود و هلاک طایفه باشد و ظهور طایفه **مقارن سه ای** یکی ملک
 عظیم الشان را اما میان دولت از انشای امان آتی رسد **مقارن**
قمری و شمسی و قمری و **مقارن قمری و قمری** و **دولت** کند بر کذب
 خیر و جمیع مواضع و خوف از سلطان و نومس کردن بعضی مردم از بعضی دیگر
 و افراغ ادب میان و ظهور عظامات و زلزله و خف و فساد و کبر و قتل صید
مقارن قمری و قمری و **دولت** کند بر قمر ملک و حق نماید

اللائت

الاکت حرب و عین میان ملک جانب شرف و طرفین
خیل سلام بر کفار **اگر اندلس بود** ولالت کند بر لغت میان
سپهسالاران و دماغین و ترجمه اکابر و روسا بر رعیت و نوادش
بافتن کوکوتاران و حراشتیان از ملک و بنانهادان حصارها و رفت
داران حساب و پدید آمدن حتی از باطل و لغت میان دماغین
و اتفاق سپهسالاران در امور مملکت و تخمین مطالبات رعیت
و نوادش بافتن کشتاورزان و تازندگان عهد و میان بزرگان
در جو حسن جد و کینه از میان مردم و یکی کند کان و وقت مرگ
ثابت اندلس شمس و زحل ولالت میکند بر ریاست
مردم فرومایه و اهل جمال و رد و لغت بافتن خاندانی قدیم و یکی حال اهل
سزغ و حوت و یکی حر و ظلم و فرسخ اطعمه و انهار و عنایت ملوک
با کابر و تغیر هوا و سرباعی الخصوص که زحل و عاشر بود و درج
بارد و ترتیب بافتن روسا و چشمم و اهل قلاع و قوت اهل
وزوایا **اگر ثلث بود** ولالت کند بر رعایت ملوک و سلاطین
به بزرگان و دماغین و رعایا از سلاطین و اکابر و سلاطین بزرگان
و آبادان ملکها و صلح افتادان عیان بزرگان و وعد و حرف
و سرما بوقت خویش خاصه که ثلث از برج ایام خاک باشد و زحل
در روند سپهسالار و تدعا شمس و اگر اندلس بود ولالت کند

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

و شواهد و قرائن نیز موجود بود **اگر تکلیف باشد** دلالت کند بر
 مشایخ و دماغین و صلح میان مردم و ناسازگاری ازواج و سعاد
 حال پیران و کثرت فرزندان و معیادان و آب کاران **تکلیف**
و تسهیل پس میخوشند دلالت کند بر قوت ارباب و صلاح
 و توبه ایست و شرف و مستند و معتمد و سیاه امرا و وزرا و رؤف و غلب
 زلود و امانت و کثرت و مبرات و ظهور المینی و وقوع غرق
 و حد و لغزیرات و از زانرا خبرها و کرم هوا در وقت و شکستن
 سر با ایضا محرم و موسوم و تربیت یافتنی ارباب من صلب از بها
 و توبه کاران و کثرت پیران و کثرت جهاد و طلب قلوب رعایا و حج
 انسان **اگر تکلیف باشد** دلالت کند بر مروت میان امرا
 و وزرا و نوازش یافتنی انبیا الله از بزرگان و بسبب امر
 معروف و رؤف و دارالقضاة و کم شدن سرآمد وقت و قوت
 حال امرا و وزرا و بزرگان لشکر و سپهسالاران و عذر جوانی
 خواجه از باب و ثمان و حکم و شد رسته خلافت و ظهور فتنی
 اسلامیان بر کفران و فتح طرف حج و عتبات عالیات
 و عدل و انصاف پادشاهان و قیمت بزرگان و در خطه طعام
اگر تسهیل باشد دلالت کند بر رجوع خلافت به علمای و وقوع
 حال انچه و سادات و هلاک مردان و قاطع انک طرف

و روشن رسولان لطیف اهل دین و دیانت و کار استوار و برده
 و عفت و قیمت اسلام و آلت خوب و رعیت اهل دیانت و عباد
 بلکه انچه خلق بوزنش سلم و تربیت یافتنی امرا و بزرگان و بزرگان
 شرف و شرف و عمارت ابواب البر **تکلیف و تسهیل پس میخوشند**
 دلالت کند بر قوت حال ملک و سرور و وفاداری و در وقت
 و اصل بقرب پادشاه و انچه و قضاة و حکم و اشراف و داد و عدل
 و رونق نفوذ و بسیاری خیرات از پادشاه و سلاطین و وفاداری و از
 و کرم هوا در وقت و آمدن خبرهای خوش **اگر تکلیف باشد** دلالت
 کند بر صلح میان ملک و سلاطین و از زیاده و محبت عطا و شرف
 و تواتر و قضاة و علما و سادات و ابا و انچه و مدار و عدل
 و انصاف ملک و انصاف جور و ستم و بسیاری زر و سیم و جمع
 جوهر و خیرات بزرگان و وفاداری و از زانرا در معلوف و منی از منکر
 و المینی اهل بر و نفوذ و طلب و حرص مردم جمع غلات و جوهرات
 دلالت کند **اگر تسهیل بود** دلالت کند بر قوت حال اهل صلاح
 قضاة و وزرا و تربیت یافتنی از ملک و سلاطین و بزرگان و ابا و
 مدارس و مساجد و سایر بقاع خیر و مغفوت یافتنی علما و پادشاه
 و ظهور و شرف و مبرات آمدن کنایه ای قدیم و تربیت یافتنی اهل
 علم و کثرت خیرات اکابر و زیاده شدن مالها **تکلیف و تسهیل پس میخوشند**

۴۱ دلالت کند بر روفی اهل ایمان و خوشی بی علما و قضایا و انزاف
 و توبه اهل طرب و سعادت زمان و خاندان و عزت برایه و طریقات
 و عطایات و کارنامه برده و خوشی معیشت خلایق و ارزاش و اعتدال مواد آنها
 در وقت و صحت خلایق و موافقت از فروع و بسیار مناسکت و موافقت
 و کثرت زید و زمان و تغذیه ایشان برین و تزیین **اگر غنیمت باشد**
 دلالت کند بر وقت کار بر کاران و سعادت و زرا و انزاف و صحت بکار
 و با صلاح آمدن کارها و وقوع کارها و سعادت و رفاه و آرامی که حقین
 قضا و حمت خواهند و در حق و در بطاعت و عبادت و سبک افغان و مال
 ملوک و در حق مردم با کارنامه و زبیرت و عزت و توبه از بد معا
اگر توبه بود دلالت کند بر سعادت علما و پرستش و شاد و موافقت
 و الفت میان اعیان و سالی و خوشی عامه و شادی و طرب در میان
 ایشان و تجمیع لباس را بر ایشان و عزت برایه زمان و کثرت معیشت و علما
 و اشراف و روفی و قضاء و مساوت و صمیمیت مردم **تنبیه و تفسیر**
عطار و مشتبر دلالت کند بر روفی اهل فضل و علما و حمت و بزرگی
 و مستوفیان و ارباب علم و مقربان و تجار و مقدمات و در کسب مردم
 در امور و معامات و معاملات و بهتر از باران و اطمینان و شاد و در استی
 اجناس و بسیار افشادن حق و روشن شدن مثل و قیامات و در استر و عدل
 و درست شدن معامات اطباء و حکام اهل تخیم و ارزاش و رفاه و بهر

ریح خاصه که در برج مادی باشد **اگر غنیمت باشد** دلالت کند
 بر وقت حال اطباء و شوا و مستحکم و در روفی مساجد و مدارس و روفی
 باطنی که بابت و اعتدال مواد و منظره اهل علم با لغاتی و معناد و محبت
 اعیان و سعادت اهل حرفه و صنعت و عزت برده و با و باری و سبک
 که در برج مطهر باشد و صحت اطفال و در کسب و در اهل و فخر و شرف و سبک
 موافق و کنش کارها **اگر توبه بود** دلیل کند بر خرافی رزق اهل
 علم و زباده شدن و طایفه ایشان و در حق اهل قلم و صنعت و بسیار علم
 و عبادت و ادعیه و اوراد و عزت عامه و بسیار جان علیه و شریف و مولانا
 قرآن و سیر نمودن به تعظیم قراءات و سبک حال تجار و برده و مستوفیان
 یا فتن از اموار و زرا و عطا و صدور و ارباب حساب و سبک حال
 ادب و رفاه و شاد آمدن و خوار و عبادت و اعتدال مواد و روفی
 و خرافی و محبت خاصه و روفی و لا بهتاکه متعلق بطور **تنبیه و تفسیر**
و تفسیر و مشتبر دلالت کند بر عزت عوام و بکرات و طاعت و عبادت
 و ساختن بقاع و چیز و سبک احوال و احوال و طهور و امور دینه و عدل
 و امانت و اطمینان و خرافی و بر آمدن کارها و حاجت با سبک و در میان
 و پیش اکابر و کثرت سرور و روفی **اگر غنیمت باشد** دلالت کند بر اطمینان
 امانت و دیانت و عوام و مستوفیان و سبک حال سفای و ارزاش
 و درست آمدن کارها و صحت بکار و بار و در وقت **اگر توبه بود**

۴۳
 ا. سلمه آمدن چهار وقت حال ستمفظان شوابع و طوق و نیز
 بازار سلاح و دواب و برده و فتن اهل فضل و بدنامی یک از اعیان
 و بدنامی شوا و ارتکاب ایشان بهی و ضعیف هوا **اگر غلبه بود** دولت
 کند بر محبت اهل دیوان و احوال و سپاه میان در وقت ضعیف عامه لشکر
 و در و اج بازار استیسا بازار یراق اهل سپاه و لشکر میان و سلاطین
 حال کاروان و آمدن کاروانها و رونق دار لغرب و فخر ضعیف و بدنامی
 یک از اهل فضل و اهل قلم و بدنامی شد و وقت ملک اهل شرف و فخر
 شدن آلات حرب و رغبت مردم بوزنش سلاح و اموال ضعیف و در
 بغضت و دواب **اگر تیس باشد** دلالت کند بر قوت طاران و در زمان
 و نایب یعنی هوا و بسا حال عامه مردمان از هر نوع و رغبت بزرگان و جوانان
 نوایح و سحر و شنیدن قصه و داستان و کلمات و اخبار و ارتکاب
 مردم بخر و سپاه و زور و اهل جلیله و ساحش کار و زور و غلبه و ضعیف
غلبه و تیس بود دلالت کند بر حد و ثروت و امارت بر طبایع مردم
 و حرکت لشکر و خوشنویسان و نوایح و کنزت صید و سواری و جنگ و شکار
 انواع صلاح و ضلالت و خوبان و ناکوت و موصلت و جرات رسولان
 و یکسان و جاسوسان و دوستی اهل سلاح و اعیان **اگر غلبه باشد**
 دلالت کند بر شادی و عیاری اهل عقب و ناز و کرانه عامه مردم و عهده و موافق
 ندیده را و اتفاق بر عیایا بواسطه بهتر کردن و قسم یاد نمودن و در حکام

و فتنه ناکردن عزایم خود **اگر تیس باشد** دلالت کند بر دوستی عوام
 با اهل سلاح و سپاه میان و اتفاق و زود او با شش و اشتغال مردم بزرگ
 خبر و فتنه و سایر محرمات و رغبت عامه و نیزه و تفنگ انداختن و تیغ و خنجر
 احش و نیزه و جوی با جوش **غلبه و تیس بود** دلالت کند
 بر عدل ملوک با رعیت و عوام و غایت احترام با زیر دستان و دولتی
 میان پیر و وزیر و زن و شوهر و روال کار و اورا و استن حاجت و انان
 پادشاه و سکن سر مادر و قوت و آمد و رفت در میان سلاطین و اجتماع
 با رعایا مردم در که سلاطین و مردم ملوک و حکما بر رعایا و سکن و قوت و تکرار
اگر تیس بود دلالت کند بر موت میان پادشاه و زمان بقول اعیان
 و قوت حاجبان و در بانان و نخوت و کبر در عوام الناس **تیس بود**
و تیس بود دلالت کند بر قوت ارباب دیوان و مصلحین و سبب ارباب
 دیوان و ارباب اسواق بزرگ و طرب و بر آمدن مهمات مردم و طلق
 و تعین میان زنان و امداد و در فتن تهاش و خوشی و در و رواج
 کرباس و پیر و لباس و غنای طوم و وسوم و هدیه و سر و بار و در وقت
 و دفتر کتاب و موت میان عوام و رعیت با فتنه و علما و از مالکین
 خوامین و غنای کتاب و ارباب حساب و مصلحین شدن کفار و کیش
 و امداد و رواج بازار مسک و غیره و سایر خطرات و خوشنویسان و نوا
 و نوا و شرف اهل و اهل خیم و محبت میان عامه الطاف و رسیدن

اجزاء از هر جهت **ثالث** و **تیس** **قر و تیره** دلالت بر بسیاری عاب
 و فرج عوام و سوزنا و هیئتها و اتفاق افتادن لکن جدا و منجمله
 اهل نطفه و زمان و فدا و مان و مس و فزان و تیری باز آری منته و بر کین
 نرگ و بر آمدن عاقبت از خواست و اعتماد هوا و از زان و زین و مس
 میوه و دوت حال رسولان و قاصد و مشاطران **اگر ثانی بود** دلالت کند
 بر رواج حال بر از آن و غنث آتیه و عطایات و سحن بر ارباب و قوت
 کار و زرگران و اهل صنعت و طرب و رخسارین و خوشی رنای و آسای
 وضع محل و اغاز و اهتمام بسیار زان و رفاهان و کونندگان **و اگر تیس**
بود دلالت کند بر کثرت سوز و تماش و دوستی و خیر و مودران
 طرب و زمان و مطربان و اجزاء خوش و کثرت فرج و اهل منزل و دم
 و بسیار خنده و بازی خاصه در کودکان **غیث** و **تیس** **قر و عطار**
 دلالت کند بر تیری باز از غلطان و کثاب و کافه میوه و نوشین
 نامها و خوشن و رسولان و آمدن اجزاء خوش و در پش و شکی
 طبعی و حکام کوفی و بسیار بر ج و منته و فرج و متفرقان و کثرت و در بر آن
 و اهل بازار **اگر ثانی بود** دلالت کند بر دوستی اهل دیوان با غیث
 و درونی باز از تاف و فرج خدای و تغیر هوا **اگر تیس بود** دلالت کند
 بر خلط و مودت میان اهل قلم و بی روعانه خدای و در و اهل بازار
 و تغیر هوا و آنرا علم **شبه** مودت و ارفع شود هر کدام در خانه یا خانه

شد و حکمی که متعلق و منسوبان او بود در حد کمال بود و اگر در اول این
 سعادت تیس شود آنچه در حکم کثرت نظر مکتوب بود بر سبب آنکه و ناکید محمول
 باشد و اگر در موقوف باشد و بلب باشد بر یکسایه ای حکام آن ضعیف و کم
 اثر باشد و اینها همه بلطف استعدا است و آنرا بر بسته و حال **فصل دوم**
در احکام ترمیمات و مقابلات کواکب ترمیم **مقابله ترمیم و فصل**
 دلالت کند بر خفا لغت میان علما و مشایخ و قضاة و اندوه سلاطین و
 رسوا شدن اهل خیانت و ظهور عداوتها میان بزرگان و ظلم و جور
 ناکسان بر شرفا و بیماری معارف و تو اکثرت و خواها چارها و تغیر حال
 ممالک و تقصیر میان اکابر و برگشتن هوا و لغات و نرضا و غیاب
 و خطاب و زباز بار و خندانهای قدیم و خوف و احتشام و
 قنیه داران از اهل فرج و ملال عطا و معارف **اگر مقابله باشد**
 دلالت کند بر خصومت میان پادشاه و یکی از عطا و اشرف و ظلم و تم
 سلاطین و حکام بر رعیت و خست و آشوب و حرکت سپاه و خواها در
 محکمها و کوه یا سپاه و کرفه شدن بزرگان بیت ناک و بیم شغال
 و ولت و هفتت سپاهیان لطیف و شرق و لغز ملک و زرد و خورده
 میان اتم و فساد در دین و نیرب و غارت خواج و فساد و لغز
 و غارت اعیان و بیماری بزرگان و خست فاضله در تسلیم اول و لغت
 و خست و ایل بکران و بدی هوا **اگر ترمیم باشد** دلالت کند بر خصومت اکابر

وستم بر دنا بقی و آفت اهل قلاع و اندوه پادشاهان و فرمان
 و بر اینها و مصداقها اعیان و اموال و کرب و رونی و ارا القضاة و عدل
 بجان و فتنه و آشوب و طلب کردن فرماندهان و سلاطین یکدیگر را و
 ملک از قضاة و اهل شرف و بیم و آزار و کرب و کشتن و جوار
 و بسیار حضرت میان علماء و اهل تقوی و معارف و جلال و کبریا
 تقصیر و سستی و در مردم و میان آمده و غمهای کس و باطل و خلاف
 مسلمانان و اهل توحید باطله و زنا و کفر و قتل اهل بیت بود
 و بخاری و حکم کردن پادشاه بکشتن خوارج و اهل طغیان **ترجمه مقابله**
برج و فصل دلالت کند بر فتنه و افتادن عداوتها و دعای درون
 و راه زنان و قصه و غرض در میان اکابر و پشاه و خون و ویرانی
 و در حالی اهل جوار و هشام و کوه نشینان و تفکر اهل صلاح و بهاریا
 مملکت و نایب طریق و خوارج و فتنه و اندوه خاندانهای قدیم
 و کثرت ظلم و جور و حد و کثرت شبنون و سرگردانی اهل قلاع **اگر**
مقابله بود دلالت بر کثرت اعدا و لشکریان و حد و کثرت اهل قلاع
 خاصه در اکابر و آفت مردم مسی و کثرت و قوت و قوا و فتنه و فتنه
 کاری پادشاهان و کرب و غم و تهدید و عقید در میان ایشان
 و کرب و آزار سلاطین مشهور و بخاری و دوی و سوداوی و غمی و کرب
 و هلاک یک از حارث ملوک و اسفال و دولت و بلا کثرت ظلم حکام

و ظهور مردم غمنازه و شمر بر و بخت پادشاه و در قلم اول و سیم و پنجم
 و منازعات از حرکت و طغیان لشکریان و کثرت غلات و مطبوعات
 و کثرت شدن فتنان و حد و کثرت زلزله در حفاف الارض و سیل و طغیان
 و بر برج خاکی باشد و اگر در راجع طویل و آفت شود و در نظر عداوت و طغیان
 تا کید اعدا و کثرت فتنه که قریب ناطر باشد بطاعت و حکم و حکم
 مغرور و کوبیدن و در غلبه و در برج کثرت باشد و دلالت کند بر
 شدت جهات و اعدا و وقت **اگر ترجمه بود** دلالت کند بر طغیان کردن
 و زدن و عداوت و قتل ایشان و مردم بدکار و دین و اندوه رعیت و
 بکشت و اگر اعدا و اعدا و بهاریا و سبب عمل الخلیف و قطع طرق و خوارج
 و فتنه و کثرت و طغیان و آفت از این خاصه از موش و طغیان و غم
 و کثرت لشکریان و قتل و کشتن و غلبه خوارج و خوف مشایخ و اعدا
 از اهل فتنه و پیوستن رعایا در کرب و کساد و باران و کرب
 بدان و کثرت کاری و خواجهان و مالداران و قتل آب و عین و آنها
 و اعدا و فتنه ایشان و کثرت و طغیان از این و هلاک حبس و قید و کرب
 و حبس و آید و حد و کثرت و قلاع و کثرت از اجیف و سیم و سیم
 از حکام و نافرمانی ایشان **ترجمه مقابله فصل و فصل** دلالت کند
 بر آشوب و فتنه و خاصه در استیلا اول و چهارم و غضب پادشاه
 و حکام بر دوا و اهل قلاع و حجاب و اگر در برج نقب شد و خون و کثرت

و ظهور مردم
 غمنازه و سیم

و اعدا

فصل
 کثرت

بوجود آید یا از نبود خاست و طلب از رعیت و انگیختن عداوتها و
صفتها و رسوا شدن دشمنان بادشاه و خوف فرماندهان
و سروران هر قوم و حیرت و بیگانگی و لغوئی بیگانهات خاصه در
الملک و نیز هوا و سرما و برف و باران در وقت خانه که در منزل
عاشق و بر سر بادی بود **اگر مقابله بود** دلالت کند بر خیانت
و کلاه و کلاه ابر و فاش شدن خیانتها و فساد و نفوذ و
مهرت و خصومت بادشاهان بسبب طمع در ولایت و خوف سپاه
فرمانده اهل قلعه و محکما و فساد عدالت و اگر از غنا و شکست
عاریت و حرب و منازعه میان مردمان و موت و کوه در اهل محله
و جیب و حد و ثوب و غارت و غلبه و بیگانهات و فساد و
کارها از هر نوع و قسم و جوی پیران در شربت و بیاموت و قضا
و سخن و در میان اهل سواحل و کثرت موت و مرض در میان مردم
مردم خورده و طاعان و در سرما و برف در وقت و اینست از سبب
در وقت **اگر تریج بود** دلالت کند بر فقدان یک از سبب و قوتها
و تغییر قوا و قوا این باران و کثرت عسا که و چیزی در دست
خوف و بسا که فرغ و کثرت اسرار و انتقال چشم کردن ملک بر
رعیت و دما بین در دما بین و بی حال و بزرگان و اهل حال
و صحوالشان و وقوع عداوتها میان اکابر و خواص ضایع و عمار

و نقصان ارتفاعات و کمی دخل و کج و کج و برون سرادقت و
حد و ثوب زلزله خانه که در راجع بود و منظور نظر عداوت عمار و
و قمر و اگر راجع بر جی خالی بود تا کید در امور مذکور کند **تریج و محال**
زیر و در راجع دلالت کند بر مخالفت از راجع و بیو جهات و ثوب
زنان و دوشیزه کن و دشواری وضع و فاسد شدن سر و پنهان
و افتادن عداوتها و فیض و کد و دست خانه آنها و بی و فتنه
در بعضی مواضع که متعلق بر نهره باشد و در اقلیم نیم و بسا
امر معروف و نکت بر شایع و محال و اهل طرب و رضا و طعم
اثر و بر آمدن کتاب مطلق و حد و ثوب باران در وقت و سرما و
ریخ بند **اگر مقابله بود** دلالت کند بر اندوه و عیال و فساد و بیگانه
و اسقاط جنبه و رسوا فتنه میان اهل زنان و خصومت با اهل
رستاق و دما بین و جدال از راجع و طلب نفی و تطبیق و فساد
بعضی از خواص و مصلحت و جدال و کشتن و در مجلس زنان و رسوا
مردم و انا و حرکت جوانان و فساد و انا با زار و ظلم و بیگانهات
مردم و خورده و فساد و طعام و اندوه مطربان و ابرامی برده
سرما در وقت و دما بین سردی و کثرت و امکان زلزله و در ماندن عجز
بست طلع و بیماری کا و کوشش **اگر تریج بود** دلالت کند بر نقصان
شکوه و میوه در وقت و آفتاب در میان زنان و شوهران و بیگانه

مجاز ایشان و شیوع در اهل کلو در میان مردم و زمانه از
 روین و زینت و کدورت هوا و نفعان غلات بر ما هرگز نیست
 خصوصیت زمان و بیماری ایشان و اهل طرب و نوالات و برینا
 رختن کارها و اندوه مردم و دشواری وضع حمل و سرما و باران و برف در
 در وقت **تربیع و مقابله قمر در نعل** دلالت کند بر کشتی مردم و در جوینا نظر
 و نوشن خطوط و دروغ و آشوب و شهادت خفیه و فاسد شدن قضا
 و مال و کلاه و بیل و اهل علم و اهل اسبی در عدل و توقیف اهل هوا و خفیه
 و کسا و باران کسب و عقاید و کفایت از اهل قلم و ترس و بیم کردن
 و همت بر علمان و خشاک هوا و ضعف و غنا و طغیان سودا و در طبع
 بار و باران و افراط سرما و آمدن برف در وقت **اگر مقابله باشد**
 دلالت کند بر بیماری سبب و کلاه و مقرفان و بیماریهای دراز کشنده
 نباتات و برنج مردم و اندیشههای فاسد و فزونی خلاق و بیکدیگر و کلاه
 عساکران و آمدن برف و صیاب در وقت و خصوصیت عوام و کوفت
 جوایس و رسل و ظهور فدا و خطوط و اسرار خفای و آشوب و جدایی
 مردم با اراده و اختیار و بکار داشتن افسون و جادو و ناهمت
 در میان مردم و ظهور اهل کذب و نفاق و همت اهل استقامت و کوه
 نشینان و برتر که هوا و بادهای ناخوش **اگر تربیع بود** دلالت کند
 بر ظهور خفا و نهت و پنهان در میان مردم و حدوث و عواید

ظاهر و در نظر

نافع و اندوه دیوانیان و قمار و اهل بازار و بیرون و باقی و باقی و کشت
 و رزان و اهل محو و حشمت و خصوصیت سلاطین و حکام و ارباب
 و برکنش هوا و کثرت اراجیف و سخنان دروغ و وقوع و خوابها
 هولناک و بیماری جوانان و فساد نباتات و سرما و برف و باران
 در وقت **تربیع و مقابله قمر در نعل** دلالت کند بر وقوع خصوصیتها
 میان عوام و شدت و برنج اهل بخار و تردد مکرده میان پدران
 و فرزندان و بیماریها خاصه در اطفال و لقوت نرجهها و تغییر هوا و
 سرما و یمنی جادو و اطلال شیوع و جوایس و کشتی زمان و دشواری
نقی از این دو و اثر در آخر ماه قبول بر ما لغو بود **اگر مقابله باشد**
 دلالت کند بر جوب و جور و ستم و بیماری و کشفی و در میان مردم
 و مجادله و غریز و تشیع در میان عوام و برنج و وقت کشتهای
 و بیماری زمان **اگر تربیع بود** دلالت کند بر جنگ و باکت در میان
 عوام و اندوه اهل محو و مسافرت و جوش و جوش و تاربان و زین
 اهل حساب بر عوام و بسیاری فرخ و در مردم و سبب ریا و
 سرما **نقی** نماند که تربیع و مقابله نعل بگویند که
 مستحق باشد نخست از مقارنه و مرغ و درین باب نکست یعنی
 مقارنه او بگویند نخست که مستحق باشد نخست از تربیع و مقابله
 چنانکه معلم اول ارسطو طالیس در فضل نگاه و نیم از کتاب

۹۸ خود اشاره فرموده **تبرج و مقابلہ درج و شتر** دلالت کند
 بر قصد ام و لشکر بآن نسبت بوزن و سادت و صدور و علی و صفا
 و خلاف میان اکابر و شرف و اعیان پادشاه و نوکران و شرف
 و قتل و قید و طعنه و عداوت و خصومتها و فتنها و غدر و حق بزرگان و مصداق
 و فساد حال ارباب و صرافیان و قبضات نفوذ و بدی و خفا و مصلحت
 و اهل شای و حکم نامح و بدگشتن هوا و بهار و در میان بزرگان و در میان
 منازعت و فی محنت و شمشیر و فدا و اطمینان **اگر مقابلہ باشد** دلالت کند بر
 خوف ملوک از بوجوه و رعایا و کافه عوام الناس و بهار و در میان بزرگان
 و وقوع منازعت و فی محنت و شمشیر و فدا و اطمینان و در میان
 و غلبه کردن درون و بسیار و بسیار و کوفه و بسیار و در میان بزرگان
 و شمشیر افروز و در میان خاصه و در میان شمشیر و وقوع منازعت و بدی
 آمدن کران و نایاب و اطمینان و شمشیر و در میان بزرگان و در میان
 و ملاحظه و زمانه و غلبه کردن کفار و صدور و نوکران و نوکران و بدی
 در مردم و ناخفت جانها و بیم و خور و شمشیر و بدی و امر شدن قلعها
 و محکمها **اگر تبرج باشد** دلالت کند بر کثرت حب و غلبه و در میان
 قاطعان طریق و بدی حال قیام و مکتب خاص و عام از پادشاه و دولت و خود
 و عسکر و خوف رسیدن با کبر و سادت و قصه و غلبه بزرگان و بزرگان
 و او با شرف و افت رسیدن و شرف و خور و بدی و کثرت و بدی و کثرت

و کثرت شدن خواب و جلال و جلال مردم از مسکن و اوطان و اندر
 برده و میوه و حد و شرف و کثرت و جلال و جلال مردم از مسکن و اوطان
 حرارت و استیلا و حد و شرف و کثرت و جلال و جلال مردم از مسکن و اوطان
 که منسوب به شتری بود **تبرج و مقابلہ شتر و شتر** دلالت کند
 بر غلبه پادشاه بر وزیر یا یکی از اصناف و مصداق و نوکران و اندر
 علما و صدور و مصلحت و حقیقت از قصه و شرف و کثرت و جلال و جلال مردم
 و ارباب و شرف و حد و شرف و کثرت و جلال و جلال مردم از مسکن و اوطان
 بتبدیل دارالافتاء و خدمت و طلب از اربابان و علم در صورت عدل
 و طمع و خیا و طلب و کثرت و جلال و جلال مردم از مسکن و اوطان
 در وقت و جلال و حد و شرف و کثرت و جلال و جلال مردم از مسکن و اوطان
 دلالت کند بر اندوه و زرا و علما و اعیان و خدمت از مردم متمول
 و خوف بودن از جانب پادشاه و شمشیر و کثرت و جلال و جلال مردم
 نفوذ و کثرت و جلال و حد و شرف و کثرت و جلال و جلال مردم از مسکن و اوطان
 و شمشیر و کثرت و جلال و حد و شرف و کثرت و جلال و جلال مردم از مسکن و اوطان
 و شمشیر و کثرت و جلال و حد و شرف و کثرت و جلال و جلال مردم از مسکن و اوطان
 منتهات مردم به اوری اهل دیون **اگر تبرج باشد** دلالت کند بر کثرت
 عطا و خدمت و حقیقت و اهل شمشیر و علما و ارباب و شرف و کثرت
 کثرت عطا و ارباب و شرف و کثرت و جلال و جلال مردم از مسکن و اوطان

و مناظره در حضور سلاطین و حکام و نعمت بر اهل فضل و ارباب
 تقوی و عبادله در دین و مذمت و ستایش و توبه و محبتان و کرمی بود
 وقت و جاست اهل دار القضاة و دیگر در پیش سجدات ناهق
 در روز و خوشی از ناز و ناسا که **ترجیح مقابل رخصه و مشیت**
 ولایت کند بر شغف از دل و رغبت علماء اهل و رخ و ارباب
 بهو و طرب و زینت و سیر و گشت و طلب حقوقی شسته عید و فاش شدن
 راز بار سالیان و نعمت بر یک از سادات با قضاة و صدوت مبینها
 و فاش و تخریب و اعدا هوا و سیاه سیوه و شیرینیا و افقا و فانی
 و عطف و نصیحت و تنزل خود و زوخت نمیشد و کجای پیرفت **اگر**
مقابل باشد دلالت کند بر خصوصیت از دل و اندوه مردم از
 کثرت از معروف و نهی مسکرو بدنامی اهل صلاح و سداد و در میان
 افتاد و زوختهای کهن و طلب فهم و کاین و بر دینی اهل طایفه و فغان
 و رسوایی از ناهق و طغیان و خیانت خائنان و ناله اهل تقوی و علم
 از عشاق و در طوبیست هوا و فاش شدن افعال ناشایسته زنیک
 و بدنامی و در شیرینکان و انت ایشان و تعصب خویش در دین و مذمت
 و کثرت غوغای زمان در مجلس **اگر ترجیح باشد** دلالت کند بر کثرت
 و رخ ارباب مذمت و اوضاع و سیرت ایشان و آمدن آنها در وقت کثرت
 جرات و صدقات و خوار شدن و سیر بر زبان و سخن و عطا کت و کجای برین

و انما

و انما بیاعان و دلالتان و کثرت خصوصیت و سبک کارها و مغفرت
 تا چون و بیخی رستور و برده و شکستن رخ چهار بایان و از ناله و
 و جبر و وقت و کدورت از مزاج و نعمت بر اهل شش و علم **ترجیح بود**
مقابل عطار و مشیت دلالت کند بر کثرت بحث و مناظره میان
 علماء و اهل ادیان و جملت و اتفاق در میان اهل انالی و موالی و توفیق
 جفتا و مثنویهای مذکور و در این اهل و غیره و فاش شدن
 در صورت کسب و حقیقت با دنا و کثرت هم و باران و غیره و انسانی و
 و نارسایی در قضاة و دیوان اعدا و اهل حکم و خطاب و عقاب
 دیوان اهل و تصرفان و توبه از ناله و بیاض و مناظره و توبه و در میان
 دیوانیان و رسیدن اخبار از هر نوع **اگر مقابل باشد** و دلالت کند
 بر کثرت خصوصیت و جدال میان علماء و قضاة و خطا کردن بر یکدیگر
 و نزاع در میان ارباب مذمت و دادن مثنویهای ناهق و کثرت
 حرافات و حشمت میان طلب علم و مناظره و مجتهد ایشان بینه
 طلب و طایف و اوارار اوقاف و نارسایی و مردم و جیهنا و در میان
 نجروانده و میشه و ران و بادامی مختلف و بیماری اطفال و ناله
 شدن عداوتها از سبب نامها و خطوط بینا و طغیان و سیرت و در
 در اهرم مغشوشه و قلب و آقا بیان و در شهرها و آمدن باران و در
اگر ترجیح بود دلالت کند بر کثرت خصوصیت اهل بازار و اطفال

عصی میر

عصی میر

در وقت عید

و خلاف میان ملوک و سلاطین و غم و هم نشینان و حضرت ارا
با اکابر و آفت قضایان و صیادان و بنایان و در زمان و غیر
مفسدین و بسیار غمزه و نقد و پیدا و دستم و سوسن عمارت و مصلحت
و نقصان اموال بزرگان و طبع حکام از تو اکمل **ترجیح و مقابله زهره**
ترجیح دلالت کند بر رسوایی و فساد و همت بر ارباب و کانی و
بناهای زمان و طلاق و زنا و ازواج و اسقاط و بیماری و در زمان
خواین و ارباب طرب و با غرضی اینطایفه از احوال و از آنکه و غیره
و قوت مال خادمان و آفت و نقصان اشجار و اثمار و غیره و آفت
بادهای مضطرب و قبض فطره و خوف در خلایق و کد و بازار آتش و آتش
و فتنه در آئین و رسم و ولایت کرمان **الک مقابله باشد** دلالت کند
بر فضیلت زنان و بکار و جبر و خسارت و خرابی و سلیطگی و غوغایان
و کد و بازار و زرق و جله میان ازواج و بیماری زنان و در
اهل طرب و وقوع لکجهای بر غنیمت و خوارگی لباس و آفت
بادهای مضر و جستن رعد و برق و طغیان هوا و باران و در وقت
زنی معروف و زور و فتنی یکی از حکام سلاطین و قریح احوال و جفا و
زنان با شوهران و مصایب در میان عورت و از آنکه بسیار آفت
و ادوات زنان و عطاریات و فنی لغت مطربان و معنیان و مکره و درین
عامه مردم بسبب خیانت و غوغا و فتنه بر اهل فتنه و عصیان **الک ترجیح باشد**

درین

دلالت کند بر کثرت خصومت و کشتنوی مردم و ظهور خفاشها و برج
عامه خلایق از ظلم و افتادن مفارقت میان ازواج و پیدا کردن
زرقها و قبسها و کثرت زنا و فتنه و آمدن باران در وقت **ترجیح و مقابله**
عطار و مرغ دلالت کند بر خیانت و عداوت میان احوال و در وقت
و اهل قلم و فنی طبع و محبت شدن عمال و مباشرین و یون و طلب آلت
و حب و ظلم بر رعایا و حبش و درین و خیانت مستوفیان و کد و گمان و یون
و حکم و قید و بند و بطلان و قطع طرق و خطا در معالجات اطباء و وف و حال
آتشخواران و کثرت اراجیف و اندوه و نقصان و غوغا و هوا و بیماری اطفال
الک مقابل باشد دلالت کند بر رسوایی و فساد و غمزه و آفت و احوال
و طغیان و ظهور اهل زنا و لواط و ارباب کذب و جبر و خرابی و زنا و در
معاملات و کثرت خیانت و عذر و نقد بزرگان و ظهور قلابان **الک ترجیح باشد**
دلالت کند بر کثرت بیماری و زدن و بیماری کد و گمان و غنیمت و اهل
بازار و زور و عداوت و آسیب رونق و آوایش و بنایان و کد و معرکه
و کثرت اراجیف و خسارت ارباب قلم و وزرا و مستوفان و موت و درین
و قوت یکی از پادشاهان و سلاطین و جو و قبض فطره و زرا و غیره و اسرار
رض و دواب و حرکت عمارت و ظهور آلات عیب و قوت حال ارباب و
طلب کردن مردم صنعت کیمیا و کد و گمان یکی از اهل قلم و میل اکابر و کد و گمان
کتاب و حدوث باران در وقت **ترجیح و مقابله قمر و مرغ** دلالت کند

۷۳ غنیم و نزول مطرفه که عطار دوازده باشد **ترنج و مقابل قمر**
عطار و دلالت کند بر یک و باران را و اگر دو جهت باشند اگر در
 مساعده باشند و اگر هر دو صاعده باشند یا باطل آنکه در جانب شمال عرض
 بیشتر بود و در جانب جنوب کمتر **شبه** چون اتفاق افتد که میان
 دو کوکب هم نظر ترنج محقق شود و هم شاطر اهل حکام این وضع را شاطر
 طبعی خوانند و آن در بوجی جانب است که یک کوکب در مشصف حقیقی
 اسد باشد یا یکی در مشصف حقیقی عقوب بود و دیگری در مشصف
 حقیقی و لو بود در مطلق آنکه در مشصف حقیقی و دیگری در مشصف حقیقی
 نورانی در مشصف اسد باشد و دیگری در مشصف عقوب و بطایفه
 برین شکل شاطر حقیقی نیز اطلاق کنند و از اقسام مقام ثلثت دهند
 و لهذا این معنی را سلطان الطعین فیض المله و الدین قدس سره در رد
 خود تصریح کرده اند که گوشت در انجلی سعادوت بدل شود بخدا و شاطر
 استقبال که تا کید آنها را رد به مقابل کنند پس مکن کوکبی در شاطر
 ربعی در وسط حقیقی بروج باشد در شاطر استقبال در فصل شمس
 و بروج متجاوز که آنرا صنیف است از لیس آن ترنج را از انبساط
 چیده باید نمود و نه رویه چنانکه در مقدمه است و بجز شده سما که اصول
 کوکب با هر دو در خلاف قبول از خانه و طرف و غیرها افتاده باشند **شبه**
 چون عطار در درج را بود و کوکبی را میسند که در سینه باشد یا بعد از آن

ترنج طبعی که میسند و آن نیز بقوت ثلثت بود و میل این باشد چنانکه
 در صورت بود و کوکبی را میسند که در و تس باشد یا حکم **شبه**
 و اقوی و ثانیه معارض نیست پس مقابل پس ترنج پس ثلثت پس و بنا
 علیه اگر دو نظر در هم متعارض محقق شود آنکه اقوی در اکثر غالب باشد
 بران دیگر سما از کوکب علوی فاصه که در و تس باشد **شبه در صورت**
 التعلات اوضاع مختلف کوکب را می دهند چنانکه در مقدمه است و این
 و کیفیت آن در کتب حکام مذکور است و مختصر آن منور است بر اندام مختصا
 در شرح هست باب جمعی هر چند ایراد نموده ایم و عمده آن اوضاع قبول در
 دو دفع فوت و دو قوسین و دفع طبیعت طبعین و سوره و انجلی و شاطر
 و منع و قطع و در بعضی اوقات در سمت و یکفات آن و مختار
 میان دو سعد یا دو خس باشد پس اگر در و تس و تحقیق یک ازین اوضاع
 در حد نظر دو کوکب است و در حکم آنرا بر مختصر آن نظر بقیاس صحیح
 موافق که سخن طبعی سلیم باشد جاری باید ساخت و ازین اوضاع
 با یکت در حدیث تعویض نیست بهر اتمام ایشان انقوام را بسیار است
شبه هر جا که ذکر سوختن و غل نشسته شده در ربع آتشی و باوی مکن
 و هر جا که ذکر بارندگی و طغیان بر کثرت آب شده در بروج باران و بار
فصل سیم در حکام استراقات خسته و متحرک ثلثات اربع و در
 استغناء او لا بایه دانست که احراز آن از اهل حکم و دلیل ملاکت است

۷۴
 به عنوان کوب در خیال باطل میگرد که در تقسیم باشد که حال سعادت
 دهد و معلوم اول ارسطو طایس گوید که کوب محرق بمنزله اسبی بود در
 عدو که بر خیزد و هیچ فعل قادر نباشد و جمهور در اعتراق از هر طرف
 شش در کوفته اند در جمیع کوب و آفتاب ازین مقدار برتر
 بود و خل در حالت اعتراق باشد و اگر ساک یا بیشتر بود و اول حالت
 تحت الشعاع باشد نه اعتراق که از حد تحت الشعاع نیز خارج باشد
 و حد تحت الشعاع بعد ازین در تحت طلوع و غروب که خواهد شد و سلطان
 الحقیقین علامه طوس قدس سره در بعضی تصانیف خود در اعتراق
 در سفلین مفت درجه یقین فرموده و ابو معشر و ابوریحان هر دو
 نیز برین رفته اند بعد از آنکه فاضل که منزه زهره و قمر در افق قرار
 از سایر کوب از جهت برودت و افراط طوبیت که درین دو کوب گشت
 لیکن محقق طوس و ابو معشر علی و ابوریحان بیرونی و در حد خل خود
 ایراد فرموده اند که چون عرض زهره زیاد بر مفت درجه باشد
 برو اطلاق کنند هر چند مقارنه او باقیاب محقق شده باشد و حالت
 اعتراق بمنزله حجاب و بواب درگاه بادشاه باشد که باث از آن
 و کدورت رونده بحدت بادشاه است و حالت تقسیم که صحت و قیامت
 بادشاه که باعث سعادت و خوشحالی است پس نا کوب از اعتراق
 گذرد و هم نمیشود هر چند مقارنه محقق یافته باشد و سعادت و

او در این

او در یافته پس ظاهر شد که حالت تقسیم موقوف بر حالت اعتراق است
 اما چون عرض زهره و دون مفت درجه شود ابوسته گوید در خل
 در اعتراق بود و جمهور بر اینند که اعتراق در عطار و قبل القدر
 است مخصوص در سقامت و بعضی گویند قوت باید چنانکه معلوم اول ارسطو
 در فصل شش و دهم در کتاب خود فرموده باین عبارت

در کوب عطار و در خیال که جمیع
 آفتاب کند سیما که جمعی بوده باشد چنانکه آفتاب کند و دیم برو
 اطلاق کنند و بوزن جبهه بن بختی که از حکمای فرست گوید
 که همه کوب چون تحت الشعاع شوند خاصه عطار و ایش ترا
 سلطنت و قوت حاصل آید پس گوید اگر میان عطار و شمس درجه
 شرق یا نزده درجه بود در میان صدق و حق و صحت باشد
 و همچنین سایر کوب الا زحل که فی لف نیست زیرا که در طبع
 سواد و ظلمت و ابو معشر علی نیز برین است اما زحل را ستمگر

۷۵ و حق نیست که تحت الشقاق و اجتراف در جمیع روی الامر است بلکه
که در اجتراف قلیل الغریب است اما لضمیم او سعادت عظیم دهد و بعضی از
اکابر بر اهل احکام هر یک ازین کوکب را با میری تشبیه کرده اند
چنانکه گویند زحل در اجتراف چون سنگیست که در آتش پاره بار شود
مشتی چون رسته که بگذارد و خست او ظاهر شود و هیچ بچوئی
که بتابد و توپال او بریزد و زهره چون سیما یا که هر دو مستهلک شود
و عطارد چون کشتی که از خسته گردد و باطل جزو راج شود و قمر چون
نفقه مطلقا که بگذارد و بیشتر حرج شود و زحل باطل گردد و
گویند که هر کوکب که کوکب حرق منقرض گردد و مفقوت بدین کوکب نیز
مانند امر حق حاره که سرست کند و در این صحیح بود بطریق

از اجتراف زحل ففوق ماه باشد
بلکه ملک بکشد و سلطان الحقیقین در کتاب سفینه میگوید که اجتراف
زحل مطلقا در لیلیت برناخوشی بادشاهان و پیشای و کثرت ارباب
بیویات قدیمه و اضطراب ملک و جویدادی کردن کار داران
و ناخوشی اهل جبال و قلاع و بدید آمدن غلتمای برمنه و بوقی از
در آفت و بوقی باطل شدن رسوم خسته و نایافت طعام و غیره
و فساد میوه و دلائل کند بر کثرت طرک و
سلطنت مشرق و غلبه اول و چهارم و قتل و زخم بزرگان و زلزله

و فساد نفوذ و اضطراب احوال خاندانهای قدیم و اهل زرع
و بیماریها و از کشتن و خنجه هوا و نقصان معادن و فقدان یک
از سلاطین یا اکابر و فست شکوفه و قطع طرق و خشم بزرگان و
برنج و غیره رسیدن از مردم سفر و فساد حال مشایخ و ذاتی طعام و غیره
و بودن خسته و آشوب و ظهور کارهای عظیم و مشکل و برف و بار
در وقت اگر خسته آبی بود یا ناظر بود و خلاف لشکر یا دولت
الشان بود و موت حیوانات و فساد و از لطف و بیماری اهل صلاح
قلبش بدین نفوذ و نقصان معادن و بدی هوا اگر زهره آبی بود یا
و موت زنان باشد و بارنگی و سرما بود در وقت و کساد
رب و زیت اگر عطارد آبی بود زحمت اهل قلم باشد و اهل دیوان
و کجا و ارباب خورانی ظاهر رسد و خمرات الارض غله و طیفان
کشد و خیارها و میوهها بطور رسد و از ده اشکاران و مدعیان
کمیا باشد و تغییر هوا و سرما و گرم در وقت اگر قمر آبی بود یا ظاهر باشد
بد حال و نفوذ عام بود و وقت طعم و زحمت زمان حاصل و فست شکوفه
در وقت و گرفتاری قیوم و جاسین **اجتراف در شش ماهی** دلالت
کند بر فساد اهل طرک و سلاطین در جانب جنوب و شرقین زمین
خوایسان و فساد نباتات و انکولات و بیماری ضلایق و دود آب
و بدی اهل ریح و حشرات و کثرت در آن و سرما و غیره و اوجرت باران

در زمینان و موت برزخ و تنگ طعام و بنابر حال اهل اسلام
و بیماری برکت و نقصان اموال و خواجا و جوهر و ستم از فرمانده
و سرود و کلام و متصرفان اگر مشیت الهی بود و ناظر باشد بر او
طعام بود و کرده علماء و فقها بسبب است باند و فساد و کثرت
و هوا معتدل گذرد و خاصه که رطل در سبیل باشد اگر مرغی آبی بود
یا ناظر باشد بر او و فساد اطعمه باشد و بدن فتنه و خواجا
قنوه و بیماری و ضعف حال مفید و خواجا و عمارت های و همچنان
ز لرزه بود سبب که رطل در رابع بود و فقر بعد اوت با و متصل اگر
با او بود و سلطان و مختار امارت رسد و سر ما بود در وقت و میل
نرخا بارش و فراخی طعام اطعمه و بیماری زنان و ناسازگاری
از و اج و بنات است از آفت بھون و محفوظ مانده و اگر عطار را
او بود اینجا را علت رسد و ف و ناگوالات بود و خوف از زلزله
و سوز و طغیان کنند و امکان زلزله بود خاصه که هم اتفاق در رابع
بود و زحمت اهل قلم و دفاتر و کثرت از جیف و ستمان و فساد
در وقت اگر قمر آبی بود یا ناظر باشد بر او سر ما باشد و ناریکی هوا
و بارندگی در وقت و ملالت عوام و برین مسافران و بیگان و
ایچیان و فاسدان بود و آمدن کاروانها **اگر امرای رطل**
در رشته فک بود دلالت کند بر فتنه ملوک و پنهان و اکابر

نیز

موجب و علما و بدگشتن هوا و بیماری در خلیای و زمین و آسمان
ناخوش مفرد و وقوع سرما باشد در وقت و فساد و رخن
و تنگ طعام و فتنه ظهور و مسو برزگان و غم و اندوه روستا
و بیماری اطفال و کثرت غارت و غنای طعام و جهو بات و حوت
هوام و حوت بیشه و لیک در وقت و فساد حال و زمینان و عدالت
مسان او عمارت و دعوی های باطل و رسان ایشان و از سلسله
رسایل بیکدیگر و حدوت سودا و صرع در میان مردم اگر مشیت
آبی بود یا ناظر باشد در زمین موجب و قلم سیم نشوین افتد و
بر محمودی مردم بود و ولایت حسان و مختار سلطان ابر
باشد و دزدان عتبه کنند و منتهای دزد شود و بفرار بسیار
اسیر شوند و مدعیان ظاهر گردند اگر نه آبی بود در زمان زنان
و مطربان باشد و شاید که یک از زنان فاحش یا نواز رسد
و حدوت سر ما در وقت و فتنه اینجا را تمام بود و مکر و آن
بناشد که آفت نرسد و اگر رسد قلیلی باشد و تفاوت رخ
اطعمه اگر عطار آبی بود مردم بر علوم و صنایع و دقیقه گوشتند
و اهل ادیان معتبر شوند و تغییر هوا و کثرت از جیف باشد
و باد های ناخوش و زلزله بسیار گردد و زلزله بود و زمین گتیب و فساد و
خسرت و فقر و ملک کفر موف از اینها باشد اگر قمر آبی بود ناظر بر او

در مملکت قیام دلالت کند بر اینکه حال ملوک جانب جنوب و انقباض
و عمل نمودن و بیکس که بزرگوار و علماء اهل مدینه و تقوی کرده رسد و قضا
عزل شوند و زوایای طعام و شیرینیا باشد و مشکوه از مفسدات و هر اس
در حکام و جواهر مهمات و سوسا و بیکس که در زمان و دهقانان بود اگر از
ایجاب باشد ناما طریقه و در خواصان و مشهور و کرانه و برین که و کوکبند
و خجاست و ظلم و غصب مدید و خشک هوا و فدا و اطمینان و حرکت لنگر
و انقباض و جوی مایه که در دو حرکت بسیار است و انت نباتات و فطام
بود اگر نه این بود و زوایای تحت باشد و زمان و طربان و ارباب ملک
و خوف میوه از سرما اگر عطر را این بود و سرمای سخت و غیر هوا باشد و قضا
در نباتات و کثرت برح دواب و بسیار از حیفات و تشنج اهل بار
و کس و متعجب بود و ظلم شایع کرد و در سرما فرساده اگر قدر این
بود ناما طریقه و عوام طاعت رسد و یک حال سزای و زمان باشد و این
مسدود کرد و غم و فساد حیوانات بود **و انحراف مشرق در مملکت قیام**
دلالت کند بر توسط حال پادشاه میثاق با شاه جنوب و می فطنت ناموس
در میان خلیای و از زمانه اطمینان و بیکس که انجاری و انمار و صحت خلیای و میل
کردن بجزئیات و طاعت و اتفاق و را که بر وین معیشتها و کثرت لغت
و میل هوا بجزارت و خشنود و در لایتنم و انت علی عادل و پرست
علما و وزرا و باد سموم در میان و زمان مستعد و توسط کار مضر دین اهل

استفاده و یکی کسب مردم و جنوب ریح عاصفه و حریه و ابلهان رعد
اصلاح میان عملا و حکما و فقها اگر از فصل آبی بود ناما طریقه و بسیاری ظاهر کرد
از بابای کرم و غلبه خون و تشنج اشراق بود و اتفاق میان اکابر
و مستشرق و وقت میوه و تشنج اشراق بود و اتفاق میان اکابر
سمت طریقه و این خاصه که در عطر بود و عطر را و قمر ناما طریقه
اگر نه این بود و لنگر بسیار آید اما بعضی بخیر بود و غلبه معاش و از زمان
بود خاصه در میوه و غیر هوا و غلبه باشد و در وقت و بدی حال این
و طربان بود و صحت اهل زمین اگر عطر را این بود و بادای سخت و
روشنی دارا ضرب بود و تلف اموال خلیای و خصومت مردم و بیکس
بار بار ناما و درونی اهل فضل و حکما و دبیران و معدودت فقها و اگر نه
ایجاب بود و ناما طریقه و بدو باد و بارندگی باشد و در وقت و میوه بیکس
و صحت مردم بهشت و عوام اطمینان رسد و یک حال سزای بود و بدو
شدن طرق و شوارع **و انحراف مشرق در مملکت قیام** دلالت کند
بر توسط حال پادشاه میثاق با شاه جنوب و می فطنت ناموس
در میان خلیای و از زمانه اطمینان و بیکس که انجاری و انمار و صحت خلیای و میل
کردن بجزئیات و طاعت و اتفاق و را که بر وین معیشتها و کثرت لغت
و میل هوا بجزارت و خشنود و در لایتنم و انت علی عادل و پرست
علما و وزرا و باد سموم در میان و زمان مستعد و توسط کار مضر دین اهل

۷۹ و لاکل و کثرت میاه و ابرائی مختلف و بسا حال حیوانات ای و یکی
 نباتات و اگر زحل ای بود یا ناطر و بدو حجب و خورشید و یون
 و غرق سفاین و حرکت عا که بقصد تا سخت و جنب و غارت اگر در
 جانب مشرق و طوبی غاسان و غصب و مندی و در زجاج بر نکان و
 غت الت حوب و نقصان آبها و فساد حیوانات آب اگر در ماه
 بود و بسا آبها باشد و کثرت باران و از نایاب و اهراسه و درخت و
 ارتفاع ابرهای تیره و سرما در وقت بهار که نماند و کوهکان باشد
 اگر عطارد و انجا بود و تیری باران باشد و رون و حال و کثرت نباتات و
 فراخی و از نایاب و تیره و خشک و آمدن قوای و بسا کسب و آمدن
 کشتها و باریدگیها در وقت و نیز هوا و اگر قمر ای بود یا ناطر و بدو
 حجب رود و در وقت و حجب نباتات و قیاس و نایاب و آمدن این
 از سفر و خصوصیت عامه **اصراق بری در مثلثات اربع** سلطان المظفر
 نصیر المله و الدین در کتاب سخته الاحکام آورده که اصراق بری مطلقا
 و نیست برنا اینی را هم و حدوث فتنها و بر خاستن و زدن و بدو نایاب
 دشمنان پادشاه و فتنه و قیاس فتنه پادشاهان با یکدیگر و کشته شدن
 بسیار میان و کرمی هوا و حجب با دیموم و بارانها و اوقات فتنه و در اینها
 و مؤشیش و در بلاد و انسان و غلای و اگر آتیم چهارم و افتادن غارت
 و نایاب اراضی حاره و مرکب فکار **اصراق بری در مثلثات اربع** و لاکل

بر غنیمت و شد و در فراج ملک و سلاطین و افتادن قماریه و مفت
 در جانب مشرق و آتیم سیم و چهارم و کثرت اکابر و فتنه و فتنه
 نشت و قیاس فتنه و کثرت حیوانات خاصه که سقند و اسب و فتنه
 جواهر و حدوث شمشیر و فساد و از نایاب و در زمین با دیموم در
 و مواضع مستعد و بهار اطفال و خشم ملک بر رعایا اگر زحل ای بود
 یا ناطر بود و افت و مرکب فکار معارف بود و کثرت جوارح و کثرت
 اگر مشتری ای بود یا ناطر بود و کثرت اکابر و معارف باشد اگر در
 ای بود و حدوث باران و فراخی طعام بود و سقا و حینه و بیماری زمان
 بود و فراخ بزرگان و غت ال هوا اگر عطارد ای بود و رعد و برق باشد
 و حدوث علامات آتشی خصوصاً که احتراق در عا باشد بود اگر قمر
 سراجی بود یا ناطر بود و حدوث تا کید اهرام و کثرت و بیج و وایس
 جواهر و زدن در آسم و فوس و تیری باران سلاج و سستور و در وقت
 رباع عاصف و رعد و برق در وقت و قوت فتنه و احتراق مواضع
 و ملات عامه و توفیش مسافران و قطع طرق و غرق سفاین و اندوه و
 و حدوث فتنها و قیاس و بیج برده و آتیم چهارم و اسب **اصراق**
بری در مثلثات اربع دلالت کند ملک و اکابر در جانب جنوب
 افتادن قتلها و وورتنش معاتلان نماند و امکان خلاف لشکر ای
 با سر داران و ظهور دزدی و کذب و خبا و حرمها و مقامهای علای

و برین حال امر او امر اضحاره و مرکب بزرگان و امدان و کوفت
 اهل فشار و قلعان طریق و هلاک امپایلیغ و آفت گشت و زنی و سبکی
 کار عامه اگر زحل آنجا بود یا ناظر باشد وقت کار و شتر بود و فساد
 غلات اگر شتر آنجا بود یا ناظر باشد به و کار آنرا نرخصا بود اگر نه
 آنجا بود بیماری زمان و مطربان باشد و سلاک گشته باشد و شتر
 در وقت و بازار میوه و خرقه و کتان بیک بود اگر قطره آنجا بود
 اختلاف هوا باشد و سرمای خشک و بیماری در بهایم و در پیوسته
 نباتات و حیوانات و برده و عمال و بکار در امر رسد و کوه کال و
 عوارض پیدا شود و بادهای محله و زرد و کثرت موام و ارجیف بود اگر
 آنجا قرار باشد یا ناظر باشد و بوی کثافت و نفوذ و برین طایفه بود
 اندوه زمان و بسیار لغت و باران در وقت و قوت نباتات
اگر احراق در مظهر هوا باشد دلالت کند بر قتل و کجک مذبذبه
 شولیش و اراجیف و بیماریها و موسی شدریخ باد و آبله و حرب موها
 ناکاه و جواری اعز و استبداد زاکیان و اختلاف هوا و خشکی و بیه
 حال او و لشکران و غور و مرض و قیام و فغان باشد و آفت
 کاران و کجک و زدن و قوت کرما و هبوب ریح و ارتفاع غبارهای
 بادهای سرخ و زرد اگر زحل آنجا بود یا ناظر باشد و مکی و زرد و ظهور
 دماخی و احراق مواضع باشد یا ناظر باشد و اسب و بیماریها و قیام

و انجا بود اگر نه و انجا بود باران نافع آید و بادهای خوش و زرد
 و شدرستی مردم و از زانها است و لیس باشد و برین زمان و باران
 اگر عطارد آنجا بود کثرت ارجیف و غیره و آب باشد و خشک و ظهور غلات
 آفتی و بیماریها و احراق در مظهر بود و در وقت باران برده و قوت اطبا
 و جوآن و کثرت ریح و صومع اگر قمر در انجا بود یا ناظر بود و شتر
 بود و در زمان مسافرت و رسولان و فتوح باشد و بوی زمان عالمه
 و اندوه عوام و باندگی بود **اگر احراق در مظهر آب** دلالت کند
 بر فتنه و خلاف و رجبت شمال و قوت سفلیان و شتر و
 آبها و در مظهر آب رباب خیانت و خدایه و حب و دین و کس و
 از مینه و غرق و خیانت و نقصان و آبها و خطراری قیام و کرما در
 تابستان و جد و شت امرض حاره و مرکب و مرض و طایف و خورج
 علامه و بیکار و فساد و احوال و خدایه و بیه حال مسافرت و بیکار
 یا حمله اگر زحل آنجا بود یا ناظر بود و بوی کثافت و زرد و خروج و قیام و بیکار
 و خراسان **اگر شتر** آنجا بود یا ناظر بود و باران کیهانی است بود و
 ابرهای سبز و سمر و در وقت و زمان زمان و مکی نباتات **اگر**
 عطارد و انجا بود بادهای شدر و زرد و کثرت باران و کثرت ارجیف
 و بیکار و خدایه و بیکار و بیه حال مسافرت و بیکار و بیکار
 و بیکار و خدایه و بیکار و بیه حال مسافرت و بیکار و بیکار

بواسطه دلالت کند بر پنج خا این و خدم و چهار میا در جانب
 مغرب و اقلیم پنجم و ف و بر راه و کثرت سناکت بر غایت و فاش
 شدن اسباب فشا و رسوای معنیان و تشنه میسوا و خست دل و کمر
 و نا امینی راهها و ابر و باران اندک در وقت **اگر** زحل آبی بود
 یا ناظر بود یا بیماری سخت بود و اوقات اشجار و اندوه بزرگان
 باشد **اگر** مشتری آبی بود یا ناظر باشد بر وقت بسیار باشد و غمت
 بر انداخته **اگر** مریخ آبی بود یا ناظر باشد به و خواست مواضع بود
 و استعاط اولاد از ارقام و اوقات میسوا **اگر** عطارد آبی بود
 یا ناظر بود به و بیماری علاج پذیر باشد و دمای خوشی و زود
 رونق باران تا بود و جیح و منسوبت یافت بود و درونی
 زنا و شواد اهل بی و برهن و مسرفان **اگر** قمر آبی بود یا ناظر بود به و باران
 و بار دمای مخالف بود و غله انعام و حرکت آنها و سرما در وقت رسیدن
 مسافران و غوغای عوام الناس **اگر** عطارد زهره و مشتری و دلالت کند
 بر کثرت نواله و شاسل و بران زمان حامل و حدوث بارانها و آبها
 و جانور آب و من و صفت زنان زاینده و بیماری کودکان و از آن
 زخمها و غرق کشیدهها از مریخ می صفت مختلفه بر اندکی لشکر سلاطین
 و معارف ملوک و خصوصت از مریخ و اسخا را شدن منی و خور و
 برتری هوا **اگر** زحل آبی بود یا ناظر باشد و غرق معنای باشد و کثرت

اینها

آنها و خواست از ان و اوقات حیوانات بحر و برتر هوا **اگر** مشتری آبی بود
 یا ناظر باشد به و بارانهای کثیر میفاید بار در وقت و غمت بسیار
 شود و وقوع جنگها در میان بزرگان و سلاطین و سلاطین کشیدهها
اگر مریخ آبی بود یا ناظر بود به و بارانهای میسوا و آب و اهل در
 بود **اگر** عطارد آبی بود یا ناظر باشد به و حرکت مسافران بود و خصوصت
 اهل بازار و جیح و من و مواضع و جوی و مانند آن **اگر** قمر آبی بود یا
 ناظر بود به و وسیلهها رود و خواستها کند و کارها بنامند و برنج
 مسافران دریا **اگر** عطارد و مشتری و مریخ و قمر و غیره و این
 در کتاب سینه میفاید که احراق عطارد مطلقا دلالت کند بر نایب
 کتاب و دیرین و منی طب شدن از ملوک و فو و سبب کار و دیون و نشانه
 نمون با ایشان و توقیع در قیصل مصلان و بیرونق و ارس و باران
 و در مانند قمار از تجارت اخبار از ارجیف و بیماری کودکان
 و غیره و اود و دوش بارید **اگر** احراق عطارد و مشتری و دلالت
 کند بر خصوصت حال فصل و ارباب و این و قمار و اهل بازار و ملک
 یک از معارف و مریخ و غل و مسرفان و کثرت باران و طلب خراج و
 اضطراب زرخشا و گرمی هوا و تابستان و سرما در رستان و تابانی
 راهها و خواست از رعایا خاصه و طرف مشرق و بیماری اطفال و غنیم
 و خوشن منالهای مریخ و ابر است آب و مرصعات و اندوه پیشه و ران

نقشه

۸۴ و بارانهای نافع اگر چه ایانی بود یا ناطره و بشد غنی و غارت
 گشته بود و حیوانات آید اگر نه ایانی بود و برنج زمان حاصل بود
 و بر حاشای آب در آن و کثرت نسج و لواط و خنث در مردم اگر نه ایانی بود
 یا ناطره بود و مردم و رسلها و غلبه آبها باشد و هسل و عارت و کار نه
 در دین مردم عام بود و در مت با عمارت و جمعا کنند **احراق ت کوکب**
متحرک در یک از برج افقی عرش احراق ت فصل در فصل دلالت کند بر فتنه
 میوه ها و عفت هوا آمدن باد و بکشد و باد هر یا میری بر نسک
 در قوع و ب و خنجرش و موت و ذوق بچ و دش بد که طعون بشد و بنابر
 جواهر در محادن و خنجر خوار شد به اباس از اطراف شرق بطرف
 و اصفهان سیما که شش با می ناطره باشند یا ناطره باشند با او اما
 بود اگر نه با او باشد موت که از حوازم منقطع بود و کوه کان منقطع
 خاصه که عطار در دین ام شریک بود و اگر عطار و منقطع با او بود
 اهل علم را برین رسد و آحاب آب و آب و آب کیست را خوف بود
 و اگر نه با او باشد یا ناطره بود و در کوهستان میوه بناد شود و حرکت
 چاه بیا میان بود و حالات مردم بد کرد و فساد و وقوع و رسل باشد و
 سرخشا که بود و مردم باشد **احراق ت در برج ثور** دلالت کند بر موت
 و فقدان مردم فو مایه و تلف شدن اواب خاصه که او کوه منقطع و قضا
 نم و کثرت در زنان و غیر هوا و بنای عمارت و کثیر زراعت و به حال

اهل قلاع و جبال و اگر او موت و بیماری یک از سلطانین عظیم نشن
 و خست مشایخ و ارباب فلاح و اگر شش یا برنج با او بود یا ناطره
 بد و خوت در زنان بود و فساد میوه و آبها را باشد خاصه در مصل و هوا
 عراق و اگر نه با عطار و با او بود و سر با باشد و بنابر میوه ها و هسل
 زلزله سیما که احراق ت در دین بود بیماری بنده کان و زنان و اگر نه
 با او بود یا ناطره بود و باد و باران بسیار باشد و حدوت برین و اعد
 و بنابر میوه ها **احراق ت فصل در برج جوزا** دلالت کند بر قتل یک از سلطانین
 یا حکام و به حال مسافرت و سفر و دین و شدت که ما و سوم در مواضع
 مستعد و خلاف میانه مشایخ و بنابر و ضعف دین و ظهور و بنابر
 مثل مورد طع و حدوت حجب و بسبب فقدان و حجت و شدت و خست
 در ارمنه و اورمچیان و امرای در زنان و بنده کان و تلف شدن
 جمل و هلاک یک از اهل دقا تر و خوف اهل نصاب و میوه و غلط کردن
 برایشان و کثرت بزرگ از انتظار یا و دینری از وزرای کبار و ملک
 تلف یک از ایشان و اگر شش با او بود یا ناطره و قضا و ارباب فلاح
 حکما می ناطره کنند و از ایشان پیدا می رسد و ترس بیم بود در عدول
 و بزرگ را از بیخاعت بسبب این اعمال کثرت رسد و اگر نه با او بود یا
 ناطره یا و شش و بیماری شش و با او بود خاصه در زمین بجای پادشاه دوم را
 بیم هلاک بود و اگر نه با عطار و با او بود یا ناطره کثرت ارباب و غارت اهل

و هلاک برزخ از طبقات عطار در اگر زهره منفرد و جزو از عطار بود
 هلاک زنانه و قوامان باشد و مرکب کوکان و اگر عطار و منفرد و جزو
 از زهره باشد و پیران و وزیران کارگاه شود و با بار باشد
 و بزبان رفیق اموال و اگر قریب باوی باشد یا ناظر نوی حال زنانه
 به باشد و با دانی شد بعد و در شمار اهل و جزو رسد و نقصان غلات
 بود و مرکب اغنام و فساد آنها باشد **اختلاف زحل در سر سلطان**
 و لکات کذب مرکب از خواجه این معطی یا فتنه یا دوشه و حدیث
 موت در اکثر بلاد و اقالیم و فساد غلات و نقصان میاه و خشکی
 چشمها و خوف بعضی از ملوک بابت مشرق و هلاک پادشاه روم یا یکی
 از کسان دولت او و کرانه زحمت و سختی و بیخ و بنشک و دشت
 سبزه و کمی یا میان و حرم و مشغول مردم در کار و کسب و قیمت گرفتن
 حیوانات و اگر مشرب و مریخ باوی بود یا ناظر باوی حاکم یا فرمان فرما
 خواجه از علم و اندوه رسد و هلاک پادشاه روم شود باشد و اگر مشرب
 جزو بود منفرد از جزی بود حاکم جوانان بیداری کند و قتل ملک او
 رسد و در آن اثنا یا کم که در گذرد و اگر مریخ بود و منفرد از مشرب
 مبالغه در موت پادشاه روم کند و ملک بابل و عراق عرب را اندوه
نیمه در سینه هر از دوی و یک بجای رطل در برج سرطان طریقی شد
 در عین مغایرت مریخ بعضی پادشاه طالع رسد بندهم که پادشاه روم

درین سال کار فتنه عظیم و بیای شد و پیرسد و طلق غالب است که بقل
 رسد و در قفا و بیم نیز انحصار سلطنت اتفاقا در حبس نال لشکران
 سلطان عثمان اتفاق نموده او را باجمی از بزرگان دولت او بقل
 رسانیدند و اگر زهره باوی بود و علم و اندوه و محبت زنانه شد و دشت
 اطمینان و اگر عطار در بار و بابت بر بی حال فرمانداران بود و ملک بابل
 بهلاک رسد و اگر قریب باوی باشد یا ناظر نوی یا کم که کرانه زحمت و کثرت
 کرانه کند **اختلاف زحل در برج** و لکات کذب مرکب یا دشتی
 در جانب مشرق و مرقع شداید و مصر و عراق و جانب شمال و
 شدت قحط و سخت حیوانات و دوشم و طعن تلخ و بیسوط سبزه است
 در اغنام و قیمت گرفتن و سایر بیماری و دواب و سایر اسبها
 و کثرت اموال و از زنا طلا و مس و سایر فلزات و فساد آنها و اگر
 مشرب باوی بود یا ناظر بود و سلطنت اهل عالم و موت سلاطین و حکام
 و سخت دواب و فساد و جواهر و جواهران و کثرت چهار بایان بود اگر
 مریخ باوی بود یا مصلح باوی و عطار در بار و بابت و اگر مشرب باوی بود
 خوف بسیار حرات بود و در اجزاء و مرکب سبزه و فساد و طعن تلخ
 باشد و حاکم بابل و عراق غالب بر علم و دین و بیان حرم و طعن تلخ و حیوانات
 و کثرت زنا و هلاک و نابود کند و برور زراعی پادشاه یا یکی از
 و اگر مریخ منفرد و جزو و از کسب مذکور باوی بود یا ناظر بود و کثرت

و قتل چهار پادشاه و بنابر چه امر باشد در محافل و حیاط موبد
و ضعف سلاطین و بیماری خلائق بود و بنابر چه امر باشد در محافل و حیاط
و اگر زلزله یا آلوده یا طاعون شود و مردم را اصلاح و مکتوب نماید
از اضر متنازل کرد و وجه بسیار بود و خاصه زو یا قوت و مسکن
بجز و اولی بود اگر عطار و منفرد با او بود کثرت نیز در جهت باشد و
ما هم اندر سیم و سحاب اوان کرد و این طرق و مشاغل باشد و قصد و
غیر اهل قلم و کتاب کنند و نیز خواران کرد و اگر منفرد با او بود
یا ناظر بود و انجا برین و قوی و است نخل باشد و گویا و نماز
و آفت سرد و خنثی از اختلاف هوا **امراضی فصل در بروج سبزه**
و دلائل کند بر پیش هوا و موت یا از سلاطین و ملک کثرتی از اقامه
در سبزه شتر بر دم خاصه در موصل و جبل الخدود و طرف شمال موت
الطفا و سقوط اجنه و کثرت امراض در رخسان و کوهکان و کثیر
بسلامت بر خیزند و اگر بروج یا ناظرند و کثرت بیماری باشد
و مرکب امیری یا دینری نزدیک باشد و بنابر خلائق و اگر مای کثرت
و وقوع قوت و موت و اگر عطار و با او بود و قوی خاصه مردم بود
و اندر زلزله زخم خاصه ای که بکسل و تر از و فرود شسته و بسیار میمانند
و اگر عطار و با او بود بسیار آبها و برب ریاح باره باشد و بسیار
حال و قتل و برب زکاتان بود و حسن اوقات کتب و امثال

سینا در اوایل سال ما و او احوال احوال ایشان تفاوت کند
و بعدی آید و احوال زلزله بود اگر احوال در بیت رای باشد و اگر کمتر
با او بود یا ناظرند و احوال با زلزله و باران میان سینکو بود و بویسته
باران آید و باد آید در عهد و برق بود **امراضی فصل در بروج سبزه**
و دلائل کند بر وقوع حرب میان ملک و فرماندهان و امراض شدید
در میان زنان و فقدان اینطایفه و مرکب یا دینی در جانب خوب
و کثرت اعدا و توفیق خلائق از مسکن و اوطان و مرکب مشایخ
و اهل جبال و صد و نهم و عطار و کثرت در زدن و صد و نهم
راهها و قصد زخم و قتل و تفت و کرسین و صلاح و صلاح و صلاح و صلاح
و دقایق و سنت عرب و عجم و ترک و اضطراب ایشان و صد و
امراض مملکه و اگر مشتبه انجا بود یا ناظر باشد بدو حال ملک و
اکا بر و دقایق سینکو بود و ملک بر ایشان سینون و مبارک کزد
و عله بسیار بود و در تجارت و کتب رحمت و حرکت باشد و اگر
حرج انجا بود یا ناظر بود بدو احوال ما و را انهر را تحت و شدت
و حال عجم و ترک و مردم کوستان بد کزد و در زدن و عیاران
مضطرب کردند و آه و تپاه شوند و اگر زلزله و عطار دینی بود مردم
در د و بیماری مملک پیش آید و عوب را خفته تا رسد و درین
عوز و حجاز و باد بیماری حادث شود و اگر عطار و منفرد با او بود

۸۷ و جرد از هر سه بیماری و حرک بسیار بود و پادشاه وقت
سفید را غریز کند و ایشان اضرار و امانت برزگان نمایند و اگر
قرآنی باشد از شمع حال اجلاف بود و توجیه سلاطین بدوین
بسیار بود و ایشان بر لشرف نظام دل جویند **امراقی رطل**
در برج عقوب دلالت کند بر کثرت جویب میان ملک و سلطان
خاصه در جانب خوب و از راز اسلحه و بسیاری یک و پشه
سایر هوام و رطوبت هوا و آمدن باران و موت بزرگان در خوب
و ضیق احوال مردم و حدوث از جیف کشین و جفجف انداز جلا
اما اتفاقا باشند و فتنه در میان عرب و عجم و تباه احوال
برزگان و سواد این و از راز در سواد عراق و منگی و نجی
در زمین عجم و انحصار فاسان و کراته زرخشا و بسیار طر و اندیشه
اولایت و اگر شتر با او بود یا ناظر بدو قوی مخالف مذمت گنج کشند و
مردم را دعوت نمایند اما بایدار نباشند و رونق و منفع شوند و دیگر استغنیه در
زمین و انسان و کوهستان این بود و قحط نیز حدوث کرده و اگر بنام
بود یا ناظر بدو علف و دقمای و اسنان سخن کشند و من گرن کرد و فتنه
و غزای طایر شود و جفجف اعدا باشد و اگر زهره و عطارد با او بود حال
بایل و عرب نیکو گردد و کاهن ایشان بالا گیرد و وقت قنوا و سکین باشد
اما ابو الحسن بهیسی گوید که اگر عطارد با او باشد جرد از زهره کثرت انقضا

بود که اهل سیاق نیکو گردد و بسیاری باران و آب بود و خوب بسیار
و لشکر میان را ترقی بود و سیسک حال اهل سواد و ساکنان بایل باشد
و کثرت دخل ایشان و اگر قمر با او بود و ناظر بدو باران بسیار آید و
آب چشمه ها در زراعت بود و کثرت سلاج باشد **احراقی رطل برج قوس**
دلالت کند بر وقوع و حدوث موت در مویشی و جویب میان
سلطین و فرماندهان و حکمت پادشاهی عظیم ایشان و رعای
برق و خسارت در اعیان و اهل خلافت و تواضع ملک باریت و
اطاعت نکردن ایشان و فساد حال عظمای و اهل ادب و دانش و بزرگان
نمک در سیل مصر و احوال چهار بایان بدین و کراته زرخشا و غنای طعام
و غلبه در زمین بود و اگر شتر با او بود یا ناظر بدو حسن حال علف و
فتح و نفرت پادشاه بود و بدست آمدن ولایت و مطیع شدن رعایا
و کثرت گویند بخی حال عالیهان بود و اگر مرغ با او بود یا ناظر بدو پادشاه
سند مبارک کند و اگر مرغ یا منغوز از قمر با او ناظر یا او سر ما را
باشد و در زمین خیره کرده و راهداران قوت گیرند و اگر زهره و عطارد
با او باشند حال خوب و محاب ادب بدو گردد و زراعت بکثرت برسد و
زهره جرد از عطارد با او بود و شمس حال دیرین و اهل قس و کار ایشان
رنان و مطربان بکثرت برسد و بیماری ایشان بکثرت بود و اگر عطارد جرد
از زهره با او بود و شمس حال دیرین و اهل قس باشد و کار ایشان بکثرت

۸۸ و فرمانان بلند شود و شای باران ببارد و اگر قریب باشد
یا ناظر بد باد شاه سحر بکند **شنبه** چون بعد از فصل
زمان در نیمه در حبس این برج و قسمت و اگر اتفاق باشد که فصل در
حوالی اینجا خرق شود و تغییر است که بد و گنهای قسمیم راه باید و صفات
و لغوت خدای و دیگر کون شود **اعتراق رطل در برج جدسه** دلالت
کند بر نقصان میاه و مرکب بادشاهی در ولایت هند و خسارت
مشایخ و اهل فلاح و شسته و برودت و بیوست و صدف برف و
جلید خاصه که اعتراق در عاشر بود و ابلحان خنث و زلزله و اگر ریل بود
شما که عطار دبا باشد و فساد اشجار و افکار و لقاعه زخم و غلای اهل
صلح و نقصان و خواب و بیوت اموال و غرض و موت در کتاب و طفال
و طوق غم و همسم و در حاکم و اگر شتری با او بود گویند نظر مشتری به این
تأثیرات بود و اگر مرغ با وی باشد یا ناظر نوی امر ارادت و منفعت
و که رایل صلاح میگوید و خویشین روی در نقصان نهند و سرما با فراط بود
و اگر نه و عطار دبا او باشند اهل آداب و معرفت ایند یا بند وانی
بهنگام غرض اطفال شود و اگر نه و عطار دبا او بود توسط ترضا
باشد و باران آید و هوا سرد گردد و اگر عطار و عطر از نه و با او باشد
مرکب بران و اهل ادب باشد و کودکان تلف کرد و خسارت جایگاه
دین و مذنب باشد و باد آید و فساد غلای باشد و کمی دهلای و اهل مکان

۸۹ زلزله اگر اعتراق در رابع بود و اگر قسمیم با او بود یا ناظر با او سرما
با فراط بود و کمزرت ریح مضر باشد **اعتراق رطل در برج جدسه** دلالت
بر شدت سرما و بسیار برف و شبنم و فساد میوه و دانه های زمینها
و زور فتن گشتیها و نایابی خود و بینا چنانکه اگر نه با روی در ویران
نهند و فساد گشت ویدی حال خدای بود و بیم فتنه و آشوب در جانب
مشرق و زمین خراسان و وقوع حوادث در ولایت غنم و محبوب
و شدت اقلیم سیم و غلای کهنه و در بصره و فتنه آن و لغای حجاز و اهل
جبال و طایفه اگر اوبالغ و قرة جدای وطن نمایند و اگر شتر با او بود
یا ناظر بد و سرما میگوید و صوب باشد و اقلیت اهل چنان بود و بیم شبنم
از فساد و سختی و مهر مسکوید از زان باشد و باران بسیار آید و اگر
مرغ با او بود یا ناظر با او از ناحیه خراسان تخلفی نندید و ابلحان
و آشوب و فتنه در خراسان بهم رسد و در ماوراء النهر نیز آشوب
و فتنه بود و بلا عظیم و اگر غلای با او باشد زخم را روی در منزل
نهند و زانی سال و اقلیت باشد و کمزرت باران اما بباری و بر بخوری در
بینان مردم سمت طعنر باید و اگر عطار دبا او بود حال اهل کوفه و مکان
سواحل بد که زخمه و غارت چمند و اهل قبا زان است رسد و فساد
مردم در جایها بود و اگر قریب با او بود یا ناظر او مدتی ریح و در مدتی برق
باشد **اعتراق رطل در برج جدسه** دلالت کند بر خوف و غریب سلطان

۸۹ و فرماندهان و مرکب ایشان و خروج جمعی در جانب مشرق و موت
یکی از ملوک ابنا و کثرت عیال و مقابله باشد و خوف در اثر است
و عظمی و کثرت کتاب و شدت سرما بود و بوی کوبیدگی هوا و کثرت
رطوبت و بیسایه احوال اگر او فساد و حیوانات آید و وقت ایشان باشد
و سخت رسیدن سفایین و خوف ملاقات بود و مردم را از خروج و بیرون
از خانه و بیرون رفتن و خوار شدن و خوار شدن مردم بود و بیرون رفتن
در ماه و نصف و سه و چهار و عادت و عادت کرد و اگر مشرب با او بود
بناظر با او و دشمنی از زمین فارس و اصفهان خروج کند از آنجا و رفت
و خوشی محاسن مردم بود و در اول ولایت و ملک بایل را از خروج
خارج و قتل و کشتن ایشان غنیمت و غنیمت رسید و نقصان هوا بود و
اگر مرغ با او باشد نظرها و طایفه عرب را بخیر و رحمت رسد و کثرت بر آن
بود و از خواصان دشمنی بر او آید و قتل و غارت کنند و بیرون
تا چنگان و بیخاری بود و از اهل طایفه ستم و اگر زهره و عطار و با او باشد
بطایفه عرب کثرت رسد و کتاب و ادب و غارت از مصایب پیش آید
اگر زهره و عطار و با او بودی بود ملک بایل و خوار شدن را رحمت رسد
بهمه مردم باشد و موت زنان بیشتر بود و در بای میان بیطایفه مشرب
باید با غیر اهل طایفه و متقیان بود و اگر عطار و زهره با او بود
فساد اهل و حال بخار و خوف و بیم ایشان بود و اگر قرا با او بود بناظر باشد

با کثرت

با کثرت نعت بود و باران بسیار آید و آب انبار و عیون زیاد
شود و در وقت و مردم بایل تجارت مایل باشند **اعراق مشرب**
در هیچ محل دلالت کند بر وقت بایل و مرکب اکی بر و قضاة و غیر
و غیر در قواعدین و ظهور اعداد در ولایت مصر و حجاز و اطرافین
و یکسکسان و تسلیم غنیمت و بیم فرماندهان و فتنه علماء و اهل ادیان
و رعایت اهل مشرق و ساکنان بایل و سواد عراق و فارس و فلطین
و اگر فصل با او بود بناظر بود با او خروج اعدا از بی زهره و مرکب باشد
و مردم از سیلها و آبها خوف بود و بعضی غنیمت و بعضی غنیمت بزرگ غنی را از اهل
دین بکشته رسد یا صاحب خانه مغفوق گردد و اگر مرغ با او بود بناظر باشد
کثرت میاید و عطار و بیخاری بسیار و حاکم عراق حرکت نکند و از آن
سفر بایشان و کثرت بندگان و فقهاء و رسائل و سخنان فتنه گویند و کثرت
و عقیده ظاهر شود و اگر زهره با او بود و حال زنان و مرکب ایشان
باشد و جوهر قیمت گیر و طریقات غنیمت باید و بناظر حال روان باشد
و با عوام اهل کشیش و غوغا کنند و اهل لغوی و بزرگ از کار بگو
بود و با بایل از سفر رفت زد و اگر عطار و با او بود و بیرون و حیوانات
کو و کان و زمان باشد و خصوص اهل علم بود و کوه و در میان مردم مشرب
شود و قضاة و اهل شمشیر غنیمت و غنیمت عارض کرد و اگر قرا با او بود بناظر
بود و با بایل بسیار بار و حال بنامی ملوک و مشرب میگویند و جوهر

زیاده شوند و کما و کوه سفید به فراغت باشند و کار اهل ادب باطن
 و فلسطین بر او باشد و به شمع اوقات گذرانند **عراق منتهی در**
برج جوزا دالات کند بر مین هوا و کثرت سموم در مکان و زمان متعده
 و موسیقی از قضا و کما بر و اشرف و کثرت ریح عاصف و بسیار
 نوزخ و کشت و صلب و آب و کثرت مویشی و نیکوی احوال اهل
 سواد و مردم بهمان و مکان جالب و صده و آن و موقعه صطرب و کما
 رخ در خاست و اگر فصل با او باشد یا ناظر یا او فتنه و آشوب در شهری فرا
 و تلف شدن کما و کوه سفید و خروج اعدا در زمین جبار و عربستان اما
 روزه باطل کرده و اگر ریح با او و یا ناظر به و در عراق و عرب و کشتی خروج
 کند و لیکن باید از بود و کثرت کما باشد در وقت و اگر نه سه با او بود
 رخص اسعار و غیر بسیار بطور رسد و فاجعه لغت باشد و اگر نظار با او باشد
 باران بسیار بار و باد مانی و افزون و اگر قسیر با او بود یا ناظر به و
 زخم از زمان بود و فاجعه لغت باشد و مینا حال دوات الاطلاق و کثرت
 نیکویشان بود **عراق منتهی در برج جوزا** دالات کند بر مین
 هوا و کشتی و کشتی در علم و غیر اسعار و حرکت شخصی سود و مظهر و هلاک
 بعضی از ملوک مشرق و کثرت زلزله و فساد در میان و بسیار غیر و کشتی
 حال بخار و صوبه کما عظیم الشان و هلاک و در زمینی بزرگ و رخشید و اگر
 زحل با او بود یا ناظر به و در خاست بیماری بسیار باشد و یکی از زمانه

و حکم

و حکم آبی را بیماری و کشت سرد و شایده که در گذرد و اگر کشت
 با او بود و مینا حال بخار باشد و کشتی از دیرین با یکی از سلاطین و
 حکام بیرون آید و هلاک مردم متعین و اطفال باشد و اگر قسیر با او
 یا ناظر با او بود و موت کما از زمانه مانده باشد و اگر یکی از مینا
 و فاجعه بود **عراق منتهی در برج جوزا** دالات کند بر مین
 موت در اکابر و کشتی و عظمای و کثرت از حیف و مرگ قضا و کثرت
 و سبب اغیار و ضعف و میان فلانی و صلاح حال اهل فراغت و جلد
 و عمارت و نفوذ در مانات و خروج دشمن از جانب جنوب و بهر ریح
 سزیده و فراغت مکان ارمینه و بعضی از نوای سزنی و کثرت میانه و کشتی
 جزای و طفره با و شاه بر اعدا و حواری و خارج و جمل طغیان و مهوری
 و لایست و صفتان و اگر رقیل با او بود یا ناظر به و باد و رولانیه و کشتی
 بیماری شود و دشمنی از طرف جنوب خروج کند و کما که قمر و عطارد و مینا
 بود و با او باشد و اهل کتاب و ارباب ادب اندیش و فکر دست و پا و کما
 قمر با او یا ناظر به و کشتی ممانات اهل فرسان و از سیه باشد و کما مردم
 با صلاح بخار شود و بعضی کوهنیز که به اسهل و انسان باشد **عراق منتهی در**
برج اسد دالات کند بر کثرت خربت الارض و مکان طغیان و کشتی
 و حرکت شخصی جلیل القدر و غیر اسعار و شایده که از مینا و بارانها و باران
 باران عراق را خوف عارض کرد و دعل و علیل و باد مردم بدید و کشتی

۹۲
الشان آردن کی و طلال گشته و از جانب خوانان جمعی فتنها میکنند
و زود باطل گردند و اگر هفتاد و با او بود جمعی میر و از جانب خوانان
برون آیند و فتنه کنند و اگر عطار و با او بود بخت اهل قلم باشد
و بیماری و موت و قلع باید و کی غلات بود و اگر قمر با او بود یا ناظر با او
کثرت از جیف بود و فتنه کشیده و صورت باریک **احمر آق مشهور در بین**
دولت کند بر بسیار و کثرت فوت و موت فاسد در میان اهل دین
و نقوی و بیماری یکی از زمانه نماند و حکام در ولایت عراق و اگر قمر
با او بود یا ناظر با او و وقوع جوب باشد در زمین فارس و ناهمه اولایت
و کثرت باریک و اگر قمر با او بود یا ناظر با او در ولایت فارس جوب
دست دهد و از زانی بسیاری باریک باشد و اگر هفتاد و با او بود کثرت
باران باشد و زانی خوش صحبت مردم و اگر عطار و با او بود و بسیار
اهل اسلام و وفات بود و از زانی و کثرت باریک و کثرت دلی که باشد
و اگر قمر با او بود یا ناظر با او غله نقصان کند اما سایر نباتات نیکو بود
و بسیار جواهر باشد و کرانه نوبه و قزلب **احمر آق مشهور در بین**
دولت کند بر خیر و نیکی حال بعضی از ملوک و غیر اسرار و وقوع فوت
و موت در میان علما و فضل و قضایه و اکابر و وقت غرت و طوبی
هو او شدت بر و موت و امراض خشک و کثرت غلات و توش و فتنه
در زمین فارس و کوهستان آن و چشمه ها و اگر قمر با او بود یا ناظر

۱
بر و سردی و خشکی و ناسازگاری سحاب و بود و اگر قمر با او بود باد
جنوب و زود و سرد باشد و اگر باران شدی و منقبت رسد و باران و غل
بسیار باشد و سال متوسط بود و اگر هفتاد و با او باشد سال فراخ بود
باران بسیار آید و زانی نعمت بود و غله اندک نقصان از کثرت با او
باشد و اگر عطار و با او بود و قمر باشد و در کثرت باریک و کثرت باران
و با او و بیماری سرد و عارض آدم شود و اگر قمر با او بود یا ناظر با او و از سردی
بیماری بسیار باشد و موت حادث گردد **احمر آق مشهور در بین**
دولت کند بر طاعت هو او بسیار بچکان اعدا بر طایفه و طایفه و کثرت
و ناهمه و بیگانه معاصات و در کثرت اشرف و اکابر و از زانی و فتنه و
در شام و جزیره و طبرستان و بنابر منجات و زراعت و سلطین و شدت
بر و کثرت رعد و برق و صاعقه و باریک و اگر قمر با او بود یا ناظر
بر و شدت سرما و رعد و برق و طوبی بود و فوت اعدا و کثرت باریک
با او و از زانی و اگر قمر با او بود یا ناظر با او و خشک و منقبت بر خیر
و ناهمه و شاید که در ولایت خراسان باشد و لغات در مملکت روم
خوبی کنند و اگر قمر با او بود یا در کثرت باریک و کثرت باریک و باد
باران بود و اگر عطار و با او بود و کایز بنه شود و سرما و باریک و خشک
باشد و فتنه و کایز بنه و کثرت باریک و اگر قمر با او بود یا ناظر با او و غل و ناهمه
و سایر فتنه و ناهمه و باریک و باریک و باریک و باریک **احمر آق**

مشتبه در هیچ حوت دلالت کند بر صلاح ملک و طلب قبول
و کثرت رسل و رسایل و جناب غلات و ارتفاعات و کثرت باران
و دوام آن و خوبه لکاح و تزیین و مرکب مخفی موقوف و بطلان سیکاز
و مانند مان از جانب مغرب و تزیین اهل فساد و غشاق و غیب و غیب
از سلطانین و انسان باطل او و اگر فعل با او بود یا ناظر بنا و خروج چشمت
از زمین بانی بود و ششخرفی قوت و باثبات ایشان بود در این سرزمین
فنا و گستره اگر هیچ با او بود یا ناظر با او در میان مردم چهار و مرکب
بود و مردم موقوف کم شوند و اگر نه با او بود و سبب سینه بود و مردم را
سکنت حاصل شود و از زنا و زنا و کثرت باران باشد و علاج و اراض
در زمان پدید آید و اگر غطار با او بود و اصل قلم را علت در حد وسط
و با او و باران آید و قمر با او بود یا ناظر با او و پوسته باران باشد و حال
بخار بگو بود و دنیا معاملات و خوشی معیشت **اصراق در هیچ قلم**
دلالت کند بر زیان و واپس و بیست و پیران و اهل جناب و مروت
بیماریهای خشک فاصه بر فغان و کثرت شته و کذب و قلت صدق و نیز
و شدت براح و برقی و خسارت لشکر بانی و سبب ایمان و کلی نوایز
امر او ظهور غمره در هوا و اگر فعل با او بود یا ناظر با او و پوسته باران
آید و ملک و فقیه یک از اصل قلم باشد یا پیران سحر خیزه و اگر
و اگر شته با او یا ناظر بنا و خرافی و از زنا بود و خیرت بسیار کثرت

نفت و خوشی و پیش مردم باشد و اگر نه با او بود و از زنا و خیرت
کثرت میاید باشد و کثرت نفت و سبب معیشت خلابی و صحت از حیات
محظنه بود و اگر غطار با او بود و سرخی در هوا پدید آید و کثرت رعد و برق
باشد و ممکن که از یک علامات انشائی ظاهر شود و خاصه که هیچ از کاشته
بود و مرکب جهانان و کوه کن حادث کرد و کثرت سحر و زلزله بود
بر سر کار اهل سبب قمر و و اگر قمر با او بود باران بسیار و غارت
فاسد کرد و کوه و رت هوا و تله امر ارض و غشاق سفاین بود **مهر**
مهر در هیچ قمر دلالت کند بر سبب بیماری و شدت که ما و خشک
هوا و کثرت باد و هر ارض صفای فاصه بر فغان و قوت و قوت و قوت
در لشکر بانی و قوت و قوت بر سر کار از اوراق و جوینی در حیات پدید
برقی و صواعق و واک و واپس و شوشی بسیاری با او و نقصان
و اگر فعل با او بود یا ناظر بنا و مرکب حیوانات سبب کثرت باشد و اگر
مشتبه با او بود یا ناظر بنا و چهار یا چهار یا بانی است و بعد اما کثرت نشود
و اگر نه با او بود و چهاری زمان بسیار را مال است بر خیزه و اگر غطار
با او بود و ارض سبب بسیار بود و خاصه از هوا و زلزله و اگر
با او بود یا ناظر با او ارض شته و صعب عارض شود **اصراق در هیچ**
جوزا دلالت کند بر حار و هوا و صحت شته و و جوب و شته و شته
و ارض و مرکب یک از غطار از غلت سبب و بهلول و غمر کن و بهلول و غلط

و سبب اعتباری شرف و اعتاب اختلاف و حدوث حرکت مقام است
 و اگر زحل با او بود یا ناظر بود و اگر ماحیت بود و در وقت دوم خورشید
 و در وقت الحجب و مثل آن عادت شود و فاصله سیم و یک باشد یا نه
 حرکت اصحاب علم زمین و دولت بود و اگر هفتم بود از مخالف اهل
 بقیع رسد و بدی احوال زنانه باشد و اگر عطارد با او بود در مثل کوزه
 طوقر یا در باو می گرم و غلیان خون و در حلق و ضربان اعضا
 کرد و شش بزرگ در عراق عرب و بابل بقیع رسد و مال و بیعت
 منت شود و در بزم را موهل و مصاد کنند و اگر قمر با او بود یا ناظر بود
 بسیار بیهوشان مردم و سایه و غره و لیل کردند و اگر غریز و در کلام
 و شش بود و در برستانها و بندگان بیمار شوند و فله و ستم بسیار شود
اخر اربعه در برج سرطان و دلالت کند بر شدت که ما و حبابه
 اردمان و موت بفرز است و ارواحی در بایضه شمال و حدوث صدق
 غلبه و مصوب ریح و خورشید و مبر از جانب جنوب اما مکتب نموند کرد و اگر
 رطل با او بود یا ناظر با او بقای غله و میوه باشد و یکی از کبدان رطل
 کند و اگر شش بود یا ناظر با او حرکت بزرگان و اهل علم و دین باشد
 و اگر زهره با وی باشد یعنی از ناحیه جنوب برون آیند و ضلالت پادشاه
 وقت کنند و حدوث که ما باشد و با و گرم و ستم آید در مواقع مستعد
 و غرق سفایین و اگر عطارد با او بود یا ناظر و اگر ما باشد اما بزرگان

مرونی یا عتد ال آرد و تا بهی حال مردم فصل باشد و یک و با و ارمادو
 به زمین و جواهر باشد و اگر قمر با او بود یا ناظر بود از جانب جنوب یعنی
 بر حکم برون آیند و زهره باطل شود و اگر ما باشد و با و بار و
 مرز و غلات را آسیب و نقصان رسد و اهل خواست را حال مشکو کوز
اخر اربعه در برج اسد و لیل کند بر اینکه حمل مرغ در برج اسد مهنا
 که غرق شود و یا در لیل که باقی با او است چنانکه کلام بطور سیر کند
 سی و هفتم در برج عقرب است بابل و موهل و مصاد که با و کوفه
 تغیر نموده که چون لوگس گرم و در بستان برجی سید چون
 افتاب با شش می آید و اگر گرم شود آن بستان گرم تر از معمول باشد
 مرغ در سبب استنهای کلام و در سبب استنهای کلام و در سبب استنهای کلام
 برج استعد باشد و لغات کند و در سبب استنهای کلام و در سبب استنهای کلام
 متغیر باشد یا انسانی قوی شود یا اخصوص و در سبب استنهای کلام و در سبب استنهای کلام
 قوی ترین برج عطارد است و اگر قمر درین حال با او بود یا ناظر
 او مذکور کند و مالک ال دیم که این در سبب استنهای کلام و در سبب استنهای کلام
 و عطارد و مقارن بود چون و طفت مذکور است و در سبب استنهای کلام و در سبب استنهای کلام
 افتاد و در انواریت چند روز که ما باشد یا در سبب استنهای کلام و در سبب استنهای کلام
 که هر که ازین نوع که ما باشد یا در سبب استنهای کلام و در سبب استنهای کلام
 چنانکه سیلها آید و آب موهل و مصاد استنهای کلام و در سبب استنهای کلام و در سبب استنهای کلام

۹۵
 اگر دمی آمد و چون قلت تابستان و حمل آب خوابه محمولات صیغه
 بود بناغات و ب بین آنی نفع تمام رسد و آنچه از طرفین
 در بروج است دلالت کند بر تبا هر حال در وقت رغبت و خیر و
 و قتل غفلت و رخصت اسعار و شایسته که انتریز رسد و سلاطین و
 عراق عرب را خوف رسد و شدت باران و رعد و برق و باران
 قوی آید و انقضای در مواضع مستقره و اضطراب عساکر و کثرت رسل و
 رسائل میان ملوک و حرم و سببی و قطع طرق و ظلم ملوک و حکام و
 و برنج و برنج اما کودکان و چهار باین بسکت باشند و یکی از بزرگان
 رحلت کند و اگر در اول بود با دشت و بر یکی خشم و غضب کند و اگر
 در درجه آخر باشد یا دشت هر چهار شود و اگر رطل با او بود یا ناظر بود
 از اعدا و خیر و کشته و بزرگوار القتل رسانند و اگر شش با او بود یا
 ناظر بود و بزرگی بموت یا قتل رحلت نماید و قضاة را بدی رسد و
 زهره با او بود و سبب زلزله بود و از زلزله زخمی باشد و بحال مردم
 خزان میگویند و در یکی از دوازده ماه آنجا مرضی صعب مرض شود و باران
 و رعد و برق باشد در هر فصلی و در مواضع مستقره و در هر حال
 عطله و با او بود از ناحیه جنوب و شمس خیره کند و بزرگی را در شمس
 و در دهم بابل را حال تباه کرد و در مرکب او تیان و کاتیان و جوانان
 اطفال را فی طره رسد و بیماری پادشاه بود اما بسکت بر ضرر و از زلزله

زخمی بود و امکان ظهوری از علامات است خاصه که احترام باشد
 و عاشر و اگر قر با او بود یا ناظر او رخ میوه کرب بود و زواعت را نش
 رسد **احراق برج در برج بسکت** دلالت کند بر کثرت ارض و موت
 در خدای و خور و رشتن یک از سلاطین و خسارت لشکران و قتل فواید
 امرا و کوه رسبت از سلاطین بکناب و اهل قلم اما بسکت بیرون آمد
 از زلزله بود و اگر رطل با او بود یا ناظر با او و زهری یا بدی را انت رسد
 و بسکت صلا یا بدی و اگر شش با او بود یا ناظر با او بسکت فوت و موت بود
 تبا هر حال قضاة و شش و مهند او را و از زلزله
 و باد بادی گرم و زرد و اگر زهره با او بود ترکستان و جوانان و از زلزله زخمی
 و قضا و جواهر و بسکت فخره و ضایع شدن عطر و عطر و اگر ناظر با او بود و شش
 و از زلزله بود و یک حال فتنه و علما و در کس از اهل قلم و کرمی بحث بود و اگر قضا
 بود یا ناظر بود و شش بسیار بود و زخمی از زلزله و مردمان شش و شش **احراق برج**
در برج بزرگ دلالت کند بر شش میان قبایل عرب و بسیار با دمای
 شد و حدوت مرض و فساد مردم و سوء حال عجم و بدی بکر و عرب بسکت
 یا بدی و خیر و اعدا و طرف جنوب و از زلزله و شش رعی با او بود و اگر
 رطل با او بود یا ناظر با او حال تباه شد و ضایع کرد و در غرب بر شش
 مستور کردند و اگر شش با او بود یا ناظر با او عجم میگویند و در هر حال
 فتنه یا بدی و کار شش رومی با صلح آمد و اگر زهره با او بود و شش

سال باشد و حال مردم یکنو بود و بعضی طرب مشغول نمایند و اگر
عطار دبا باشد دشمنی از جانب موب غروب کند و از غروب هم گزرا
بقفل رسد و اگر قریبا بود و یا ناظرند و غرض طعام و میوه از زان بود
و بعضی ملوک و حکام را از بخار رسد **امتنان بر باد و بوی غروب** دولت
که بر تخت و بر سر سینه مردم بزم دولت و موت باد و شام جبار قتل و
گرفت حب و محاربت هوا و فساد و آب سیمان است و
شدت حاجت ملوک بشکر و سپاه وقت فواید و جزو و غلبه که در وقت
اسفال این کرده و خروج جمعی از اعدای از جانب شتر و گزرا
و اگر فصل باد بود و یا ناظر باد و دشمنی شدید الناس از جهات
خروج کند و اگر شتر باد بود و یا ناظر باد و اینجا از فضای خروج افغان
کند از طرف و بسیار باران باشد و اگر غمر باد بود و در وقت
باران بسیار حادث شود و چنانکه بعضی مواضع روی بخار کند و شایسته
افتد و اگر عطار دبا بود و باران و از بود و غرق مواضع و در وقت
و اگر قریبا بود و یا ناظر باد و غمر باد و باران باشد و هر سال
قاپله حکم بر گرفت و در وقت باران و اندوه کرده است **امتنان**
بر باد و بوی غروب دولت کند بر عوب و قتل و مرگ و کشتن از سلطان و خلف
و در میان مردم و وقت فواید بسیار و احوال و اوضاع است و از آزار و
معالیک از جانب سلطان و حاکم و گرفت برست در هوا و تشنگی افغان

در غنای و فتن و چهار بیان بارگشت و تلف و سقط شدن کوغذ شام
الخصوص برده و با بوی غروب که درخت و درخت فواید رسد و حضرت
لشکر و اگر فصل باد بود و یا ناظر باد و باران و یا از سلطان ضرر رسد
رسد و که در وقت خداوند علم دین بود و همسایه تقوی را بخنی رسد و در
با فراط بود و اگر شتر باد بود و حال ابل و دین با صلاح آید و در حال ابل
دین بود و حال بسیار میان یکنو کند و در زمان از آن باشد و اگر غمر باد
بود و یا در جنگ بسیار و زور و برف و جلید باشد و اینها غیره و بعضی گفته اند
و بعد و برق باشد و باران که آید و اگر عطار دبا بود و یا ناظر باد و غمر باد
و زبان که رجه و باران و غمر باد و اگر قریبا بود و یا ناظر باد
و باران بسیار بود و گویند و گویند باران در هر دو سطر باشد و بسیار
از سر و خشک عارض شود **امتنان بر باد و بوی غروب** دولت کند بر غمر باد
هوا و بد حال عوام آن سحر و که در وقت زمان و طوفان و فتن و گرفت
باران و صد و شصت فتنهای نیست و جدا بسیار میان و گرفت سطر و اگر فصل
باد بود و یا ناظر باد و غمر باد بود و گویند تا یکماه برود و در خفا را
برود و برف باشد و اگر شتر باد بود و یا ناظر باد و اینجا نیز سرهای غمت
بود و اینجا را ضرر رسد و اگر غمر باد بود و حال قیام شود و فتنه
زنا است که را که در چهار بار بسیار آید و اگر عطار دبا بود و باران بسیار
باشد و طبعان آب بود و باران و ابل قلم را زحمت رسد و با بوی غروب

زمان و مخفی حال مطربان و مختشان وقت فواید ایشان و باد
 مضطرب و طوف آفت بکتاب و کثرت بجهت رحاله از باد و طوفان
 افسدیم العاقبه باشد و اگر زحل با او باشد یا ناظر باد و بران و اهل
 آذربایکت رسد و صحت در میان سیران و سال خورد و باجهت
 و ظهور مرض در میان عامه خلایق اما عاقبت بخیر باشد و تنهایی غلات
 و ثمرات بود و اگر مشتبه با او بود یا ناظر باد و باوستاهی چهار شود
 و یک از وزرای کبار را آفت رسد یا بکثرت و کدورت صعب و علت
 در کثرت و زرع بدید آید و اگر مزاج با او بود یا ناظر باد و امرض سیدیم
 دست دهد و اعتدال هوا باشد و قوت لغات و حواش بود
 و اگر عطارد با او بود و حدوت رواج باشد و زرقی که از اهل قلم و کرم
 هوا و بدید آمدن بسیار و در بعضی مواضع باران آید و اگر قمر با او باشد
 یا ناظر باد و ارتفاع ابرها و بخار باشد و نزول باران **افراق زهر**
در بیج سلطان دلالت کند بر شکست هوا و فوت و موت زمان
 و کدورت و اختلاج شدن مطربان و ارتفاع ابرها و مشاهد که در بعضی
 مواضع مستعد و باران بار و سلا منی کشتیها و کثرت آبها
 باشد و از زلزله و زخم و ظهور کذب و نفعت در مردم و سلامت
 زراعت بود و اگر زحل با او بود یا ناظر باد و هوا معتدل و خوب و خوش
 گذرد و خوبی ریح باشد و اگر مشتبه با او باشد یا ناظر باد و طغش

زحل بود و اگر مزاج با او بود یا ناظر باد و بیماریها دست دهد و مرک
 شخصی بزرگ بود و کرمای سخت و مهموم حادث کرد و مردم ببطالت
 و یکبار سال شوند و شدت غم و هم بود و کربت و طلاق و بدنامی
 سخت و زرد و اگر عطارد با او بود و یا سکه هوا بود و اگر قمر با او بود یا ناظر
 با و حکم عطارد بود **افراق زهر در بیج اسد** دلالت کند بر
 حال زمان بادشاه و خواتین معظله و حکم فاضل محی الدین مغریا گوید
 طلب برهمناسبتان و اعتدال آن باشد و بسیار و باد
 موت در زمان و قوت فواید مطربان و اهل فرا میر و اوتار و کرا
 لباس و نفرت و عطارد و سلوک نمودن زمان و بی ادبانه با سلطان
 و ناسازگاری از وراج باشد و زمان از نشو و نما آن بجهت بینند و نشا
 حال ایشان باشد و چهار بهای و موسی و سودای حادث شود و گوید
 سکه سافران بود و اگر مشتبه با او بود یا ناظر باد و قسطنطنیه
 غایب و خون نخه ریخته شود و باقی احوال منحل باشد و اگر مزاج
 با او باشد یا ناظر باد و هر کس گوید در کس که مزاج بود فتنه و خونریزی
 بود و موت یکی از دست بزرگان دست دهد و شش و ف و دمان
 امر او سلاطینی و وقوعی باید و کثرت زنا بطور آید و حقیق گوید صلاح
 حال ایشان بود و کرمای پنهان و بسیار است و چهار و عطلات
 بود و اگر قمر با او بود یا ناظر باد و تباهی کار زمان باشد و باقی احوال منحل

عطار در **احتراف زهره در برج سنبله** دلالت کند بر حدوث باران
 در مواضع مستعد و غفلت خوابد مطربان و ارباب موسیقی و فرا
 حال زنان و نرود خاطر خویش و اعتدال هوا و باد و خوش و خوش است
 و قطن و آفت بیکه از اهل مناصب دینی و سلاطین اهل عامه در کج
 مردم اصل اگر فصل با او بود یا ناظر با او باد ما مهمل بسیار عهد و پیمان
 سحر و زیدان کبر و غم عالم مردم رسد و مردی از بزرگان
 رحلت نماید و اگر مستی با او بود یا ناظر با او و کدورت بیکه از قضای
 و فقده باشد و مانع احوال شغل بود و اگر مرغ باو باشد یا ناظر با
 احکام ناخیز از قضا صادر شود و ممکن که یک از اهل شش رخ را وقت
 قرار رسد و رحلت نماید خواهد که قسم نر با ناظر بود و هم عامه باشد
 از جو چکام و اگر عطار با او باشد یا صد و سله و زود و تباهی حال عمال
 در زمان و حدوث غم و هم باشد **احتراف زهره در برج میزان**
 دلالت کند بر کثرت از اجین و طوبی هوا و امکان باران
 و طرز اهل طاهری و مرکب عودات و خروج دشمنی از نواح جنوب
 و سختی حال عرب و کثرت برنج جنوب و ارزانی رخ و اگر فصل با او بود
 یا ناظر با او دشمنی از جانب مغرب خروج کند و کدورت پادشاه
 و اعیان دولت باشد و سر همگان رعایت و تربیت یابند و بعضی
 از قبیل عجم را آفت رسد و اگر مستی با او بود یا ناظر با او و کثرت شغل کم

باشد

باشد و اگر مرغ با او بود یا ناظر با او دشمنی از جانب جنوب پروت
 آید و بعضی از ناحیه خزن کشته اند و اهل مغرب و عرب را سختی رسد
 و میان سبب میان خصومت فتنه و فصل اسرار بود و اگر عطار با او
 باو جنوب بسیار و زود و ارزانی رخ و تباهی حال عمال و اگر
 بزرگو و کس فرود شد و درین و اهل نواحی طلب محاسبت سازد
 و اگر قمر با او بود یا ناظر با او از نواح جنوب بود و خاصه نواح ماکولات
احتراف زهره در برج ثور دلالت کند بر کثرت باران و طوبی
 ارباب طلب و خویش و تجارت بسیار در میان زمان و سلاطین
 و کثرت ابر و زود و ارزانی رخ و تباهی حال عمال و اگر فصل با او
 اسرار و خروج جمعی از نواحی شرق و طرف خاست و قوت اهل ارباب
 وین و صلح اهل ایشان و اگر فصل با او بود یا ناظر با او ارزانی رخ و
 بود و سوغات و نقل و کت بسیار زنده و قوت اهل ارباب و طوبی
 سمت ترازید و کثرت تجارت و طاعت عباد و اگر مرغ با او بود یا
 ناظر با او اهل رشتان باران بسیار آید و اگر فصل با او
 از جانب خاست خروج کنند که بسیار را آورده باشند و اگر عطار
 با او و اهل دین و ادب قوت و ابو عافیت یابند و مردم بسیار شسته
 و اگر قمر با او یا ناظر با او باشد سلاطین خلق باشد و باران بسیار آید
احتراف زهره در برج قوس دلالت کند بر حدوث ابر و باران

و نزول باران و هبوب ریح و شدت برود بیماری و مکر زمان
و قوت فواید مطمان و موت یک از زنان و خشک کردن زمان
باشد و یک حال خرابی و ضلالت از باب دین و علم و جوی و حیوانات
روم و اندام و شکست یا تنه ایشان و کثرت فتنه و سستی و سفلگی
بر اشراف و اگر رفل با او بود یا ناظر با او محمد بن عبد الجلیل کجی گوید
اگر او بیست و یک که زود خد که در ولایت خراسان و بعضی که در کابل
حال مردم بود و بنا بر علم دین و اگر منتهی بوی بود یا ناظر بوی باشد
روم را ضعف و سستی افتد و کفار بر و خروج کرده و فتنه یابند و اگر
با او بود یا ناظر با او کثرت فتنه بود و مردم سفل بر سلاطین و اشراف
تقدیم نمایند و اگر عطار را او بود بر ما تحت و با او بود و اگر قریبا او بود
یا ناظر با او بر ما و برف باشد **باعتراق زهره در برج جد** و اگر گند
بر حد و شطآن در میان مردم و هبوب ریح و ارتفاع بخار است
و تراند آنها و حرکت باد شده عرق و حصول اموال قربان باشد
عامه و اگر رفل با او بود یا ناظر با او حاکم بایل سفکند و ازین غیر منفعت
یابد و زیاده و خرابی باشد و اگر منتهی با او بود یا ناظر با او خرابی سلاطین
زمانه شود و دیگر را هم با او بود و به طایفه از ریح باشد و ترس و بیم خلق
بود و اگر ریح با او باشد یا ناظر به و بنا بر حال اهل مصلحت باشد و بعضی
زمان با شوهران و اگر عطار را او بود یا دو باران بسیار باشد

و در آن

و در آنکه هوا بود و اگر قریبا او باشد یا ناظر با او حاکم مثل حکم عطار بود
باعتراق زهره در برج جد و ولایت گذر کثرت آب چشمها و در فتنه
و حد و شطآن و بارانها و ارتفاع بخار است و موت زنان و اگر
رفل با او باشد یا ناظر با او باشد عرق و عرب سفکند و در آن
منفعت یابد و سرهای تخت شود و هر کسی گوید حد و شطآن بود و در آن
تغیث شود و سستی که زهره در بخار راجع باشد و اگر منتهی با او بود یا ناظر
با او هوا معتدل گردد و در زیاده و اموال داران از آن خراب باشد اما شکوفه
میوهها و فصل آید و میوهها نوصان کنند و اگر ریح با او بود یا ناظر با او
و هوا خوش گردد و هر کسی گوید شدت سرما بود و برف آید و میوهها نوصان
عظیم کنند و اگر عطار را او بود باران بسیار بارد و آب چشمها
قوت گیرد و هر کسی گوید سرما هوا و برف و بک بود و اگر قریبا او بود یا ناظر
با او بارانها بارد و آنها زیاده کرد و **باعتراق زهره در برج جد**
ولایت گذر بر بسیاری مرغ و ماهر و کثرت آنها و کثرت و زرع و غلات
و سرکه هوا و قور بارندگی و حد و شطآن فجا و اگر رفل با او بود یا ناظر
با او میوهها تلف گردد و اگر منتهی با او بود یا ناظر با او میوهها باده
کرد و در مکر مغایرت بود و زخمها و بارانها نهند و اگر ریح با او بود
یا ناظر با او معتدل گردد و لشکر با زرافه رسد و بر کوه خدای
بود و خوف بیشتر از خدایان طریق و اگر عطار را او بود و در مکر مغایرت بود

و باد های سرد و وزد و غما آید و کمی بکوفه و میوه باشد و هموم و غم و ناخوشی
 کتاب و محصل قلم کرد و امارت و خلاصی باشد و اگر قریب او بود یا ناظر او بود
 مفاصحات بود و گویند چهار عام باشد **احترق عطار در برج حمل**
 دلالت کند بر نشسته و عیب در عواقب و زمین بابل و کثرت باد و
 و صدق باران و طغیان آبها و رعد و برق و موتی که از غطا و قتل مایه
 یک از سنوبان دارالقضا یا دارالطب یا ارباب ادب و نجایات اهل
 شریع و علماء است یک از رؤسا و اگر فصل با او بود با او ارتفاع بخار
 و غلظت و برودت هوا بود و باد های خوش یا منفعت آید و اگر نشسته
 با او بود یا ناظر یا بینا اهل سلاطین باشد و باقی احوال مثل فصل باشد
 و اگر برج با او بود یا ناظر یا و رعد و برق بسیار بود و کثرت باران و در
 سیر عظیمه و ذرات طعام و اگر رهنده با او بود باران متصل بالغه آید
 و طغیان آبها و ذراتی لغت بود و وقوع بیماری زنان و اگر قریب او بود
 یا ناظر یا و اعتدال هوا و از زانایضا باشد **احترق عطار در برج جوزا**
 دلالت کند بر غنائی اهل عاق و بابل و محصل خیال و حکما و فدا و اهل
 کتاب و وزرا و بخت رسیدن یک از سنوبان عظام و حدوث باد و باران
 و وقوع امراض حسن العاقبه و فاضله در زنان و سلاطین مردم از آفات
 و اعتدال هوا و ذراتی لغت و از زانایضا و اگر فصل با او بود یا ناظر
 با او اعتدال هوا و سلاطین مردم بود و اگر نشسته با او بود یا ناظر یا بینا

بسیار آید و حرکت ناکه حادث کرد و باد های بسیار سخت و وزد و اگر
 برج با او باشد یا ناظر یا بینا آید و امراض کثرت از حرات و با
 عارض کرد و اگر رهنده با او بود بیماری زنان بود و اگر قریب او بود
 یا ناظر یا و امراض سیر و بر باشد **احترق عطار در برج جوزا**
 دلالت کند بر بهوب نسیم و کثرت از حیف و سخنان دروغ و
 آمدن باران و سه عت موت فاضله در زنان و کودکان و از زانای
 زخما و اگر فصل با او بود یا ناظر یا بینا آید و اصحاب آید و غم
 کینه لاحق کرد و یک از ارباب حساب را افت رسد و از خزان
 و بیعت اموال چیزی لغت شود و اگر نشسته با او بود یا ناظر یا و کثرت
 ارتفاع و لغت عام باشد و سلاطین مردم و احمد عبد الجلیل گوید بیماری
 موت در میان مردم و ضعیف باید و اگر برج با او بود یا ناظر یا بینا
 و موت شریع شود و اگر رهنده با او بود کثرت از حیف و از زانایضا
 باشد و امراض عمومی و سلاطین طاهر کرد و اگر قریب او بود یا ناظر
 با او اعتدال هوا و سلاطین مردم باشد **احترق عطار در برج سرطان**
 دلالت کند بر کثرت و باد و امکان باران و باد شدت سرما و سخنة
 هوا و لغت میاه و خش شدن چمنها و کمی آب در جاهای و بینا
 حال در زرا و حدوث امراض و جدالی ارباب لغت پادشاه و وقوع
 دشمنی در عراق و غلب و ضایع شدن بندگان و کساد شدن قیام

و خلاف وقت در میان رفتن قوافل و بی هر حال کتاب
 و اگر رخصت با او بود یا ناظر با او یا دایمی سخت جهد و کشتن با خط بود اما
 کم نفع باشد و اگر مشت با او باشد یا ناظر با او مردم بیست باشند و قوافل
 العاقبت کردند و عدالت آنرا احاطت سالم باشد و خواست که آید و از راه
 بود و اگر مرغ با او بود یا ناظر با او در سود و عاقبت دشمنی خرج کند و بتانی
 حال ارباب سلاج بود و اگر نه با او بود بیماری بسیار باشد اما موت
 کند بود و گویند بقدر واقع شود و اگر قریبا او بود یا ناظر بد و جاری
 مرکب کوکان بسیار باشد و اگر آنرا نه و اگر ما سخت باشد و گویند
 هوا معتدل کرد و **احتراف عطار در برج سجد** دلالت کند بر غضب
 ملوک بر بعضی از عظمی و کتاب و توقیف اموال پشیمان در میان قاض
 و موت غنایم و وزیدن باد نامی کرم و وقت فواید ارباب حساب
 و کتار و سقوط برنگ بطن موت با آن در بر و اعتبار و مشی که غضب
 پادشاه در آینه بقتل او شده شود و اگر رخصت با او باشد یا ناظر با او
 پادشاه بر وزیر یا بر یک از اعیان ستم و حیف کند و بر اهل قلم و
 نزدیکیان خویش بیگان شود و بعضی را ازین صفت و قاسار و
 و یک از وزیران موت رسد و اگر مشت با او بود یا ناظر با او پادشاه را
 حسن سیرت پیدا کند و یک از بزرگان را که مدتی بود که در حبس و قید باشد
 عفو نماید و احوال دیگران سبب کند و اگر مرغ با او بود یا ناظر با او

و غلبه در دولت باشد و پادشاه بر یک از ارباب بسیار میان معتبر
 غضب کند اما حاصل عاقبت لشکر این یکنو که ز و مال بسیار و بزرگ اثر باشد
 و آید و اگر نه با او بود بیماری و خوف کوکان ملک نشین
 بنشیند آموز باشد و پادشاه با اهل بیت خود و ملازمان حسن
 نماید و اگر قریبا او بود یا ناظر با او پادشاه و حکم خاص و عام را با تمام
 خود مخطوط و بهره مند کردند و هر کسی که پادشاه بر یک از رؤسا
 کتاب و اهل سیمت غضب کند **احتراف عطار در برج سجد** دلالت
 کند بر عجب و شمشیر در بلاد و روم خشن هوا و کی مضایع کتاب و عینی
 حال متفرقان و موت کوکان و عروج تنی از طرف مشرق و بهر بیت
 بر دیر و ستم و موبه در بادی و فساد و نهضان و اجهاد و بتانی مالها
 باشد و اگر رخصت با او بود یا ناظر با او موت و خوف بزرگ است و هر قریب
 تخلف از مشرق و طرف خواسان که غلبه اقلب بود و اگر مشت با او بود
 یا ناظر با او تجارت و معاملات یکنو بود و فواید و مضایع باشد پادشاه بر
 رعایا رحم کند و کثیف مطالبات دهد و اگر مرغ با او بود یا ناظر با او پادشاه
 مشرق و جانب خواست دشمنی خرج کند و اگر نه با او بود یا ناظر با او
 خلیج پادشاه و حکام بفساد آید و کاسنکمان یا لکیر و بتانی حال
 بود و بدای سخت جهد و تاج کرم گوید بر مردم را نه خشنی آید و اگر قریبا
 بود یا ناظر با او پادشاه را بهر دو در چنانها ستم و زو **احتراف**

مطهره در جرح مبرهن دلالت کند بر طهره و نشان در دفع و کشت
 کتاب و حدوث با و در این و توسط حال احوال و بیماری زنان خانه
 در جرح و خوب و بزرگ شدن و فغان و حدوث و سوس و خون و
 اگر رغل با و بود و با طر با و زخمها روی در تصاعد نمند و سیمای کج بودن
 و کین خود و ذوق است شود و زنا را امر این شصده عارض کرد و خفا
 در جرحه مشرق و اگر شش با و بود و با طر با و بیماری زنان باشد خانه
 در دیار مغرب و اگر مری با و بود و از زنا رخ بود و خفا کج به آرد
 و کین خود شصده و هر شکل این گفته و اگر زهره با و بود و کثرت ارض و
 و اگر جفت باشد و کار مردم شغل بالا گیرد و صاحب لایب نمند گوید که
 عرب یا هند و هر کس از زنا کولات بود و اگر قربا و بود و با طر با و
 حال مردم بگو کند و الا آنکه اندک عارضه بماند و مذاقی در آید و هر کس
 گوید از زنا خورده باشد و **احترق عطار در جرح مبرهن** دلالت کند بر سیمای
 ابر و کثرت باران و وریدن بارانی سرد و هوا حال کتاب و غرض
 و زرا و اهل قلم و کدورت علماء و اهل فضل و لاحق شدن شدت بر
 اهل بین و جاز و طفره ملک بر اعدا و کثرت تنویر و شیوه موت و در
 کد و کمان و اگر رغل با و بود و با طر با و اهل جاز و بین را بخت و کثرت
 رسد و اگر شش با و بود و با طر با و بادست و بر شش طفره باید
 و هر کس گوید که آن دشمنی هم از خواستی و خدمت پادشاه باشند

اگر مریخ با و بود و با طر با و خف و دشمنی بود از نا جبهه پس طلوع
 یا از شهر نائی که منسوب بعقرب باشد و اگر زهره با و بود حدوث
 بسیار را جفت بود و جرحه نائی دروغ بیاد شاه و سلطان
 رسد و حال اهل قلم و فضلا بشاه شود و اگر قمر با و بود و با طر
 به و با و بسیار و زود و تباهی حال دیرین بود **احترق عطار در جرح مبرهن**
فوس دلالت کند بر وقوع با و حدوث با و بارندگی و اگر شش مریخ
 و اجتماع مردم در زمین عراق و ف و حیوانات آید و بدی حال زنان
 اکابر و کثرتی و کثرت بزرگ و شایه که امیری یا وزیر باشد
 و اگر رغل با و بود و با طر با و ف و سوران بود و سیمای سب و آرد
 خاصه در ولایت جوانان و اگر شش با و بود و با طر با و حال و آرد
 خاصه شش مریخ بود و سیمای در ولایت فارس و عراق و اگر مریخ با و
 بود و با طر با و خلاف علماء باشد و حد در میان طلبه و سقوط
 شدن چهار بیایان خاصه در زمین دار المیز و حد و ش بیماری و اگر
 زهره بود و با و ف و حال زنان اکابر باشد و کثرت تبار و باد و
 شد مضر و بارانهای بی نفع و با محل و اگر قمر با و بود و با طر با و بخت
 نیز باد و باران بی منفعت باشد و بیماری و اوقات یک از کتایا
 نجات یابد و احمد عبد الجلیل گوید **احترق عطار در جرح مبرهن**
برس دلالت کند بر حدوث باران و شدت برد و ف و اشجار

و باد مای فحل و وقوع مر افحات میانه ارباب و این و اهل دفتر
 و کثرت بجز از اهل قسم و بزرگان احکام مثل احمد بن محمد بن ابراهیم و امام هادی
 و صاحب روضه الجنین و صاحب مالا بدینست که میزنای حضرت روزگار نیست
 بود و پنج الی سیزده غلبه میانه روز گفته اما غلبه میانه که این حکم بود و لایق
 مصطفی و مافیه متفاوت است که در او اگر فصل بار بود یا ناظر یا در سرمای سخت
 بود و اگر در خزان بفا و ایند و برف و جلید و افر باشد و اگر در
 بار بود یا ناظر یا در هوا مایل باشد ال شود و سه باشد که در باد
 جنوب و زرد و هر مس که در سرمای باشد اما مضر بود و موفقت باو
 در این حکم تاج الدین اکرم و صاحب مالا بدینست و بعضی گویند مضر
 و اگر مریخ بار بود یا ناظر یا در هوا با غلبه ال آید و سرمای کثیف یابد
 و باد جنوب و زرد و هر مس که در کثرت باران بود و رعد و برق و
 ریح شدید و جلید نافع سیما که زهره و مریخ بود یا ناظر یا در
 زهره بار فصل بود و هوا معتدل کرد و مایل بر طوب و جلید نافع و ریح
 جنوبیه دریدن گیرد و در دامن رحمت یابند و اگر قمر بار بود یا ناظر
 باو کثرت باد و باران باشد **احترق عطارد در برج دلو** دلالت
 کند بر حرکت کابره و کشته فن و کتاب و در زلزله و بسبب غولم
 و جبال و صدوت باد و باران و کوهیند باران کثر آید و اگر خورشید
 بار بود یا ناظر یا در سرمای سخت باشد و برف و بارانهای آید

و اگر کثرت بار بود یا ناظر یا در سرمای سخت و در کثرت بار بود
 یا ناظر یا در هوا است که شود و باران بسیار بار و امکان رعد و برق
 باشد و اگر زهره بار بود یا در باران بسیار بار و کثرت بسیار
 ریح جنوبیه بود و هر مس که در سرمای بود و امکان برف **احترق**
عطارد در برج حوت دلالت کند بر سرما و حال کتاب و اهل
 فلم و قنق و فاید ایشان از غلظت ملک و سلاطین و فساد و بیگانه
 مردم و قنق و کثرت و هر مس که در کثرت باران و باران
 و بیگانه در میان زمان و کوه و کان و اگر فصل بار بود یا ناظر یا در کار بخار
 و اهل فلاحت نجات کرد و در وقت مریخ باشد و هلاک کار اهل قلم
 و اگر کثرت بار بود یا ناظر یا در اعتدال هوا بود و وفور امطار و غلظت
 حال قضا و در بیان و اگر مریخ بار بود یا ناظر یا در قضا و در بیان
 بفساد رسید و کار اهل قلم بدگذرد و یکی از اشرفی ضرر و داما آنها
 نزاید بود و اگر زهره بار بود یا در هوا خوش کرد و باران بسیار
 آید و باقی احکام مثل مریخ بود و اگر قمر بار بود یا ناظر یا در مریخ بود
 و آب رود خانه و چشمه ها طغیان نمایند و هلاک جانوران آبی
 باشد و احوال ضرر و غارت سبب که بود **نفس** هر جا در مقارنه
 و نظر شده و علم از آنست که سبب حد انفصال رسیده باشد
 یا نه سبب باشد سبب که در هر حالت کافیت و در پیش تحقیق

طوسه قدری سوره از ما نشاء و الله تعالی نقل نموده که هر چه بر وجهه باشد
 نظر گویند و اگر جرم بیکدیگر رسانیده باشند بدیده اتصال و اتصال
 سطحی گویند که هرگاه که گویند بگویند نظر کنند و نور رسانیده باشد بدیده
 گویند که متصل گویند و اگر هنوز رسانیده باشند او را سائر
 با اتصال گویند تا وقتی که متصل شوند اما شرط است که مقارنه در یک
 سرج باشد که اگر در سرج بخورند و فائیده دهند هر چند جرم بیکدیگر
 رسانیده باشند چنانچه قبل ازین مذکور شد و فاضل میفرماید در کتاب
 جواهر الاحکام و ابومعشر مدعی در بعضی کتب در حکم اختلاف است
 بجز طریق گویند و بگویند بجا مواظب بود و در این نسبت
 بگویند محرف و بعضی دیگر از اهل احکام در این باب معنی ایشان
 نموده اند و این صحیح است و اگر مراد ایشان از نظر اتفاق طاعت
 با قوت بوده است بهیئت اگر یک از نظرات حسنه غیر مقارنه خوانده
 باشند کمالا **فصل** در احکام مقارنات و احتراقات
 و آنچه در حکم مثلثات است و نسبت با آنچه در باب هر یک از سوره
 شده مقابل باید نمود و هر چه علی سبیل حسن الطریق موافقت مقتضای
 وقت و قبول فواید بود در تقویم باید نوشت و آنچه در بود از رویه
 اعتبار ساقط است **فصل** در احکام اجتماعات و اشتقاقات
 مخفی فائده که مقارنه تریج را اهل نجوم اجتماع خوانند و عرب و اهل یاقه

حقاق و در میان امور نوشت و مقابل ایشان را طالع اول استقبال
 و امتداد گویند و طالع دوم بدو طالع سیم بر مانی و در میان ترازید و نشان
 لوز که قمر بقدر سرج شمس رسد و در نظر نیز نماید عرب مقطوعه التقی
 و سیم سرجین خوبند و از وضع ماه باقیاب خاص و عام اثرهای
 عظیم در عالم کون و فضا دیده اند و آنچه بهاء حاصل کرده اند به اطباء
 فصد و مسائل ملاحظه زیاده و نقصان نور قمر کنند و در محبت بکران
 نیز اوضاع قمر منظر و ملاحظه ایشان باشد و اهل سفای و مسکان
 و ارباب فلاحات و اصحاب معادن و رعاه غنایم نیز از این
 اوضاع آثار بسیار مشاهده نموده چون اینها در کتب درسی
 مسطور است و در این سنده و افواه مذکور تفصیل آنرا فائیده نیست
 بهر تقدیر اهل حکام نجوم اوضاع و احوال طوابع و استقبال و دوتریج
 قمر را باقیاب و حدود و مقدمه معرفت مصادات بسیار معتبر و موثر
 دانند و در این باب مبالغه تمام نمایند خواه آن اجتماع و استقبال که
 بر سال و فصل مقدم باشد چه بطریق مسجل که پیشای اهل دین و عینیت
 در کتاب اربع مقالات آنرا معتبر دانند و علی بن رضوان مدرس
 که در علم طب و نجوم سرآمد روزگار خود بوده در شرح کتاب فرموده
 که آنرا اجتماع و استقبال مقدم بر هر یک از سال و فصل پیشتر است
 از اثر طوابع فصل سال و در آن باب اوله و بر همین لوجه مختلفه

۱۰۶ با قاست رساننده و بنای احکام هر فصل چنانکه از کلام او ظاهر
 میشود بهمان نناده و بنای احکام هنوز نزد جوهر نرسیده و اوضاع
 طالع سایر اجتماعات و استقبالات است چنانکه بطریق سیم در کتاب
 اربع مقالات اشاره باین معنی کرده میفرماید و نسبت دل عا ابراهیم
با ضیاع الشمس و القمر و استقبالاتها المریکون زکری و اصدد البروج
 و بواضع الکواکب و ذلك في تذكير الانسان ان تنمية النفس في الله
 و حاصل سخن این کلام که از شمس و قمر و زینت در ما نحن فيه مستفاد
 میشود آنست که هرگاه دلایل کلیه مباح و مفول از اوضاع کواکب در
 بروج دیگر معلوم باشد دلایل جوفیه که از اوضاع کواکب و سهام
 غیر ما در طالع اجتماع و استقبال هر ماه معلوم گردد باید باین
 و هر چه موافق باشد از غیرات هوا و احوال شعیرت و کیفیات
 صحت و مرض و امن و آسوب و غیر ما موکد باید دانست و آنچه قائل
 باید نمود و حاصل دلایل کلیه را بحسن طالع غالب و حدیث صابر است
 باید کرد بعد از اتمام هوا و شش آنچه بطن غالب مدرك شود در حکم شود
 بنیت باید نمود چنانکه در معتدله کن به شمس این نوع مذکور شد و طالع اجتماع
 عا انحصار که نمار باشد و نیز از استقبال باید دانست اگر چه بسیار
 چنانکه از کلام معلوم اول معلوم میگردد و طالع استقبال قوی تر از طالع برین
 باشد **احکام اجتماع و ثبوتات اربع در بروج اثنی عشر** خفی فانه که فر

در صفا

در اجتماع و در استقبال منحوس و در وی احوال میگردد و
 تا بر اثر فکر و بهر مدتی بهر بخت بکلام سلطان الحقیقین بضمیر الهی و
 الدین الطوسی است که در بعضی تصانیف خود فرموده که انفس بحین
 القرب بالمی حسنة و بالمعادلة و ذلك ان القرب اذا كان في مقابلة الشمس
 فتؤخذ اخذه نوراً شبيهة الضوء و ان تمام بها لیکون عند ذلك کماله
 الذي يرفع الرجل و يترده و يعلى قدره و مثله فاذا انما مثله في القدر و
 اهل و القوة عاده و هذه على حاله و قدره فاسقط و اهلك و ابقا
 فانه لا قوة للشمس مقارنة الشمس و ذلك انه من لضاهاة تحت
 نوراً و ضوءاً و ضاءاً الى جوده الی و اطلب الذي هو الكد و البعض
 الجواهر الیها و افند بها و يكون كالوزير العظيم القدر و الرئاسة و الولاية
 المحفوظ عن رتبة و راسه و نصر الى العذاب و الجحش و فله اهل حکم
 که اجتماع مطلقاً دلالت کند بر میل و ارتکاب مردم بکارهای نیک
 و توبه پادشاه و سلاطین بر سولان و اعیان و جاسوسان و طاع
 و ساختن کارهای نیک و **اجتماع برین در شمس اثنی عشر** دلالت کند
 بر عدل و داد در میان سلاطین و حکام و انصاف در میان فقها
 و مدعیان و شریکان و انواع است در میان ایشان و بر
 نامها و رکه پادشاه و فرماندهان و غیر هوا و خوف و ترس
اگر در صفا باشد دلالت کند بر قوت حال ملک و سلاطین و انعام

اجتماع

۱۰۷ و اندوه عوام و صنایع زرد و سیم و تار و کیک هوا **اگر در سبزه باشد**
دولت کند بر رونق احوال ملوک و التفات کرد به یکدیگر
و از حال رسل و کثرت و هدایا و اجتماع اکابر و آشنایان در مجلس
حکام و مشوره نمودن و بلیان در آوردن اسرار و شدت و اثر
هوا و قوت نرا **اگر در قفس باشد** دولت کند بر اندوه و فضاوت
و اشتیاق و اهل قلم و افت و دواب و رغبت مردم ببلالتش و کینیا
و اعتدال هوا و فیض خاطر بزرگان و کثرت برنج و شمشیر و سوز
و وقوع بارندگی و بهوب ریاح و بسیار از حیث در میان قدم و شمع
پادشاهان و پیشوایان **و اجتماع نیزین در مثلث خاک** دولت کند
برخی لغت عامه با ملوک حکام و توفیق کردن طایران و متابیان
و شدت سمر و آفت نباتات **اگر در قفس باشد** دولت کند بر حشر
اهل ازیمیه و مردم و اعتدال در طوبت هوا و ارتفاع ابر و آمدن باران
و فرخ و فراوانی آب و رواج کار زمان و نقصان مرز و دعات و غرر
شکوفه و نباتات و آفت نمودن لاطلاق و حرکت رخت مسنون و
افتادن بنای مسجد و حال اهل طلب و اهل فقه **اگر در سبزه باشد**
دولت کند بر جمعیت اهل دیوان و رسیدن مکاتبات و نباتات
از جانب حکام عظام و نوشتن حکم و نشانه و مثالها و سر
کردن غاصه و بادامی فل و شایده که در موضع مستعد بارندگی آرد

۱۰۸ و کثرت آبها بود **اگر در سبزه باشد** دولت کند بر شدت سرما
و برف و بارندگی و ستر و بین و اهل سفار و فاضل و مسدود
شدن راهها و در حین افتادن عوام و بدی حال رعایا و لغت
از رواج و ناسازگاری حیوانات با یکدیگر و حدوث هر ضعیف بود
اختلاف نیزین در مثلث هوا دولت کند بر اختلاف عوام اناس
و منار غمت و انوکس بر میان اهل رستاق و حدیث و درویش
و در آمدن سستی در کارها **اگر در قفس باشد** دولت کند بر طبعین
حواس و در علاج حیوانات و کودکان و جستن باد و آفت و نبات
و کرامتی هوا و اگر غش خاطر بود و اندوه و محال و کثرت و خلوص
باران ریان و کثرت معامات باشد و نوشتن حکام و ارقام از
دیوان سلاطین و حکام و اندوه اهل قلم و رسیدن اخبار مختلف
و بسیار از باران و بخار و طوبت هوا و رواج و اما که مستعد
اگر در سبزه بود دولت کند بر تفاوت نر و نر و غاصه آب و بر آرد
فره و شدت و سرد و ملوک و اکابر و توفیق شدن عامه و کثرت باد
و امکان باران و آفت خاطر و مسافران و برنج زنان و ناسازگاری
از رواج و بیماری از هوا و زک و غلبه خون و رسیدن اخبار از طرف
و جو این **اگر در قفس بود** دولت کند بر حدوث رعد و برق و
طغیان آب و نسل و صلاح احوال مردم و کدورت خاطر بایست

و برنج و قوت سلاطین و عطا و بارهای سرد و کثرت نهاده اقطار
و ظلمت هوا و خوف و باد و اندوه پیران و کشت و زشت و اهل سرما و
زودمان رسد و مشق مسافران **اجتماع برین در شش آب**
دلالت کند بر خشم پادشاه بر رعایا و فساد و غوغای ایشان
بر بزرگان و سستی بازداران **اگر در سلطان بود** دلالت کند
بر متوسط باد و بزرگ جستن عاصف و آمدن باران در موافق مستعد
کثرت آبها و رسیدن مسافران در باره و جوامع که در تحت زمان
طالع **اگر در غروب باشد** دلالت کند بر توقف مسافران و گرفتاری
جاسوسان و بیکان و دلالت خلاق و آفت کشتهها و باد و
ناریک هوا و حدوث سرما **اگر در صبح بود** دلالت کند بر سیاحت
ندانت و رطوبت و حدوث رعد و برق و بادهای فساد و فتنه
کشتهها و آفت حیوانات آب و بزرگی جستن و رسیدن مسافران
در باره و صاحب میان و زلزله و عاصف و کثرت غوام و سیاحت
عمارتها و خوانها و قنوه و تغییر باران و لب بین **الحکم اینها**
از اجتماع و استقبال و اتصال او بر هر کوکب از کوکب غف
نماند که اهل این فن قاطبا مستفقد بر آنکه چون قرار اجتماع و
استقبال منفرد بر کوکب که بیون و طبع است او کوکب کند و حکم از این
اگر کوکب کند از نمود و کونش و تابا استقبال نرسد هم احوال از قبل

او استنباط نماید از تغییر حال هوا و سحر و غیره و این اعتبار
تا حدیست که در بعضی کتب منظر رسیده که انظار قمر از موضع اجتماع و
او کوکب حدیث بر سرعت رویت مال میزند و کوکب کس که پس از
بعد از انظار بسو و مقصد شود دلالت کند بر صحت و سلامت منوبات
کوکب متقل به و امن و ارامش و رفاهیت مردم و عزت ایشان
و شد و بیا از هر نوع و غوغا و از زلزله و اگر منظر متقل شود از حقیقت
و کمر و خجاست مردم باشد و حضور و غوغای و فتنان و کمر از هر قضا
و اما احکام اینطاب در تفصیل ابراکینم قاطبان این فن را تذکره
و دستور باشد **اتصال قمر بعد از انظار کوکب** اصل اگر در معارفه
باشد دلالت کند بر کجی و برنج و فتنه و راهها و بیماری از بروز
و بیست و نقصان میاه و امطار و کمر از هر خنایما رقیل مساعده
در افلاک و اگر از تلیت و تلیس باشد دلالت کند بر خفا
کا دبه و روز و وقوع محنت و بهتان در میان مردم و بیماری
سودا و اسقاط جنیه و برف و سرما و رقت و خالف سلاطین
بارعت و بهانه جستن با یکدیگر و اگر از تریج اعین بود دلالت کند
بر خوابهای فرخاک و بیماریهای سرد و در دول و بیامر حال قمر
و دلت و غمت و آفت از جانب ملک و در ماندن مردم در کار
و اگر از تریج اسیر بود دلالت کند بر جنگ و جدل و حضور و غمت

۱۹ میان ملوک و رعیت و جور و ستم و دشواری مهمات عامه و سختی
 و بیطاعتی و بسیاری تشویشها و اگر مقابل بود دلاّت کند بر من رفعت و
 اختلاف و بی طره در میان رعایا و عظمی و با انفاق و رفعت عوام معلوم
 نزد پادشاه و اعیان دولت و غنائی که دلسا و جور و ستم و بیجاری و
 سختی در مردم **انفال قریبه از انفاق شریف** اگر مقارنه باشد دلاّت
 کند بر صلاح حال عامه و رعیت که در آن بکارهای نیز و قوت حال شرفا
 و فقها و زما و در رعایت حال نهجیت و طلب محبت اهل علم بازرگان
 و صوفی و اگر تنلیت یا تسدیس بود دلاّت کند بر قوت حال قزاق
 که بر و صد و و اهل عزت و شرف و موافقت علی و بر آمدن حاجت
 و عداوت مردم و مهربانی و بینا در میان خدایان و کیمیا و ویش
 راهها و متابعت مردم راه حق را و اگر از تریج اهلین بود دلاّت
 کند بر استحکام سرما و درین و موافقت عامه با اشراف و علما
 و بر آمدن حاجت مردم بدشواری و اگر تریج اهلین بود دلاّت کند
 بر قوت حال قضاة و اهل شرف و خوشی حال عامه و خوب محبت خدایان
 سیمای و خوشی بزرگان و بیرون آمدن بر اهل علم و اگر از رعایا
 باشد دلاّت کند بر اجتناب عامه از اشراف و عظمی و آخر با خدایان
 منجر شدن **نشیب** معلوم اول از سلطان اسیس در فضل شخصیت و دوم
 در کتب خود فرموده که احوال اسرار از طوایف اربعه معلوم

میشود و بعد از آن از حال قسرها در هر اجتماع پس چون فرار نخل
 اجتماع و روش مسرف شده منتقل باشد العلونین کرد و اگر انفاق
 در خطی از خطوط خود بود یا در موضع باشد که در المنطقه قوی شود
 بلکه آنکه در بیت اقبال با ربع متصل ثابت فرج خود بود یا حاصل
 باشد در افلاک کند بر تصاعد نرختها و گرانای چیزها که معلق است
 علوی و در باشد **انفال قریبه از انفاق شریف** اگر مقارنه بود
 دلاّت کند بر فساد حال عامه و خصوصیتها و از حیث و خبرهای بیرون
 و آفت و گزند بخیرین و وحشتها و بیماری کرم و خشک و شکست
 مردم سبب جرم و خیانت و اگر تنلیت و تسدیس بود دلاّت کند
 بر غرور و جهاد مردم و رفعت بمرآت مبتکر و فایده تجار و سستی
 در کارهای دین و کیمیا در دین و اگر از تریج اهلین بود دلاّت کند
 از منکرت رفتن کارنا بر مردم و جور و ستم از سلاطین و جاکران
 و عظمی و فاندان بزرگ و قوت کردن دشمنان و ترس و بیم و
 منازعت و دو کرد و در میان و دنا اهلینی و سلطنت شدن اهل شرف
 بر ارباب نیز و صلاح و اگر از تریج اهلین بود دلاّت کند بر رعایت
 و برابری و رسیدن خوف و هر اس و دنا اهلینی طاق و شوال و و جاد
 و بر فاشش در میان مردم و اگر از مقابل بود دلاّت کند بر خصوصیت
 و منازعت و دو فرقه شدن و نزاع در میان خدایان و تنویر

و خواجها و جاهلها **الفصل در تعریف از انصاف بر نه** اگر از معیاره
باشد دلالت کند بر صلاح حال و سبب زمان و کمترین و قوت
حال و خواتین و بسیار فرج و اندر ایشان در غایت کردن که را
راست و قوت اهل وین و قوت حق و اگر از تنگدستی و تنگدستی
دلالت کند بر سه در دنیا و حجت اهل غنا و حجت مردم و در
معاش و اعتدال و خوشی و اگر از ترجیح بر این باشد دلالت کند
بر خلاف و ناموافق بودن در مردم و دست قوی شدن زمان بر آن
و بر آمدن حاجتها به شواری و اختلاف هوا و ابرائی بسیار
و اگر از ترجیح اسیر بود دلالت کند بر قوت حال مردم و تسلط و ستم کردن
بر زمان و کمزرت طلاق و آشکار شدن چنانچه ستمکاران و زیان و
ترس از سلطان و غیره **مثنوی** فنی نماند که صورت بر رخ مطلقا
در سطلین مکرر نیست و تحقیق و تاویل آن در کلام ابو معشر که بعد از
قرن و کلام انصاف خواهد شد و اگر از مقابل باشد دلالت کند
بر عدل و متساوی و محض و مصلحتی و اختلاف در کف و توانا سازگار
از وای و شکر و ظلم کردن از عذر و نارسا در میان مردم و
تجربهای حال و انصاف و نیت و نه قوت و قوت مغفرت و غیره
و ابرها و بارانها **الفصل در تعریف از انصاف بر نه** اگر معیاره
باشد دلالت کند بر قوت کارهای و نیز و ستمکار اهل صنعت و قوت

بوطارد

حال جو آیس و طرد و غارت اهل کلام و بلاغت و مردم از ترک
و بصواب مقرون شدن جیل و معالجات و کمزرت اخبار کار و در میان
مردم و تاریکی هوا و اگر تنگدستی و تنگدستی باشد دلالت کند بر قوت
مردمان و تعلیم و ادب و حکمت و فصاحت و خواندن کتب و قرائت
و اخبار و کلمات بدیهه و معاشرت با فضی و اهل فنون و نیز و
حکمت و سبب و اگر از ترجیح این بود دلالت کند بر بیماریهای سودا
و ماحول و صرع و جنون و فکرهای ناسر و خیالهای محال و آشکار شدن
چنانچه افعال مکتوبه و بسیار در میان ایشان خلافها و دست
حکمت عاقل و عادلان و تغییر هوا و نمنا و باد و در قوت و اگر
ترجیح اسیر بود دلالت کند بر صنایع و دقیقه و کمزرت نفع و غیره و فعل
حسنه در میان مردم و قوت حال اهل ادب و صنعت و ارباب صنعت
و شوا و بخیان و تغییر هوا و بودن تنگدستی و اگر در مقابل بود دلالت
کند بر قوت حال ملوک و شیخ و عوالت امور و زیاده و اولیای رعایا
و عوام الناس و این را ارباب و ارتفاع ابرها و تغییر هوا و آمدن آن
در وقت و از رطوبت و رطوبت **مثنوی** ترجیح این آن بود که بعد از
مقابل باشد و اسیر آنکه قبل از فائز نیست که حکم مطلق است
قرات با کوب بعد از انصاف از اجتماع و استقبال مطلق و چون
ایتمام قوم با حکم اجتماع و استقبال در کمال مبالغه و اعلی است

۱۱۱
 ابو شمس بلخی در مدخل کبر احکام نظرات مذکوره در هر برج ابرار
 نموده و ما نیز متابعت کرده از اینجهن درین کتاب نقل نمودیم
 تا طالبان این ضاعت مستفید شوند هر چند کلام بجز سبوطیت
احکام انصال قمر بعد از انقراض اجزاء و استقبال کوکب
مخبر و عقدین قمر در برج انشا عنز از قول ابو شمس این احکام
 با احکام مطلق باید سنجید و هر چه موافق بقول توابع بود بکن ظن و
 صادق بتوابع باید برد **احکام انقراض قمر از اجزاء و استقبال**
و انصال در برج حمل اگر قمر در وقت اجزاء و استقبال از شمس
 منفرد شود و درین برج بر فصل مقبل شود از مقارنه دلائل کینه
 بر خفا و مونا از سرما و کرانه خفا و نقصان در خفا و اگر از غایت
 و ندیس شد دلائل کینه بر مینا حال قمر مان و خازمان و کجوا
 حال دما قین و ارباب صنایع و عقار و محنت سرما و تاریکی و انقضا
 کرد و غبار و اگر غبار و اگر از تریج باشد دلائل کینه بر قی نفوذ
 مردم و ناسزگاری از فواحی سها زمان بزرگان و معتد و مدو
 دشت و تشویش و رستخیزا و حضومت اکابر و استهف در و سوا کج
 دما قین و مجادله و غمی صمد و رعبان اصل رذلت و سیرت و غرت قمر
 که منسوب بود بر فصل و اگر از مقابل باشد دلائل کینه بر خفا و
 ملوک و استریش **انصال قمر بعد از انقراض بر فصل در برج قور از خفا**

دلائل کینه بر سکه هوا و آمدن زاله و بستن ریخ و آمدن
 لنها و بتاهی حال چهار پامان و ستورن سم سنگ و آتش و آتش
 دلائل کینه بر استقامت حال مشیخ و دما قین و مینا قناره
 و اکابر و کد و باران و کثرت شغل و خوردن و از تریج دلائل
 کینه بر میل هوا بسره و خشک و کرانه خفا و کدورت هوا و کدورت
 و خلعت و اندوه عام و نقسک مشیخ و دما قین و افراط سرما و
 خنک هوا و کرانه خفا و خفا و غیره ای که بر فصل منسوب و از مقابل
 دلائل کینه بر خروج اعدا بر باد و هلاک بعضی از مشیخ
 و کشته نشینان و بر یکجوری پیران سالخورده و متوسط حال کاسبان
انصال قمر بعد از انقراض بر فصل در برج جوزا دلائل کینه
 بر کرانه خفا و تاریکی هوا و بسیار باد و غبار و بیک هوا و تاریکی
 دلائل کینه بر مایل بودن هوا بعبونت و تاریکی و کرانه خفا
 و استقامت حال دما قین و پیران نیز دسودت و ولایت
 جرجان و کوه بایه آن و از تریج دلائل کینه بر ظهور فغان
 و طغیان ایشان و فتنه و تشویش و روانی و کینه و رشتن غایم
 و هلاک زمان و از غایت دلائل کینه بر قوت حال و کدورت و دما قین
 و خدادیدت صنایع و حرم و بر سجن غارت عالمه و باد کرم و
 آسبای باد و از مقابل دلائل کینه بر صدارت و استقامت

وزیر دارن بولکند
 ای وزیر دارن
 درینجا مسئله
 و درین بیان در دار
 بوقلمون و قورم
 ۳۹

از منق

از مقارنه دلائل کذب بر میل هوا بسته و کنار یکی هوا و کرانه
نرخها و از تلبیس دلائل کذب بر صلاح کار بزرگان و میشه حال
مشایخ و دقایق و اهل خلاصت و خوشحالی بربت سال خورده و از
ترجیح دلائل کذب بر حق لغت ملوک و اکابر و ملوک فرشته و ثواب
و تلبیس میان مردمان بلا داف رس و مغایرت میان عامه و ارباب
صلاح و از غلبت دلائل کذب بر میشه حال مشایخ و دقایق و ثواب
بودن هوا بکنجی و تباہی میو یا و از مقابله دلائل کذب بر فساد
حال ارباب ضیاع و معقار و کرانه نرخها و ملوک کینه و جور و فتنه
در میان مردم **الفصل فی بعد از انحراف بر فضل و بریح مغرب**
از مقارنه دلائل کذب بر میل هوا بسته و فتنه و کرانه نرخها
که زحل صاعد باشد و در افلاک و از تلبیس دلائل کذب بر میل هوا
و استقامت احوال مشایخ و میل هوا بر دوت و طغی و ظهور
اجور عجیبه در هوا و از ترجیح دلائل کذب بر حق لغت میان
بزرگان و جستن با دمای تند و مایل بودن هوا بتاریکی و آسایش
دلائل کذب بر کرانه نرخها و استقامت احوال مشایخ و دقایق
و از فوائد ایشان و از مقابله دلائل کذب بر فساد احوال بزرگان
و پیداشدن عداوت میان مردم و کرانه نرخها و صده که زحل صاعد
باشد و در افلاک **الفصل فی بعد از انحراف بر فضل و بریح مغرب**

۱۱۳ از مقارنه دلالت کند بر تارکی هوا و بر تارکی بسیار باران
و نم و از تارکی دلالت کند بر توسط احوال مشی و دما بین
و جستن باد و تاویل بودن هوا بسره و از تریج دلالت کند بر غش
و دما بین و کثرت فتنه و فتولش میان مشی و استهف و سلاطین
و از غشیت دلالت بر قوت حال مشی و دما بین و فساد
بسیار و از مقابله دلالت کند بر تارکی حال مشی و دما بین
و از باب ضیاع و مستعدت و کرانه بر خنای و سرکه هوا و **انتم**
انصال قریب از انصاف برجل و تریج و تریج از مقارنه دلالت
کند بر تارکی حال فتنه و شرف و اعیان و اهلان و از تریج
دلالت کند بر سرکه هوا و جستن باد و تارکی و شک حال صلی
و برزگان و دیرین و کثرت و زلزله و مردم ساه خورده و از تریج
دلالت کند بر غش میان سلاطین و از باب سلاج و پیدا شدن
فتنه میان عامه و از غشیت دلالت کند بر تارکی هوا و تریج
الکابر و از مقابله دلالت کند بر هلاک یک از برزگان و ظهور صلی
در میان مردمان **انصال قریب از انصاف برجل و تریج و تریج**
از مقارنه دلالت کند بر تارکی هوا و تریج سرما و برف و از جستن
و اعتدال هوا و استقبال و از ظهور فتنه و در عالم و از غشیت
دلالت کند بر سختی سرما و آمدن باران و کثرت برف و غشیت

و تارکی در وقت و از مقابله دلالت کند بر قوت مطهر و نم
و کرانه های تریج و ظهور فتنه و در عالم **انصال قریب از انصاف**
برجل و تریج و تریج از مقارنه دلالت کند بر کرانه بر خنای و فساد
حال مردم خاصه و احوال ضیاع و مقارنه دما بین و از تریج
کند بر سعادت کثرت و زلزله و بیکی نباتات و سر زلزله گیاهها
و از تریج دلالت کند بر فتنه و نباتات و مردودات و تریج
و ظهور فتنه میان عامه مردمان و از غشیت دلالت کند بر سختی
سرما در وقت و بسیار باران و استقامت حال صلی
و از مقابله دلالت کند بر حقه و کینه میان مردم و جستن باد و
و ظهور و کرانه بر خنای و بدی حال مردم **انصال قریب از انصاف**
برجل و تریج و تریج از مقارنه دلالت کند از میل هوا بسره
و از تریج دلالت کند بر قوت آنها و بدی احوال دما بین و زلزله
و از تریج دلالت کند بر غش و کینه و تارکی حال تریج و تریج
احوال فتنه و فتنه و از غشیت دلالت کند بر قوت حال تریج و تریج
و میل هوا بر طوبت و برودت و از مقابله دلالت کند بر طوبت هوا
و طوبت آب جستن و چاهها و جویها **انصال قریب از انصاف**
از انصاف و تریج و تریج از مقارنه دلالت کند
بر قوت استهف و زلزله و مردم صلی و از کرانه بر خنای و تریج

۱۱۵
 برخی و از تلبیس دلائل کند بر قوت اهل صلاح و ارباب حشم
 و ضدم و صفای و صی هوادار زانرا بر خفا و کد کار با و از تریج
 دلائل کند بر غمی لغت میان سلاطین و خلاف و مباحثه میان
 فقها و علما و مباحی صنایع و از غلبت دلائل کند بر ظهور سعادت
 در عالم خاصه عراق و قوت عالی اهل علم و ادب و استقامت احوال
 ایشان و از مقابل دلائل کند بر خیر و سعادت در کارهای اهل
 عالم و ظهور نیکی در زمین عراق و کدورت اهل صلاح و علما و
 در کار دین **انصال قریب از الفراف بیشتر** و از مقارنه
 دلائل کند بر پیدایشان صلاح در کارهای مردم و شادی عامه و از
 تلبیس دلائل کند بر قوت حال اهل صلاح و استقامت احوال
 علما و فقها و اعیان و بیانت و توسط حال و پیران و زبانی سعادت
 فردمان خاصه در ولایت بوجان و طبرستان و از تریج دلائل
 کند بر غمی لغت علما و فقها و جدل میان اهل علم و ارباب
 و فتنه در میان اهل صلاح و از غلبت دلائل کند بر قوت اهل
 صلاح و زرع دما قین و اشرف و بزرگان و اهل نشا و ارباب
 قلم و از مقابل دلائل کند بر توسط احوال و زرا و اهل حرم
انصال قریب از الفراف بیشتر و در بیج حوزا از مقارنه دلائل
 کند بر بیشک حال مستعدان و جتن با دما می خفت و خوش هوا و از

تلبیس دلائل کند بر ظهور صلاح و خیر عالم و از رفیع القاد و زرا
 و اشرف و زبانی و سعادت بزرگان و مباحثه میان
 و از رفیع قدر اهل علم و از تریج دلائل کند بر خیر هوا و جرات
 و جتن با دما و کدورت علما و از غلبت دلائل کند بر بیشک حال اشرف
 و سعادت و پیران و اهل علم و استقامت احوال و زرا و از زرا و خفا و
 از مقابل دلائل کند بر توسط احوال علما و فضا و بسیار جدل و
 منازعه و میان اهل مذاهب و غمی لغت علما **انصال قریب از الفراف**
بیشتر و در بیج حوزا از مقارنه دلائل کند بر ظهور خیر و صلاح
 در عالم و بیشک زرا و مستوره و از تلبیس دلائل کند بر سعادت
 عامه و بیانی و پیدایشان بیجا در احوال و زرا و ارباب صلاح و بیانی
 مراد و استقامت احوال و جاسوسان و از تریج دلائل کند
 بر فتنه و منازعت در مذاهب و حضرات و جدل میان علما و کارها
 دین و از غلبت دلائل کند بر قوت حال اشرف و زرا و پیدایشان
 بجز و سعادت در میان عامه مردم و از مقابل دلائل کند بر فتنه
 حال و زرا و فضا و اشرف و کد و با زرا و غمی لغت میان اهل
 علم و ارباب دین یا اهل ادب و نحو غیر **انصال قریب از الفراف**
بیشتر و در بیج حوزا از مقارنه دلائل کند بر پیدایشان عدل و
 انصاف و شفقت ملوک با رعایا و اوسط الناس و از تلبیس

۱۱۵ دلالت کند بر استقامت احوال مردمان اهل وسادت و مشغول بودن مردم بکارهای دین و صلاح و قوت عامه و بکار و
 و ترجیح دلالت کند بر ظهور سنویش و شسته میان لشکریان و فی لغت
 اهل صلاح و حضرت و جعل میان اهل علم و تباهی حال عامه مردم و از
 شکست دلالت کند بر قوت حال شیخ و استقامت احوال ملوک
 و پدید آمدن منزهات و رعایت یافتن علماء از ملوک و از مقابلۀ دولت
 کند بکنت رسیدن با شرف از بادشاه وقت و توسط احوال
 در بعضی مواضع فساد و عفو است و ایضا **انقال قریب بعد از آن**
مشتبه در برج شنبه از مقارنه دلالت کند بر پدید آمدن عدل
 و انصاف و شفقت ملوک بر رعایا و اواسط الناس و از رسیدن دولت
 کند بر استقامت احوال مردمان اهل وسادت و مشغول بودن
 عامه بکارهای دین و قوت علماء و بکار و از ترجیح دلالت کند بر ظهور
 سنویش و شسته میان اهل علم و فضل و تباهی احوال عوام و از شکست
 دلالت کند بر قوت شیخ و استقامت احوال بادشاه و ظهور عدل
 و داد و زیاده فی منزلت اشراف و بخشش ملوک در باره علماء و از مقابلۀ
 دلالت کند بر توسط حال بزرگان و دبیران و تباهی حال اهل صلاح و
 منافقت میان اهل علم و عامه خلق و فی لغت در مذمت **انقال**
قریب بعد از انصاف **مشتبه در برج میزان** از مقارنه دلالت کند

بر خیر و صلاح و سعادت مردم و میل نمودن بخوبی و حضرت و از رسیدن
 بر خیر و صلاح و سعادت مردم و میل نمودن بخوبی و حضرت و از رسیدن
 کند بر استقامت احوال دین داران و از ترجیح دلالت کند
 بر خیر و اهل خیر و صلاح و سعادت کار عامه و مردمان و ظهور
 از زمین با زوره و از مقابلۀ دلالت کند بر ظهور و با مردم
 بیماری خون و نزله و زکام و فسادها و غلبه شدن زراعت
 و راه داران **انقال قریب بعد از انصاف** **مشتبه در برج عقرب**
 مقارنه دلالت کند بر خیر و صلاح مردم و ظهور عدل و انصاف
 در جمیع ممالک و از رسیدن دلالت کند بر استقامت احوال
 و اهل ادیان و یکنواختی حال بزرگان و زیاده شدن منزلت اشراف
 و حکام و از ترجیح دلالت کند بر مخالفت اهل علم و دین و عدل
 در مذمت و ناسازگاری اهل صلاح و از شکست دلالت کند بر خیر
 و سعادت عامه خلق و از زیاده بزرگان و ظهور عدل و انصاف
 در میان خاص و عام و شفقت کردن ملوک بر رعایا و از مقابلۀ
 دلالت کند بر تمام شدن کار مردمان و مشغول بودن بکارهای
 و شادمانی و پدید آمدن فساد و مخالفت میان علماء و بکنت بعضی
 از کتاب و حساب **انقال قریب بعد از انصاف** **مشتبه در برج قوس**
 از مقارنه دلالت کند بر خیر و صلاح مردم و پدید آمدن عدل و انصاف

در جمله بلا و از تندیس دلالت کذب برین احوال اهل علم و دین
 و خوشحالی با اربابان و زیاده عزت قصاص و حکام و از تریج
 دلالت کذب بر حق لغت میان اهل دین و بدشدن بدل در مدینه
 و کدورت میان ملوک و اهل صلاح و از غلبت دلالت کذب بر حق
 کار عامه و از زان لغت و اسباب و نیز از کتب و غیره و از مقابل
 دلالت کذب بر تباها و لشکریان و اهل صلاح **مقال قریب بعد از**
مشتبه در تریج از مقارنه دلالت کذب بر خوشی احوال اهل علم
 و داد در میان کافه انام و از تندیس دلالت کذب بر آشکار شدن
 کارهای پوشیده و نیکی حال ارباب منافع و مشایخ و بدشدن
 بدعت و از تریج دلالت کذب بر توسط حال عامه و مایل بودن هوا بر
 و تارکی و نقصان جاه بعضی از علما و سختی سر مادی و وقت و از غلبت
 دلالت کذب بر تباها و اهل شرف و خیر و سعادت کارهای عالم از
 مقابل دلالت کذب بر تباها و اهل شرف و حال عوام و بسیار
 ترس و بیم در لشکریان و بدشدن لشویش در اهل صلاح **مقال قریب**
از انصاف بر مشتبه در تریج و از مقارنه دلالت کذب بر خوشی
 اهل صلاح و استقامت کار اهل ادب و علم و از تندیس دلالت کذب
 بر استقامت کار مشایخ و دما یقین و بدشدن کارهای غیب میان عامه
 و از تریج دلالت کذب بر منازعت و حق لغت میان باور حق

و اهل صلاح و سختی سر مادی و آمدن باده و اگر از خفا و از غلبت
 دلالت کذب بر روائی کار و دما یقین و جستن با و دما و نیکی و از غلبت
 و اهل روستا و از مقابل دلالت کذب بر ظهور کینه میان عامه
 و بسیار نقیب میان و بدشدن و ظهور و در عالم **مقال**
بعضی از انصاف بر مشتبه در تریج از مقارنه دلالت کذب
 بر تباها و آب چشمه و مشغول شدن مردم به تجارت جوی و کای
 و چاه و از تریج دلالت کذب بر حق لغت علما و توسط حال عوام
 و از غلبت و تندیس دلالت کذب بر ضرر و صلاح و مسدود شدن
 و ظهور عدل و صدور انصاف از ملوک و موافقت مردم و از مقابل
 دلالت کذب بر تباها و اهل عامه و بدشدن از لشکریان **مقال**
قریب بعد از انصاف از اجتماع و استیصال در تریج و از
 مقارنه دلالت کذب بر ظهور حق لغت میان بسیار میان و غلبت
 و دشمنان و قوت لشکریان و بسیار حقد و حسد و از تندیس
 کذب بر قوت اهل صلاح و سر داران و حرکت عک و بسیار
 ارا جیف و فساد حال مردم و از تریج دلالت کذب بر خوریش
 و منازعت و حق لغت میان اهل صلاح و تباها و رها
 و غلبه و غوغا و کثرت لشکرها و اگر غلبت باشد دلالت کذب بر ظفر
 با یقین ملوک بر اعدا و نیکی و احوال اشراف و موافقت اهل صلاح

۱۱۸ و اهل غت و بزرگان و از مقابل دلال کذب برف و آبها و کذا
 هوا و کت لشکران و کذا مرخصا **انقال قمر بعد از انصاف**
برج در برج سبزه از مقدار دلال کذب بسیار خوب نشسته
 و خصوصیت میان عام مردم و بنابر راهها از دزدان و از دزدی
 دلال کذب برنا یعنی راهها و کت بعضی از اهل ف و د و شر و میس
 احوال عام و از برج دلال کذب بر احوال کشته و در یخچان
 خونها بفرقی و خسته و نشویش در دلال کذب سبزه منسوب باشد
 و از غلبت دلال کذب بطور کت میان اهل ف و د و سبزه
 احوال اهل سلاح و سبزه عام مردم و از مقابل دلال کذب برف
 حال لشکران و سبزه میان اهل علم و فضا و سبزه حکما
 اهل ششم **انقال قمر بعد از انصاف برج در برج سبزه** از مقدار
 دلال کذب از حصار میان عام و فضا و از انکس دلال کذب
 بر طویر سرخ در هوا و سبزه احوال بزرگان و د و د و از زمانه فضا
 و از برج دلال کذب بسیار نشسته در زمین بر و د و د و منارفت
 میان مردم و حجت با د و کرم و از غلبت دلال کذب بر قوت
 اهل سلاح و کت لشکران و طویر جد و اجار از حیف و از مقابل
 دلال کذب برف و راهها و کت لشکران و بسیار خسته و سبزه
 بر د و **انقال قمر بعد از انصاف برج در برج سبزه** از مقدار دلال

نصف است

کذا

کذب بر قوت حال لشکران و اهل سلاح و از انکس دلال کذب
 بر طویر نشویش میان عام و یعنی راهها و یخچان خونها و بدیه اهل
 حجت و خسته میان عام و از برج دلال کذب بر قوت ارباب فضا
 و بدیه راهها و نشویش و غلبه غوغا از غلبت دلال کذب از میل هوا
 بر تری و خسته و کت اهل سلاح و حجت با د و از مقابل دلال کذب
 بر طویر نشسته در بلاد و قوی و د و لفت و حجت میان ارباب سلاح و کت
 و شکست کشته و بنابر حال حیوانات **انقال قمر بعد از انصاف**
برج در برج قوس از مقدار دلال کذب بر خور کت و فضا
 احوال لشکران و اهل سلاح و از انکس دلال کذب بر شدت حجت
 بر د و بزرگان و قوت لشکران و از برج دلال کذب بر د و فضا
 خسته و فضا میان اهل سبزه و نشویش و د و در حصار و از
 دلال کذب بر قوت اهل ارمان و سبزه حال لشکران و سبزه کما
 و طویر سرخ در هوا از مقابل دلال کذب بر طویر حجت و نشسته و
 خور یخچان و قوت اهل شرف و د و یعنی راهها **انقال قمر بعد از انصاف**
برج در برج حبه از مقدار دلال کذب بر قوت احوال لشکران
 و فضا و راهها و سبزه حال عام و کت مردم از اهل سلاح و کت
 و فضا و طرق و نشویش و بنابر حال عام و کت مردم از سبزه
 و از انکس دلال کذب بر سبزه هوا و حجت با د و ای جنوب و بدیه

شدن خوب نوشته از تریج دلال کذب بر سر نه بود و منقبت
 میان عام مردم و اهل سلاح و هبوط ریل و اشرافیت دلال
 کند رفوت اهل سلاح و ظفر یافتن بر اعدا و از مقابل دلال کند
 بر چنین بادای فحاشی و نرانی میان سپاه میان و فرقه و خوف
 سپاه میان و فادای طرق از شوا و وقت سپاه **اصول قریب**
انصراف قریب در تریج دلو از مقارنه دلال کذب بر جبهای سخت
 و منازعت و ریختن خون در بیشتر بلاد کرم سیر و از تسکین دلال
 کند بر ظهور سرخی در هوا و چنین یاد ما دید آمدن سپاه در کارها
 عام و از تریج دلال کذب بر فحاشی لشکران و استقامت احوال
 عام مردم و چنین یاد ما می جنوب و میل هوا یکو می و خفا و از مقابل
 دلال کذب بر تباهی و پید شدن بلاد در میان عام مردم **اصول**
بعد از انصراف قریب در تریج حوت از مقارنه دلال کذب بر پدید
 فاد و در عالم و ریخته شدن خون در بیشتر شهرها و از تسکین دلال
 کند بر توسط مشرف و فاد و مبادله نوشته و میگوشتن کار مردم و از
 تریج دلال کذب بر وقوع مشرف و در خور یافتن و مشرف و مشرف
 میان اهل سلاح و اشرافیت دلال کذب بر حد میان سپاه میان
 و اهل خوب و میگوشتن کارها و از مقابل دلال کذب بر پدید
 و نیکو حال زمان خاصه خوانین محله **اصول قریب بعد از انصراف قریب**

و استقبال

و استقبال بر تریج حمل از مقارنه دلال کذب بر تریج
 و جوی و رسیدن مردم به نبوت و لذت و پید شدن عظمی و دوستی
 در میان مردم و از تسکین دلال کذب بر خوشی هوا اهل بر طوبت
 و چنین یاد ما و از زمان سرخشا و یکی حال عام و از تریج دلال کذب
 بر فضا و هوا و بد حال اهل طرب و فحاشی میان ایشان و از تریج
 دلال کذب بر عذال هوا آمدن اخبار سار و از مقابل دلال
 کند بر فاد و احوال زمان و مطربان و فاد اهل طرب و فحاشی
 میان اهل علم و زهد **در تریج** بر اذمان سنجیده فحاشی و از تریج
 شمع او قمر را بعد از انصراف از اجتماع و استقبال تریج سفین
 و داده اند و این حال است پس عظیم چه در وقت اجتماع سفین
 شمع فاما نمواند بود یا معارن آفتاب باشد با طرف صبح با طرف
 ستار شمع اول و چون از موضع اجتماع مسافر شود تا از حد رسیدن
 ایشان بگذرد و تریج نمواند رسید پس قریب از انصراف رسیدن
 رسیده باشند تریج و از شمع دوم نیز با مینوی است الا اگر خوش
 شد پس درین شمع افرست به موضع اجتماع و از شمع اول و در شمع
 بمقارنه ایشان میرسد کلا بختی و در استقبال قریب بعد از انصراف
 و سفین سفین نمواند رسید اما تریج که مخصوص است نرسد بعد
 آنچه در اجتماع گفتیم و این باندک قابل ظاهر است و چه تاویل سخن کار

هر چند از قیاس دور باشد و اجابت گویم شاید بود و چون
از انحراف قمر از آفتاب خروج او از تحت الشهاب بود یا نه
که مستعد و ثبت شده باشد و چون چنین باشد می تواند بود که در
در طرف صبا می رها طم رسیده باشد و بعد سوار در حال بویته باشد
در وجه با بیشتر باشد پس در این صورت قمر بعد از خروج از تحت الشهاب
از حد تیس نمره گذشته باشد و متوجه تریج بود اما در نظار
اینکه در موعظ موعظه صورت نبرد و چنانکه بزرگای مکتبی نیست لکن
در او احوال موعظه ممکنست چه بعد سوار در حال ردیه از حد تیس عطار
گذشته متوجه تریج باشد لکن نصف این دو در وجه خاصه وجه ثانی بزرگ
مکتبی نیست و چون دو احوال اجتماع با هم توجیه محقق نبرد و در مکتبی
فیه کافیت هر چند در اشغال مستعد باشد **انقال قمر بعد از اتم**
بزمه در تریج قمر از مقارنه دلائل گذر بر طغری شادی و نشاط
در میان مردم و میثاق عامه غلایق و کاسه باران و از زلزله قضا
و از تیس دلائل گذر بر مکتبی حال زنان و خداوند الهی و طرب و
شادی در میان عامه و مکتبی در احوال پنهان و حجبی با و آمدن
بارانها و مایل بودن هوا بر طوبی و رسیدن خبرهای خوشی از مکتبی
دلائل گذر بر فساد احوال زنان و ارباب غنا و فواید مردم از مکتبی
انقال قمر بعد از انحراف بزمه در تریج قمر دلائل گذر بر قوت

احوال زنان و پسران و ارباب قلم و تجارت و نوکرت و از تیس
دلائل گذر بر طغری و طرب و شادی در عامه مردم و مشغول
به نشاط و شادی و تغیر هوا و آمدن باران و طغری و تریج
و زلزله میانه و از تریج دلائل گذر بر اشغال مردم به نشاط و
شادی و تغیر هوا و حجبی با و آمدن و بسیار خبرهای خوشی
و از مقابله دلائل گذر بر مشغول مردم و طرب و طرب **انقال قمر بعد از**
انحراف بزمه در تریج سلطان از مقارنه دلائل گذر بر مکتبی
حال هوا و قوت حال زنان و ارباب ملاهی و از تیس دلائل گذر
بر مکتبی حال میوه و نباتات صیفیه و اندال هوا و باران در موعظه
و از زلزله و زلزله و از تریج دلائل گذر بر مشغول از وای و فساد حال
زنان و از شلیت دلائل گذر بر بسیار طرب و مشغول عامه و کاسه
وین و میل هوا بر طوبی و آمدن نوکرت در موعظه مستعد و از مقابله
دلائل گذر بر فساد احوال مردمان و مایل شدن هوا بر طوبی و بسیار
مشغول الارض **انقال قمر بعد از انحراف بزمه در تریج سلطان** از مقابله
دلائل گذر بر فساد از وای و مشغول و از تیس دلائل گذر بر
مردان نوکرت و اکابر و اعیان دولت و بیشتر از و از تریج دلائل گذر بر
زنان و اکابر و طغری و با در احوال زنان و ارباب موسیقی و از تیس
دلائل گذر بر شادی و عجب و عجب از زمانه زنان و از مقابله

۱۲۱
 دلالت کند از خروج اهل بر طوک و حالت ایشان از استراحت و
 اهل نشسته **انصاف** بعد از انقضای برف در میان برف و برف از برف
 بر میان بودن احوال زمان و از دلالت پس کند بر نوسان احوال و هوا و
 شدن بر طوب و برودت و در میان مستعد و یک حال اهل طرب
 و از ترس و دلالت کند چسبندگی باری خشک و مخالف میان شرکاء
 و از وراج و از زمانه و از شکست دلالت کند بر تکیه و قوت
 احوال زمان عامه نیز از و بایر شدن هوا و بر سر و از مقابل دلالت
 کند بر تکیه چسبندگی باری خشک و ظهور و در میان عوام **انصاف**
قرین بعد از انقضای برف در میان برف و برف از برف و دلالت کند بر نوسان
 باران و چسبندگی باری خشک و هوا و از دلالت پس کند بر نوسان
 نشاط و طرب در میان مردم و قوت احوال زمان و موافقت
 از وراج و شرکاء و از ترس و دلالت کند بر جدا شدن عداوت
 و مخالفت میان از وراج و در میان باری خشک و میان بودن
 احوال طرب و از شکست دلالت کند بر قوت احوال زمان
 و اهل زمان طرب و عزت و طبعیات و بسببیک از احوال
 میان عام و از مقابل دلالت کند بر نوسان اهل طرب و فساد
 احوال زمان **انصاف** **قرین بعد از انقضای برف** در میان برف و برف از برف و
 دلالت کند بر نوسان احوال عوام و از ترس دلالت کند بر نوسان

نشاط و نشاطی در عام و از ترس و دلالت کند بر نوسان برف و قوت
 تمتع بر زمان و باری احوال ایشان و از شکست دلالت کند بر قوت
 اهل طرب و چسبندگی باری عام و باری بودن هوا و بر طوب و از مقابل
 دلالت کند بر نوسان احوال و عزت و طرب و باری زمان و کوکان **انصاف**
قرین بعد از انقضای برف در میان برف و برف از برف و دلالت کند
 بر قوت اهل طرب و نشاط زمان و باری بودن هوا و آمدن باران
 و سعادت در کارهای مطربان و طعن و بغیان تان و از ترس و دلالت
 کند از فی لغت میان زهر و میان و منسوبان و از شکست
 دلالت کند بر طوب و هوا و آمدن برف و در میان مردم عام
 بر نشاط و نشاط و از مقابل دلالت کند بر قوت برف و باری بودن
انصاف **قرین بعد از انقضای برف** در میان برف و برف از برف و دلالت
 کند بر سر و هوا و آمدن برف و نشاط و سعادت مردمان و از شکست
 دلالت بر سر و باری بودن هوا و باری بودن احوال زمان و از شکست
 دلالت کند بر نوسان باری عام و باری بودن هوا و از مقابل دلالت
 کند بر نوسان زمان و باری بودن ایشان **انصاف** **قرین بعد از انقضای برف**
برف در میان برف و برف از برف و دلالت کند بر نوسان عام و باری بودن
 و نوسان و از ترس دلالت کند بر قوت برف و زمان و قوت و نوسان
 باران و باری بودن احوال عام و از ترس و دلالت کند بر نوسان

۱۲۲
 و در وقت رخسار و برق در از غلبت دلالت کند بر شداد که مرید و دولت
 اهل صفت و ساکنان بازار و در بروج کار ایشان **بقسمت چهارم**
برنده و در بروج حوت از مقارنه دلالت کند بر قوت احوال زمان
 و خادمان و شاد و سرعده و بسیار باران و سر و هوا و از تدریس دلالت کند
 بر قوت حال اهل طرب و مشغول بودن مردمان به طرب و عزت و بسیار شغور
 در عاده و میل هوا به تری و تازیک و جستن بادهای خنک و از تری و دلالت
 کند بر قوت اهل طرب و خشنو کردن و زمان و تری هوا و از مقابل
 دلالت کند بر تازیک احوال زمان و جستن بادها و آمدن باران و برش
 و تگرگ و بنا بر احوال اهل طرب **بقسمت بعد از مقارنه**
و استقبال ببطارد و در بروج حمل از مقارنه دلالت کند بر قوت
 احوال و برین و متصرفان و آمدن بادهای غبارناک و از تدریس
 دلالت کند بر قوت حال کتاب و کتاب و بید شدن مکر و دروغ و جیل
 میان مردمان و از تری و دلالت کند بر غلبت مردکان و اهل
 سلاح و بسیار برین و متصرفان و اهل بازار **و در بروج جوزا** از مقارنه
 میان قمر و عطارد درین حال سیف و زهر و قتل ازین اعتدال بنا بر آنکه
 الطوفان و مشیخ الخطوبت که چندان ذکر شده است و از غلبت دلالت
 کند بر قوت احوال و برین و متصرفان و از آنرا خفا و بسیار سیف و تازیک
 جستن بادهای سرد و از مقابل دلالت کند بر خفا و سردی و توسط

احوال و برین و جستن بادهای خنک **بقسمت بعد از مقارنه**
و در بروج ثور از مقارنه دلالت کند بر ارتفاع گرد و غبار و جستن
 بادهای خنک و از تدریس دلالت کند بر جستن بادها و آمدن باران
 و میل و تازیک هوا و از تری و دلالت کند بر خفا و تری و جستن
 غام و کد و باران و بسیار صفت و برین و متصرفان و از غلبت
 دلالت میکند بر تازیک حال تبار و متصرفان و اهل بازار و بسیار
 از اجیف و استقامت احوال اهل طرب و ادب و از مقابل دلالت
 کند بر جستن بادهای زیاده و رو به شدن میوهها از بادهای خنک و
 شکل شدن کارها و توسط احوال تبار و بازار کان **بقسمت بعد از**
ببطارد و در بروج جوزا از مقارنه دلالت کند بر تازیک احوال و برین
 و متصرفان و از تدریس دلالت کند بر شدت و جستن بادهای خنک
 و میل هوا به تری و خفا و احوال تبار و متصرفان و از تری و دلالت
 کند بر خفا و لغت میان مردمان و بسیار کد و کان و غیره هوا و برین
 غبار و تبار احوال و برین و از غلبت دلالت کند بر توسط احوال
 اهل بازار و از آنرا خفا و میل هوا به تری و استقامت کار اهل بازار
 و از مقابل دلالت کند بر خفا و احوال اهل کتاب و میان بودن حال
 اهل تجارت و کد و باران و تازیک و برین و تازیک و **بقسمت بعد از**
بقسمت بعد از مقارنه **ببطارد و در بروج سنبله** از مقارنه دلالت کند

۱۲۴
کند برضا و نیات از بادای مختلف و باران و از مقابله
دلالت کند بر تباها اهل حساب و دیرین و در بخوری که **نقل**
قصر بعد از انصراف بطار در دریای و قس از مقارنه دلالت کند
بر مخالفت میان عامه و بیماری اطفال و از دلالت کند بر قوت
حال قیام و متردین و وقوع اخبار و سعادت و زرا و از تزیین دلالت
کند بر جستن بادای سحر و دستک سحر و مخالفت بود اگر چه
و کثرت حضرت میان باو از زبان و از تنبلیت دلالت کند بر قوت حال
اهل علم و صلح و استقامت حال پیران و تیز هوا و از مقابله دلالت کند
بر سرمای سخت و سقوط ملک و برف و استقامت احوال اهل شرف و
و قوت در کارها **انفال قصر بعد از انصراف بطار در دریای و قس**
از مقارنه دلالت کند بر کرانه زخا و تباهی احوال مردمان و استیسی
دلالت کند بر نیا و تباها و از حیف و مینا احوال شیخ و دینان
و خداوند این ضیاع و از تزیین دلالت کند بر ظهور کذب و مخالفت
در میان اهل علم و جستن بادای سرد از تنبلیت دلالت کند
بر صلح و حال آدم و قوت مهاد و شرف و اهل صلاح و از مقابله
دلالت کند بر فساد احوال و زرا و از باب قلم و آمدن برفت
و ملک و کثرت بارندگی و صلح و احوال و کرانه زخا **انفال**
قصر بعد از انصراف بطار در دریای و قس از مقارنه دلالت کند

جستن بادای و آمدن برف و صباب و جستن بر باد و کاسه
بازار و از دلالت کند بر صلاح حال دیرین و اهل علم
و استقامت احوال و شیخ و دینان و جستن بادای و تباها و از
دلالت کند بر جستن بادای و تباها و از مقابله دلالت کند
بر مخالفت میان عامه و بیماری اطفال و از دلالت کند بر قوت
حال قیام و متردین و وقوع اخبار و سعادت و زرا و از تزیین دلالت
کند بر جستن بادای سحر و دستک سحر و مخالفت بود اگر چه
و کثرت حضرت میان باو از زبان و از تنبلیت دلالت کند بر قوت حال
اهل علم و صلح و استقامت حال پیران و تیز هوا و از مقابله دلالت کند
بر سرمای سخت و سقوط ملک و برف و استقامت احوال اهل شرف و
و قوت در کارها **انفال قصر بعد از انصراف بطار در دریای و قس**
از مقارنه دلالت کند بر کرانه زخا و تباهی احوال مردمان و استیسی
دلالت کند بر نیا و تباها و از حیف و مینا احوال شیخ و دینان
و خداوند این ضیاع و از تزیین دلالت کند بر ظهور کذب و مخالفت
در میان اهل علم و جستن بادای سرد از تنبلیت دلالت کند
بر صلح و حال آدم و قوت مهاد و شرف و اهل صلاح و از مقابله
دلالت کند بر فساد احوال و زرا و از باب قلم و آمدن برفت
و ملک و کثرت بارندگی و صلح و احوال و کرانه زخا **انفال**
قصر بعد از انصراف بطار در دریای و قس از مقارنه دلالت کند

سعادست از بعضی اهل صلاح **در بیان** دلالت کند بر نفس
 زنجان و توسط کارهای اهل خیر و امان و وقوعی بخیر و زیان عامه
 و شکی احوال مناسبات و اعتدالی هوا و از زالی سرخس **در بیان**
 دلالت کند بر توسط احوال زنجان و میل هواست به جسمی و در
 تنه و هوا **در بیان** دلالت کند بر یکدیگر و مناسبات
 در عالم و قوت احوال بخیر و شکی احوال از باب حفت **در بیان**
 دلالت کند بر نفس و حال چهار زبان و هلاک بعضی از کشوران
در بیان دلالت کند بر تنهایی حال زنجان و از باب طرب و انجا
 ملاست **در بیان** دلالت کند بر تنهایی حال زنجان و از باب طرب
 و بسیار جرمات و فساد و حال زنجان **در بیان** دلالت
 کند بر تنهایی حال هواست به اهل و غلبه اهل شهر و فساد **در بیان**
 دلالت کند بر شکستگی کاروانها و قافلهها و فساد و حال زنجان
در بیان دلالت کند بر فساد احوال و کلا و جانوسان و زنجان
 و عاده مردمان **در بیان** دلالت کند بر تنهایی حال زنجان و فساد
 عامه مردمان و استقامت احوال اهل مستحق **در بیان**
 دلالت کند بر از زالی سرخس و مناسبات آبی و ظهور عدلی و انصاف
 در مردم محاسنه **در بیان** از انصاف از اجتماع **در بیان**
 بعقده را **در بیان** دلالت کند بر زیاد شدن فساد

و بزرگ در اهل علم و ریاست و از باب قید و صلاح و حضومت
 میان اخطای نقد و ملک و حکام و دنیا و دنیا قدر مشایخ و زمانه **در بیان**
در بیان دلالت کند بر صلاح احوال معاصی و صلاح **در بیان**
 دلالت کند بر ظهور و تخفیر بزرگ عظیم است از علماء و اهل صلاح و در
در بیان دلالت کند بر قوت احوال مردمان و زیادتی قدر و کبر
 علماء و بزرگان و دین **در بیان** دلالت کند بر صلاح کار ملک و مردم
در بیان دلالت کند بر تنهایی کثرت و نزاع و عمارت و بسیارین
 دلالت کند بر قوت حال زنجان و بسیار مستور و **در بیان** دلالت
 بر قوت احوال سرخس و کثرت و دنیا و دنیا در نسل ستم **در بیان**
 دلالت کند بر قوت حال ستم و زیادتی و نسل ستم **در بیان** دلالت
 کند بر قوت فتن مردمان و کثرت مستور و ظهور اجناس و از حیث **در بیان**
 دلالت کند بر بسیار دعد و برق و طغیان آب چشمها **در بیان**
 دلالت کند بر قوت احوال ملاهان و زیادتی شدن آبها **در بیان**
 بعد از انقراض اجتماع و استقبال بعقده و **در بیان** دلالت کند
 بر بسیار نگر و بزرگان و عظمی **در بیان** دلالت کند بر تنهایی حال
 استه او و بزرگان **در بیان** دلالت کند بر تنهایی حال استه او
 و ظهور عجب **در بیان** دلالت کند بر تنهایی حال غلبه و از
در بیان دلالت کند بر جلیل و دروغ و نقصان هم **در بیان**

دلالت کند
 در بیان

۱۲۹
 دلالت کند بر جرات هوا و نار که در **درج** دلالت کند بر ف و د
 و داب و هوام و **درج** قوت دلالت کند بر ف و د مردم از غلج و بوم
 زمین و امکان از لرزه و **درج** قوت دلالت کند بر نقصان شمس و قمر
 خاصه است **درج** **درج** دلالت کند بر نقصان جواهر معدنه
 نفوذ و سیلاب و **درج** دلالت کند بر نقصان آب چشمها و
 کاینما و **درج** دلالت کند بر شکست کاروانها و مملکتها
 و نقصان آنها و چشمها و اندام و ما این فصل را بیکر مینمایند
 ضروری و مستحکم که درین فن مقارقت غنیمت کثیر بعون الله و تقوی
 پس گوئیم اوضاع کواکب از نظرات و مشاهدات و غیر از آنچه
 سبق ذکر یافت و آنچه بعد ذکر خواهد یافت در صورت طویل بودی و
 اجتماعات و استقبالات مقدم بر آن نزد قوم بسیار معتبر است خاصه
 مبره و مستو طالع سالک یا فصل باشند یا سالوز که اقسام این کثر
 خط افتد در سایر اجتماعات و استقبالات نیز اعتبار دارد اما در آنچه
 و هند او کماثر را به کواکب مشایط این مناسب است و موضع است که درین
 باب بوضاحت است بر سبیل توضیح و احتضار نموده شود تا طالبان
 این صنعت را سرشته تربت **درج** طالع طویل اجتماعات
 استقبالات که موافق طالع بود و سالک یا فصل باشند در اندام لاله
 بود و مقتضای انظار در مدت این طالع بیشتر بقدر آنکه مهند که سایر
 دلالت

دلالت بر طالع نیز **درج** هم موافقت کند **درج** از **درج**
 بر طالع اجتماع و استقبال غافل نباید بود و هر یک که مستو است بر طالع
 سال کرد و در خارج باید است اما آن قوت نباشد و نیز محتج
 بشود و دیگر باشند **درج** طالع طویل بر جمهر باعث امن
 و استایش ملک است که اندلس احد الکوکبین در اقلیم طالع مذکور
 بود امر مزبور مملکت مستحکم باشد علی الخصوص که قوا و امانی است
 کواکب معنویه در آن است و پندارسته باشد اگر ضرر بود با وجود
 باد است و معنی قوت نیز باشد و اگر مشت باشد باد است
 مدعی و این طالع در او تا طالع اجتماعات و استقبالات خود
 و باعث آن شود که مودت است آن در آن امام محبت نیز
 و مستحکم داشته باشد و حکم قرآن سعدین در صورت برکت
 بلکه قوت و مستحکم و از آنچه گفتیم اوضاع قرآن و ترجمه و مقابله
 در آن را روبرو قیاس توان نمود و فیصله یافته است **درج**
 عدم منظره سعدین بدرجه ماست علامه رویه است در حق ملک
 و حکام خاصه که در ثانی عشر باشند یا ثامن اوقات باشد و بدتر
 آن رفت آنگاه بود که محرق بود و بال باد و در اندامی بود و چنین
 مجامعه و نوب با بعد از پنج در وسط السماء اما در طول مسود و
 و صلاح حال سهم العنق عکس این بود و اینها بشود و مقتضای

زمان قابل حکم بود اما بر سبب ضعف امکان بعید باید نمود **نیم**
 طول جریح در احوال او تا دلیل شرف نشسته بود و خروج در زمان و دیگر کار
 سبب ارجح باشد اگر بجای جریح زحل باشد چارهای سرد او می و غیر
 مریض عارض کرد و در او تا اجتماعات و استقبال است هر دو امر مکن
 باشد بسبب وجود سبب مشهوری در درجه طالع یا سایر اگر
 نیز بجای جریح منجمد شود و سببی بود در راه و سبب است ملک
 و سبب طالع **نیم** سبب جریح نیز در بطالع بی اثر باشد
 مقارنه و نظر عدوت جریح را با البت ان دلیل نهج فتنه باید
 دانست و مقارنه و نظر عدوت بر جریح را دلیل پیچیده و شک
نیم معلوم اول هرگاه صاحب طالع منجمد بود بجای جریح و سبب طالع بود
 بطالع کند کاران در ان ایام بعوض باشد و حکام خلاصی باشد
 اگر چه سخی عقوبت شده باشند **نیم** اتصال صاحب طالع
 سبب مع کجاست قمر دلالت کند بر عدوت بهمان در ان
 ایام و اگر بجای صاحب سبب نامی بود یا کجاست قمر
 دلیل مرکب باشد اخراق و تحت الشعاع جریح در طالع باشد
 دلیل بهمان و سبب چون و انشوب فتنه بود خاصه که جریح منقبت
نیم چون حاکم ششم بجوم یا شعاع منجمد شده باشد چنان
 از مزاج آن شخص حادث گردد و اگر مریض و عطار و غیر در صورت

طالع منجمد حال باشند خاصه عطار در او تا بود خاصه در مریض
 مریض طالع پذیر باشد چنانچه سبب عطار و دلیل جریح است
 بود و صواب است در معالجات اطباء **نیم** چون صاحب طالع
 اجتماع و استقبال از کوکب باران باشد جریح زهره و زحل
 و قمر در جهای باران یعنی منتهی آسمان و سبب و لو متصل بود بجای از
 کوکب باران دلیل باران بسیار باشد خاصه که در ایش اگر ان
 کوکب قمر باشد باران که عام بود چنانکه اکثری از مواضع را شایع
 باشد و اگر زهره بود باران نافع بود و طغیت هوا و اگر عطار بود باران
 بود و جریح و طغیت هوا بود و اتصال کوکب را از نافع و معطل رعایت
 نمودن از ارکان شرط است این شافل نباید بود **نیم** اگر
 ماه چنانکه از زهره جریح منصرف شود بدیگری بودند دلیل باران باشد
 اگر یک از مریض و عطار و منصرف شود بدیگری متصل گردد و دلیل
 باران و باران انجمن باشد و اگر یک از مریض و زحل منصرف شده بدیگری
 بودند دلیل کدورت هوا و سردی و خشکی و حد و برف باشد چنان
 که زحل در عاشره بود و اگر زحل نقطه بودند تا کید او مذکور کند و طالع است
 که اینها شرط بوقت و موسم است و این اوضاع در وقت اجتماع و استقبال
 و ترجیح بسیار معتبر و مؤثر باشد و گاهی را به الحظن الطوسی قدس
نیم اتصال باران از خانه عطار و ابرو باران دیگر و سبب که

ایشان نیز هم متصل باشند **نیم** معلول یک از زمین در
 و شش دلیل فساد و غیر هوا بار یک و تاریک و اگر سطحین برضعت
 باشند دلیل اعتدال و جفا هوا باشد و سطح زمین در **نیم**
 طول میزد در یک از او تا دفا هم و هم در سرج بادی و متصل به
 و صعود از روی ساقط و دلیل کثرت رعد و برق و باران و خرب
 سرج الانقطاع و فساد هوا بود و اعتدال میزد اگر در غایت بود
 و نظر عطارد با او بعد اوت باشد استخوان در هوا هم رسد و شاید
 که در آناه یا در طرغ آناه یک از علایم آب است طوری باید خاصه که قمر
 نیز ناظر باشد و این تجربه شده است **نیم** معلول عطارد در روی
 از بر سطح هوا خاصه عاشره و شمس دلیل و زمین یا دایمی موزنی
 و بدگشتن هوا **نیم** بودن رطل در و در عاشره خاصه در سرج
 بار و دلیل سرما و کثرت برف و در حد خود که این امر باشد و در
 و در اربع دلیل زلزله و در جفات الارض بود خواب عمارت و حصان
 و طویر آبهای سبزه و فدا و گیاه و درک و آب الیه و غرق و غرق
 و اگر در سرج خاک باشد موکه زلزله بود خاصه که عطارد ناظر بود و
 و نظر قمر نیز باعث تا یک است و بودن مرغ فوق الارض و متصل رطل
 مدد و محاذ بود زمین امراد و اینها خوب است **نیم** محاذت صاحب
 طالع مرغ از انش در که بازاده کند و از سر تا کم کند و بر قمر از سرج با

در سر بازاده کند و از سر تا کم کند **نیم** محاذت صاحب طالع بود
 سراج خواه با صالت نیز خواه بقل و جمع دلیل باران بود و در وقت
نیم اوضاع طالع اجتماع و استقبال در رخص و غلبه بسیار
 درین باب نظر صایت باید کرد و سر و مستوی بر طالع را باید دید
 و همچنین قمر و صاحب طالع و صاحب شرف و مواضع یکی یکی
 صاحب هر یک چون این دلایل لغوی ذلت و عارضی است باشند
 و راجع جنس المطاع باشد که با این نسبت بودن ایشان در
 او تا دلیل از او ان متاع بود با بصفت غرت و اگر نصف شده
 برعکس بود انقطاع خوار و با اعتبار باشد و مردم باز کم انقطاع
 بودند **نیم** هر کوب که از فلک اوج و در و مردم چنین در عرض
 صاعد باشند و در سر از این مرغ متاعی که مغرب باشد با و در روزه
 در بقاع باشند و اگر طریقه در سیر ناقص و راجع باشد عکس بود **نیم**
 رطل و در طالع دلیل قط است خصوصاً که در شرف بود و اگر با و نیز بود
 تا یکدانه که کند **نیم** بودن قمر فوق الارض و متصل به کوب
 تحت الارض از آنجا کند و اگر تحت الارض باشد و متصل به کوب فوق
 الارض کرانه اینقدر در این موضع و در سیر ناقص باشد و بازاده
 بتطویر متغیر است و الله اعلم بالصواب **فصل** **نیم** در طالع
 این اصطلاح از جمله معتقدت رومیان است و عرب تا سیه گویند و

۱۲۹
بحال هو اینو اندیکه تغییر هوا از حال کمال و ما حقیقت برینها
در شرح بیت باب بر جندی بتفصیل بیان کرده ایم و دقیقه چهار
بجای میسد و بیماری که نزد او ایجا باشد اگر ده بجهت سهولت منطق الکر
را بهشت قسم مساوی کنند و آن افترا را و ایامی نماید که سیزده
مواضع سیارین عظیمه اندار بود و مواضع را که پس و پیش از جو اجزاء
و نظیر او باشد بدو از ده درجه نیز داخل مواضع کون استند و نه
ماز روی نماید که مجموع دوازده باشند سبب است که سبب مواضع اول
از مواضع فاسدات نقطه اجتماع باشد بعد از آن تا مدت درجه دوازده
آن پس درجه چهل و نهم پس صد و سی و نهم پس شصت و شصت و شصت
نود و نهم پس دویست و نهم پس اوست و مفادیم پس سیزده
باز دهم پس سیزده و چهل و نهم پس سیزده و شصت و شصت پس سیزده و شصت
زمره نماید و احکام سیمار و میان گویند که چون جو تا سیزده درجه
رطب واقع شود و غیر در آن جو متصل شود بگویند رطب سیمار را
عطار و باران و با آنکه در یکجهت نماند و مکان و اگر درین حال عطار
بر نره باشد یا در انقضای شمع الیایه دست دهد تا کید او مدور کند و در
حکیم که او را بهشت بار گویند هر یک را از گوشت خیره که در موضع فاسد
مقارن قرار باشد احکام در نوده اند از عبارات موضع ترجمه کرده باین
کتاب نقل کردیم تا طالبان این فن را با آنکه کلام الملوک ملوک الکلام

۱۳۰
ملوک که در ملک است باشد **احکام سیمار** در موضع فاسد است از موضع
اگر در وقت اول برج باشد دلالت کند بر حدوث رعد و برق
و راجع و قلع و کافه انام و قوت شرور است و محفوظ بود
اموال و اگر در وقت دوم بود دلالت کند بر اختلاف و امری هوا
و در وقت سیم دلالت کند بر سبیلان کجی و رحمت مردم
و حرارت هوا و برودت آن در اوقات مختلف و اگر در
خفیه برج باشد دلالت کند بر حدوث خاب و زلزل و امکان
و حرارت از حکام و دلقاه و مجاهدت که باید است و با جمیع اعدا
و در ثلث ثانی دلالت کند بر کثرت اقطار و برق و جلیب و قوت
و موت خواتمی و در ثلث و ثالث دلالت کند بر سبیل
اموال یا پناه و سلاطین **در برج جوزا** در وقت اول دلالت کند
بر سکون و صلاح پیران معتبر که لازم اماکن شریفه مندر و در ثلث
ثانی دلالت کند بر محبت پادشاه و وزیرا بسبب اتفاق
اندر اسی و تفضیل آن و در ثلث سیم بر ضعف مزاج و شدت
و عا که لاحق ملک شود **در سرطان** در وقت اول دلالت کند بر محبت
و سلامتی پادشاه و اطاعت رعایا و کافه انام و در ثلث دوم
دلالت کند بر موت شخصی شریف عظیم الشان از خاندان
سلطنت و در ثلث سیم دلالت کند بر دشواری امور و

باران در بهار و در وقت حصاد و در ثلث ثالث دلالت کند
 در رعد و برق و صواعق و گزند سرما و در وقت و اگر در میان برج
 بود دلالت کند بر فرج پادشاه و رسم داران و نکبت اعدا و غیر
 کردن بر اهل فتنه **در برج ثور** در ثلث اول دلالت کند
 بر پادشاهی معتدل و محبت ابدان و در ثلث دوم دلالت کند بر
 و بر ف و صواعق و سردی و در وقت حصاد و اگر در میان برج باشد
 بر گزند باران در آغوش و در وقت حصاد و اگر در میان برج باشد
 دلالت کند بر فرج پادشاه و نکبت اعدا و مهر کردن بر ایشان
در برج جوزا در ثلث اول دلالت کند بر طغی پادشاه بر اعدا و
 در ثلث دوم دلالت کند بر غرور و صلح کردن منافع و فوائد باشد
 و در ثلث سیم دلالت کند بر محبت بدن پادشاه و فرج دشمنان
 و اگر در میان برج بود دلالت کند بر رسم و پادشاه و در آن
 او **در برج سرطان** در ثلث اول دلالت کند حسن اهل
 رعایا نسبت به لاطین و حکام و وقوع مضایح در خدمت پادشاه
 و در ثلث ثالث دلالت کند بر رسم و در شش تا بستن
 و اعتدال باد و خوشی هوا و اگر در میان برج باشد دلالت
 بر تغیر و تبدیلی ایشان **در برج اسد** در ثلث اول دلالت کند
 بر اشتغال پادشاه و حرکت او از مکانی بمکانی و در ثلث دوم

دلالت

دلالت کند بر رونق و ثراید مالک پادشاه و در ثلث سیم دلالت کند
 بر تشویش مردم و حرارت در بزاج رجال و اکثر اطفال و حدوث
 حصیه و جد **در برج سنبل** در ثلث اول دلالت کند بر خشک هوا
 و خف و کمی باران و نم و در ثلث دوم دلالت کند بر منفعت کتاب و در
 و گزند فرج و رسم و در خوب حال ایشان و در ثلث ثالث دلالت کند بر منفعت
 و رفعت پادشاه نسبت به مردم و حسن خلق و جهان لکذا ظایق و اگر
 در میان برج باشد دلالت کند بر ثبات مردم بخیر و خوبا و فرج ضلایق
در برج میزان در ثلث اول دلالت کند بر زیاده و کمبود و در
 ثلث دوم دلالت کند بر گزند اقطار و در ثلث سیم دلالت کند بر زیاده
 خیر و برکت و حسن فرج هوا و مضایق و قتل اهل و بر طرف آن و
 اگر در میان برج بود دلالت کند بر ولایت پادشاهان و سلطانین
در برج عقرب در ثلث اول دلالت کند بر حرکت عساکر و جنود از مکان
 بمکان و در ثلث ثانی دلالت کند بر رسالت پادشاه و صحت بدن فرج او
 و در ثلث سیم دلالت کند بر اعتدال هوای مرستان و گزند منفعت
 و اگر در میان برج باشد دلالت کند بر اخبار صراطه مافیه و رسم و
 که لاحق پادشاه و سایر آنها شود **در برج قوس** در ثلث اول دلالت کند
 بر منفعت اهل دریا و سکن ایشان و در ثلث دوم دلالت کند بر فرج پادشاه
 و بر او آمدن از غم و رسم و صلح از عقب و کرب و همغال کردن

۱۳۲ از مکانی بکمانه و اگر در میانه برج باشد دلالت کند بر ورود چهار
 صاع بر ملک **در برج چنگ** در ثلث اول دلالت کند بر منف اموال
 پادشاه و بر نونا خوان و در ثلث ثانی دلالت بر غنای هوای پادشاه
 و شریفی مرض عرق است و در میان مردم و در ثلث سیم بر ثلث پادشاه
 و سکه نفس و اگر در میانه برج دلالت کند بر وفور منافع پادشاه و
 حال او **در برج دلو** در ثلث اول دلالت کند بر تجدید اشیا، فوت شده
 و ذکر سخنان گذشته و در ثلث ثانی دلالت کند بر کرم ملک نسبت به
 رعایا و قضای حوائج ایشان و حکم سلاطین از احوال و اگر در میانه
 برج بود دلالت کند بر ظهور اشیا، اسرار پادشاه **در برج حوت**
 در ثلث اول دلالت کند بر سفر پادشاه و در ثلث ثانی دلالت کند بر کرم
 ملک نسبت به شرف و از ثلث ثالث دلالت کند بر قوت لشکران
 و سکه و در میان ایشان و اگر در میانه برج بود دلالت کند بر غنای
 پادشاه و توان پادشاه **الحکم بر برج در مونس فاشش تا بر برج**
حمل در ثلث اول دلالت کند بر کثرت رعد و برق و هوای در
 وقت و در ثلث ثالث دلالت کند بر جهت لشکران و تقویت ایشان
 و اگر در میانه برج بود دلالت کند بر کثرت خوش مردم **در برج ثور**
 در ثلث اول دلالت کند بر هوای نافع و در ثلث ثانی دلالت کند
 بر قوت اشیا، وفاء و غلات میماجو و کثرت و در ثلث سیم دلالت کند

بر مرکب زمان و اگر در میانه برج بود دلالت کند بر علت بیماری
 حرم پادشاه و توان این **در برج جوزا** در ثلث اول دلالت کند
 بر سعاری مسافه عشره و در ثلث ثالث دلالت کند بر منف پادشاه
 و عرض امر پس بر فراخ و اگر در میانه برج بود دلالت کند بر صحت جسم
 ملک و قوت آن **در برج سرطان** در ثلث اول دلالت کند بر قوت
 زلزله عظیمه و رجفات الارض و در ثلث دوم دلالت کند بر ضعف
 ملک و روی بزرگ از حوائج و مدعیان پادشاه و ظرفیت این نظام
 و در ثلث ثالث بر اقامت جوشش و فک در اماکن و سلاطین
در برج اسد در ثلث اول دلالت کند بر فضل نقل و سفر پادشاه
 و در ثلث ثانی دلالت کند بر نفوذ اموال ملک و در ثلث سیم دلالت
 کند بر غر او و صیبت و منته در میان مردم و اگر در میانه برج بود دلالت
 کند بر وقوع خون بر پادشاه **در برج سنبله** در ثلث اول دلالت کند
 بر حصول مطالب ملک و سلاطین و حسن سیرت رعیت و در ثلث ثانی
 و ثالث دلالت کند بر نفاق و داهل اسواق و اگر در میانه برج بود
 دلالت کند بر ورود اخبار حاکم و فتح و طوق پادشاه بر اهل عساکر
در برج میزان در ثلث اول دلالت کند بر کثرت مردم و غنای سواد
 و یافتن منفعت از آن و در ثلث دوم دلالت کند بر کثرت و قوت
 مردم و خورده نزد پادشاه و زیاده قدر در تیره ایشان و در ثلث سیم

۱۳۳
 دلالت کند بر موت بر بنا از خواستی عدم پادشاه و اگر در میان بر
 باشد دلالت کند بر خون و سیم ملک و اعیان دولت **در سیم و غلبه**
 نخست اول دلالت کند بر غلبه و برقی و کثرت صاعقه و باران و اجرام
 و فکراته گیرنده و هر در وقت و در وقت دوم دلالت کند
 بر تنویر خفا پادشاه و بیرون آمدن شخص پادشاه که از اقوام
 یا از اولاد و احفاد او باشد و در وقت سیم دلالت کند بر بدین
 استیفاء و غیرت و اگر در میان پنج باشد دلالت کند بر غلبه و بر
 پادشاه که تیسر الیه بود و کثرت سخنان از جهت در میان مردم **در**
پنج و شش در وقت اول دلالت کند بر عدالت لشکریان و در وقت ثانی
 دلالت کند بر قتل احوال و موم و در وقت ثالث دلالت کند بر
 و حوادث تازه در میان مردم و اگر در میان پنج باشد دلالت کند
 بر ساد و کثرت مردم در کد زکاه **در پنج و شش** در وقت اول دلالت
 کند بر طوق و صدور مرض باین پادشاهان و کثرت غم و خون و
 فطرت ایشان و در وقت دوم دلالت کند بر قتل وقت باین و در وقت
 سیم دلالت کند بر همت جسم و تن پادشاه و سلاطین و فرقه و سواد
 او و اگر در میان پنج باشد دلالت کند بر بیعت و موافقت و طاعت
 و اید **در پنج و شش** در وقت اول دلالت کند بر شکون در پادشاه و سلاطین
 کشته و در وقت دوم دلالت کند بر جرم و دی بزرگ و در وقت سیم دلالت

کند

کند بر پادشاهی سخت که سزا باشد **در پنج و شش** در وقت اول دلالت
 کند بر موت و صفا و نقا و هواد و در وقت دوم دلالت کند بر سقا
 و موت جبال و در وقت سیم دلالت کند بر ضعف لشکریان و شدت
 بیخ و فرغ ایشان **در پنج و شش** **در پنج و شش** **در پنج و شش**
در پنج و شش در طرف مافی دلالت کند بر حسن مزاج هوا و غلظت آن و در
 طرف صبح دلالت کند بر بارش و برگی هوا **در پنج و شش** **در پنج و شش**
 و از آن جهت باقی باشد یعنی از فاسدات که در احوال ایشان است
 زیاده نخواهد رسید بر خلاف غلبه که بهر فاسدات که در میان
 الحقیقین معین است بر سبیل امکان و اصل تواند شد و این معنی
 تا ظاهر است بنا بر سیم حکیم گوید که یک غلبه را در حکام باشد
 باینست و وسط هر یک از مروج استی غلظت داده و غلظت را
 بطرف شش و به نقطه مافی از علوی عظیمه و استقامت بنان او **در پنج و شش**
در پنج و شش در طرف شش صبح است و در وقت دوم دلالت کند بر
 کارهای سیم از جهت اصحاب بحر و از باب سخنان و در طرف صبح دلالت کند
 بر اجازت صراط که او را پادشاه و سلاطین شود و دفع و سیر و بر باران
در پنج و شش در طرف شش دلالت کند بر همت او میان وقت ارض و
 تعقیف علتها و در طرف صبح دلالت کند بر سلاطین و خوشنمایان و
 مردم **در پنج و شش** در طرف شش دلالت کند بر دی که از حرم پادشاه

یا یکی از خواستنی که در فعل در مزاج داشته باشد و در طرف صیغه
دلالت بر ضرر سلطانین **در بیج** در طرف مشا دلالت کند
بر حسن مزاج هوا و خوشی و حقیقت و در طرف صیغه دلالت کند بر
اجتناب از آما که بعبیده **در بیج** در طرف مشا دلالت کند
بر بزرگ نمودن عوام الناس و تقاضای حکام و سلاطین و در طرف
صیغه دلالت کند بر محنت و مروت و بیعت در میان ایشان **در بیج**
عقب در طرف مشا دلالت کند بر غنظت هوا و اختلاف آن و
در طرف صیغه دلالت کند بر کندی سرفی و بزرگ که بدین ملک
در بیج در طرف مشا دلالت کند بر محنت رسانیدن مردم
بیکدیگر و در طرف صیغه دلالت کند بر تنف اموال زنان بسط
و افتخار و توج و قدوم **در بیج** در طرف مشا دلالت کند بر کثرت
اخوان و ناسازگاری مردم و در طرف صیغه دلالت کند بر محنت
امور و حسن تدبیر این **در بیج** در طرف مشا دلالت کند بر
منفعت اهل تره و جوت و در طرف صیغه دلالت کند بر محنت
و سلاست مردم **در بیج** در طرف مشا دلالت کند بر محنت
رونا از اصحاب سلاطین **بودن عطار** در موضع فاشش
باز **در بیج** در طرف مشا دلالت کند بر محنت جو و دقار
سلاطین و در طرف صیغه دلالت کند بر محنت آدمیان و خوشی

و قوت لشکر بآن پادشاه **شبه** مخفی نماید که عطار و وضع شیش
در طرف صیغه فاشش کند چه بعد از حبس و بدو از ده و ده یک فاشش
تعیین یافته پس با قدر انجا که اندر رسیده و در طرف صیغه و موال او
موضع فاشش نماید و لوقوع بود زیرا که از ابتدای اجتماع نامی
در فاشش است تا تمام برسد و قمرای مسافت را در محنت پست
محنت روز و شبی تو با قطع میکند و آفتاب در محنت نیز نیست
محنت در بر قطع کند باند کم و زیاد و بکسب اختلاف حرکت او
بروج و غایت بود و عطار و نیز از آفتاب پست محنت در پست
پس با قدر موضع فاشش که در بر رسید و شش هم است و اندر رسیده
لیکن این بر پست بدست بود و اندر علم **در بیج** در طرف مشا
کند بر قنط غل و بر این و در طرف صیغه دلالت کند بر تنف
چهار بابیان **در بیج** در طرف مشا دلالت کند بر جدت امر
جلوس و صیغه و در طرف صیغه دلالت کند بر سلامتی آدمیان **در بیج**
سلطان در طرف صیغه دلالت کند بر محنت ابدان مردم و
در طرف صیغه دلالت کند بر فرج و سرور عام **در بیج** در طرف
مسافت دلالت کند بر محنت و آتش فک با دشا بکسب امور ملک
در بیج در طرف صیغه دلالت کند بر محنت امور و تنف
آن خالص امور سفایین و در طرف صیغه دلالت کند بر فرج آدمیان

۱۳۵ و سرور رسیدن بعضی بعضی **در برنج نیران** برنج و سکون هوا
 و در طرف صبیح دلال کند بر محبت آدمیان و سلامتی
 ابدان **در برنج غوب** در طرف صبح دلال کند بر جسمان
 و در طرف صبح دلال کند بر فرج و سرور و پادشاه وقت
در برنج قوس در طرف صبح دلال کند بر محبت و سلامت آدمیان
 و در طرف صبح دلال کند بر صفت برسا و اثر اف
در برنج حبس در طرف صبح دلال کند بر شدت سرما و در طرف
 صبح دلال کند بر خورن **در برنج دلو** در طرف صبح دلال کند
 بر شبنم و سردی و اخبار که در میان مردم مخفی باشد و در طرف صبح
 دلال کند بر محبت و خلافت و سلامت نفوس ایشان **در برنج**
حوت در طرف صبح دلال کند بر عداوت لشکران و رعایا
 و در طرف صبح دلال کند بر فرج و مسرت مردم **نفس ششم**
در احکام مجامعت کواکب تقدیمی بر طالبان ایمانی
 پوشیده نماند که میان این احکام در سعادت و خوشتر است
 و در خلاف سعادت همواره بر آنند که راس محبت مطلقا
 و در جنب کسی و بعضی هر دو را نفس مانند عایشه انگیزد غایتش آنکه غیب
 آن نفس است و بعضی دیگر گویند که چون سکه محبت کش بود
 و چون سکه محبت او شود و نفس و در خلاف این دو بود و بعضی

چون سکه محبت او باشد و نفس که در دو چون نفس محبت او شود
 و این یک است شیخ نظامی گویند این وقت **بیت** زکمان از دو
 خضت عود کرد که برنج از دین مستود کرد و بعضی بر این است که
 نفس داند و در آن را کرد و اعتبار کنند و محکم اول از طالع کس که

برین بنا بر آنچه معلوم اول فرمود مجامعت نفس بر نفس مردی الا نرینه
احکام بودن زحل بر نفس دلال کند بر نیک گشت و نرینه و نیکو
 کی همه و میوه و سیرک و زمینها و کثرت عمارت و آبادانی مواضع
 سیما کتب یا و زوایا و مواضع و مساجد و دوفریخت در میان مردم
 و سعادت احوال برین و کوشش ایشان و دنیا بین و کثرت و در آن وقت
 از باب قلع و غنم آنها قدیم و روسای رسیان و اهل محاسن
 و سپاهیان و جنگجویان و خواجگان و پادشاهان و پادشاهان و پادشاهان
 کهن و زهد و تقوی مردم و روستا و دوازده سال و میل و سال و کرات
 فروشان و فال زنان و مدعیان و سیمیا و جواهر و دار و دار
 ستور و در بعضی حیوانات و کثرت نتایج ایشان و ظاهر و مومنان
 و در متن مردم بر از عادت و در مواضع دیگر که در میان در آمدن و نماند و در آن
 منوشه و در آن و نیز در تقسیم و عادت و انسان و حق الدین و غیره

۱۳۹
 که مجامده زحل بارس دلاست کند بر سقوط عظمی از منازل و دلاک
 خوش و در بیت عاشر دلاست کند بر قوت ملک و عا **احکام بودن**
بارش دلاست کند بر بساط حضرت و طاعات و قوت اهل دنیا و آری
 ناموسی و رفعت اهل شمس و خفایا و علم و ارباب فتاوی و راستی
 دار القضاة و ردیف مدرسه و مساجد و معجز و غیب و زیارت
 وزارت و اما که مبتکر و مواضع شریف و بساط طاعات و عبادت و اجابت
 دعا و توجه خلائق بابتا از کوفه و صدقات و قریه امانت و دباست
 و صلح در میان مردم و فراسخ و پنی و ارزنا و خوشی و عیفت و ملاقی
 و بساط نفوذ خاصه در جانب خواست و تقسیم دویم **احکام بودن**
برج عاشر دلاست کند بر خیزش سلاطین و اماد قوت ارباب سلاطین
 و اقبال در دولت و عیار و انصاف بین درین امر و بران کار مضاعف
 و آتش کارن و توبه و انابت فاق و معذرت و بدکاران و اهل شر و از
 خجاست و ظهور باریسان بیمل و مردم و رزاق اکثر ترکان و موافقین
 و درونی که لشکریان و جنبا معاملات ایشان با مردم و صیحت بکاران
 داده و رفتی که از اطراف و جهات و اجتماع اهل سیاه در تقسیم
 سیم و رغبت مردم بکارهای خیر و برتر کردن و دایمیان و مصلحت
 و ظهور مردم خودستی و رزاق و قوت حال قضایان و سلاطین و
 شبانان و فروشنش منته و اهل حکام و گویند که چون مرغ در دست

۱۴۰
 عاشق بود و مساعد در اندک و دلائل منته و جوب قائم منته باست
 بودن او و هر کس دلیل نهت جوب بود و اگر منته و جوب قائم منته باشد
 دلاست کند بر قوت حال ملک و علم **بودن احکام شمس در ارس**
 دلاست کند بر ارس و سلاطین و سلاطین با دشمنان و سلاطین و کهنکوی
 مصالح از جانبین و آمدن اخبار رسا از جانب عظمی و اماد و است
 فراموشان و عدل و انصاف ملک و حکام و اقبال و بدکاران و مصلحت
 و بساط رز و سیم و بیرون آمدن جواهر غیب از سعاد و افزونگی
 و خیزش ملک و سلاطین و میل بزرگان بجهت و صدقات و زیاده
 و جابه نهتن و خندستر خلائق خاصه در تقسیم چهارم نیست آنچه چهارم
 در احکام شمس در ارس و کتب ابرار که در اندک و معلوم اول درین باب
 فرمود خلاف چهارم است لیکن چنانچه تقسیم بزرگ را خور و خور و خور
 نیست مع هذا اقسام الت از این ملاحظه است و در مال و قول
 قوانین منظر باید داشت موافق قول بطلمیوس که علم نجوم ملک و منها
احکام بودن در برج عاشر دلاست کند بر حکومت خواتین و توت
 زنان و خادمان و توبه زنان زنیه و بدکار سعاد و اقبال اهل
 فنا و بساط سورا و وقوع لقا و جنبا و دروای جواهر کتب و تری بار
 بزرگوار و عطر و دوشان و صیحت با دای خوش و صد و شت بارند و بساط
 لغت و فراسخ و عیفت خلائق و سینه اشبار و انما و قوت دین اسلام

۱۳۸ دلالت کند بر بی حال بودن و بزرگان و حواری قضایه و علما و
 اشخاص را شدن فوجش و متفق و استیلائی و نمان بر سر کاران
 و کثرت ظلم و جور از حکام و نهادهای مردم از صدقه و زکوة و پیر
 کشتن هوا و سیدمانی مردم و مدینه بزرگان و نهادهای خطاست
 مضیقان و نماند استی اهل حکم و باطل کردن حقوق شرعی و حقوقی
 مستحقان و ملت فرائد القضاة و فرائد الساجد و مدارس و توجیه
 تعصبات از اهل شرع و صادره و نقصان و توازن و یکی جزیت و طاعت
احکام بودن بر این معنی دلالت کند بر نشانه و وجوب و بدعا
 لشکریان و خویشاوندان و سرکشی رعایا و حضرت میان ایشان و حکام و
 وقوع خیانتها و قصد بزرگان و بیماری صفای و سودا و سودا
 صرع و جنون و بدید آمدن عیبهما و افتادن شتمنا و ناپاکیها
 و افتادن ترکمان و لشکریان و دو کمر واهی که این ایشان و غارت و
 سوختن جایها و افتادن مردم از ستم و سطوح **شبه** معلوم اول
 از سطوح است که هرگاه هیچ با ندیب باشد در وسط آنها یا دوشه
 کنه که از اربابیت تمام بقتل رساند هر چند که کنه ایشان اندک باشد
 حکیم نموده گوید که این وضع یادش را نیز از جمله علامات روز نیست
شبه اهل احکام گویند چون بر این معنی دین در عاشر بود و لایق
 نشسته وجود یافته باشد و علامت محول بود **احکام بودن بر این معنی**

دلالت کند بر بی حالی و بدی حال سلاطین و مستویان و نمان
 و مستحقان و بیماری بندگان و ضرر ملوک و بابت ستم و بندگان مردم
 و کثرت ارتکاب و خدمت پادشاه و بیماری و موت فرماندهان و
 قتل و زندان و شکنجه و حکام و بندگان و محارفات از مردم غلو و عیوب
 و کثرت در جیش و دل شکنج و عضو و افتادن مردم از ستم و نمان
 و نقصان معادن و یکی آب چشمها و بیماری از مصر و سودا و وقت اول
 و دماغ سیمیا در زمین عراق فساد و تلف هوا و نقصان و خسران
 عراقان و بر سر سیمیا و پادشاه از مردم و نمان و کشتن و شکوه
 ملوک و شمشیر شدن چشمها و بیماری از خوف اکابر و بزرگان مردم و فساد
 و تقو و **احکام بودن بر این معنی** دلالت کند بر بی اعتبار شدن
 احوال خواتین و بدیختی زنان و بیماری در میان ایشان از میکا و
 و آبله و سقا و جنبه و بیرون آمدن زنان ساجده و فو و فو و فو
 از باب بر سر و او را وقت فواید و فواید و طلاق و فواید
 از زبان و کثرت فقر و بختی مردم و اوضاع بد کسیر و کسیر
 الایات شامل و کثرت جانی بر غبت و بختی مردم و کثرت شدن
 آب چشمها و کاسه با زجر و جرحه خاصه الناس و نقصان رود فلانها
 و اوقات نباتات و شکوفه و سرها در وقت **احکام بودن عطا**
تدبیر دلالت کند بر ترس و بیم و زرا و ارباب قسطنطنیه و متصرفان

۱۳۹
از اختلاف و متغییران و غوغای عوام و غلبه کرن ایشان بر عاقل
و اهل دیوان و مشغول بندگان و خوف بکار و متروکین خشنه هوا
در تابستان و برف و صلیب در زمستان و قوت خواند کفار و اهل
دخا و نقصان معیشت رعایا و اهل بازار و ضعف دعا و نما و خطا
در تبریز است و است طهور و ظهور اهل نفاق و غنا و کثرت نعمت و غلبه و غلبه
بکارها و بیان در آمدن سخنان پیچیده و یاده و از کتاب دم بهیچ
بدکوی و نوشتن خطوط عذره و اجاز و توندت و میالکت و بیست
کذب و اخبار را حیف و گفتگوی اهل دغا و متناقضه حکما و فضلا
و خلاف علما و رسائل علوم جمیع و بکارها از دیدگیها و وقوع خیر
و حد و شمع و اتم اعیان و کس و بازارها و زبان صنایع و بیست
احکام قسم و نوب دلالت کند بر کسی که در غامه و پیچیده شدن
از خلافت متغییران و مردم ادا و بیعی حال جا سوسان و گرفتار
ایشان و در قید افتادن اینچنان و توقف ایشان و حدوث
امر امن در اطفال و جبال و وقوع اتم اعیان و گفتگوی عوام انبیا
و افتادن ارجح و فساد میوه و در وقت و فقر و تهت و بد حال
و شایط و تفاوت مزاجها و افت جانور و زهر دار و کثرت در چشم
و دیوز و کس و عفو و استیسا و ترس و بیم کودکان و افتادن از بنده میا
شنبه ابو مشرعی در کتاب فقه الاسرار گوید که اگر کوکی با برهیا و نب

باشد و در مقابلش نباشد دلالت برفا و کند و با هم
آن بر و قر که ده است بر اس و دین و در ماه و در دست که
آفتاب در مقابلش نباشد جنوب نشود و این سخن محل امل است
اما حق است که اگر آفتاب آنوقت در مقابل افتد مقتضیات
بر این سخن نیست خواهد شد و مقتضیات و تب و خول ضد خواهد بود
شنبه هر کوکب که در خانه از شرف خود را با خطوط و قوی باشد
و جاسه الیمن شود آنچه در تائیرت جیده اندک و با باشد طول بر ما
و ناکید بود و اگر در مبط و وبال و مثل آن باشد آن تائیرت بصغف
و زبونا مووی بود و در جاسه و تب حکم بر خلاف این بود یعنی
اگر کوکب در خانه و شرف و مثل آن بود آنچه در تائیرت ریه آن کس
شده باشد بصغف و زبونا ادا باید نمود و اگر در و ناک و مبط و مثال
آن باشد بلبا و ناکید **فصل هفتم در احکام بون کوکب و تقوین**
جمهور گویند که کوکبیت متوهم که او را سریت معکوس که در صد و چهار سال شمسی
دوره تمام کند و برجی در دوازده سال و در صد و چهل و شش روز و نیم
گویند که کوکب موجود است اما در تائیرت و لهذا قطب الفضل علامه
در تحفه الیمن همه فلک او را تحت فلک شمسی اثبات کرده است بجای فلک
زهره و فلک زهره را فوق فلک الشمس خلاف الظهور و علی کلا اتم
اهل احکام او را خمس اند چنانکه مستطاب فلکشان خوانند **بون و نوب**

دلاله کند بر حدوت طاعون و مرک سستون و انعام و هوی و
بر اس مردم و خوابناهای عظیم حکم سلاطین و حکام جبار و رب
بزرگان و ارباب فادانهای قدیم و مرک بران و مردم سال خود
و حدوت و لشکر و غم و هم در میان مردم و دشمنی و عفو و امر
نکست و در وقت بیکان طاعون و بعضی بلاد معدده و خوابنا کند
و انعام **بودن** **مستخرج** **کند** دلاله کند بر کفار و مهربان و قتل
عطا و دولت اغه و خواری نعمت و علما و سادت و در لشکر را نشانی
نق و زنا و خوف و زرا و قضا و ارباب مناصب شریف و املا
در زن **بودن** **میان** **کند** دلاله کند بر چیدن لشکر و آموختن
بتغنا و وجوب و قتل و در کشتن خون و سرکشی لشکر و انعام
و بزرگان و خلاف میان سلاطین و رعیت و بالاکشتن و شهادت
بزرگان و بزرگان و اصحاب شرف **بودن** **مستخرج** **کند** دلاله کند
بر مشورت سلاطین و کبار و رعیت و بر سر ملک و غلبه و غوغای مردم غم
و بزرگان و بزرگان و شرف **بودن** **مستخرج** **کند** دلاله کند بر نفع
آب چرخ و نوصان نباتات و در وقت و سرهای نکت و در سست
و باران و افراط و مرک زمان در بهار طوفان و صاعقه و کشتن
در میان عورت و مرگ کرد **بودن** **مستخرج** **کند** دلاله کند
بر مرک جوانان و کشتن غلامان و کار کردن و مشورت جوانان و نفع

و بدی حال و پیران و متصرفان و و کلا و نفعیل مهمات اینطایفه
بودن **مستخرج** **کند** دلاله کند بر وقوع و حدوت خبرهای
و مشورت مردم عامه و خوف بیکان و رسولان و کفار و مهربان
بودن **مستخرج** **کند** دلاله کند بر صلح میان مهربان و ذل
جباران و قبح بزرگ و صبح اهل فساد **بودن** **مستخرج** **کند** دلاله
کند که شمشیر نکند شود و از هر طرف نشسته و آشوب بر جزیره
و نکت و وفاد و غارت بود و حال علما ضعیف کند و و کرامت
طعام بود **باب** **سیم** **در** **حکام** **تحويلات** **کو** **اکب** **بر** **بروم** **انگلی**
و آن مشتعل است بر فضل برادگان مستقیم فنی مانند که متوجه است
و انعام کو اکب از بر جی سیرجی از جمله اعظم احکام است زیرا که
کوتیل کو اکب از بر جی سیرجی مبتدئه نقل شخصی است از شهری شهری
یا از منزلی بمنزلی که هر آینه او را در ان شهر یا منزل و صنعتی بود
و خیال آماره روی نماید مقتضی آن جرح نیست با کوکب از خانه
شرف و و مال و موقوف و طبایع و کیفیات و بحین سعادت
و طبایع و کیفیات و بحین سعادت و کونست صاحب خانه و مال
و ساقط بودن او منضم با بر او ضاع از آنچه مذکور شده و خوا
شد **فصل** **در** **حکام** **تحويلات** **نخل** **از** **برجی** **بر** **برجی** **این** **وضع**
نخل عظیم الاثر باشد چنانچه از سخن اکابر قدما و محدثین ظاهر

۱۴۲ در قلع و جبه و ناسارکاری مردم کوه نشین و کوه دشت خطه و
 و اهل قلع و جبه و ناسارکاری مردم از کثرت بیکار و بیستکاری و
 وقوع صیحه و مسلح و میان بزرگان و ساکنان حرمین المیزین و
 سیر اما کثرت مبرکه و تقدید عمارت مدرسه و بهمان منته و کثرت
 امر از منته در ولایت هندوستان و بی الدین موند کوی و
 قلع و کثرت و اما کثرت بیکار و اگر در جانب شمال بود با و ثانی کثرت
 و کثرت باشد و مردم کوی اما کثرت بیکار از اقلیم بابل حادث که دو و یک
 هوا گرم شود و باران کثرت آید و صاعقه و شهاب حادث شود و عمارت
 کوی و حرکت یک از سلطان بود **صلوات** **صلوات** **صلوات** و کثرت کند
 بر نقصان انهار و بعمون و کثرت برف و بلیده و سرمای کثرت
 در روزستان و امدال هوا در تابستان و کثرت غلات ازین
 و کثرت در زمین بخت و کثرت و غلخانه و سمرقند و غارت و ناخت ازین
 صومعی و بابل و غلخانه و کثرت است حیوانات آبا و آمه شد عک
 و شعلک و اما و نقصان در کثرت و حدوث استقام و امر از منته و کثرت
 و کثرت حفر در آبها و کثرت غارت در میان عوب و بسیار زنا و
 ناشیست و صحت سلامت ازین ملک و اطاعت رعایا و طیب قلوب و
 و بران غارت و منارال حب الام بادشاه و اغراض اعمار بالضرورة
 و کثرت و کثرت و کثرت دولت اهل شمال و کثرت اکابر انظر و کثرت

قومی بنارنگ و اگر در جانب شمال بود احمد عبدالجلیل و عابد ک
 کونید کار مردم با نظام و سوزیده و در هم شود و کثرت و کثرت
 معیشت باشد و اگر جنوب بود باران بسیار آید و باران آید انهار و کثرت
 و آبار بود و کثرت الدین اکرم عکس این گفته و هر کسی حکیم در هر جهت
 حکم بر پس مواضع اظهار کرده است **صلوات** **صلوات** **صلوات**
 و کثرت کند بر فساد و زوسیم و بیرون قی معادن و کثرت اشکاف
 و غلبه صنایع ضاره و آشوب و کثرت و فساد بسیار و زو خورد
 و وصول باغی و طاعنی و خفج منسلطان و انواع خواب و کثرت در باب
 الا بلوب و کثرت فحاش و کثرت خراسان و کثرت و کثرت منصفها
 و کثرت ناک شدن مردم و کثرت ازین و کثرت درین و قاطع
 طریق و وقوع در کثرت و کثرت و کثرت و کثرت و کثرت و کثرت
 امر از منته در بزرگان و مقربان بادشاه و خوف سلاطین و کثرت
 عداوت در میان مردم و بزرگان و کثرت و کثرت و کثرت و کثرت
 و کثرت اظهار و امدال هوا در تابستان کثرت را به بلیده و کثرت
 اکابر و کثرت و کثرت و کثرت و کثرت و کثرت و کثرت و کثرت
 حوز و کثرت و کثرت مردم بود و کثرت الدین اکرم کثرت و کثرت
 بسیار باشد و اگر جنوب بود باران بسیار آید و غل بسیار بود و کثرت
 کثرت ازین و کثرت و کثرت الدین اکرم کثرت و کثرت و کثرت و کثرت

۱۴۴ و سطر بنا به او اعانت رعایا در دفع اعداء اهل طلیان
 و طهور بنشیند در زمین مشرق و موت بزرگ در ولایت عراق دو
 نوع در چشم و سترم و نقصان معادن و سقوط ستون و تسلط
 علما بر ملکان و است غلاما و حال و ریزی بزرگ و کثرت ارباب
 مناصب بدین و حدوث ارض طاعون اکثر بزرگان و وقوع قتال
 در ناجیه مشرق و جنگ حضار در آن حدود و وقوع غم و هم در زمان سیم
 خداین معطل و متع شدن طهور و طهور و اشدال هوا و سترم
 و غریبا آمدن اهل سفین و ستر حال و صلح ملکان و اکثر بزرگان
 در ارات بزرگ و اگر غرض شما بود یا بسیار جد و اگر جنب بود
 احوال مردم منقلب و شوریده و در رسم باشد و است علم **حلول فصل**
در برج جد دلالت بر نشسته در زمین هند و خوب و بر هم خوردن
 در ولایت کیلان و برج حیوانات و برف و جلید و صاب و شش
 و کثرت و شدت سرما و برج بند و سد و شدن کرک و درها
 و در ناگاهش را به بلیوس و صبح الملقی الطوسی و آفت استخار
 و آثار و درستی و عدل پادشاه و خشنودی رعایا و آسایش و است
 خلق و فراخ نعمت و بالاکردن کار اهل قلاع و کوه نشینان و آزار
 بیوتات و بسیار ارجیف و حدوث زلزله سیم که فصل در رابع
 بود و فصل بقر و عطار و در نظر عدالت و فساد و اوقات و غلات

و طهور

و طهور جنوب و ما خلیا و تسلط اعداء بر شرف و اکابر و غلبه
 کردن جمال و استیلاهای عوام و کثرت خیانت و عذر و دست یابی
 بر بعضی بلاد و وقت حال و الحشینان و هشام و در و اج بازار
 ستور و اگر در جانب شمال بود یا جاکرم کوه که فراخ هوا بود یا
 آید و سرما کجیف باید و اگر در جانب جنوب بود سردی هوا و برف
 و جلید در حد فراط بود و بزرگان احکام مثل هرس حکیم و احمد عبید
 الجلیل و ابو موسی و صاحب کوه در هر دو جهت حکم بر کثرت فساد و شدت
 سرما و اخطای رخ بند کرده اند و است علم **حلول فصل در برج جد**
 دلالت کند بر نشسته و خوب و عذر ارا و است شین و فساد
 بادشاه و موت سران سپاه و طغیان در ولایت طبرستان
 و کرمان جنوب و استیلا و فوت چشم و اوجاقات و ارباب
 خانه آنها قید و در و اج بازار ستور بسیار خوف از نو اتر جنار
 و خروج مردم از مسکن و اوطان و فتنه شین و حدوث و شین و صفت
 و غلبه آمدن باران و سیول مضرة و وقوع زلزله و آمدن برف و یخبندان
 و در وجود شود و منفصل و مناد حال و استیلا بر سر و حوت و کوه و آب
 بر کشت و نقصان غلات و کوه در بعضی کوه غلات بود و اگر در جانب
 شمال بود اکثر بزرگان کوه سیم و است نور و است اکریم کوه که باران
 بسیار آید و سرما سخت شود و اگر در جانب بود کثرت ارباب باشد

۱۴۹ و ملک بعضی از ایشان در صورت آمد و شدت بر دو کثرت برف
و باران در وقت وقوع زلزله در اول زمستان بملایم خواهد بود
و فراخی اطعمه و خطر گشتن و صیاح میان مردم و سرگردن عوام و اگر
تخت و هدایا بیکدیگر و بطلان اخبار از جیفه و غلام عوام و کثرت
توالد و شاسل حیوانات و ارزانه و میل مردم بدیانت و امانت و سخاک
عمود و موافق و فرج بادشاه وقت و طوفان بین بر اعدا و ابوز
چهر بن کحکان گوید چون هر دو نیم مرتبه بسوی کا و یعنی نور ای
در زمستان بسیاری می باشد و در چشم در میان مردم پیدا
و بیماری می رسد و کثرت و کار در زمین نرم بهتر از زمین کوهستان
آید و کندی را آفت رسد اما بهیچ وجهی زیان نباشد و مرغان کم
شوند و پادشاه بزرگ را حکام فرارند و طبع طبع گوید و وفور
بج و استیلا بر و باشد و مردم در دفع دشمن و عا و از بی
اشغال نمایند و اگر در جانب شمال بود حسن مزاج هوا باشد
و تابخ الدیز اکرم گوید بزرگ و گرمی هوا بود و اگر در جانب جنوب
بود قلت است و هوا بود و تابخ اکرم گوید بزرگ بسیار بود و آب
چشمها بسیار شود **صلوات** **جوزا** **در هیچ مرتبه** دلالت کند بر خوش
هوا و شاد و غرضی مردم و سکنه از اخبار و افکار اندوه قضاة
و از آنکه و ساد است و عا و بسیار داد و ستد و شغف و عطف

ربنوه

و از سکونت و در میان مردم و قوت حال اهل قلم و حال و کثرت
مهمی خزان و حیوانات بادشاه و ارسال رسل و سیاح میان
فرماندهان و شیوخ ملت زرد و کار در میان خلق سیما جوانان
و اطفال و زنان و حدوث سرهای تخت در وقت و وزیدن باد
دیور و فساد در سب و نقصان میاه و کونین زیاد شود و فراخی طعام
خاصه در جانب جنوب و بوز جهز حکیم گوید که چون حمره یعنی شش
بسوی دو بیکریه جزا آید باد و وزوز از میان جنوب و جنوب
در تمام ملک اما در هنگام برگ بریزیدن در تابستان بیشتر بود
و میان زمستان خوشی هوا بود و در شمال سرد شود و در میان
با و صبا نیز بکشد و درخت انار را آفتی می رسد و طبع طبع گوید
در میان مردم از جوارت عارض کرد و اما چون هوا سرد گردد
روی و نقصان نهد و بالکلیه دفع شود و عا و در دفع آفت
اثر بود و اگر در طرف شمال بود باد نامی معتدل وزد و اگر در طرف
جنوب بود گرمای تابستان بود و تحت خشک هوا و هوای گرم
باشد **صلوات** **در هیچ مرتبه** دلالت کند بر قوت حال
و زرا و اعیان و بارانهای نافع و ثقت و اطمینان و کثرت
و نیز در عالم خاصه در زمین عراق و فایده تجار و مساکین و کثرت
فتح قلع و ساحل دریا و حدوث هر من صدر و کثرت معال و دیدن

۱۴۷
و خوشش در لب و دمان لیکن بس است شمی می شود و حصول فوائد
عظیمه و جمیع احوال در قرائن و بیانات بادشاه حسن حال رعایا
رعایا و سینه حال ساقان در باد و سلا تر کشیده و حدوث سر با عظیم
و کثرت برف و کرمای با فراط و بهوب سموم هر کدام در وقت اکثر در
ناجیه مشرق و سلامتی مردم کوستان بوزجه برین کجکنا کفر چون
هر مه یعنی بیشتر بوی فوجک یعنی سر طایفه حکام رشتان طرف
اقاب فروشد و دست چپ آن بیشتر از نا جیهانر باشد
و تاریک هوا و زیادت آب رودخانه و حدوث برفهای مومند
در کوستان و بسیار و سلا تر علما و بیو طیس گوید سینه معیشت مردم
بود و در فیه بایشند و کثرت قحط و بهور در لب و دمان مردم عارض
که بود از بقول اشتران و اسباب لازم بود الا بعلت کثرت و اگر از
جانب شمال بود هوا خوش گدزد و در طرف شرق بسیار بود در جانب
جنوب خرابه عریض هوا بود و بادهای وزد **محل بیشتر در این**
دالات گدز بر این طاق و شوارب خاصه را بهمانی و در کثرت
کثرت بادهای قوی و حدوث باران و شدید دالات بر خوشی
باد و سلاطین و بعضی را غنیمت داده رسد و کثرت نفوذ و
سینه حال هر افغان و ضرابان و مومری قرائن و ستم و دادرش
و عارت هوا در تابستان و غنیمت زرد و سیم و اطاعت ملک و غایت

اهل عبادت و زنا و خبیث و خوار و در نواحی مشرق و بیماری
مردم از نزلات و صدف و حدوث مرضهای با و ناک و کثرت سرد
و آما سی و در دست و پا و موت مردم صاحب غنیمت و شرف و باد کا
تند که درخت ریزد و غلوی بسیار ضایعه و کثرت باران بسیار
و موم که دکان و حدوث در دست کم و بسیار کا و و شتر و کوه غنیمت
و و خود غنیمت و اعتدال هوا بود و زجه برین کجکنا که چون هر مه یعنی
میشتر بوی شتر یعنی اسد آید هر ساعت باشد و بادهای تند
وزد و چنانکه در خاثر استیک سانه و تابستان مانند بهار گدزد
و آب و غلیمت کمی گدزد و بهمانند بهار و سرفه و زکام و بهر سینه و طیس
گوید کثرت گدز مصل شود و در غنیمت بسیار شود و مردم در خورون
و است مبدل افراط گدزد و غنیمت و چون از آب بسیار نمایند
و در تابستان بسیار و موت عارض مردم شود و به عارضه و تصدق
باید نمود اگر در جانب شمال بود هر مس گوید شدت برف بود و باد
اکرم گوید سرفه و برق حادث شود و اگر از جانب جنوب بود هر مس گوید
و احمد عبد الحلیل و تاج اکرم حکیم گنجه و کی باران حکم کرده اند **محل بیشتر**
در این سینه دالات گدز بر اعتدال هوا و صفای هوا و غنیمت
مضایق و سلا تر کشیده و در و لاج باران و حدوث و حدوث و غنیمت
اکابر و ایمان مملکت و کثرت فیه و سرفه و اهل قلم و کثرت

۱۴۹ زمان و حرکت لشکران بکانه در ولایت شام و ارزانی در ولایت
 مغرب و استراحت ایشان از فتنه و فساد و توبه نمودن از مسایع
 و حسن ولایت فارس و تبریز و یکی حشرات الارض و کرامه و قضا
 در ولایت قسطنطنیه و نزد اخبار سار و بر ملوک و سلاطین و امکان
 از کماله و با وجود فریبی دیگر بوزیر جهان چکان گوید چون هر فردی
 مشیت الهیه که در هم باشد خوب آید و در اخبار رستنی سر و بر فاشند
 اما در بایش نشسته هوا بود و در سلاطین و اخبار رستنی بسیار
 ابر و غم باشد و باران زبانی آورند و چنانکه رستنی غایب و عزیزان
 استخوان بود و آب چشمها کم شود و کمندم سبک آید و در کوه بسیار
 و سر و دار است که در آن دور است مرکب و با نوبی دعا و زیاده و کینه
 و غیره طبع عالم گوید آب دریا و چشمها و رودخانه طبعانی کند
 و در فصل غزان و پیچاس دست دهد اگر سبب یکی از شرب بسیار
 تناول غذای مختلف و اگر در سبب شمال بود با نوبی خوش آید و احمد
 بن الحسین گوید شمس و قمر شایع کرده و در کما حق است بود و در چشم
 عارض شود و سبب که گوید شدت سرما بود و اگر در جانب جنوب بود
 و در برف و کثرت رطوبت باشد **مولی مشیت در برج قوس**
 ولایت کند بر خورشید بزرگان و کثرت خیرات و سلاطین و جوانان
 و بسیار نفوذ و اعتماد هوا و غنیمت مردم بصلاح و پیران کاسه و کاف

خیر و قوت حال و زراعت و شرف و رواج زرد سیم و حدوث در
 سر چشم سما و فصل غزان و در ک سنوزان خاصه کا و حدوث
 باران و نباتت علم از کثرت آن و در و عدل پادشاه و بسیار
 نسیه اخاصه در افق چهارم و خوشی اصحاب فلاحیت و رسیدن اخبار
 خوشی و اسفال پادشاه از کمالات بکافی بسبب استماع و کثرت
 حرارت و تابستان و بسیار میوه و بعضی از کاه و غله را طالعون
 عارضی شود و در ولایت مشرق و آب افند و امکان و نزد و طبع باشد
 و از بزرگان جهان چکان گوید که چون هر فردی مشیت الهیه که در هم باشد
 آید هوا ای رستنی نرم گذرد و رستنی و سر و آب کند و آب
 رودخانه بسیار شود و در تابستان با و باران و مردم جهان را
 شوند و در وقت در باران غله را تبا کند و در زمین نرم و در کما
 کندم و چون گویند و برونه و غنیمت شایع است و کما طالع خوا بود و زرد
 شود و در دریاها مضطرب شوند و در آن رستنی با نوبی سخت
 آید چنانکه مردم بترسند و در و طبع الشان رطوبت غایب و اگر در سبب
 شمال بود و در آن خوش گذرد و با نوبی نافع آید و اگر در جانب جنوب
 بود و در مغرب و در امتش باشد و هر سبب گفته انقلاب احوال بود و طبع
 اگر کم گفته باران کم آید **مولی مشیت در برج جد** ولایت کند
 بر سلاطین و جوانان و اعتماد هوا و غنیمت مردم بصلاح و پیران کاسه و کاف

و منبکی عال رعایا و سلامتی زمان عالم و قوت حال از رعایان و دیران
 و کوشش ایشان و بیک گشت و زرع و ششم گرفتن با دشمنان و بعضی
 اعمال و هلاک یک از مخالفان و یکی بپای و غلبه و قوت و باران بسیار
 و باد در فصل بهار و منبکی میوه ها و دانه ها و غله و مرکب سیب و کلاب
 و جودت طعام و شراب و امکان زلزله با وجود آنها و دیگر و کثرت
 عمارات و بوزر و جهری و بختگان گفته اند که چون هر مردی یعنی مری که
 بزرگو می بیند یعنی بدی آید و راوی در میان کذا و در میان می
 شود و در آنجا بسیار جهل و در همه جا آب کمی گفته و زمین میزد
 معمولی یعنی نرم بهتر از کوهستان باشد و خور و چهار پیمان کمتر باشد
 و گاه پیشتر که سنگی برود و از سر ما و باد شد بد و دشمن از زبان رسد
 و اگر در جانب شمال و بود دلالت کند بر کثرت رطوبت بسیار
 و احمد بن عبد الجلیل و تلح اکرم گویند سرما سخت بود و در جانب شمال
 نیز مثل جنوب بود و هر قول **طول شمس در برج دلو** دلالت کند
 بر سلامتی و منبکی عال خلافت و ارزانه و فراشی نمود و در و زنها گشت
 شود و کشتش بسیار بود و اول زمستان سرد شود و آفتاب بسیار
 و زود چنانکه ریانه کند و بهار بسیار خیزد و تا یکی هوا مانند زمستان
 بود و طالب بسیار جهل و باران بسیار چنانکه زمستانی گشت
 و بعضی طبعی گویند بهر رباعی غرضی بسیار بود و با شکار و انعام و تفصیل

رسد و کسب و شیبان را بچهار رسد و آفت و خوش و طبع را باشد و در
 فتنه و آشوب شود و معاویه و فرزند رسد و فتنه ای که از غلبه بود و اگر
 در طرف شمال بود خشکی هوا بود و اگر در طرف جنوب بود سیح و کدورت
 هوا باشد و در طرف **طول شمس در برج حوت** دلالت
 کند بر قوت حال سادات و علماء و اشراف و سلامتی کشتیها
 و کثرت عمارات و زراعات و شدت مردم و سلامتی مسافران
 و بارانهای ناخ و فوج و سرد و پستانان و نقل و گوشت بسیار
 با طراف و اگر کم کردن در حق عطا و سادات علماء و نقوب اینها گفته
 عزت صلحا و اهل ورع و صلاح و مردم و عفاف از زمان چون
 مزاج و در هوا و محبوب رباع بارده در بهار و شدت سرما و در تابستان
 و چون هوا در خوان و کثرت بارندگی در اول زمستان و بسیار
 باد و در وسط آن و حدوث برف و باران در آخر و خروج و خروج عرق
 و باد و جنوب و خوشی و لایت شام و فتح بعضی از بلاد و کثرت
 اوجاع و تنهایی و مومنا و مومنا و زین و نفاق و دوست کردن مردم
 در مذاحم و ادیان و بوزر و جهری و بختگان که چون هر مردی یعنی
 مری که سوی ما می بیند قوت آید و کثرت زمستان سرما کم بود و در میان
 باد بسیار و زود در میان برف و باران آید و زمان بار و دارا
 حال بد گذرد و بعضی طبعی حکم گویند که اگر در ساله مومنا سالم باشد

رسد
 دلالت کند بر قوت حال سادات

۱۵۱
 و امکان زلزله بود و اگر در طرف شمال بود و جنوب ریزش میخنده بود
 و تاج اکریم گوید آیت چنانچه در دو طرف آن زیاد شود و اگر در طرف جنوب
 بود و در طرف شمال بسیار ریزش **فصل** در توفیل و ابرج
 برقی **عول** در ابرج **عول** دلالت کند بر غارت لشکر و کین و کین
 جنود و اصحاب جیل و غارت اهل روم باقی و روم و حدود و حدود
 و ظلم و ارفاع اسعار و ارزانیان و ابرج و اختلاف در ولایت
 عراق و غارت آب و کثرت در چشم سیمار و در ولایت عراق
 و میل موافقت و با دماغی شد و قیمت آلات خوب و طوم و دسوم
 و غایت باشد و سلاطین با امارت و بسیار سیان و در واک
 الشکران بسیار سالت و غارت طام و سکا عال سون و وکت
 بسیار و اتفاق بسیار و در سب و رونی کار و موافقت با دماغ
 ارفاع م است این و تغییر هوا و غارت و ابرج بر زمانه کین و کین
 و حدود و غارت و حیات غب خصوصاً در برین و یکی از اهل طلب
 خفت و ضرر رسد و عقوبت و خواست بعضی اعراف و کثرت قاطع طریقی
 شایع و وقوع جانی و طاعون و قتال و رومی شرق و جنوب سیم
 در بود و چنانچه و اگر در طرف شمال بود و غارت و پوست هوا بود
 و اگر در طرف جنوب بود و هر کسی گوید برودت هوا باشد و جابجایی گوید
 امثال باشد و وقت امطار و غارت و کین گوید خوشی هوا بود و تاج الدین اکریم

گوید

گوید رعد و برق باشد **فصل** مهور گوید که جمیع کواکب در جانب
 شمال قویتر باشند از جانب جنوب و معلوم اول از سطلانیس
 الایم که بر عکس نیست و ابو معشر در سبب آن گوید که طبیعت جری
 حرقت موافقت طبیعت طرف جنوب و چون با کینه افعال کند
 حرارت او قوی شود و چون حرارت قوی کرد و قوت زیاد شود
عول در ابرج **عول** دلالت کند بر اندوه اهل سلام و قتال در قبا
 مشرق و شمال در میان عرب و فتنه شخصی عظیم است و در ولایت
 شام اما حیوانات گوید که سلامت باشند و غارت امارت و غارت
 و وقت طعام و رعد و برق و صاب در وقت و شیوع علت ربه
 و کار در میان مردم و ناسازگاری از قوا و قصد و ضرر در میان
 ایشان و وقوع ریش و دل در زمان و احتیاط عمل و جابجایی امر اک
 بسیار و تردد ایشان نزد پادشاه و از بزرگان و سره داران
 خود شکوه نمودن و در کارها همه کار علی و با بر و است کنند و در حد
 بویضت نمایند و در قسطنطنیه و بصره و مدین و منامند هر اه و جود و جفا
 بسیار باشد و چهار بیاضی سخت و موسمی درین ولایات وقوع باید و
 کثرت کرد و غارت بود و وجهه و در سطلانیس تاج الدین اکریم گوید باران
 و جودت کینه بود اگر جنوب بود و هوا منقش می شد و تاج الدین
 اکریم گوید باران بسیار آید و با و شمال و زمین کرد **عول** در ابرج **عول**

۱۵۲ دلالت کند بر نوازش یا نشن اهل تیره و سلاطین و حکام و حرم
 و سیره در میان مردم و حضومت و منازعت و فتنه و محاربه
 بسبب طلب حق و داد خواستن از درگاه ملوک و فرماندهان و
 پادشاهان کرم و نردمها در جانب شمال و طغیان معصیان و علیان
 و کثرت حارث و وقوع محاسبه و در کوشش در اطفال و زنان از سر
 و معاصی و کودت و بر درمی بستن و فکر و اندیشه کتاب و اهل فایده
 و غم و خون مردم خاصه مکان سخاوت و طهور سرخ در هوا و کثرت
 خسرات الارض و حدوت سبب و مبارک خاصه که عاشره بود و نظر
 عطار و بودت موکه این امر باشد اگر شما الوض بود زلزله
 افتد سببها که خواهد موجود باشد و تاج الدین اکرم گوید باریان
 بسیار باشد و اگر جنوبا الوض بود گرمی و یسرگاه باشد و تاج الدین
 گوید آب چشمها و رو و فغانها کند و **صلوات بر پیغمبر و آل**
 دلالت کند بر جوب و فتنه و آشوب میان اوطایفه از جانب شرق
 و مغرب و بسیار سبب و غارت و جور بسیار میان بیکدیگر و کثرت
 این ملوک و سلاطین و میل حکام بچو رستم و خست از رعایا
 و معاوذه و نسا و کثرت پادشاه از مکانها و ناسازگاری
 سلاطین و فرماندهان و کثرت در دهن و قاطعان طریق و حدوت
 صدر و جنب و خلق و کثرت موت و مرگ اکثر در کوستان و بهار

و نعت اسبان و ویرانه مساجد و معابد و بتره شدن رودخانه
 و غرق کشتیها و نقصان آنها و شدت ریح و اندکی باران و ک
 در دیار فرغانه و کاشغور و اگر در جانب شمال بود تاج الدین اکرم گوید
 میوهها را افتد رسد در وقت **صلوات بر پیغمبر و آل** دلالت کند
 بر کثرت جوب و فتنه و آشوب و قتل در بلاد شرق و مرکز و کثرت
 دمار و ضرر ملوک بر رعیت و خوشنما در امر او اهل سده حدت و بسیار
 و از خاک و معرفت از بسیار و بواب و حجاب ملوک و سلاطین و در
 هوا و بادهای کرم و میل هوا از وقت و ارتفاع ابرهای سبز و مرک
 کوهکان و در دشت و دلاک ستور و غارت طعام خاصه در طرف
 مشرق و کثرت صفادوم در مرآجه و قوت حال فرایان و بهر افان
 اگر در جانب شمال بود بادهای سموم جهد و تاج الدین اکرم گوید سببها
 و کثرت زارها بود و اگر در طرف جنوب بود هر کس گوید طوبی و ابد
 بود و باقی بزرگان و حکم کشی و گرمی هوا کرده **صلوات بر پیغمبر و آل**
 اعتدال هوا بود کاشغور و ابریطلیوس و صبح الخی الطوس قدس سره
صلوات بر پیغمبر و آل دلالت کند بر بوقه خطای غرمت خرقه و کثرت
 ارا حیف و نقصان تجارت و اهل بازار و بسیار طعام و فساد
 کشتیها و خرابیها و تغییر هوا و در حشم و بیم زلزله با وجود
 و ترائین و کثرت قتال و شکار دمار و اکثر در ولایت مجاز و بین و غیب

و تا بین و تیره اهل قلم و موت در زمان سیماد و شیرین کن و
 خواجه خوارزم و سقوط بعضی از اعراف از درجه اعتبار و انت
 نباتات و کبکست سرفیان و وکلا و کجیدارن و فساد هوا و کثرت
 کرم و خدعه کرم در زمان و بسیار فتن و فتن و احتمال حیات و صدق
 مایلان بغیر وقت و بکثر خفا و سیاست عال و کار دارن در مملکت مهر
 و شام و اگر در جانب شمال بود اندکی باران بود و تاب اکر کم کجین
 باد دمای و بور و سگستان کشته بود و اگر در جانب جنوب بود بادهای هوا
 هر مس کوبد کثرت بیا بود و تاب اکر کم کوبد کما کثرت بود در وقت
صلوات بر ائمه دلالت کند بر اندوه و سهرن سپاه و اهل
 و نقابوت نر خفا و خفا هوا و باد دمای کرم و ظهور در دهن و کثرت
 و صدق طو این سببها در نایب جنوب وقت اطار و کثرت غنوم و
 بیا و صاب و ظهور نر و خسته و ف و در میان مردم و بسیار
 و ظلم حکام و فتن و فتن و افند و اجم و ناسازگاری زمان با مردم
 و فساد و زرع و ظاهر شدن اشیا مکتوم و منفعت کبر و عطا و اهل
 سلاح از ملوک و قبل کاز سلطان و وقوع فتنها و جارت هوا
 و جتن باد دمای کرم در وقت و خوف و نوحان از لشکریان و خض
 اسرار در شهرها و بسیار کج و خسته و میان بادستان و جوی
 خواجه در اندوه و کثرت فساد و نسل و تغییر هوا از غنوت

و اکت جوانان از خون شکم و اگر در جانب شمال بود با دهن
 اگر در جنوب باشد غنوت هوا بود **صلوات بر ائمه** دلالت کند
 بر قوت حال لشکریان و اهل حرب و خسته و در آید بایان و کرم سپاه
 و قتلهای ناکاه و خفوت استراک و سببها میان و کثرت در دهن و فتن
 طرق و غارت در براری و لوک و اطراف بلاد مشرق و ظهور نر و کرم
 در عالم و جنگ و جدل و عداوت و سینه در میان مردم و جوی و ستم
 بر رعایا و بسیار فتن و فتن و در اول بازار اسلحه و تازه شدن
 خصوص متاعی قدیم و بیماریهای دمی و بسیار در چشم بیماریها
 و حدوث طاعون و خوف و موت خصوصا در جانب شمال و بادهای
 زراعت و اشجار و شدت حرمت در غلایق و چهار و شرب و موت
 حاطه و اسقاط اجنبه و شدت برادر بسیار و بارانهای شوم و وقوع فتن
 در بلاد و فساد زرع و زرع و زرع و مقصد و مشام و حدوث و اجم
 و آید شدن خزین و حیوانات یا دشت و انعام و اگر کم در جوی
 و اگر در جانب شمال بود خفا هوا و فتن بود و اگر در جانب جنوب بود
 اعتدال هوا و کثرت رطوبت بود **صلوات بر ائمه** دلالت کند
 بر قوت آبها و خفا هوا و نر و در نرستان و اشجار و بسیار از زمان
 خصوصاً زرع و خفت از رعیت و اکت اکابر و در نرستان و قتال
 و حرکت در ولایت مغرب و از سینه و بیماریها و کرم و در چشم و کثرت

۱۵۴ اوجاع و عوارث از دم و صفاد و قوی و با و مله و مکر و صفت و عبت
 در مردم و بدخواس حکم نسبت بر عبت و سواد کردن و در کوهستان
 و کثرت باد و رخت و زرا و قضا و نفقه لشکران و است چهار با
 و بکها و در بهار و اکثر سواحل دریا و اگر در جانب شمال بود با دانی
 سخت و زوایع الدین ارم کوه و هوای خوش گذرد و اگر در جانب جنوب بود
 بسیار سفر و تغییر همیشه باشد و تجارت منافعی و فواید بسیار بیند
 دلالت کند بر احوال هوا و علمه خفا و علت و علت
 میوه و غنای است و ب و لوم و در سوم و است که سفید و نفقه
 کثرت و زرع و رخت و از غل و رعایا از لشکران و قوت حال
 ارا و ارباب شرف و فساد و در کجوانان و شسته در زمین هند و ج
 و قتل میان اهل شرق و جنوب و در زمین کاز ملک و چهار با
 مشایخ و افاضات نسبت به پادشاه و حکم و ریح و در و مستحق
 و خواجه خواجه بر پادشاه و اگر در جانب شمال بود و فدا و خاها و بد
 هوا و برف و آلودگی باشد و عداوت مردم اگر در جانب جنوب بود
 تاریکی هوا باشد و باقی احوال مثل جانب شمال بود **محل** **محل**
محل دلالت کند بر طالع حکم و از استرا و فساد و حال و است
 و کثرت فقر و غور و در و و خجاست و عفت و هوا و مله و مکر از
 علامات سعادتی باشد و بیماری و از غل و فساد انسانی قدیم

۱۵۵ و نفقه و عوارث و عبت از لشکران و اخبار مختلف و قتل با موت
 برزخ و در بلاد شرق و کثرت زندان و بلا و در طرف سبب است
 امر این ماده و شسته بارض مردم و ترک و سست و مند و کثرت
 ظلم و در بلاد فارس و طوق اهل اقلیم سالی بر اعدا و سفک و ما
 و قتل طعام و شراب در سواحل و مواضع دریا و کثرت در میان
 بلاد و زیان میوه و در وقت و گرم اقلان در آن و اگر در جانب شمال
 بود پس هوا بود و تاج الدین ارم کوه و برف و باران و در غل و
 و اگر در جانب لود تاریکی هوا و کثرت ابر باشد **محل**
محل دلالت کند بر جرب میان کار و در آن و ملوک و اند
 رعیت از قبل حکام و بیرون رفتن ملک از تصرف و مانند آن و
 و غاری که بر و در زرا و انقطاع عطا از مرتب خود و عا اخص و
 و زینت و رس و مقید و مجوس باشند و کار آن سوار و در و جوش
 و موت برزخان در جانب شمال و نقصان حشمت و بسیار فقر
 و تغییر حال اهل دیوان و مکر و فدا و عفت و معرف و خصوصیت در
 میان و زرا و احوال و نقصان تجارت و محبوب ریح و فساد و است
 و نفقه قضا و اهل شمش و بیماری از عوارث و راجت جنوب
 و معتوب و شاید که آبی بت بر شمش و باید و اگر در جانب شمال باشد
 کثرت ریح و نافع بود و اگر در جانب جنوب بود کثرت مله و مله و مکر

۱۵۵ باشد اما کم معرفت بود **فصل چهارم در حکام قوتی آفتاب و قمری**

در قمری قمری غایتی چون شمس اول هر برقی حلول کند و بعدی ظاهر باشد
ولایت کند بر غیر و سلاطین و اعیان و صلاحات و عیال و منفعت یافتن
این از باد است و کثرت سی و دوم در ضلع و اگر غیبی ظاهر باشد
حکم بر ضد و عکس باشد در آفتاب **قوتی آفتاب در برج حمل** ولایت
کند بر عدل و راستی ملوک و قوت حال و ماندن آن و آمدن هوا و باران
طایف و زیاده آنها و فرج در خلائی و ارزانه طعم و رعد و برق
و میل باد است و سی و سوم در ملک گیری و تربیت یافتن ام و اولاد
در غنیمت و قدر جلای سلاطین و علما و اعیان و قصد طهور و خیر از جانب
مشرق و **قوتی آفتاب در برج ثور** ولایت کند بر ف و باران
و غنیمت طعام و غیر هوا و بسیاری غارها و آمدن بارانها و
در زمین بار و چون با قمری رسد رعد و برق و صاعقه باشد
و حسن رزاعات و غلات و مسکنها و کوه و کوه و بسیار عدل
و داد و منکوت مردم با عینی در سالک و اوطان و قیمت یافتن
و دایم و خیر و فروخت ستوران و خوب حال مکتوف **قوتی شمس**
در برج جوزا ولایت کند بر ک و بارانها و بیماریها و کوهان از جهته
آب و قوت حال ملوک و جوارت هوا و آمدن باران در وقت در
مواضع مسعود و قوت آنها و رونق دیوانها و کشته شدن حکام و سلاطین

۱۵۶ از غلات و آبشار و کثرت باران و کجاست و در سلامت میانه
و زمانه نان و بودن ارجیف و حدوث اخبارهای مختلفه و حیرت
بسیار حیل و مکر و تغییر مواضع است **قوتی آفتاب در برج سرطان**
ولایت کند بر کثرت عظمت پادشاه و غنیمت و اشراف و اتفاق سفر
پادشاه و خوشی با رعیت از آن و بیجا حال مسافران و فرج و خارج
بر بعضی از ملوک جایت مشرق و شمال و سلاطین تنها و کرمی هوا
و کثرت آنها و ارزانه غلات و بسیار منفعت حیوانات و درون
و در مراح که ریشین **قوتی آفتاب در برج اسد** ولایت کند بر قوت
حال ملوک و زمانه نان و عدل ایشان نسبت به ضعیف و شدت
و ارزانه غلات و کرانه و قیمت گرفتن طلا و مس و قوتی
در ولایت روم و کوه بارانها و ارزانه سرخها و بسیار
خیرات و غلبه خون در ابدان و قوت حال صرافان و ضرابان و
افراط حوادث هوا و اسهال پادشاه از سحرهای بسیار و صلاح
دواب و خوب میوه ها **قوتی آفتاب در برج جد** ولایت کند
بر ارزانه غلات و رونق کوه و فضل و وفاداری و خون ابدان و خشک
هوا و سلاطین حیوانات و ارزانه دواب و بسیار کثرت و تربیت
رعیت مردم کسب علوم و شغولی عامه و بسیار خوف و بیم اهل قسم
از سلاطین و رعیت خلائق و اعمال و اشغال سلاطین سلاطین

و حسن حال تجارت بسیار کرد و در سوادان و رسیدن اخبار خوش
 بدرگاه پادشاه و عزت کا و کوفتند **صلوات** **اقاب در برج قوس**
 بر اعتدال هوا و از زان بر خفا و رواج باران و ملال بر زبان
 و فراخی طعام و قوا که و عدل ملوک و بیاضی از فرمانندان در کوه
 مشرق و تفاوت نرخ و آنچه کین و تراز و خوشند و بینا حال عام
 و رعیت مردم بر زبان و اهل و بسیار میوه و ریاضین و خوشی
 شوا و رونق اهل بازارها و افتادن کرم در بعضی نباتات **صلوات**
اقاب در برج عقرب دلالت کند بر کثرت بارش و آب انصاف
 مردم و قوت حال سفید و عداوت میان خلیای و رفتن بادها
 و وقوع خسوفها و منار غنما و شوریده شدن احوالها و آمدن
 آب چشمها و سرد هوا و بسیار میوه و سبزیها و آمدن و رفتن کرم
 و نزول حال حکام و جور و رسم سلاطین و رعیت و قی و قوز و
 بیماریها ناخوشی و طغیان و نزول امطار و کثرت مباح فساد که
 زهره نیز زمین برج بود و زو رفتن بر زک در بلا و موب **صلوات**
در برج قوس دلالت کند بر جستن برعد و برق و سه ما و قوت
 حال ملوک و سلاطین و میل زخما بر آید و آمدن بر فنا و خوف ملک
 و فساد بازارها و راه یافتن که در تنها با اهل و دنیا سرکش و غل
 و فساد خلیای و کندی بازارها **صلوات** **اقاب در برج جد**

دلالت کند بر غنای طعام و حطب و شدت سرما و برف و
 جلد و رونق بازارها و غنای قوم و دسوم و پدید آمدن سلاطین
 و حکام و قوت حال رؤس و بدو احشام و بیماری یا از سردی
 و بینوایان **صلوات** **اقاب در برج جد** دلالت کند بر کثرت سرما
 و برف و غنای طعام و دسوم و وقوع طغیان و شدت زکام و درین
 مردم و بنا هر غلات و نباتات و کیمی آبها و بیع برده و روان
 بازار و واب و پیر و غلاتین **صلوات** **اقاب در برج حوت**
 دلالت کند بر تغییر هوا و شکستن سرما و بره کشن آبها و رعیت
 مردم بجا رفت و ذراعت و برهستن باغ و بستان و کثرت
 بارانهای نافع و درعد و برق و کرم و سیول و رفتن مردم غل
 و عمل و رعیت خلیای بکار و اسد ملوک و فرمانندان و حارث
 خراج و ذرا **شعب** **اقاب در برج جد** که کجایی میکند چون قوت
 بعد از از سخت رئیس موضع و اهد و ایما بر یک نهج است و در
 و در است متشابه و تفاوت و تقایر سر او از است که احوال
 و یکو یکا نبات و فساد و قوا که و انهار و شدت کرم و در سلاطین
 قطع نظر از اسباب و اثر تفاوت و تقایر بر یکس نهج بود
 اما چون وجود اینست بهنما و حسن و کثرت جزیره مختلف است و این
 اختلاف نیز بر نیا و نقصان متفاوت اهل این فضا است متوقف

۱۵۷ باین شده اند که اینها تفاوت بسبب شریک کو ایک بافتاب
 درین دلالت چنانکه معلوم اول از مخطاطات و در فصل پنجم
 کتاب خود باینج اشارت فرموده و ابوحنیفه در مدخل خود مفصل
 ایراد کرده و این احکام که در باب حلول آفتاب بهر یک از
 بروج ایراد شده بعد از آنکه تأثیر آفتابست و پس از آنکه تأثیرات
 کو ایک دیگر است بر این آن موقوف بر اسی سلیقه و جوهر قدس
 بنجم است **فصل پنجم** در احکام کون زمره از بروجی بر بروج
حلول زمره در بروج دلالت کند بر آمدن یا بماندنی نافع
 و زیانناات و حیوانات و اعتدال هوا و کرامت از حیوانات
 قحط در بعضی مواضع و نواثر هبوب ریا و حسن خراب هوا و طایف
 خواتین و اهل طرب و لذت در احوال و لشکران و بسیار دیگر
 و کس و بارانهای ابریشمین و اگر در جانب شمال بود گرمی هوا
 باشد و اگر در جنوب بود سرما سخت باشد **حلول زمره در بروج**
 دلالت کند بر کثرت باران و غلظت زمان و مطربان و بسیار
 مناک و موهله و سکنات و حیوانات گویند فوج خواب بود
 و تشوش و در دم و کثرت زمان باشد و نظر و خیر ایشان و اگر
 در جانب شمال باشد اعتدال هوا بود و اگر در جانب جنوب بود
 سردی و خشکی هوا باشد **حلول زمره در بروج** دلالت کند

حلول

نمک

بر صحت چهارم و نمکی هوا و بادهای معتدل و سکنات
 و آثار و نشانه و رواج کار و دیوانیان و همیشه کارن و قوت
 حال اطباء و اهل عیش و فروخت آتش و اسب و عطایات و گویند
 اندوه در میان اصحاب قتل و ارباب ملاهی و سکنات غایت
 و اگر در جانب شمال بود بادها جهید و اگر در جانب جنوب بود خشکی
 هوا و یخب و یسرت بود **حلول زمره در بروج** دلالت کند
 بر ارتقاع ابرهای تیره و خشکی هوا و سکنات کشتیها و آمدن
 دریا و امکان باران و در بعضی مواضع آفتاب و زیانها
 و بسیار حیوانات آب و حبس بادها و اگر در جانب جنوب
 فساد هوا باشد و بعد الجلیل بحر حسی هوا کفنه و کفنه مثل
 باشد **حلول زمره در بروج** دلالت کند بر اعتدال هوا و کثرت
 زلزله و در خلایق خاصه یا دشمنان و صد و شصت و گرمی و اگر
 وقت حال خواتین و دروایان باران و اگر در جانب شمال باشد
 گرمای سخت و هبوب ریا باشد و اگر در جانب جنوب بود
 فساد هوا باشد و بعد الجلیل حسن هوا کفنه **حلول زمره در بروج**
سبیل دلالت کند بر منیک بنات و بسیار زحمت و غلظت
 خلیق و تفرقه زمان و فسادمان و کس و باران مطرب و غلظت
 کبتان و نقاشان و فساد کشتیها و بادهای مختلف و از زمان

۱۵۸ و فوا و انما نمت و اندوه زمان و مطربان و اگر در جانب
شمال بود اعتدال هوا باشد و اگر در جانب جنوب بود نیز چنین
باشد **صلوات زهره در برج میزان** دلالت کند بر مینا حال آدم
و شد رستی خلاق و رغبت مردم به نشاط و صحبت زنان خنجر
میل هوا به برودت و صدوت باران و قوت اهل مال طرب و خوش
و بسیار میوه و ریاحین و خوشنالی مغنیان و موسیقی اراذل
حرم پادشاه و خوشی در میان طایفه عرب و اگر در جانب شمال
بود اعتدال هوا باشد و سحری گوید باد خنجر و هر مس کوفه
خنجر هوا بود و اگر در جانب جنوب بود و حکم همان باشد و سحری
و که گویند بیماری بسیار باشد و هر مس کوفه حصیه عارض شود **صلوات**
زهره در برج عقرب دلالت کند بر اندوه زمان و مطربان و
ضمومت از قهر و در وقت شهاب دارن و کثرت فقر و فقر و میل
هوا بسره و نزول بارانهای به منفعت و وریدن بادها و اگر
در جانب شمال بود خنجر هوا باشد و اگر در جانب جنوب بود
باران بسیار باشد **صلوات زهره در برج قوس** دلالت کند بر باران
بافغ و خنجر هوا و سگاست سوزن و تغییر حال مردم و گویند بادها
خوش و زرد و هوا مایل بر طوبیت باشد و اگر در جانب شمال
باشد باد متصل باشد **صلوات زهره در برج جد** دلالت کند بر فضا

کنند

کشته شدن و شدت سرما و غرت طعام و انعام و بیماری در زمان
و خنجر بادها و بارانها و صدوت و باران بعضی مواضع و اگر در جانب
شمال بود و خنجر بادها بود و اگر در جانب جنوب بود بسیار باران
باشد **صلوات زهره در برج دلو** دلالت کند بر قوت حال مردم و کثرت
و حکما و فقر و زیان زمان و ناسازگاری از دل و کثرت نشناخت
در برین و ابرها و بارانهای قوی و بادهای با قوت و خنجر و ابرها
اجلیل خوشی هوا بود و بادهای معتدل آید و بارانهای نافع و اگر در جانب
شمال بود و قوت باران باشد و اگر جنوب باشد هر مس کوفه
غنیمت و حساب بود و هجوم قیمت گیرد و سحری گوید بسیار آبها باشد
بر باران بار و چشمه ها روان و که گفته که کثرت بود **صلوات زهره**
در برج حوت دلالت کند بر قوت حال خدایین و ارباب طرب
و میل علماء و شرف بزرگان و اهل نشناخت و بارانهای نافع و حرکت
کشته شدن و حسن و خیر و هوا و اگر در برج شمال بود و اگر جنوب
باشد و اگر در جانب جنوب بود باران بسیار آید و هر مس کوفه
گویند کثرت فواید اگر و شرف باشد **فصل ششم**
در احکام قبول عطار و از برنجی به برنجی باعث تغییر و تبدل کیفیت
میست چنانچه اکثری از اکابر تغییر و نموده اند قال امام هدی
الضائع ابو الحسن کیا کونشیار بن لبان الطیلع عطار و طافه

۱۵۹
اذا انتقل من جريح الى جريح احدث في الهواء حركه بحسب ذلك المكان
وهو اذا البطا حيث كان يجمع غمامه الجوفان كان عند ذلك الغمر
اذا الزهره في بروج الامطار كان التغيير سدا الامطار في ادب
الامطار او دم وليف قال الحكيم الفاضل والهد الكافي ان
يحيى بن محمد بن ابا لشكر المعز اذا انتقل عطار من بروج الى بروج احدث
في الهواء حركه بحسب ذلك المكان واذا البطا في السير يجمع الغمامه
في الجوفان اتفق ان يكون القوم اذا الزهره في بروج الامطار كان
التغيير في الامطار في ادبها او دم

برج امطار سدا و دلو و سرطان و عقرب و حورس و اقوس
انها سدا باشد و باقی بتریب جایگاه در جنبهات بحث اجتماع
استقبال مذکور شد **حلول عطار در برج عقرب** دلالت کند بر حریق
باد و رعد و برق و آب و ابرهای تیره و از حیث متکون و قوت
طایفیان و کثرت موت و زنیان و کودکان و بسیار آبها بسیار
ناجیه مغرب و قوت طعام و شرب و تیرگی بسیار برده و آسید
و دواب و رواج کار تشنگی و آید تشنگی و خوف اهل علم
و اگر در جانب شمال بود فادها و کثرت از حیث باشد و اگر در جانب
جنوب بود حسن مزاج هوا باشد **حلول عطار در برج قوس** دلالت
کند بر اعتدال هوا و کثرت باد و جنب برق و قلب و خست از ریت

و حدوث در چشم در ولایت مشرق و مرکب کابر و وزیدن باد
و غلبه آبها و موت و میان اشرف و حسن مزاج هوا ایل کبرج و فتنه
و حیوانات سم کشنده و اگر در جانب شمال بود خنبا هوا باشد و اگر در
جانب جنوب بود هرگز کوبه شوش مردم باشد و سحری و کوبه شمشیر
خزان هوا باشد **حلول عطار در برج جوزا** دلالت کند بر روفی و اوج
و قوت حال عالی و بجا و خسته تیره علماء و حکما و اهل عیش و اندک رنجا
و بختی نیک و کوبه شمشیر و زرد خور و میان اهل عایش و سکون
جانب شمال و طاک صبح از اشرف و حدوث طالع مزاج و دل و بخت و پیش
و میل هوا گرم و اگر در جانب شمال بود حریق باد و بختی کرم باشد و بخت
نسیم در میانها و اگر در جنوب بود خنبا هوا باشد **حلول عطار در برج سرطان**
دلالت کند بر بار و باد و باران با لغز و بعضی موضع و حدوث
رعد و برق و اعتدال هوا و غرق کشتیها و فتنه در ناحیه شمال و حدوث
قروح و دماییل اکثر در طحال و قوت الطبع و شرب و قوت در خنبا و موت
خاصه در جانب مغرب و نا ایمنی راهها در انجانب و اگر در طرف شمال بود
جوارت هوا و کثرت سموم باشد و اگر در جانب جنوب بود مکنس جان بود
حلول عطار در برج امطار دلالت کند بر خنبا هوا و جوارت و فتنه
میوه و درخت و اندک غله و نوازش بافتن اصحاب دیوان و حال و تجارت
و اهل بازار از پادشاه و حکام و رواج کار صافان و خیره و خیره مرصع

۱۶۱ و متصرفان و اطباء خشک هوا و در زمین باد خف و کثرت

از حیض و بسیار خنید و فروخت اجناس و وفور در ماه و سایر
حیوانات ابتدا و کثرت در ولایت جنوب و طهر و شربت الارض
و اگر در جنوب شمال بود و جنوب ریح جنوبی و اگر در جنوب جنوبی بود
امثال هوا و کثرت ریح شمالیه باشد **فصل** عطار و دهر برین
که معلول کند این کثیر المکتب شود کیفیت متعلقه با تریج را در این
هوا بگویند که در دو بطور رساند ازین غافل نباید بود **فصل** سوزن
لاهیج در کتاب لطایف الکلام آورده که عکس کوکب و عکس سوزن
الکوکب است خاصه که عکس در وبال بهبوط کند و عکس عطار و بکویت
منسوب است او را باقی است و بارندگی و کدورت و تغیر هوا بهر وقت
مغایر و تغیر طالع باشد **فصل** در اشغال تریج برین

معلول تریج در این علم دلالت کند بر فرج بادشاه را و اما در سکه
زنان حامله و رسولان و مسوقین و کثرت عطار در وقت توقفا
طعام و ترس و بیم مردم و اضطراب و جنگ و حضرت عوام **معلول تریج**
در تریج دلالت کند بر آنست غلبه فاعله جو کثرت طعام و میوه
و بسیار آیین و فرح و از ران و صحت این از امری و کثرت عطار
و جروق و شدت برود و در وقت **معلول تریج** جو را دلالت کند
بر کثرت لوبان در اماکن مستعد و عده و عطار در وقت در و انبار

الز

و کثرت اخبار و آنست غلبه سیه کند **معلول تریج** در این علم
کند بر حرکت بادشاه و و کلا و شادی عامه و لذت باری و غلبه
در دین و آفت جوایان و سکه تر مسوقین و از ران و فرج و حرکت
رسول **معلول تریج** در این علم دلالت کند بر برود و غافل کار داران
بادشاه و تسبیح دادن و عایاد و نظام مهمات ایشان و تقوی
خلایق و کثرت منافع و فوائد عامه عامه و اشغال بادشاه از مکار
بکارها و بسیار موت و فوت در آب **معلول تریج** در این علم
دلالت کند بر فوت حال و یاقین و کثرت و کثرت جوایان
حیوانات و بسیار آنها و در و کثرت و کار و اهل بازار و از ران و سوزن
و حسن حال بکار و کثرت عطار در وقت و در فور طعام و میوه **معلول**
در تریج دلالت کند بر عدل بادشاه و عزت زنان و کثرت
موت در میان و موت و اندوه مردم و زوایای کارها و فساد
اشفک و در ولایت و عده و امراض و خون و در ضایق و طهر و شربت الارض
و در حشیم از عوارض و طیفان و غیر **معلول تریج** در این علم
بر کثرت اندوه مردم و فساد و فساد و بسیار ازین و توقیف
تا غیر در کارها و بسیار و کثرت آنها و عده و موت بارندگی در وقت و شاید
که حضرت برزاعت رساند **معلول تریج** در این علم دلالت کند بر تغیر
حال اکابر و اوقات زمان و وقت خلایق و تغیر هوا و غیر بادشاه

۱۵۴ دروغ و فریب داد و عدل و شرف و جود و ستم و انکسار و فساد
و فضل و خوار شدن و بخت و پیرایه و اهل علم و فقر و مردم از آب و کثرت
فقر و مجوز و فعل و قول با دستان و سلاطین از قاضی بجا **حلول**
دنب در برج سید دلالت کند بر اضطراب حال با دستان و فتنه
بعضی از ایشان و بیرون آمدن و فرمایان و کثرت غوغا و فتنه
آنها و بتاهی میوه و نقصان کشت و زرع و امکان زلزله یا دیگران
شواهد دیگر و نقصان خوشی و آفت بسیار و حرکت کلاب و فتنه
حلول دنب در برج سینه دلالت کند بر حرکت چهارپایان و فتنه
سال و سختی سرما و اندکی فصول و ارتفاعات و نوحه و کثرت
زیر و وجوب میان دولت و حلق میان مردم و غارت یکسان
و بتجانیها و کثرت یافت و تا براج و اسیر کردن و تعجب و این و سبب
و حرکت چهارپایان و فتنه **حلول دنب در برج میزان** دلالت کند
بر فتنه و راه و فتنه از چهارپایان و فتنه و حرکت چهارپایان
و نقصان زرع و کثرت از حرکت و خوف از محال و ستم
و باد و سرما و بیماری و همگی و طوائف و جود و ستم سلاطین بر تواریک
حلول دنب در برج عقرب دلالت کند بر در و در و فتنه و فتنه و فتنه
و حرکت از غارت و فتنه و فتنه و فتنه و فتنه و فتنه و فتنه
و در وقت و تا براج و فتنه و فتنه و فتنه و فتنه و فتنه و فتنه

و عیش و شرب و فتنه و فتنه و فتنه و فتنه و فتنه و فتنه و فتنه و فتنه
و سلاطین از کثرت و فتنه و فتنه و فتنه و فتنه و فتنه و فتنه و فتنه
طرق و طغیان و زلزله بود و فتنه و فتنه و فتنه و فتنه و فتنه و فتنه
سخت باشد **دنب در برج قوس** دلالت کند بر اضطراب حال با دستان و فتنه
بعضی از ایشان و بیرون آمدن و فرمایان و کثرت غوغا و فتنه
آنها و بتاهی میوه و نقصان کشت و زرع و امکان زلزله یا دیگران
شواهد دیگر و نقصان خوشی و آفت بسیار و حرکت کلاب و فتنه
حلول دنب در برج قوس دلالت کند بر حرکت چهارپایان و فتنه
سال و سختی سرما و اندکی فصول و ارتفاعات و نوحه و کثرت
زیر و وجوب میان دولت و حلق میان مردم و غارت یکسان
و بتجانیها و کثرت یافت و تا براج و اسیر کردن و تعجب و این و سبب
و حرکت چهارپایان و فتنه **حلول دنب در برج میزان** دلالت کند
بر فتنه و راه و فتنه از چهارپایان و فتنه و حرکت چهارپایان
و نقصان زرع و کثرت از حرکت و خوف از محال و ستم
و باد و سرما و بیماری و همگی و طوائف و جود و ستم سلاطین بر تواریک
حلول دنب در برج عقرب دلالت کند بر در و در و فتنه و فتنه و فتنه
و حرکت از غارت و فتنه و فتنه و فتنه و فتنه و فتنه و فتنه و فتنه
و در وقت و تا براج و فتنه و فتنه و فتنه و فتنه و فتنه و فتنه و فتنه

۱۴۵
 دلالت کند بر غنای شدن کشته ها و بسیار برفت در وقت و
 خواب شدن خانه ها و فساد و غل و دزدی و بربادی و غنای و شکوه و
 دارن خود و تسلط ایشان و اداری و مانند مان از مملکت و
 دو دل شدن بکارن و ملازمان و منافقین در دین و دنیا و ظهور
 در میان و تقوی مردم و خلاف با دشمنان **ششم** حکیم فاضل
 فی الدین منوچا آورده که انتقال جوهر و ذهب در هر یک از این
 دالست بر اوقات در بلاد و با مصار آن بی فاصله که جوهر و طلا
 و ذهب با سعد باشد و حدوث اعدا در مثلثه ناریه و لیل است
 بر حدوث افت و آب و در مثلثه ارضیه در کاه و کوه و قفله
 و در مثلثه مایه حدوث است باشد از قبیل است و در مثلثه هوا
 دلالت کند بر کثرت موت و آدمیان و جوهر و اقدار است از این
ششم فاضل گوید که اگر فعل در منزل نرفته نزول کند عالمی اتفاق
 رسد و دلیل گردند و اگر در نزول در منزل میرن کند در اوقای طاعون
 و موت افتد و اگر نزول کند فعال و ذهب در زمین و اوقای روی نماید
 اگر نزول بجهت کند حکم کاه و حیوانات وحشی باشد و اگر علوین
 باللیل و مثوله نزول کند در شرق و جنوب عالم طاعون و موت لازم
 مردم شود و فعال نیز نزول شود و بلاد و جلالی عام شود و ملوک و عظمای
 بقتل رسند و مردم سفله قوت گیرند و بلند قدر شوند و اگر غلبه نطقین

نزول کند کاه سفید و شتر را ضرر رسد و زمان حامله است بینند و
 اگر به سطحین کند باد شاه باد و ستان و اهل امانت خود غده
 کند و به بیای باد شاه بنشیند رسد و اگر نزول بدین کند ملوک
 و عظمای بقتل رشتند و ضرر رسد و اگر نزول بر باد کند اهل جلال
 شتر عظیم لاحق گردد و باران کمزاید و بیای و وحشی را مرگ و افت
 رسد و مردم بهم ضرر رسند و اگر نزول نرفته کند نسل ایشان و چون
 میزاید گردد و اگر نزول بطرف کند اهل شرق را ضرر رسد و اگر نزول بجهت
 کند باد میان ضرر رسد و اگر نزول بر نرفته آتش ضرر بود و اگر نزول
 کند ملوک ضرر رسد و اگر نزول بالک کند حدوث اظهار نماید و اگر
 نزول بر نرفته کند کثرت ریح و طوفان باشد و در وقت و اگر نزول بجهت
 بکاه شود اهل ضرر رسد و اگر نزول بجهت کثرت مگس و از مردم ضرر رسد
 جوانان و اگر نزول بکاه کند مریض ریح باشد و اگر نزول بجهت
 ضرر مردم باشد و اگر نزول بجهت ریح کند مریض مملوک و اگر نطقین
 دست دهد و اگر نزول بجهت ریح و سعد و کوه و در میان مردم عاصی
 شود و اگر نزول بجهت کاه و خورشید بجهت ضرر رسد و اگر سعدین نزول نطقین
 کند مریض ریح باشد و نطقین مملوک و بیای شتر فاسد رسد و در بلاد
 ریح عاصفه و زلزله و در بلاد ملوک را ضرر رسد و تلف اکثر وحشی
 باشد و در جهه آدمیان را ضرر رسد و بیای شکاری تلف شوند و

۱۴۶
 در بر بنده بر مردم شده و ضرر واقع شود و در مفاصل بدن و قوی را
 ضرر رسد و اموال ایشان تلف شود و بملک و فو و غلباتی باشد
 و در دعویا که از غفلت از بر نماند و در سماک اصحاب کجاست و اهل
 ادیان را فاطره رسد و کثرت اظهار و در قبول و نه باشد در با
 عاصفه و زود و در کمال کفری از مردم افزای رسد و بقل رو و در
 نیز ضرر و غلباتی باشد و در شکر و در میان خلق و در راه قتل افتد
 و در بنده شده کثیر واقع شود و ضرر بر دمان رسد و در آب فرو نهد
 و در راه اهل بحر و جاده در امضی عارض گردد و در مود و در عارض
 شود و موت عارض شود و خلق کثیر هلاک شوند و عداوت در میان
 مردم شایع گردد و در مود و در مود کس متولد گردد و ضرر و نیست بیند و
 رسد و سواصل بخت رسد **باب چهارم در رجعت و بخت**
 و طهور و خفا و تزیین و توبه که اکس میخورد و این مشتمل بر فضل
فصل اول در احکام رجعت که اکس بدترین حالات که اکس
 بعد از آخرت آن رجعت چنانکه هر حکیم و در کتب می شناسد و این
 باب فرموده که هر کس که اکس از آنگاه را حاکم است دلالت بر آن
 الا که اگر ادا کند و آن کان مستقیماً خلافت صحیح و ایضا ابو موسی
 و در کتاب فقه الا برار آورده که الدلیل از کان مستقیماً عایشه
 الا که و ر کرده میرا و منتهی اول کان را جمعا دلالت بر آن کان

مستقیماً

مستقیماً دلالت بر استقامت **و اینست** ابوالخالد عن نوحی
 کتاب کفایة التعلیم گوید که کوکب را در حال رجعت بفرزدها که
 اند مضطرب یا بحر آن و چنانکه بیماری یا کما از این رجعت رجعت
 رجعت اول آن اوقات وقت قائمت بکشد رجعت چون
 وقت ابتدای بیماری نفس وقت رجعت اول است چون وقت
 نماید بیمار و وقت رحمت رام است چون وقت الخطای بیمار
 در وقت قائمت از بیماری استقامت چون وقت انقضای
 بیمار و مقاطعه ملک با انقباض و آخرت است و در میان رجعت
 روز بحر آن قولیت **است** و ادا از رجعت اول است که کوکب در
 مقام اول و فقط حقیق و مقام ثانی بوده باشد و م ادا از رجعت
 دوم اگر میان حقیق و مقام ثانی بوده باشد و در وقت حکیم گوید
 رجوع الکوکب العلوی که الاول فرجین رجعت الکوکب اما ان من نصف
 درجات رجوع و رجعت الکوکب السفلیه بالاول فرجین رجوع اما
 ان ثانی و الثانی فرجین ثانی و المشرق و رجوعه الثانی و وقت رجعت
 ثانی المشرق لما ان استقیم انشی کلامه **احکام رجعت و فصل در رجعت**
 رجعت رحل مطلقاً دلالت کند بر ضعف حال بدن و در آنگاه و
 از باب فائده انشای قدیم و در طعام و کس و حیوانات و و کت
 مساکر و اشغال مردم **رجعت رحل در رجعت** دلالت کند بر مدد

۱۵۷۲ خف وزلال و بسیار عدو و رف و معاظه **حجت زمل در برج**

دلالت کند بر کثرت غم و هم در ملک و موت یک از غلای دولت
و کدورت نقصان و نقصان خراج و الاواب لشکر بانی و فتنه در میان
الشیان و طغیان پادشاه و کثرت اراجیف خاصه در اجیت جنوب و خون
اهل مناصب و دو با دیران **حجت زمل در برج جوار** دلالت کند
چرخش که هوا و نقصان آنها خاصه در قنوة و عیون و غلای بدین پادشاه
اسباب خزان و بیو نوات و قنمت کردن پیشکریان و مستحقان
حجت زمل در برج سرطان دلالت کند بر موت مردی بزرگ
و زیاده شدن آب آنها و نقصان چشمها و بادمانی سخت بسیار
باران و کدورت یک از فرماندهان بلاد سلطان **حجت زمل در برج اسد**
دلالت کند بر موت بهایم و بیایه سفلکان و ناکان هوا و جستن
سکوم و حرارت در اوقات و فساد همه ما **حجت زمل در برج سنبله**
دلالت کند بر بعضی و عداوت میان حکام و الایه مملکت در عایاد و
پادشاهان جانب جنوب بولایت دیگر و جو و ظلم فرماندهان و مرک
خیزه کان و کینه ان **حجت زمل در برج میزان** دلالت کند بر امر
مستطاوله خضر صادره دل و کوشی و دمان و مرک عبده و جاریه و ستم
مراج و قنمت اسنوا و ابدان و بسیار غم و خون **حجت زمل**
در برج عقوب دلالت کند بر کثرت اراجیف و اضطراب عام

و محبوبت

و محبوبت کارها و غضب پادشاه و بسته شدن کارها و بیوست هوا
و دشواری مهتات و بسیار امراض و طاعون در ولایت و الیه
و وجان **حجت زمل در برج قوس** دلالت کند بر جدوت و کینه
در عالم و اضطراب و تفرق اموال مردم و وقوع سحر و سحر
رسیدن بکلافیت و کثرت مصاربت و منازعت در میان
عامه و ناس از کارهای **حجت زمل در برج دلو** دلالت کند بر خوف
غلای و شدت برد و کثرت طبع در وقت و با باکی مردم و هلاک
یکی از بزرگان و اهل شرف **حجت زمل در برج حوت** دلالت
کند بر موت مردم شریف و اهل قبه و روح **حجت زمل در برج قوس**
حجت زمل در برج دلو دلالت بر حیرت و زرا و مدبران و غلای و خوف
و ستم مردم در کارهای خیر و عزت اطعمه و بسط کار بزرگان
اهل ناموس و تغییر در قواعد و قوانین و ارسال و سایل میانه
پادشاهان **حجت زمل در برج حمل** دلالت کند بر بیجان اعدا
بر پادشاه و خروج و افادون زیانها و ضرر جمیع موالایب
مثل و زرا و سادات و علما و فضلا و اشراف و قضایه و از نهانیات
برنج و نخود و جو و گندم و بعضی میوه و آفت طبعی و الوی و ستم
کوید سودا جوان باشد **حجت زمل در برج ثور** دلالت کند بر ظهور
خوارج و مدعیان پادشاه و خشم ملوک و بسیار غم و ستم

۱۵۲۸ مردم **حجت مشبه در برج جوزا** دلالت کند بر کثرت اراجیف و کمر
 و غلظت و غنی گشتن و شکوه و شوهری در اهل کسب و خرم مردم و ارجیف
 آب **حجت مشبه در برج سرطان** دلالت کند بر موت شخصی
 عظیم الشان و خون عامه و کدورت مردم **حجت مشبه در برج سنبله**
 دلالت کند بر نقصان عز و ارعاف و وفات و زراعت و هلاک یک
 از وزرا یا کتاب و تشبیهان و فتنه بآران و طبع و سب و
 خشک هوا باشد **حجت مشبه در برج سنبله** دلالت کند بر کج
 کردن باد و زلزله و زلزله که حکم طلاق داده باشد و کوفت آن
 نیز از شهر و ملوک باشد و افتادن طعن و درای سلاطین و فرمان
 دهان **حجت مشبه در برج میزان** دلالت کند بر فتنه بآران و کدورت
 بادهای سخت اکثر در جانب شمال **حجت مشبه در برج عقرب**
 دلالت کند بر کدورت طاعون و بزرگ استادن مردمان از نزاع و غلبه
 و شوی و خوشی و رعیت از عدل پادشاه و بسبب بیاد
 و کثرت بآران **حجت مشبه در برج قوس** دلالت کند بر کج
 پادشاه و جلای رؤسا و وزرا و کتاب و اهل نشاء و برهم
 خوردن کارهای مردم و اناسی **حجت مشبه در برج دلو** دلالت
 کند بر عدوت اراض و در آید آن بعضی از ملوک و سلاطین و فرمان
 دهان و معطل شدن عفو یک از پادشاهان و مرگ و سختی درین

مردم **حجت مشبه در برج حوت** دلالت کند بر کثرت مرگ و بیماری
 در میان مردم قافیه و غلظت در اهل ابدان و فتنه و در اکثر مردم
 و کارها و مرگ بعضی از اکابر **حجت مشبه در برج آبر** حجت
 برج مطلق حکم و دلالت کند بر فتنه و مادیکی امر او سبب سیاه و ارباب
 سلاطین و بطالت لشکریان و برانگیزی و جلا و فتنه ایشان و بیماری در
 میان اترک **حجت مشبه در برج حمل** دلالت کند بر طغیان و جرات
 طبع و حضرت از آن و شکوه و خون و بصیرت مردم و قتل کب و کرام
 اماره و بر طرف شود و علت در کس و چشم برید آید و فتنه برده و سایر
 حیوانات کوچک **حجت مشبه در برج جوزا** دلالت کند بر قتل و سقط
 شدن دو آب و بیماری و بیماری جوانان و کدورت و بی حال اترک
 و سبب بیماری **حجت مشبه در برج جوزا** دلالت کند بر شیوع مرض و کدورت
 در اطفال و جوانان و رنج و فتنه و در ستمها و کفایت الدین اکرم گوید
 بر ذهاب کیشها استخفاف کنند **حجت مشبه در برج سرطان** هر کس
 موت برزخ از ایشان و معارف پادشاه بود و نمونیا و سجده و شک
 گویند هو اکرم و فاسد گردد و در بر او و فتنه و فتنه و زود و فتنه
 اکرم گفته کف و آسختن آید و مردم یکدیگر جو و فتنه کنند و فتنه
 امر او حکم فاسد گردد **حجت مشبه در برج اسد** دلالت کند بر فتنه
 فتنه و قتال در زمین مردم و صد و شوب و اضطراب در میان سکنان

ملک

آن مرد و بوم و بیایه اکرم گوید بسیار بیایه حق و مسلک دارد کرد
 و فتنه و آشوب باشد قاضی از مملکت خویشان **در جهت جری**
در برج بسند دلالت کند بر عارضه خفیفه در پادشاه و خشنایان
 و تلخ اکرم گوید که مثل برج است باشد **در جهت جری** در برج و دلالت
 کند بر موت شمشیر عظیم ایشان و نیز بقی باشد و در میان مدافعی
 بفرقت بجا حادث گردد **در جهت جری** در برج و دلالت کند بر
 عودن مرض و پادشاه هر سبب موم و مملکت چنانکه خوف خوف
 باشد و بی حال سازان بود و در دم بعد فاقه اشتغال نمایند
شعبه در بعضی کتب از صاحب حکیم عینی نقل کرده اند و ترجمه آن
 سخن بدین نوع آورده اند که صاحب اورا فقر کامل من العوب و التوب
 الذی دفعه العوب و این معنای بعوب آمده و بهتر است و علیه و آله
 در حدیث اقرآن معلومین در برج عقوب معنویت شد منابر سبز اکابر سلف
 برج عقوب را برج ملت اسلام گرفته اند و ابو الحسن شافعی از این
 بعد از صاحب مدینه الخرم نقل کند از بزرگان اهل حکام که قاضی
 باشد از نایب این کوکب که بر آن حکم کند و نگاه باید داشتن
 و در آن برج و برج عقوب که کمتر دلیل ملت اسلام است که
 رسول حضرت محمد صلی الله علیه و آله و سلم بد آنوقت بیاید که آن
 بعقب باشد و در پس هر آنکه که برج بعقب را برج سواد امام مسلمانان

حال متغیر گردد و اندر کمره و بارگاه عرب آشوب و خلاف و مضطرب
 پیدا آید و عالمان و فقها را بیماری و مرگ آید و عبادتخانه
 ویران شود و در دین اسلام خلل افتد و خطبه و خواب تغییر
 یابد و در بعضی نسخ گویند بسیار این معنوی بنظر رسیده و چون
 نجیب الطوسی و محی الدین اناری نیز در مصنفات خود درین باب
 اشاره نموده اند و با جمله توحید متواتر یافته اند و حکم بدین قاضی
 ساخته اند که در هر ملک که برج در برج عقوب را برج شود بجا از
 مذاهب اسلامیه خلل رسد خواه از کفر یا بدین مذاهب و خواه
 از فرق باطله بفرقه ناجیه و در بعضی کتب از انوار و انوار
 و در حکما روایت کرده اند که در زمان خلافت سید محمد القاسم
 امیر المومنین علیه السلام این اقبال صاحب حکومت اند علیه مرع در برج
 عقوب را برج شد در احوال آن حضرت رفت و رفت الیوه کفری یا
 شد و در به خطا و قدس شریف و بنی امیه و بنی عباس و اسلام
 منقطع شدند و در زمان هشام بن عبد الملک و یحیی و عمر
 مروان بن محمد که از خلفای بنی و اهل آن زمان ایشان را امام
 و حاجی اسلام میدانستند برج در برج عقوب واقع شده بود و در
 دیار اسلام یکصد نفر در آورند و عمر علیه السلام را پس و پس
 همان قاضی را در حالت لجام میل المصیر انتقال کردند و بعد از آن

۱۷۰
 فوت گرفتند و بعضی از دینار اسلام را بحیطة تصرف در آوردند
 و عمر عبد العزیز باین دلیل جهان فانی را در او دایم نمود و آنچه در ایام
 حیات از قوای دین مبین باطل کرد آورده بود باز در آینه
 فساد آورده و در زمان موقوف علی بنی عباسی در میان مغرب را
 شده بود که با عوای پسرش بفریب ابدار از دایره الجوار بجلوت و
 نیز بعد از ششماه از غلبت بر روانه شده و کفار بعد از آن فانی
 بسیار در بلاد اسلام کردند و آنچه در زمان نمود آن بود
 که در حاکمان مفسد و فسادگشایان و بجهت برادران و برادران مغرب
 این کمینہ بسج احکام و اصلاح و خیر استانیان رسیده که در مذنب
 بغیر از فتنه است اتفاقا نمیدانند و در ایام عبد الله بن عثمان و در کمینہ
 بخواند آن کشیده و همراهی کرده نمود و بعد از نه ماه دست بر ظاهر
 بقتل عام و فغان داد و مردم از مذنب اما سبب برون آمده و غارت
 و معاملات اعتمادا بقضا عمل مذنب ابو حنیفه نمود و بعد از آن درین
 مشهور حدیث را جاری کرده و در اندک زمانی قلع و عمارت را
 بقتل و ذبح شاره نمود و بسیار از عظام و نعما و فضل در آن قضیه
 بقتل رسیدند و در سینه کینه و روسی بجای مانده و در میان مغرب
 شد بعد از آنکه در سینه بسیار از ضعف و تنهایی و کینه در آن وقت
 بجا طر کینه رسید که کف از عظام نموست و کوه که از آن دسی مذنب

دادند

راه یابد چون افصح و اکمل و انجی از تمام شیخ بها الملة والدين
 العالمی بود رحمه الله طن این فقیر غالب شد که جناب شیخ الاسلام
 رشت حیات از منزل فانی عالم باقی خواهد کشید و لاجرم در قضیه
 که از مضافات و ولایت مازندران است بقیضیه را بعضی پادشاه
 ظل الله رساندم و گفتم که درین باب دغدغه بخاطر است و زنده که
 طالع این دولت فوت و نوع دیگر نمیتواند شد از قضا بود و چنانچه
 بنجاه حضرت محمد الیه رضی الله عنه در عرض کهنه بر حجت ابراهیم
 و در همان وقت شیخ محمد سیف و شیخ زین الدین که در کمال زهد و علم و
 جامعیت کثیرا اجتماع داد و از مذنب اما سبب قبول دادغان نموده
 بودند و در ولایت حجاز از سر امری مجاز عالم حقیقت انتقال نموده
 نیز در همان وقت قیصر روم سلطان عثمان لشکر بر سر فرنگیان
 کشیده و در آن وقت که خبر این عزیمت منتشر یافت بعضی از مغرب
 رساندم که فرنگیان غالب خواهند شد اتفاقا در آن غرض شکست
 یافته مغرب و مغرب بر حجت نمود استاد ابو جعفر
 بیرون از برانته مند نقل کرده است که هرگاه اشیاء بمغفل حمل واقع
 شود و قمر در منازل رهنه باشد یعنی لطین و دبر آن و جسد در آن
 سال اگر میان اهل اسلام و اهل ترک جنگ افتد منکران فانی
 غالب آیند و فیلرج ماکن بصدده **رحمتی در بر منوس** و لاله کند

سایه

بر رجعت کثرت بلا و ضرر بر روز را و کتاب و غرض نه و فساد و اوجها
 و وقوع ضرر و در دسینه **رجعتی در بر جسد** دلالت کند بر عدم
 استواء الکرامی مردم و فساد و اوجها و عارض شدن غم و موم
 در قلابی و حرکت استوف و بر حسب هیات و ف و حیوانات و
 کرم و جنین با دسوم **رجعتی در بر جسد** دلالت کند بر وقوع
 جمیع از رعایا که با دشت را از این فکر و بیم دست دهد و میوه را از با
 ضرر رسد دلالت کند بر خون با دشت و که دست و اضطراب خلق
 و تفکر که از مکان بیگانه و از مایه باله و قوه بد شدن و نا امید مردم و
 تاج اکرم که کوفه فایده و منفعت مردم بودند و نشدستی حکیم قاضی
 در عهد الکامل علی الدین موسی گوید که بر هیچ غلغله علوی در وقت و عهد
 دلالت کند بر تغییر دولت و موت سلوک و در سه هزار و هشتصد و هجده
 اوضاع دست دارد و چون طالع ملک تباع در ولایت هر و بکلین
 متوجه شده بود و چون با دشت ظل اندر رسیندم که درین و ولایت
 تغییر دولت و ملک اتفاق درین صین نورم خان و لد بدل خان
 او رنگ که از قدیم الامام اباعلی و الی مر بود و از خوف عبید الله
 خان پناه باین درگاه و خوش شایسته آورده بود و بتایید این دولت
 ابد بودند باری ملک و مکرر یافته دم از عیش و روزه و شاد عالم پناه
 بتوفیق حضرت الکریم ان کشیده او را بدست در آورده و اهل

و عیال بطرف او را بطرف فارس فرستاد و مملکت مرد و مملکت
 آن و اهل مملکت محروم شد و شاه شد و حاکم بنا ابراهیم محمد خان
 بعد از آنکه خان با مرض جد که جهان فغان را و دایه کرد و مایه سلطان
 و اسامه و را اندر و فست یا فخر علی و مضافات از انصرف نمود
احکام رجعت زنزه در بر جسد رجعت زنزه مطلقا دلالت
 بر خواب و تباه حال و بخت و بر وفق زنان و مطربان و خواب
 سرایان و اهل سارنا و ساده رخسان و حدوش مرض و صیال این
 طایفه و قتل فواید و منافع ایشان و حدوش باری در وقت **رجعت**
زنزه در بر جسد دلالت کند بر عدم و برق و باران و سرما و کثر از جسد
رجعت زنزه در بر جسد دلالت کند بر تشویش و اضطراب و درین
 مردم و ناسازگار و خلایق و ظلم بعضی بعضی و درین مملکت
 و اندوه سلطان و حکام و قتل بر و کثرت رعد و برق و فاضل حکم
 بر صعوبت بر در کرده است **رجعت زنزه در بر جسد** دلالت کند بر کثرت
 و بیست هوا و اضطراب و نا شکی مردم **رجعت زنزه در بر جسد**
 دلالت کند بر موت یک از اهل جم با دشت یا که از همدوم و مملکت
 نامقدور از رعایا و باطل شدن یک از زمان مطرب **رجعت زنزه در بر جسد**
رجعت دلالت کند بر وقوع آفتان و ضرر با دشت و کثرت این نظر که از
 از خوش معصوب گردیده مجبور شد و فرمانان و زمان این را از آن

۱۷۲ **حجت زهره در برج سنبله** دلالت کند بر بیماری و کوفت مردم و خوار
زنان ملوک **حجت زهره در برج میزان** دلالت کند بر موت یک
از خواجگانی از منوبات پادشاه **حجت زهره در برج عقرب**
دلالت کند بر اضطراب و برنجورگی مردم و بی ثباتی رؤس کبار
و کثرت از حیف **حجت زهره در برج قوس** دلالت کند بر جد
اودنی سیمار جهان و هلاک بعضی از اشراف **حجت زهره در برج جد**
دلالت کند بر تشویش مردم و بسیاری غم و هم بر زمان و ارباب غن
و طایفه و عوض اعراف و مردم از غلوط و بسیاری درد شکم و قه
کردن و بسیاری باد و بارندگی و کوفت و آرمیدگی هوا و سلامتی
مسافران بود **حجت زهره در برج حوت** دلالت کند بر کثرت
از حیف و اضطراب و تشویش اربابان مردم و حدوث بیماری
در جریغ و نریغ **حجت عطارد در برج ثنی عشر** حجت عطارد
مطلق دلالت کند بر ضعف عالم اطباق و بندگان و تجار و عیان و کس و دبا و زار
و اختلاف هوا و هر ریس و مردم و سهو در محال و مرض و حکام
نجوم و خسارت کتاب و درین قلم و کوفت ازان و ارتفاع غبار
و دغیان و کثرت باد و کدورت فضا و ارباب هبوط و معطل طایفه
حجت عطارد در برج حمل دلالت کند بر ایذای کتاب و درین قلم
و ایلاف و سبب ایستادن و ضیاع و حدوث مرضی جعبه و جدر

اکثر

اکثر از طفل و بسیاری از حیف **حجت عطارد در برج ثور** دلالت
کند بر صحت و استوار و صلاح حد کتاب و پادشاه و خواست
و خدم و پادشاه و دولت و دلالت کند بر غم و تشویش جهان پادشاهان **حجت**
عطارد در برج جوزا دلالت کند بر غمی و اضطراب و اهل شاف
و بسیاری غم و در میان ایشان و ایند با فتنی و حدوث کرام
و تغییر در رسوم و امور و نامشکستگی مردم **حجت عطارد در برج**
سرطان دلالت کند بر هلاک و تشویش اربابان و اعیان و
طلب خراجها بر پادشاه و کوفت و محکوم و تخلیطات در امور و در حالی
و آفت زنیان مردم خاصه زنان ملوک **حجت عطارد در برج اسد**
دلالت کند بر کثرت از حیان و تشویش در ملک و ظهور جسد و غم
در ولایت مردم و تخلیطات در امور و آفت زنیان خان و زنان کوف
حجت عطارد در برج سنبله دلالت کند بر از حیف و در معطل مباد
و اضطراب در کار ملوک و سلاطین و امور و تشویش خواجگانی و ملوک
و تشویش هوا **حجت عطارد در برج میزان** دلالت کند بر غم
عام و عورت ایشان در تشویش پادشاه و بسیاری زنیان و تشویش
حال هوا و اضطراب در اهل طایفه **حجت عطارد در برج عقرب**
دلالت کند بر تشویش اربابان و سبب ایستادن و آفت و اکابر و بندگان
از حیان و اعیان **حجت عطارد در برج قوس** دلالت کند

بر آن ننهادند و خواه گویند مرطاب بوده باشد و خواه حقیقی هر چند مرطاب
 و مرطوب اهل حساب در خاشاکه تقویم اول خفا چنانکه در زیر
 و زیره را مخصوص باین ساخته اند که هرگاه عرض او زیادتر بر عرض
 باشد چنانکه احتراق و تقصیر بر و اطلاق میکنند تحت اشعاع نیز
 اطلاق میکنند و وجه این طایفه است و در تحت اشعاع در بعضی
 دوازده درجه موز کرده اند و در طولین یا زده درجه و در عرض
 و در این معادیر در تحت اشعاع را دلیل صفت و صفت و مضمون
 چنانکه گویند که چون گویند تحت اشعاع آفتاب در آید غیر از تحقیق بود که
 و در این معادیر بود و یا بر عرض شود و چون با احتراق رسد غیر از تحقیق بود که
 بهر یک رسد و چون از احتراق فاصل شود است و ابوریحانی گویند که غیر از
 شخصی رسد یا متوازی بود که بیرون آمدن بر همین بسند غیر از اراده
 خورشید نماید **خفا** **گویند** **در برج** **اشعاع** **از قول** **در حکم** **خفا**
 بر فل در برج آینه مشه مطلقا دلالت کند بر حضرات مشرق و دروسا
 و اهل قلع و سکن جبال و کثرت سیاح و کدورت و ظلمت هوا و آید
 باران در وقت و حدود غم و هم در خلاص و بطالت رعایا و
 اهل حث **خفا** **بر فل** **در برج** **محمل** **در تحت** **اول** **برج** **ضعف** **و بطول**
 اشیا باشد و در تحت ثمانه فلت اطار و ما استخوان خطا و قتل و
 در تحت سیم جوی و و با **خفا** **بر فل** **در برج** **نور** **در برج** **اول** **نیا**

ایضا

آینا باشد و لغزش مردم و سنه و افرازا و کثرت و بسط و راسخ
 و در تحت ثمانه توسط امور بود و در تحت سیم غبارت و در
 و امراض جدی و سمیت ظهور **خفا** **بر فل** **در برج** **جوزا** **در تحت** **اول**
 این برج کی از ملک را مرض طاری شود و حال بد کند و سیما در آن
 معتدله و در تحت سیم و دوم صلاح حال دوم بود و روح اسواق
 و کثرت بیج و شیشه و در تحت ثمانه موت یک از فرمانران بود
 یا کثرت او از وطن اهل **خفا** **بر فل** **در برج** **سپهر** **طالع** **در تحت** **اول**
 برج منفعت اهل حث و ارباب زرعت باشد و در تحت دوم در
 و زکام و زلات شیاع گردد و در تحت سیم موت زمان بود **خفا**
 بر فل در برج اسد در تحت اول برج مرض عارض حیف مردم شود و
 ثمانه زمان ملک بیمار شود و در تحت سیم بر عارض شود
خفا **بر فل** **در برج** **سبیل** **در تحت** **اول** **لاحق** **یک** **از باد** **شان**
 شود و در تحت ثمانه موت بجایز بود و در تحت ثمانه دلالت کند
 بر کثرت دشمنان در ق و در میان کوزا و کتاب **خفا** **بر فل** **در برج** **میر**
 در تحت اول برج بیست هوا وقت اطار بود و در تحت ثمانه
 سرمای خشک باشد و در تحت ثمانه بخت **خفا** **بر فل** **در برج** **میر**
 در تحت اول دلالت کند بر جهید کردن لشکران و قتل سکون
 و در تحت دوم باد شاه را بیمار دست دهد و در تحت سیم بختان

۱۷۵ **خفای** در برنج خوش درخت اول برنج بلا و اخوان لاحق در دم شود
 درخت دوم ضعیف و بطور امور و درخت ثالث که از طعام باشد
خفای در برنج حبس درخت اول برنج خوش عدد و برنج خور و کاه
 باشد و درخت ثانی و ثالث و ضعیف بجز و کثرت امواج باشد
خفای در برنج و درخت اول برنج کثرت طهور باشد و درخت ثانی
 موت برنج بود و درخت ثالث محض عالم بود و از کثرت طوبی **خفای** درخت
 در برنج خوش و درخت اول برنج و لالت کند بر عدد و زکام و نزل بود در
 ثانی و کثرت محبت و حسن باشند و درخت ثالث خون و غم لاحق
 باد و هر عظیم الشان شود **الحکم خفای شش در برنج انبی عشه**
خفای شش مطلقا و لالت کند بر سبب کی رضا آمدن و نیزه و موش و
 و حوالی نرسایان و عیسویان و طهور را ندکی و شش و کوه و غار و صده
 مریض و با **خفای** شش در برنج محض درخت اول برنج امی کینه از رطوبت
 عارض شود و درخت ثالث مریض از حوائج معطن اتفاق افتد و درخت
 ثالث موت مریض کینه السن دست **خفای** شش در برنج نوز
 ثانی و درخت اول برنج اتفاق افتد و درخت ثانی و درخت ثالث
 از حرم بادشاه بود و درخت ثالث موت یک از حرم مرد بزرگ حادث
 کرد و **خفای** شش در برنج حوزا درخت اول برنج ضعیف است و ضعیف
 آن باشد و درخت ثانی با و بسیار جهد و درخت ثالث جو یا ریش

حکام

حکام بر رعیت واقع شود **خفای** شش در برنج سلطان در
 ثانی اول برنج بادشاه از شهری بشهر نقل کند و درخت ثانی و درخت
 احوال بادشاه واقع شود و درخت ثالث لشویش عام بود و درخت
 و کثرت اخبار از حقیق **خفای** شش در برنج سید درخت اول برنج
 هم و حزن لاحق بادشاه کرد و درخت دوم و سیم موت مریض ضعیف
 و از القدر روی نماید **خفای** شش در برنج سبیل و درخت اول برنج
 بادشاه را مریض عارض کرد و درخت سیم و سبیل روی نماید و درخت
 ثانی حزن و هم بوی رسد و مشکوب کرد و و ایند یکی از انواع لواطی
 او راه باید و درخت سیم اصل خفای و سواصل را غم و کوه درخت
خفای شش در برنج برنج درخت اول برنج فراغت عی که در آن
 و صلاح امور ایشان بود و درخت ثانی و ثالث موت ثانی بادشاه
 با حوائج حرم ایشان اتفاق افتد **خفای** شش در برنج محض درخت
 اول برنج غمت عی که در حرم و صلاح امور ایشان بود و درخت ثانی و درخت
 موت رمان بادشاه با حوائج حرم ایشان اتفاق افتد **خفای** شش در برنج
 خوش چون واقع شود و درخت اول برنج اخبار خوش واقع بادشاه
 که از آن گذشت خبر و در و سواصل و حزن شود و درخت ثانی و درخت
 مریض شریف دست و در از اهل ملک **خفای** شش در برنج حیدر در
 ثانی اول برنج منظر این در میان مردم حادث شود و از کتاب حکام

۱۷۵۶
 باطله کنند و جهت های جو به آورند و درشت دوم از جهت فند
 و مردم برهم خورده شوند و درشت سیم و بر سر از در زای پادشاه
 بجا شود **حقایق ششم** درشت اول بروج دلو عرضی عارض یکا
 از اهل حرم پادشاه گردد یا زلزله بزرگ را افت رسد و درشت
 دوم و سیم یکی باریک باشد **حقایق ششم** در بروج حوت درشت
 اول سرما و برف و هیلد حادث گردد و درشت دوم حرکت
 ملوک بود و موضع غریب و درشت سیم لشکرها از اطراف ملکه
 حرکت آیند **احکام ششم** در بروج **اشعی** حقایق ششم
 مطلقا دلالت کند بر خسارت لشکران و اتراک و قتل ایشان
 و کدورت امر او قتل بعضی از سبای میان و اهل فساد و کفری در آن
 و قاطعان طریق **حقایق ششم** در بروج حمل درشت اول بروج حوت این
 پادشاه نقصان کند و اموالش برداشته شود و درشت ثانی فرج
 نشد لشکران باشد و مغرب و صاحب پادشاه شوند و درشت سیم
 ریح عارض جلا شود و کثرت اسقاط حمل بود **حقایق ششم** در
 بروج ثور درشت اول بروج امراض است بود و درشت دوم اسقاط
 حمل زنان بود و درشت سیم فساد انور و بختون باشد **حقایق**
ششم در بروج جوزا درشت اول بروج حوت مرد بزرگ حادث شود
 و درشت اشش در منازل نهی افتد و ثانی که اموال ایشان

ضایع شود و خوف کند باریک است بیشتر باشد **حقایق ششم** در بروج
 سه طالع در درشت اول بروج امراض است بود و درشت دوم اسقاط
 زنان شود و درشت سیم و بروج امراض است بود و درشت دوم اسقاط
 درشت سیم حکم همان بود **حقایق ششم** در بروج اسد درشت اول کدورت
 و خون پادشاه باشد و درشت دوم و سیم قطع امید و بیم از بهر
 مکتوب نمایند و بر پادشاه چینی چرخ کشته و و کت شکریده و شود
 حرب باشد **حقایق ششم** در بروج سنبل درشت اول این بروج حوت
 لاجل کتب و احباب و این و فساد شود و درشت ثانی اسقاط
 حاکمان باشد و درشت ثالث ارض حواتین و اهل ایشان بود **حقایق**
ششم در بروج میزان درشت اول بروج حوت هوا و خرابی و قتل ایشان
 بود و درشت دوم و سیم ریح عارض ایشان شود و درشت سیم
 لشکران و رحمت ایشان بود **حقایق ششم** در بروج عقرب درشت اول
 بروج رحمت لشکران و سکون ایشان بود و درشت سیم در حین غلظت
 ایشان گردد و از کثرت غلیان خون و درشت سیم بیماری باشد
حقایق ششم در بروج قوس درشت اول بروج عقارب و عداوت در
 میان مردم حادث شود و فساد در میان احباب ظاهر و افغانا و درشت
 دوم اسقاط حمل باشد و کثرت نم و باران و بسیار ابر و غلظت صفای
 هوا بود و درشت سیم غصب پادشاه بر یک از رؤسا یا کتب لاف

۱۷۷
افشای برج در برج جدی در ثلث اول برج موت یکی از غلظت است
 بود و در ثلث دوم اگر حریف میان لشکر از ایا پیش افتد
 و مغنوم و مهموم گردند و در ثلث سیم کثرت امطار و غلظت باشد
افشای برج در برج دلو در ثلث اول برج صفت و خوف لاحق آید
 شود و سیمای زمان غلظت و در ثلث ثانی شدت لاحق آید و آید
 و خوف غرق باشد و در ثلث ثالث یکی از اهل بادشاه آید
افشای برج در برج حوت در ثلث ثانی اول برج تلف جانور
 آید بود و در ثلث دوم امراض صعب حادث گردد و در ثلث ثالث
 کثرت باران باشد **شب** چون آفتاب از مقابل کواکب طلوع شود
 شود و بسبب سرعت روز بروز بایشان مقارب گردد و بیکدیگر
 آید از آنوقت غریب افروز بیند تا آنکه حوالی نصف بخت آید
 آفتاب در آینه پس بایشان آید و از آن قبل آخر آفتاب در غایت مغرب
 باشد با تکلف **احکام افشای زهره در برج آخری** افشای زهره
 مطلق دلالت کند بر بارندگی و باد و برودت در وقت و طمان
 و فراغی از رواج و حرکت و آفت زنیان و مصلایان و خسارت ایشان
 و بد حال آید و این مظهر **افشای زهره** در برج حمل اگر در اول شب بود
 سفر و سفر باشد و نقل ایشان از مکانی بمکانی و اگر در آخر شب
 باشد شخصی بپادشاه بسبب یکی شریک کند و از آن بپادشاه آید

کرد

کرد و **افشای زهره** در برج جوزا اگر در اول شب بود و در آخر شب
 لاحق مردم شود و اگر در آخر شب بود خون و اندوه مردم رسد **افشای**
زهره در برج سرطان بود که در اول شب بود خون و اندوه مردم
 بسبب اجاعات و اظلماء اموال و خزانه ایشان و اگر در آخر شب
 بود خون و فقر و اعمال و اجباب و دلالت بوده و بسبب بدای طین
 ایشان **افشای زهره** در برج اسد در اول شب حرات و غلظت
 هوا بود و در آخر شب فساد هوا باشد **افشای زهره** در برج سنبله
 در اول شب امراض حاره عارض مردم باشد و در آخر شب نیز
 عمل غلیظه عارض ضایق باشد **افشای زهره** در برج میزان در
 اول شب منارعت مردم باشد و در آخر شب بیماری زنان بود
افشای زهره در برج عقرب در اول شب کف اشیا مکتوب بود
 و اضطراب مردم و کثرت از حریف و در آخر شب کثرت فکر و
 بود **افشای زهره** در برج قوس در اول شب موت یکا
 اکابر عطا باشد و در آخر شب طعم همان بود **افشای زهره**
 در برج جدی در اول شب غرض عمل و مرض مردم و زنیان
 سیمای مردن بیرون زمان پادشاه و در آخر شب مشکله **افشای زهره**
 در برج دلو در اول شب سکون بزرگ وقت برین باشد و در آخر شب
 حکم همان **افشای زهره** در برج حوت در اول شب امراض صعب

۱۷۸ عارض کرد در آوج شب حکم همان بود **احکام خفای عطار**

در برج اشتر خفای عطار مطلقا دلائل کند زیاد

و باران و نقصان کتاب و ارباب دیوت و منصفان و فواید

در آن و در آوج ارباب اوراق **خفای عطار** در برج حمل در اول

و آوج شب امراض در نیمه عارض شود **خفای عطار** در برج

بوترا در اول شب و آوج شب امراض در نیمه عارض شود

خفای عطار در برج سرطان جودا در اول شب خفت امراض بود

و در آوج شب که بسیار **خفای عطار** در برج سرطان در اول

شب اضطراب از خون غامد بود و در آوج شب حارث هوا باشد

خفای عطار در برج اسد در اول شب فساد هوا باشد و گزشت

غم و خون و در آوج شب میانه بادشاه و ملازمان و کارداران

که در وقت در گفتگو شود و سوسو بخت روی نماید **خفای عطار** در

برج سنبله در اول شب بیماری عارض بادشاه شود و در آوج شب

بیماری یکا از اهل حرم بادشاه کرد و باران بزرگ **خفای عطار** در

برج میزان در اول شب امراض عارض مردم کرد و در آوج شب

که ورت هوا باشد **خفای عطار** در برج عقوب در اول شب

اوج آن و اضطراب بادشاه و فواید و اعمال او باشد و در آوج شب

خفای عطار در برج قوس در اول شب سکون و فواید لشکران

باشد

این در آوج برج

۱۷۹ باشد و در آوج شب لغو کتاب بود و در آوج **خفای عطار** در

برج جد و در اول شب خزان و در آوج شب لشکران و در آوج شب

مشیت **خفای عطار** در برج جد و در اول شب سکون و در آوج شب

و در آوج شب لغو از امور فکریه باشد **خفای عطار** در برج حوت

در اول شب گزشت باطن و غم و وصل باشد و در آوج شب گزشت

و در آوج شب و با و بخار ناک بود **خفای عطار** در برج دلو و در سفین

و اما مقایسه مقارن اخلاص باشد بعد از آنکه اراعی بود و کوب

عرق کرد و از جانب شرقی غلایان کرد و در آوج شب بر پا و غنیمت

و از آنجا که ساقی و فواید حاصل کرد و روزی در مقارن آفتاب باشد

از جانب شرقی غلایان کرد و در آوج شب بر پا و غنیمت

با مقارن گزشت و در آوج شب احوال احوال شوق و شوق احوال

مخفی نماید و در آوج شب ازین تا بیان ظاهر شود که سفین را غنیمت

طریق مشرق دست تواند داد و در آوج شب و در طرف مغرب و لغو امر

احکام **خفای عطار** در آوج شب از طرف علی و جان نوده **احکام**

طاهر که یک مقبره در برج اشتر **احکام طاهر** در آوج شب

دلائل کند بر غلوی اقبال و روستا و مشایخ و اهل فداقت و غلایان

و طبیب قلوب اهل قبایل و قسلا و فواید انبای قدیم و قوت

قال و برین و مردم سالو زده و قوت بدن ایشان و غنیمت طریقی

۱۷۹
 میفرماید که زحل در این حال غلبه است که از خوف بلا که بخیر باشد
 که از اعدای راه را بداند بگذشت میداند که او را بگذرد **طالع زحل** در این
 حال ولایت کند بر کثرت جویبار رقیق در زمین مشرق و قسطنطنیه
 در جنوب و جنوب و کثرت جویبار در زمین مشرق و قسطنطنیه
 تقاضای در دوزخ و کثرت و ارضت هوا در وقت وقوع سیل و کثرت
 گوید که اگر اول شب از جانب مشرق طلوع کند خون شود یا بدست
 گردد بدین اراخیف و در میان اعیان هم بسند **تفسیر** هر اوست
 طلوع سابی است بلکه عبارت از دوزخ است گویند در اول شب
 مکی هم طلوع است و طلوع سابی از غلبه اوست و اوقات این
 طلوع باشد و این از کتب کهنه که در زحل معلوم است **طالع زحل**
 در این طلوع ولایت کند بر کثرت باد و باران و در این طلوع ولایت کند
 بر کثرت باد و باران و در این طلوع ولایت کند بر کثرت باد و باران
 طلوع مشرق و جنوب و باران و از کتب کهنه که در زحل معلوم است
 در جانب جنوب و نقصان جویبار و هر کس که در اول شب از جانب
 جنوب طلوع کند ولایت کند بر باران و مفر و غرق اما که **طالع زحل**
 در این طلوع ولایت کند بر کثرت باد و باران و از کتب کهنه که در زحل معلوم است
 و در این طلوع ولایت کند بر کثرت باد و باران و از کتب کهنه که در زحل معلوم است
 شب از جانب مشرق طلوع کند ولایت کند که مرفق لایق باشد

کرد

کرد و باز آن کم نماید و در وقت اخبار بود **طالع زحل** در این
 سلطان ولایت کند بر کثرت جویبار و شدت بر دوزخ و قسطنطنیه
 در جنوب و جنوب و کثرت جویبار در زمین مشرق و قسطنطنیه
 و شدت و خون ریزگی در جهت مشرق و شدت جویبار اگر از طرف
 در دوزخ است و هر کس گوید که اگر از جانب مشرق در اول شب طلوع کند
 کثرت باران باشد در میان کتب کهنه که در زحل معلوم است
 کثرت جویبار و شدت جویبار و شدت جویبار و شدت جویبار
 که ما و سوم و حضرت از حضرت که کثرت جویبار و شدت جویبار
 در جانب مشرق در اول شب طلوع کند در کتب کهنه که در زحل معلوم است
 و در کتب کهنه که در زحل معلوم است در این طلوع ولایت کند
 جویبار و شدت جویبار و شدت جویبار و شدت جویبار
 جویبار و شدت جویبار و شدت جویبار و شدت جویبار
 که گوید که اگر از اول وقت زهره طلوع کرد و حرکت نماند باشد جویبار
 و شدت جویبار و اگر در میان کتب کهنه که در زحل معلوم است
 باد و شدت جویبار و شدت جویبار و شدت جویبار
 باد و شدت جویبار و شدت جویبار و شدت جویبار
 اگر در جانب مشرق در اول شب طلوع کند در کتب کهنه که در زحل معلوم است
 شود و باران آید در دوزخ و برق باشد در میان کتب کهنه که در زحل معلوم است

۱۸۰

۱۸۰ در برج میزان دلالت کند بر قوت طعام و شدت آشوب و درین
 باد و سختی کمرها و جاسک گوید که اگر یکبار در الوقت باد بود و
 شدت نشسته باشد و در غایتی در غایت و اگر شدت
 باد بود یا قوتش باطل گردد و با عارض مردم کرد و در وقت
 و کثرت از ارض غلای ازین و غلای هوا وقت عصر و زیت بود
 و هر کس گوید اگر از جانب شرق در اول شب طغور کند غرض باطل
 عالم رسد قدرت باشد و اگر ارض غلای کرد و اگر از جنوب
 و فتح بعد از آن از آن شود **طغور زحل** در برج عقوب دلالت کند
 بر سفاک و در جانب مغرب و شمال و مرکز اطفال و مجاز و از
 سردی عمل و امراض حادث گردد و در چشم و گوش باشد
 و کثرت بارندگی و قطره در ولایت مغرب و اگر شدت و قوت
 باد باشد و موکد در چشم و گوش باشد و سنگین باشد
 گردد و در بعضی مواضع بر حیف شود و اگر یکبار باد باشد که بار
 بسیار صفای هوا باشد و در چشم ناکید یابد و هر کس گوید
 اگر در اول شب از جانب شرق طغور کند اعدا و خواری بر باد شای
 بیرون آیند و بالضرورة از مکان خود اسفل کند **طغور زحل**
 در برج قوس دلالت کند بر کثرت علماء و حرب در زمین مغرب
 جاسک گوید که اگر یکبار در زمین مغرب باد باشد و قوت موت بود

اما امراض عارض مردم کرد و از در چشم و از آن جانب و جهت
 و در و با و مرکب طغور وقت عصر و زیت بود هر کس گوید اگر در اول
 شب از جانب شرق طغور کند اوج و هیأت مختلف عارض مردم
 شود **طغور زحل** در برج جد دلالت کند بر حد و بارندگی و قوت
 باد و کثرت خوف و قزع در مردم و قزع خوب در جانب شرق و اوقات
 در عالم و بسیار عصر و زیت باشد **طغور زحل** در برج ولو دلالت
 کند بر خوف در عالم و کثرت غش در اگر اقبالیم و خلاف رعیت است
 بیار شده و با و موت و زمان و جوانان و فی لغت از ول
 و جاسک گوید اگر درین با و نزدیک باشد قوت زیت بود و اگر
 شایع گردد و اوج عارض مردم شود و آب طغور کند و قوت
 غلات باشد و هر کس گوید اگر از جانب شرق در اول طغور کند غم
 و اندوه و اخلاص مردم رسد **طغور زحل** در برج حوت دلالت کند
 بر حد و قوت نقص و قوت کثرت آب و قوت با و در سیلها و اگر
 میانه باره مقدارن یا مقابل رو باشد یا قوت با و لفظ مقابل و در
 باشد جاسک گوید در چشم شیخ یا بد و قوت طعام و اطفال و
 و سنگین آبخار و کثرت اغراس بود بسیار نیون **طغور زحل**
در برج میزان دلالت کند بر صلح
 حال قضاة و قضا و از باب ناموس و حسن حال رعیت و خوشی حال

۱۸۱
 طایفه انصاری و یکن روشا و رئیس المفقین بصره و الدین
 قدس سره میفرماید که شش در اینجا مثل مردی فاضل است که با
 و مکروه بسیار بر سر او گذشت باشد و وقت و رشت او نیز
 بجزیر فتنه بلند قدر و مجرب شده باشد **طالع شش** در برج حمل
 دلالت کند بر قتل امرض و اگر حیانا واقع شود در سر دروخی
 باشد و سگتر غلات مخصوصا در زمینهای نرم و وقوع زکام
 اکثر در میان چشم و ایمانات و بسیار باران و مهیب باده
 شمایل و مهیوب برف خاصه در مواضع سرد و کوه یا چاه و قنات
 غلف را زار و چوگاهها وقت طغیان رود و بسیار برف و
 استخوانت باشد و هر کسی که در جانب مشرق در اول شش
 کند کمترین سرما و باران و نم باشد **طالع شش** در برج دلو
 کند بزرگ بجز از غلای که در بسیار باران و باد و نقصان میوه
 و هر کسی که در جانب مشرق مکمل شش طالع کند کمترین
 و اندا بود **طالع شش** در برج جوزا دلالت کند بر حرکت زمان و جو
 و بیماری که مردم و علت استیزار و اوج خاصه در زمان و
 جنبات و وقت آب چشمها و علل در کودکان و هر کسی که در
 جانب مشرق مکمل شش طالع کرد کمترین باران باشد در مشرق
 و بسیار رطوبت و کدورت هوا **طالع شش** در برج سرطان

۱۸۲
 دلالت کند بر حدوث امرض خاصه در بهار و جویش و بوی
 و زمان و ارزانه غلات و حدوث باران و در عدد برقی و اند
 با و شمال و طغیان آبها هر کسی که در اول شش از جانب مشرق
 طالع کند کمترین مطار و اندا بود و اعتدال هوا **طالع شش** در برج
 دلالت کند بر حدوث مرض و کسی که در وقت و حسن حال استی
 و غلات و نقصان و قتل و دواب و موت اثرات و بیماری
 از ملوک و وزیران با و نقصان آبها و هر کسی که در جانب
 مشرق در اول شش طالع کند بارانهای ناخ و ارزانه بسیار
 حسن سیرت مردم و کمی برف و در زمان و اعتدال از بهار باشد
طالع شش در برج سنبله دلالت کند برف و در زمان و بسیار
 انکور و امرض و در چشم و در رشتان سرما و برف و
 بند باشد و در عدد برقی در تابستان و هر کسی که در
 جانب مشرق در اول شش طالع کند قتل باران و نم باشد **طالع شش**
 در برج میزان دلالت کند بر بیماری در و بیماری زمان طالع
 هوای بهار و کمترین باران و در رشتان و مهیوب بر باران و بسیار
 اعصاب صغیر و هر کسی که در جانب مشرق در اول شش طالع کند
 چشم و زکام و نزله بسیار بود **طالع شش** در برج عقرب دلالت
 کند بر کمترین اوج و غلظت خاصه در بهار و طالع کادما و خوبا مردم

۱۸۲ و توسط زوای و کثر اقطار و برف خاصه در زمستان و بسیار
از دو نقصان چمنها و اینا نشسته شدن آبار و اوقات کشتنها
و سلاکت و رخت زیتون و قوت و هر مس کوبه اگر در جانب مشرق
مستقام شام ظهور کند در اوقات خاصه در چشم در میان مردم شایع
گردد و **ظهور مشرق** در برج قوس و دلائل کثیر بر او که در ساعه عظم القدر
از اهل مشرق و گویند جلای وطن نماید و اوقات در کتب و کثرت
مغسل و آب و اعتدال هوای زمستان و حدوث باد و باران
در او اوقات فصل و بسیار خنید و در وقت میوه ها و کثرت گیاه
و اوقات بسیار و کلاب و هر مس کوبه اگر در جانب مشرق در اول
شب ظهور کند و در چشم عارض مردم شود **ظهور مشرق** در برج جد
و دلائل کثیر بر همچنان در هر سحر و چشم و هلاک حیوانات ممال
و سرما و برف و جستن باد و کثرت آبها و وقوع برف و مکرر شدن
مردم هر مس کوبه اگر در جانب مشرق اول شب ظهور کند و در چشم عارض
صفت شود و در چشم و سر شیخ و باد **ظهور مشرق** در برج جد
دلائل کثیر بر اهل سر و عارضه ملک در مردم و غرق کشتنها و هلاک
اهل دریا و محبوب ریاض نافه بخت و کثرت باران و مردم در میان
عظم و گویند از مسکن و اوطان به نیت نایند و هلاک طویر و دواب
بود و کلاه از برف بپاشد و هر مس کوبه اگر در جانب مشرق

در اول شب ظهور کند کثرت کرب و بلا در عالم و قوت ریاض باشد
ظهور مشرق در برج حوت و دلائل کثیر بر خوشه اهل عالم و حسن
احوال ایشان و ارزانی از خزانه و سلاکت و بخت میوه ها و گیاه
زنان و کودکان بسیار و فصل بهار و اوقات جلای و شدت کرب
و عمر و لاوت و علت دریاها و محبوب ریاض و خاله و سحر و شمشیر
و نیم زلزله و ترس مردم و اوقات کوفته شدن هر مس کوبه اگر در جانب
مشرق باشد و در چشم شام ظهور کند کثرت باران و غم باشد **ظهور**
ظهور مشرق در برج قوس و مطلق دلائل کثیر بر حسن حال
لشکران و احوال و بسیار باران و سلاکت ایشان و کثرت فواید
و منافع این طبقه و فرخ و خوشی و سحر و شمشیر آتش کاران و نقصان
و سلطان المحققین علامه طوسی قدس سره میفرماید که مرغ در خیال
مثل شمشیر بود که در خلاف صیغه که اصلا کار نرفته بوده اند و کند
با و راه نیافته **ظهور مشرق** در برج زحل و دلائل کثیر بر کرمی هوا و
در بادیه عرب و ضرر زرع و غرض عرض سبب جلالت و کثرت
و غلبه در فواح مشرق و شدت باد و حسن حال میوه ها و گیاه
و بسیار زنان **ظهور مشرق** در برج ثور و دلائل کثیر بر حسن حال
و نباتات و عرض در میان چهار بایان خاصه کاه و کوفته شدن و
کمی باران و ثقات و خزانه و اوقات جلای و غلبه میان اهل جنوب

۱۸۳ و شمال و جنوب در اهل شام و کثرت در چشم و هر کسی که اگر
در جانب مشرق در میان شام ظهور کند قطعه شایع گردد و
استغناء باران باشد **ظهور برج** اگر در برج جوزا بود دلالت کند
ضرر رسیدن اهل قلم و حسن حال انجمن و نباتات و خوش
عالم و کثرت باد و وفاداری و مرکب و قتل در طرف شمال و بسیار
جویق پس اگر برین قریب باشند با و هارت فراها باشد و در شام
سپاه در حضرت **ظهور برج** در برج سرطان دلالت کند بر حرکت
عساکر و کثرت حرب و ظهور قاطعان طریق و حدوث غارت و امر
عاده اکثریت برج و افت اعتقاد و در سینه و کوفه و لغات و رضا
و میل نمودن مردم با کمال و ام و مرکب و ارباب و ظهور حضرت الافرغ
و هر کسی که اگر در جانب مشرق در میان شام ظهور کند غلظت
کدورت هوا بود و زوال نعم و اطمینان **ظهور برج** در برج کبوتر
دلالت کند بر محبوب عموم و بسیار با نیا و رسیدن اوقات بزرگوار
و حدوث هارت در منزل مردم و خوشش اعتقاد و در چشم و
جستن باد نایمند و بسیار کوی حکم بقیلت با و کده است و اگر در
برین باشد در ناحیه جنوب چشمه و انوش بود هر کسی که اگر از
جانب مشرق وقت شام ظهور کند مرکب باد است هر باشد اجزای عظیم
الشان از اعیان او **ظهور برج** در برج میزان دلالت کند کثرت

موت و بسیار در زمان و فتنه آدمیان و دفر باران و قتل
میوه بسیار انکور در توتون و اسعار و هر کسی که از جانب
مشرق اول شب ظهور کند باران بسیار باشد و حدوث رعد و
برق و صاعقه بود **ظهور برج** در برج عقرب دلالت کند بر سبک
حال اهل لشکران و حرب در لواحق مشرق و دبا و مرض موت
زمان خاصه بخایز و ترقه و زدن خاصه در بلاد شام و کثرت
اوجاع از برودت و مره سودا و بسیار خون و شیوع در
کوشش و چشم اگر مباحث زهره بود باران اندک بود و بر بسیار
و از امتزاج قریب موت و مرکب و امتزاج رطل مرکب عام و کثرت
باران و هر کسی که اگر در جانب مشرق میان شام ظهور کند استغناء
باران و کثرت خشک هوا باشد **ظهور برج** در برج قوس دلالت کند
بر حدوث حرب در جانب مشرق و کثرت قطره در انظار و دفر
بادها و خوبه زرع و کشت و خوشی عالم و امر امن عاده و کثرت
موت خاصه در سلاطین و حکام و حدوث یرقان و در چشم
بسیاری بیخ و بناهی میوه هر کسی که اگر در طرف مشرق
میان شام ظهور کند ضرر بسیار رسد و غلظت هوا و جویق ان
باشد و لغات و نا اجملة و زرخشا و از انجا بعد از **ظهور برج**
در برج جد دلالت کند لشکران و خوشی زرع و ارضان

و ظهور موت در جوانان و کودکان و جوب در میان مشرق
 و جنوب و هر مس کوی که از جانب مشرق منکام ظهور کند
 فساد گردد باشد و تلف حیوانات و دواب الارض **طهور زهره**
در برج دلو دلالت کند بر حرکت هوا و کثرت طیار در آن
 و خوب ترس و نباتات و از زانها و بسیار از حیوانات
 میوه و گی باران و غنای ماکولات و جوب در زمین شمال و بسیار
 و جمع و هر مس کوی که از جانب مشرق منکام ظهور کند شدت
 جوب و فضیحت باشد لیکن آخر بخیر که زد **طهور زهره** در برج حوت
 دلالت کند بر تحول و قوت باران در جانب جنوب و کثرت درخشم
 و وفور طعام بود و انضاع منازل و فساد امور سلاطین و حکام
 که کوی که از زهره در خیال با او بود کثرت و شدت جوب بود و
 حدوث زلزله و هرج و مرج کوی که از جانب مشرق در منکام
 ظهور کند بهتای گرم شایع گردد از غلبان و طوبت مختل به **طهور زهره**
 چون کوی که طوبی محرق گردند و آفتاب بکوت تواریک است
 برایشان سبقت گیرد و مقداری در شود این منکام بسیار
 طرف مشرق بنظر آید پس ظهور ایشان بقدر احرار دایما
 در جانب مشرق بود و بلا تلف **طهور زهره** در برج ثور
 ظهور زهره مطلقا دلالت کند بر قوت باران و رخ خوانین

و مطربان و طیب قلوب رعیت از کثرت باد و محقق اعظم القیامه
 و الدین میفرماید که هر هفت روز در خیال مثل زان بود ضعیف و بیچاره
 که مکاره و بیایات بر کند نشسته باشد و مدتها مدید از غایت ضعف
 دل و بدن و کسب طبیعت نفس او بکالت اقل نیامده باشد **طهور زهره**
 در برج حمل دلالت کند بر استقامت و فرمانداری لشکریان و کثرت
 فراغت مردم و ظهور فقر در عالم و حسن حال موشی و اشجار و افسار
 هوا و سرد و در عطش و خشک و بسیار منافق و فواید و کثرت باران
 و غم و زیاده شدن آنها و صلاح حال اهل دریا **طهور زهره** در برج جوزا
 نور دلالت کند بر سکا و بر و غنای و اشجار و رفاهیت مردم
 و کثرت فرح و سرور و خوشحال و خوبه مردم و باغات و بسیار
 غم و زیاده شدن آنها و صلاح حال اهل دریا **طهور زهره** در برج سرطان
 دلالت کند بر سکا و فراخ جوار و خوشی هوا و بسیار حیوان و کثرت و با
 و بسیار حیوان و کثرت باد و بسیار فتن و فواید و وفور غنای طوبی
 و حیوانات **طهور زهره** در برج اسد دلالت کند بر کثرت مضحک
 و سکا غلات و میوه بودن باران و زیاده شدن آنها و صلاح حال
طهور زهره در برج اسد دلالت کند بر سکا و ترس و غلات و انار
 و از زانها و زهره و زانها و آفتاب و کثرت در جانب مشرق و قوت
 حال پادشاه و ظهور و خوشنویزی و بسیار ضاره و بادهای صعب و دریا

۱۸۵ و کثرت اخبار **طهور زهره** در برج حسبله دلالت کند بر حدوث امر
و امری در میان زمان و کثرت رضای پنهان از سوختن و فواید
و منافع بکار و سکه ترنس و نباتات و استیجار و غنای طعام و طهور
فرج و سرور عالم و آمدن باد و باران و کثرت آب و خوبه زهره و کثرت
و استیجار و غنای طعام **طهور زهره** در برج میزان دلالت کند بر سکه ترنس
از امری در زمانه و فواید و طهور فرج و سرور عالم و آمدن باد و
باران و کثرت آب و خوبه زهره و کثرت **طهور زهره** در برج عقرب
دلالت میکند بر طهور سرما و حدوث امری در خوانین و سایر ارباب
و صلاح طبقات و آمدن باران و کثرت آب **طهور زهره** در برج قوس
دلالت کند بر کثرت فرج و سرور در عالم و میل ملک و سلطانین و
عظما بزنان و صلاح حال و آب و هوای و زمین باد و بسیار و رسوای
در غنائی و اهل در **طهور زهره** در برج جد دلالت کند بر صلاح
مردم و بیماری پنهان سالخورده و کثرت سرمای پنهانی و عسل
زنان در شهرهای و قتل سرور ایشان و از زانی نرخیها و ناسخ
شد که کثرت شریح مشایخ **طهور زهره** در برج میزان دلالت
کند بر کثرت غنوم و حباب و نزول حلیله و وفور اطهار و ارزانی
اسعار و بادبانی شد و حدوث امراض یعنی **طهور زهره** در برج
حوت دلالت کند بر صلاح صفت زمان عابد و طبع ایشان و

و بسیار باران نافع و کثرت حیوانات آبی و وفور نباتات **طهور زهره**
طهور عطار در برج اسدی دلالت کند بر فرج
وزیر و کتاب و طب قلوب اهل قلم و وفات و خوشی احوال رعایا
و کثرت ابر و بارانها در وقت و کامل یعنی طوطی و کثرت
میوه و یک در این حال عطار و میل آنکه فرج شده شود و وفات گیرد و صلاح
کرد و پس اگر در بنوقت مقارن شود و شود عطار سعادت و هدیه
بعد از این سعد اگر مقارن شود و حضرت او بشنود و کند
در اینجا شش شرفی کرد و **طهور عطار** در برج حمل دلالت کند بر کثرت
سایح و کثرت میاد و قتل شایع افهام و بسیار موت در زمینی
عراق و کثرت طعام اگر در بنوقت حجاج زهره باشد سلامتی جان
بود و حاجت فرج فتنه آورد و از خارج رخصت و از کثرت آب
و از حاجت فرج کثرت عمارت بود **طهور عطار** در برج ثور دلالت
کند بر قتل در لواحق مشرف و خوب و موت غلبه و کثرت آنها
و عرف زروع و فساد زمین و آب بسیار فامه در طایف مشرف
اگر خارج مشرب باشد یا زهره سلامتی و محبت مردم بود و قتل
مرگ گاو و کثرت زمین و اگر زهره بود از کثرت و طغیان آب
ضرر رسد و اگر در بنوقت بود و فتنه باشد **طهور عطار** در برج
جوزا دلالت کند بر خوب و فتنه در لواحق مشرف و کثرت موت قتل

۱۸۹
 در روزه شمال و شدت حرارت طعم و بسیار علاء است و کثرت
 وجع ارقوع و جراحات و حصه **طهور عطار** در برج سرطان دلالت کند
 بر فتنه و عجب در اکثر جوانب و اطراف و کثرت خزن و غم و غم
 عالم و عزت طعم و اگر زهره و مریخ با او بود بزرگان مغرب را
 خونی و مرکب سید و اگر قمر با او بود مومک و مرکب و اگر زهره باشد
 خاصه که در جانب مغرب قتل طعم بود **طهور عطار** در برج سید
 دلالت کند بر شدت و کثرت کما و قتل طعم و بکشد نه تنها
 و حسن حال مومنا و با در نواسه مشرق و اگر زهره با او بود کثرت
 سرور و شغافش باشد و اگر عطوبی ماعل او باشد دلالت کند
 بر قتل و فضا عین و شکر **طهور عطار** در برج سبند دلالت کند
 بر جرب و فتنه در زمینی حجاز و حرارت طعم و در چشم
 و دفع طهر و ضایع شدن غلات و اگر مریخ با او بود از جانب مغرب
 حرب افتد **طهور عطار** در برج میزان دلالت کند بر شدت
 براج و کثرت مطهر و حسن حال مردم و اگر مریخ با او بود
 در چشم و هلاک ستوران باشد و موت در جانب مغرب و اگر
 طهور از جانب مغرب باشد احمد عبد الحلیس که در اعضا از کثرت بر
 عارض شود و در گوش چشم شایع کرد و از سر تا انکسور انقصان
 رسد و اگر زهره در این حال با او باشد موت بسیار بود و کثرت

بازان

بازان باشد **طهور عطار** در برج عقوب دلالت کند بر کثرت آب
 و از زانای زخما و قتل بر نواسه جنوب و احمد عبد الحلیس که در
 قتل در ناحیه شمال بود و حدوث امراض با او و بسیار در گوش
 و چشم و امراض مشابه و نزول بازان و قتل در این نقطه ازین
 مغرب و اگر زهره با او بود مرکب عام افتد و بازان بسیار در قتل
 مغرب و اگر زهره با او بود بازان اندک بود و برف بسیار و اگر
 قمر بود قتل موت و مرکب بود **طهور عطار** در برج قوس دلالت
 کند بر شدت براج و غرق سفاین و کثرت قاطع طریقی و میل مردم
 بر باد و حرام و ارتفاع اسعار و آفت اکابر کتاب و کثرت در چشم
 و در گوش و برودت هوا و قتل بازان و کثرت برف باشد
طهور عطار در برج جد دلالت کند بر حدوث امراض مردم از
 حرارت و حسن حال از براج و نباتات و موشی و از زانای جویات
 و وقوع زلزله و رجفات و بعضی اماکن متعلقه بخدی و فتنه
 در جات مشرق و مرکب اطفال و عورات و کمی عسل و ارتفاع زلزله
 نباده شود از مقدار نه مشت بر عکس و اگر مریخ با او بود قتل طهور
 بود سیاه در نیمه مشرق **طهور عطار** در برج دلو دلالت کند بر کثرت
 بازان و حرکت عی که جوانی مغرب و تفاوت اسعار و حدوث انار
 و وقوع خوف و حدوث برفان و ترس و فتنه و قتل طهور بود و اگر

۱۸۷
 رطل با او باشد زبان از کثرت باران رسد و اگر زهره با او بود
 علامت آسمان ظاهر گردد و شمس و جمیع عارض خلق شود
عطار در برج حوت دلالت کند بر بسیار آبها و درندک با دما
 و جنوبی مرکب در طرف جنوب و صدوت و بار در دم بزرگ و شریف
 و فساد و در حال و اهل قلم و اگر شمس در شش بود خرافی طعام بود و در آب
 بدون مردم بخت چون سفین در دروه نه و در شرق نشوید بزرگ
 توان از اقیانوس بگذرد و از جانب مغرب در اغلب احوال غایت
 شوند و هر چند برآید از اقیانوس دور نشوید تا بر مایه اعظم نشیند
 و از آنجا باز باقی بقیوب جویند تا در حوض اقیانوس مغرب نایب شود
 چون از اقیانوس جدا گردند در اغلب اوقات از بهار شرق
 ظاهر گردند پس معلوم شد که سفین را بطریق خفایه از هم از جانب
 مغرب بگذرد و هم از جانب شرق به کام **مجموع** چون عطار و انا
 در حوض اقیانوس و زبانه از بهار و هفت درجه که معتقد نصف قطر
 در برابر است از اقیانوس و در غایت و فیما از اوقات در زمره غایت و اوقات
 و قایل بر دیت و اهل غرب گفته که هر کس او را بنظر در آورده کنی از عالم
 با مال باید و با علقه و بخین ها تجارت از کوکب عطار است و معلوم
 اول او را کوکب روضه گفته و در وقت دیدن او در غایت نفوس که
 در مواضع او می خوانند و آن بطریق نظم سه بیت است برین **نظم**

عطار

این کلام را در هر روز بخواند
 و در هر روز بخواند
 و در هر روز بخواند
 و در هر روز بخواند

عطار و ایم الله جل جلاله قسیمی صبا حاکم را از آنک فاعنی فاعنی
 انما نحن الاخوان و الله اعلم بالصواب و درک العلوم انما مضت کما قالوا
 یسئ النظر و الله اعلم بالصواب و درک العلوم انما مضت کما قالوا
 و در هر وقت که در بعضی بجای لفظ صبا حاکم است و در بعضی و قسیمی
 در بعضی بجای فاعنی فاعنی فاعنی فاعنی فاعنی فاعنی فاعنی فاعنی فاعنی
 العلوم کما الله جل جلاله و در بعضی مردم گویند که این سه بیت از جمله سرفراز
 باب مدینه علم است یعنی حضرت امیر المؤمنین علیه السلام است و چون
 تصحیح اعاب و حروف و الفاظ و عا موافق قانون عربیه از جمله
 سرفراز است و این نیز بیان آن بر سبیل اختصار و در اول
 متن و مع و دلیل در حاشیه بر نویسه عطار و منادی مع و مع و مع
 حرف نذر اول او معتد بر اصل ایم الله این الله بضمیمه و نون
 والا اصلیت که موضع بوده از برای هم و الف اول الف و اصل است
 نذر اکثر خوان و در اما الف اصل مقتومه فصوص اینک است کاه
 که بعد از حرف نون الف و اصل را میگویند و گویند این الله و نون
 حرفه باشد یا بیدار و تقدیر چنین کنند که این الله قسیمی و الله
 ما قسم بود که یا باشد که را حذف کنند و گویند ام الله که ام الله
 و کاه باشد که میم معنومه را و هر باقی که آید و گویند که ام الله و کاه
 نیز دهند و گویند ام الله بسیار که در وقت حرف و اصدت شایسته

در این کتاب
در بیان
در بیان

۱۸۸ و بسیار باشد که گویند من الله بفتح میم و نون و من الله بفتح
هم و من الله بفتح میم و دال و من الله بفتح میم و دال و من الله بفتح میم
و سکون یا ایضا غیر و ضم میم و کسر نا و الله بفتح طاء و همزه
و سکون الف و ففتح لام و من الله بفتح میم و همزه و من الله بفتح میم
و کسر نا و سکون یا ایضا نین و صا و الله بفتح صا و الله بفتح صا
بفتح میم و سین و همزه و الف ساکن و همزه و من الله بفتح میم و کاف و سکون
یا ایضا نین اراک بفتح همزه و را و همزه و الف ساکن و کاف و همزه
فا و الله بفتح فاء و همزه و سکون غین و ففتح نون و میم و الف ساکن
فا و الله بفتح فاء و سکون الف اما بفتح همزه و نون فاصحنی بفتح فاء
فوتضیم قاف و فتح و او من الله بفتح همزه و سکون یا و همزه و ضم لام
و غین و من الله بفتح میم و ضم میم و ففتح نون و سکون یا
تختانی و در ک بفتح را و عطف و ال و سکون را و همزه و ففتح
العلوم مصدر بفتح و لام و ضم غین و همزه و سکون و او و کسر میم
الف مضات ال نیز مصدر بفتح و لام و فتح غین و سکون و همزه
و کسر میم و فتح فاء و سکون الف و کسر نا و فوق نین و کوا بفتح نا
و کاف و ضم را و همزه و من الله بفتح میم و نون و الله بفتح نون و عطف
و همزه و سکون نون و بفتح نا و فوق نین و سکون کاف و سکون
فا و فتح یا ایضا نین و این فعل ماضی و عطف بر کوا بفتح فاء

مصدر

مصدر بفتح لام بفتح میم و سکون خا و همزه و ضم طاء و همزه و سکون
و او و فتح را و همزه و الف بفتح و او عطف و بعد از ال الف بفتح
و فتح شش و در آید و همزه و کاف و ففتح لام و من الله بفتح میم
و کسر نا و سکون یا ایضا نین و صا و الله بفتح صا و الله بفتح صا
بفتح میم و سین و همزه و الف ساکن و همزه و من الله بفتح میم و کاف و سکون
یا ایضا نین اراک بفتح همزه و را و همزه و الف ساکن و کاف و همزه
فا و الله بفتح فاء و همزه و سکون غین و ففتح نون و میم و الف ساکن
فا و الله بفتح فاء و سکون الف اما بفتح همزه و نون فاصحنی بفتح فاء
فوتضیم قاف و فتح و او من الله بفتح همزه و سکون یا و همزه و ضم لام
و غین و من الله بفتح میم و ضم میم و ففتح نون و سکون یا
تختانی و در ک بفتح را و عطف و ال و سکون را و همزه و ففتح
العلوم مصدر بفتح و لام و ضم غین و همزه و سکون و او و کسر میم
الف مضات ال نیز مصدر بفتح و لام و فتح غین و سکون و همزه
و کسر میم و فتح فاء و سکون الف و کسر نا و فوق نین و کوا بفتح نا
و کاف و ضم را و همزه و من الله بفتح میم و نون و الله بفتح نون و عطف
و همزه و سکون نون و بفتح نا و فوق نین و سکون کاف و سکون
فا و فتح یا ایضا نین و این فعل ماضی و عطف بر کوا بفتح فاء

و کسر دال

۱۸۹
 که ای عطار و بکند سو کند که استعاره بسیار کشیدیم که ترا به بیستم
 و عینیت بایم احوال حاضر شده ام خوشای من ده که طبع از او
 خود کنم و غرض بعضی علوم را عطا کن بمن و بجاری سرفراز و بلاک را
 بانعام دور دارم من بکن باوشا هر غافل آسمان و زمین است
مسکونم در احکام تشریف و توبیخ که او یک سینه میخورد چون
 که او یک علویه از شمع آفتاب بیرون آید اینست از او را نیکی سرفراز
 خوانند و در میان کبار بر روی گویند و لا يزال منقوت به نصفه
 باشند تا بعد از این و آفتاب نصفه درجه شود و این کمال تشریف
 بعد از این صفت از ایشان را بیل کرد و بعد از مقابل آفتاب نشسته
 توبیخ جویند پس روز بروز نزدیک شود تا آنکه تا بعد از این آفتاب
 نصفه درجه در آید و در این حال ایشان را توبیخ خوانند و در میان کبار
 شعی و لا يزال به نصفه موصوف باشند تا در حواله افق بقی الشیخ
 آفتاب در آیند به نصفه باز از ایشان را بیل کرد و بعد از این که حد
 تشریف و توبیخ در علویه نود درجه است و این بقیای سرفراز است و بعد
 شق اول را بشیر افتاب کشند و استاد و بوریان بر دهنه گویند که بیل
 خروج الشیخ چون بعد از این از آفتاب سرفراز شود و بی در نماید ایشان را
 متعینا تشریف خوانند تا به نود درجه برسد و بی در نماید بعد از این تشریف
 برضی و اما سفلیین چون از حد تحت الشیخ فایز شوند در طرف مشرق و کمال

روزی باشند و محبوب و کن رشتی درین است هرگز از ایشان
 زایل نشود تا منصف بصفت تحت الشیخ نشوند و غایت تشریف
 و توبیخ درین دو کوب بلا خلاف بر باطل اعظم باشد و نهایت
 آن در روزه چهل و هفت درجه است و در عطار و بیت و هفت درجه
 و توبیخ گویند که او یک علویه در تشریف قوی باشند و در توبیخ ضعیف
 و لهذا تشریف را بنیز از من شایب گرفته و توبیخ را بنیز از من شایب
 اما سفلیین بجای این باشد و در توبیخ قوی آید و در تشریف
 ضعیف و معلوم اول از سطح اسیس گویند جمع کوکب در تشریف طایفه
 تحت اند و در توبیخ صاحب نصف الاقمار مغرب خصوصیت است که
 دیگر از اینست و در خصوصیت هم از کلام او معلوم و مفهوم است
 که میگوید که بعد از این قرینه مغرب است که اصل بر دهنه موافق
 قرینه بعد از افق او جهه مشرقی که اصل و است بس قرینه با مشرق
 کمال نمی لغت باشد و یا مغرب کمال موافقت و لهذا در اختیار است
 مرقع او را در طالع از جمله مخدوم است و نهسته اند و از کلام یعقوب
 اسحق گندی چنین معلوم میگردد که قوت سفلیین در تشریف است چنانکه
 علویه الا که توبیخ و سفلیین قلیل القدر است **احکام تشریف**
و توبیخ رطل در برج شمس یعقوب بن اسحق گندی گویند که
 رطل مطلقا بر اول شمس تحت و سعادت و در حوت و صفا تا به باج

غور کند و در اعمال دقیقه و تحقیق بدان و تحصیل اموال و در شایسته و غیره و توفیق
 رخصر مطلق دلالت کند و در امور اوقاف و شایسته و غیره و توفیق
 و جلد در کارها و پس قدر و رنج و سختی و بدین و عمل قنوار و آب و **تشریف**
و توفیق نعل در برج حمر در برج حمر و تشریف دلالت کند بر فانی و ک
 پادشاه و سبب اخبار و ارجیف و در توفیق دلالت کند بر فانی و ک
 و جمع و با و شایسته باران و قنوت و کسرا در دریا و **تشریف و توفیق**
نعل در برج ثور در تشریف برج ثور و تشریف دلالت کند بر توفیق
 در توفیق تشریف و کثرت باران و غرق مردم و توفیق پادشاه
 بر رعیت ستم کند و عدوت بر پادشاه در نواخته و غارت و در
 حادث کرد و در عمل و سبب شایسته و بدین و مختلف هوا و عدوت امطار
 کثرت و محبوب ریا و سبب سبب ارجیف هر کسی گوید که در اول تشریف
 مؤثر باشد تشریف و توفیق و تشریف و تشریف و تشریف و تشریف
 و اگر در تشریف ثانی بود دلالت کند بر توفیق امور و در تشریف سبب توفیق
 و غارت بود و امر ارض و **تشریف و توفیق نعل در برج جوزا**
 در تشریف دلالت کند بر سبب پادشاه و در تشریف و تشریف
 و در توفیق علیقت هوا و قنوت و تشریف و تشریف و تشریف و تشریف
 در تشریف اول برج مؤثر بود و امر ارض و تشریف پادشاه کرد و بدین حال
 زنمان باشد و در تشریف و تشریف و تشریف و تشریف و تشریف و تشریف

اکثر

و کثرت بیع و شایسته و در تشریف سبب موت پادشاه هر کسی گوید که
تشریف و توفیق نعل در برج جوزا در تشریف دلالت کند بر توفیق
 امطار و توفیق هوا و عدوت زلزله و کثرت میاه و در توفیق صفت
 حال و مقامان و کثرت و زمان و سبب در تشریف و تشریف و تشریف
 و مرک زنمان بود و هر سس گوید که در تشریف اول توفیق بود و توفیق
 نعل و حمر باشد و در تشریف دوم و در تشریف و تشریف و تشریف
 مرک زنمان بود **تشریف و توفیق نعل در برج حمر** دلالت کند
 بر زیاد شدن آبها و سبب سبب توفیق و عدوت بت رنج
 بود و چهارم و حمر پادشاه و سبب زنمان نیز با حقیقت نباشند
 و هر سس گوید که اگر در تشریف اول توفیق شده چهارمی باشد و در تشریف دوم
 مرض حمر پادشاه بود و در تشریف سبب حمر بت رنج عارض کرد **تشریف**
و توفیق نعل در برج سنبله دلالت کند بر کثرت باران و رعد و برق
 و طغیان آنها و در توفیق پادشاه و در تشریف چهارم کرد و در حمر
 و در تشریف و تشریف و تشریف و تشریف و تشریف و تشریف
 اول برج مؤثر کرد و در تشریف پادشاه بود و در تشریف دوم قط کندم
 و عدوت رگام و در تشریف و در تشریف و تشریف و تشریف و تشریف
و توفیق نعل در برج میزان در تشریف دلالت کند بر توفیق و تشریف
 در حمر از چهارم و غیره و از زمان بعد از کثرت و در توفیق برای و

۱۹۱
 هوا وقت باران باشد هر مس گوید که اگر در ثلث اول برج مونس
 و مونس هوا وقت اظهار بود و در ثلث دوم سیمانی با باران و در
 ثلث سیم مثل دوم بود **تشریح و تقویم رطل** در برج عقرب
 تشریح دلالت کند بر شادمانی میان ملوک و غم و غم ایشان بسبب
 و در تقویم چهار باد شاه و حرم او باشد و انداختن کمان و میل
 ایشان بر جهت و کمالی در حرکت و کمالی اهلقت و فرمان برادر و کمال
 گفته که اگر در ثلث اول برج مونس شود و وقت نبات اخبار بود
 و در ثلث دوم علتی عارض باشد شاه شود و در سیم مثل **تشریح**
و تقویم رطل در برج قوس در تشریح دلالت کند بر تنهایی عام
 و انصاف حال پرن و مردم سالوزده و حسن مزاج هوا و در تقویم
 و احوال بود و هوا معتدل که زده و هر مس گوید که اگر در ثلث اول برج مونس
 شود و متزاج بلاد احوال باشد در میان مردم و در ثلث دوم بطو
 و ضعف آن در ثلث سیم غلا طعام بود **تشریح و تقویم رطل** در برج
 جد در تشریح دلالت کند بر موت زنان و در تقویم طو را اعدا و
 مویش و صوبت سفود ریا و اضطراب و ناسازگاری در میان مردم
 و هر مس گوید که اگر در ثلث اول برج مونس شود قوت اعدا بود و در ثلث
 دوم و سیم صوبت بحر و کثرت امواج بود **تشریح و تقویم رطل**
 در برج دلو در تشریح دلالت کند بر غرض هموم و احوال در ملوک

در تشریح

و در تقویم سختیها بود در میان مردم و ف و فزا جدا و هر مس
 در دهم طو زده و کثرت رطوبت و هر مس گوید که اگر در اول برج مونس
 شود و طو زده بود و در ثلث دوم هر مس گوید که اگر در ثلث سیم
 معرفت و کثرت آب **تشریح و تقویم رطل** در برج حوت در تشریح
 دلالت کند بر قوت اظهار و کثرت قضا و توسط احوال هوا و در تقویم
 غم و کدورت سلطان بود و سبب کت اعدا و بیمار از نزلات
 ذات الجذب و سعال عارض شود و هر مس گوید که اگر در ثلث اول
 برج مونس شود و نزلت و زکام بهم رسد و در دوم مذاکره و بی السلام
 کرد و در سیم باورش و عظیم الشان از افکار و اندیشه و در
تشریح و تقویم ثلث در برج اسد **تشریح و تقویم رطل** در برج
 گوید که تشریح ثلث مطلقا دلالت کند بر اول کولت و با سبب
 ستودن مردمان و موت و پاک و پنه و خاموش و کار با دین و قضا
 و وزارت و فتوی و مال بسیار و نام میگو و کثرت اولاد و تقویم
 دلالت کند بر آخر کولت و دین دار در راهی و سبب کثرت
 دین و مصلحت کردن و توسط کارها و حضومت کردن بجهت احقاق حق
 و نوشتن قصص و اخبار و بحث علوم **تشریح و تقویم ثلث** در برج
 حمل دلالت کند بر کثرت رطوبت بسیار و فضل و غل و بی حال
 رعیت از مردم باورش و غامه خاندانها بزرگ قدیم و صحت بدین

۱۹۲ و اشغال سبب منافع و قداغدا و در تقرب کثرت باران و نم بود
 و ملوک و سلاطین اهل بیت و عامل خود را اکر ام و انعام نمایند
 و هر کسی گوید اگر در وقت اول این برج مغرب شود ام من کثیره از طلا
 عارض کرد و در وقت دوم از دم باد است و در وقت سیم هر که
 در وقت شریف صاحب غنای اتفاق افتد **تشریح و توبیخ مشرب**
 در برج نوزد لالت کند بر کثرت امطار و در توبیخ هر که زمان یک
 و عطش باشد و از اطرار طلبت در هوا و هر کسی گوید اگر در وقت اول این
 مغرب شود ام من کثیره از طلا و عارض شود و در وقت دوم هر که
 از زمان باد است و باران شریف موهو بود و در وقت سیم هر که
السن تشریح و توبیخ مشرب در برج جوزا در شرقی دلالت کند بر
 جوزا بر کثرت و نوا امطار و توبیخ جنین ملوک و فساد احوال اجار و
 و هر کسی گوید اگر در وقت اول جوزا مغرب شود و ضعیف شدن ایشان
 و در وقت دوم باد و غبار و کدورت هوا بود و در وقت سیم جوزا باد
 بود و کثرت آزار و غت **تشریح و توبیخ مشرب** در برج سرطان در
 تشریح دلالت کند بر کثرت امطار و شدت برود و احمد عبد الجلیل بخاری
 گوید در تابستان شدت گرما و در زمستان شدت سرما باشد و در وقت
 باد است و سزا افتد و مال مرد لشکر و سپاه کند و کثرت از جیف بود و
 امطار و شولش در مردم و هر کسی گوید اگر در وقت اول این برج مغرب

لین

خزن
 حسن
 شد
 قو

سارا

تحویل و اشغال باد است و در وقت دوم سدر احوال کند و وقت
 سیم شولش عامه و کثرت امطار و در جاف بوده باشد **تشریح و توبیخ**
 مشرب در برج اسد در شرقی دلالت کند بر کثرت امطار و نوا
 حرج هوا در زمستان و در توبیخ ملوک را هجوم احوال است و
 و شاید که مرض عارض ایشان شود و موت ایشان بود و هر کسی گوید
 اگر در وقت اول برج مغرب شود و احوال باد است و در وقت دوم
 و سیم هر که در شرقی است و در **تشریح و توبیخ مشرب** در برج
 سنبل در شرقی دلالت کند بر نزل و زکام و در و چشم و قنای
 و در توبیخ و کثرت غم و احوال بود و بخیری مرد و خوب سلاطین
 و حکام و نقصان طوم و دوم و هر کسی گوید اگر در وقت اول برج
 مغرب شود و غرض باد است و راهم رسد و ضعف روی نماید و در
 غت و در غم و خون نصیب از روز را شود و جمعی بدین سبب متفکر
 کردند و این باب ایشان نیز رسد و در وقت سیم مردم در باران و
 که در وقت باشد **تشریح و توبیخ مشرب** در برج میزان در شرقی
 دلالت کند بر حدوث امر من عین و نزل و زکام و کثرت براح و
 و رواج در توبیخ حدوث امر من بود و در ملوک و فرماندهان وقت
 امطار و موت و برودت هوا و هر کسی گوید اگر در وقت اول این برج
 مغرب شود و قنای امطار و موت هوا بود و در وقت سیم نزل و نوا

۲
 ۳

مشتبه در برج عقوب در رتبه ذی الدلال کند بر فاد و مضطرب در میان روستا و در مغرب امراض عارض ملوک گردد و یک از اقوام پادشاه را بجا شود و وقت حرکت لشکر بایستد و هر کسی که اگر در ثلث اول برج عقوب شود فرزندانش را در حجت ایشان بود و در ثلث ثانی و ثالث موت یک از حرم پادشاه باشد یا یک از زنان شریف حاشا پادشاه **تشریح و تقوی** مشتبه در برج قوس در رتبه ذی الدلال کند بر عوفی اربع عین و سایر علل در تقوی معلوم و هر زن ملوک در روستا باشد و موت بر زکار روی نماید و هر کسی که اگر در ثلث اول برج مغرب شود اقبال محفوظ دارد و پادشاه شود و اگر آن ممکن گردد و کدورت روستا باشد و در ثلث دوم و سیم موت در شریف اند اهل مملکت حادث گردد و **تشریح و تقوی** مشتبه در برج جد و در رتبه ذی الدلال کند بر کثرت اطفال در میان مردم و بیماری سخت و وخت رعد و در تقوی ملوک در روستا را بیماری افتد و از حیف در میان مردم میشود باید و شود و یک پادشاه در عیال باشد و هر کسی که اگر در ثلث اول این برج مغرب شود کفکوی مردم بود و مدوت دعاوی باطله و در ثلث اضطراب مردم و کثرت از حیف بود و در ثلث ثالث و ریزه بیمار شود **تشریح و تقوی** مشتبه در برج ولو در رتبه ذی الدلال کند بر قاطع

در ریح و در تقوی امراض عارض حرم پادشاه شود و موت پادشاه و وقت مطار باشد و هر کسی که در رتبه اول برج مغرب شود و هر زن پادشاه شود و شود و اشتراک و در ثلث دوم و سیم کسی که اگر در **تشریح و تقوی** مشتبه در برج حوت در رتبه ذی الدلال کند بر شایع معاش مردم و کارخانه و یکی باری و در رتبه اول اشتغال ملوک و در ثلث حرکت لشکر با یکی باری و اشتداد سرما و برف باشد و هر کسی که اگر در ثلث اول این برج مغرب شود سرما و برف بسیار باشد و در ثلث ثان و ثلث ثالث بود از موضع موضع و از ثلث سیم لشکر باطله و حکمتها برود **الحکم تشریح و تقوی** مشتبه در برج قوس **تشریح و تقوی** مشتبه در ثلث اول کسی که در ثلث اول کند بر بیماری و دلیری و نادراری و کثرت کردن و کارهای عظیم و شتاب و سرعت بیشتر کردن و تقوی مشتبه مطلقا دلال کند بر بیماری و در کارهای مردم و مایه چون سگ و مرغ و کواکب و انش و آسمان و قضا و طب **تشریح و تقوی** مشتبه در برج حمل و در رتبه ذی الدلال کند بر درشت اخلاص مردم و شک و از رویا و در تقوی کثرت بخشش اموال ملوک و وقت حرکت جهوشن باشد و قاطع اینجه و هر کسی که اگر در ثلث اول این برج شود این پادشاه شود و در ثلث ثانی و ثالث فرخ لشکر باری و ثلث طایان بود و در ثلث سیم کثرت استقامت حمل و هر صندلی یکی عارض زمان شود **تشریح و تقوی** مشتبه

۱۹۴
 مرغ در برج ثور در تشریق دلالت کند بر قتل بارگ و گرفت
 قتل و در مغرب حدود امراض در زنان حامله و موقوف استقامت
 حمل و فساد و روح و اشجار و ستمها انکار و زنیون هر مس کوی که اگر گشت
 اول برج مغرب کرد و چهار زن آن بود و در ثلث دوم استقامت
 و در ثلث سیم فساد تا که در دشت زنیون بود **تشریق و ثوب**
 مرغ در برج جوزا در تشریق دلالت کند بر مغرب مردم از بد سلاطین
 حکام و در ثوب موت عظمی بود و مرض در مردم باد و فساد
 حریق و در مواضع هر مس کوی که اگر گشت اول مغرب شود حرکت در سلاطین
 شریف الفاق افتد و در ثلث دوم آتش در شهری افتد یا در بعضی
 از منازل کتاب و اهل قلم یا در بیت المال و در ثلث سیم امراض
 و مردم باد و شاه دست دهد **تشریق و ثوب** مرغ در برج سرطان
 در تشریق دلالت کند بر بیعت هوا و گرفت هموم و اخوان و طبع
 و وفور بخاریت با بارگ و در موفض امراض عاده عاده و مردم
 حادث کرد و بعدی حال جفا و استقامت جنبه و شاید که از گرفت حرکت
 بود و هر مس کوی که اگر گشت اول این برج مغرب کرد و امراض لاجی کرد
 ستم و زنیان و در ثلث دوم و سیم مرض در میان مردم شایع کرد
 از حارت **تشریق و ثوب** مرغ در برج اسد در تشریق دلالت کند
 در کمی بارگ و در رعب و ستمی باد و قتل نشاط و قطع امید

در ثوب

از بعضی امور و گرفت طغیان اعدا و در نین باد و سموم در سلاطین
 و هر مس کوی که اگر گشت اول این برج مغرب شود که در ثوب باد
 و سلاطین بود و در ثلث دوم و سیم از امور مکتوبه باد و ستم
 نا امید و دست دهد و خروج اعدا و حوب بود و حرکت شدید است
تشریق و ثوب مرغ در برج سنبله در تشریق دلالت کند بر حرکت سلاطین
 و غنایان و در ثوب حزن کتاب و اهل قلم و استقامت جنبه و ثوب
 مرغان باشد و هر مس کوی که اگر گشت ثوب شود فتن و غم کتاب
 و اهل و این بود و در ثلث ثانی استقامت جفا و در ثلث سیم مرض و فتن
 باشد **تشریق و ثوب** مرغ در برج میزان در تشریق دلالت کند بر گرفت
 امطار و رعود و برق و در ثوب خشک هوا بود و فصل خزان
 و قتل بارگ و مرض در سیران از گرفت باد و فتن لشکریان و رحمت
 سلاطین و هر مس کوی که اگر گشت اول این برج مغرب شود بیعت
 خلیف بود و در ثلث دوم مرض در سیران از باد و ستم و در ثلث
 سیم فتن لشکریان و رحمت ایشان بود **تشریق و ثوب** مرغ در برج عقرب
 در تشریق دلالت کند بر قتل بارگ و در رعب و ستم و طاعن بهایم و در
 چشم و استقامت حمل و سکون لشکریان بود و هر مس کوی که اگر گشت اول
 مغرب شود رحمت و سکون لشکریان باشد و در ثلث دوم و سیم
 او بر طغیان و طغیان خون بود و در بارگ و همچنان و رحمت **تشریق**

۱۹۵ **و توب** برج در برج قوس در سترنجی دلالت کند بر کثرت و شدت
جارت و در توب نیز لاجی مردم شود و بادشاه با بعضی ارباب
توب سینه کند و کثرت اهل طرب و ارباب ملای بود و در
این برج توب شود و لغت اهل طرب و ارباب ملای بود و در
و اسقاط وضع جل و باران و نم و کثرت ابرها و قلت صفای هوا بود
و در توب سیم غلبه ملک بر روستا کن ب اتفاق **تشریف و توب**
برج در برج جد دلالت کند برف و اسقاط موش و در توب موت
روستا و کثرت ارباب و هموم و افول بود و دنیا و لشکران و کثرت
باران و هر کسی گوید اگر در توب توب شود و حرکت کردی بزرگ بود و در
و نیم و هم و خون و افول لشکران بادشاه شود و ارباب و در
ایشان بسیار افتد و در توب سیم کثرت باران و رطوبت باشد
تشریف و توب برج در برج دلو در تشریف و توب قتال افتد
در زمین ملین و ارض مجاز و غنی و غنی و در کثرت ملوک و ضرر
حوامل و شدت ای که ما باشد در وقت و حرکت شرف بود و هر کسی گوید
که در توب اول و دوم شدت لاجی اهل مغایر شود و در توب سیم
موت زن باشد و باشد **تشریف و توب** برج در برج حوت و کثرت
دلالت کند بر جمعیات فلفله در اکثر برج و در توب ف و در کثرت
و فرغ ایشان بود و اسقاط حمل و کثرت برف و جلد و **توب**

وین

کوشیار جیلی و جی الدین مغربا و توب ایشان گویند که اگر وقت کثرت
انقباض سلطان برج مشرق باشد آن تابستان بسیار گرم
توب اگر برج و توب مشرق باشد دلالت کند بر لغت
سلطین و فرماندهان بر اهل سلوک و ارباب عبادت و علما
و تقاضا و اگر اتفاق افتد که زحل نیز مطلع ایشان بود اثر این حکم
مدت و مدد باقی بود و **توب** در برج زهره در برج **توب**
یعقوب بن آسی گویند که توب و توب زهره دلالت کند بر
حسن و جمال و غنی و فرخ و طرب و لذت و کثرت و ارباب عبادت و علما
عمل ظاهر و صفت بر ازیق و پنج دنیای افشانه **توب**
زهره در برج حمل در تشریف دلالت کند بر کثرت و در توب رعد
و برق و سه ما بود و اگر در رباط اعظم بود لشکر و بکثرت در آیند
تشریف و توب زهره در برج ثور در تشریف دلالت کند بر خوشی
هوا و در توب سیم مای اندک و رعد و برق و اگر در رباط اعظم بود
فرخ و سه در حکم و دلا باشد و کثرت مناف ایشان و در
عدو و لغت طوق و بسیار باران و نم بود و در کثرت و در
زهره در جوزا در تشریف دلالت کند بر کثرت برین برج ایشان
و در توب گرمی و خشکی هوا بود و اگر در رباط اعظم بود و کثرت و
هموم عارض گناب کرده و هر کسی گوید که توب لاجی از اعمال باشد که

۱۹۵۶ که مودف و معتبر باشد و بعضی از مراتب خود میباشند و بعضی از مراتب
مشهور شوند **تشریح و توبیخ** زهره در برج سرطان در شرقی
دلالت کند بر حکومت ملوک و استیلا و حکومتی که در توبیخ
برج اهل حرم بادشاه بود و احمد بن عبد الجلیل گوید بادشاه را با این
علم که در وقت رسد و حکومت کند با بود **تشریح و توبیخ** زهره
در برج اسد شرقی دلالت کند بر حکومت بادشاه هر که در وقت
و حکم زمان او در توبیخ و استیلا ملوک بود و حد و حدود
و اگر در رباط اعظم بود ملوک و زمان ایشان تراقت رسد و هر که
که غم و اندوه بادشاه بود و بسیار اهل حرم و منفعت خوانین و حقوق
مرض و خطر بادشاه بود **تشریح و توبیخ** زهره در برج سنبله
در شرقی دلالت کند بر بیماری مردم و موت بعضی از اکابر و استیلا
و در توبیخ بیماری زمان بود فاضله در فضل خوان و اگر در رباط
اعظم باشد بیماری مردم از بیست و دوم باشد و موت استیلا
تشریح و توبیخ زهره در برج میزان در شرقی دلالت کند بر بیماری
اکابر و احمد بن عبد الجلیل گوید که بعضی از اهل حرم بادشاه را در کسب
و ادرا حیف و در میان مردم شایع کرد و در توبیخ بخت زمان اکابر
بود و علت مردم و اگر در رباط اعظم بود و زمان بادشاه و استیلا
را حکم رسد و هر کسی گوید اضطراب مردم بود از کثرت آزار حیف

تشریح و توبیخ زهره در برج عقرب در شرقی دلالت کند بر حکومت
برنج ملوک و امیران و امای و خواری استیلا و در توبیخ آزار حیف
و بخت در میان عوام جنگ و کشت و کشت و کشت بسیار باشد
و اگر در رباط اعظم بود و بخت لایقین، اکابر و استیلا شود
و خونریزی بود و هر کسی گوید موت آدمی اتفاق افتد که بر ملک
جوش باشد **تشریح و توبیخ** زهره در برج قوس در شرقی
دلالت کند بر بیماری بادشاه و در توبیخ حد و کینه همسایگان بود و اگر
در رباط اعظم بود و استیلا مردم من عارض ملوک شود و شاید که بخت
بعضی را دست دهد **تشریح و توبیخ** زهره در برج جد در شرقی
دلالت کند بر بیماری و بخت اکابر و تسلط و مایه کن و اهل بازار
و در توبیخ اندوه مردم اتفاق افتد و اگر در رباط اعظم بود و زمان
بسیار شود و بعضی از استیلا را بخت رسد و خصوصاً در مال کوزه
را و مردم و مال خنجر نیز و هر که گوید که در زمان بادشاه
بایکی از اعمال او را وقت فرا رسد **تشریح و توبیخ** زهره در برج
دلو در شرقی دلالت کند بر بیماری از رطوبت و ریه و تناسلها
و غرق گشتن و در توبیخ بیماری استیلا از رطوبت و سلاست
مسافران و آزار امینک هوا باشد اگر در رباط اعظم بود و کثرت
و فیض عیون و غرق سفاین باشد **تشریح و توبیخ** زهره در برج

۱۹۷ حوت در تشریق دلالت کند بر وقوع بلا و قحط از سر مکان و
 نشویش و کثرت اراجیف و کثرت مهترن و در تقویم انوشیروانی
 در میان مردم شیعه باید و حدوث بیماری باشد و اگر در رباط
 اعظم باشد کثرت اشرف و ام و مرکبها از اعیان باشد
تقیب زهره در او ان مطر باران بسیار آورد و اگر غلظت
 کم باشد و در برج باران بود منظر منظر کوکب باران کم مذکور
 در کمال بود و اگر غلظت کم باشد هر قدر کم باید کرد **تشریق** زهره
 در قمر با هم منظر منظر رخ و دلالت کند بر حدوث خون و قتل
 در ملک مشرق **تشریق** زهره و منظر در وقت امداد
 کند بر سرت و خوشحالی مسلمانان ملک طرف مشرق و اگر تریج زحل باشد
 خون و قتل ایشان بایکدیگر ایخته بود **تشریق** زهره در
 معادلالت کند بر حفظ محاسن اخبار و قبول ایشان نزد پادشاه
 کثرت سرور و اطمینان و اگر تریج زحل باشد علم مذکور بجا و اگر
 حرکتی که باشد بطرف مشرق و موت امراک **تشریق** و **توقیف**
 عطارد و در برج شمس بعقب بین آنی که می کشد و کوه مشرق و
 تقویم عطارد و دلالت کند بر عمل و نظایر و بعد غروب و سنا و علم
 و شور و بلاغت و کثرت و فائز و علم طب و منطقی و کثرت **تشریق**
توقیف عطارد و در برج حمل در تشریق دلالت کند بر حدوث جبه

۱۹۸

و آنکه در تقویم و تقویم و مرکبها که در تقویم بسیاری باران
 بود و اگر در رباط اعظم باشد کثرت خورشیدی و قتل غلبه اعدا باشد
 در اکثر مواضع و مرکب اشرف **تشریق** و **توقیف** عطارد و در
 نور و تشریق دلالت کند بر مرکبها و ان و در تقویم کثرت باران
 بود و اگر در رباط اعظم باشد تلف کاوان بود **تشریق** و **توقیف** عطارد
 و در برج جوزا در تشریق دلالت کند بر مرکبها و در بیان و حدوث
 و باد و در تقویم رخا میت و خبر بود و اگر در رباط اعظم باشد مرکبها
 و کثرت بود و وقوع امراض جبه و اضطراب مردم و کثرت اراجیف
تشریق و **توقیف** عطارد و در برج سرطان در تشریق دلالت کند
 بر کثرت اراجیف و در تقویم مرکبها از سلاطین فرماندهان
 بود و مردم دستنکی و اندوه رسد بسبب مهترن و اگر در رباط
 اعظم بود کثرت اراجیف و اضطراب مردم باشد و در بعضی مواضع
 بعید صریح پادشاه رسد **تشریق** و **توقیف** عطارد و در
 رسد و تشریق دلالت کند بر کرمای غلیم و نایبی و کثرت
 و کثرت و مرکبها از بزرگان و در تقویم شور و عداوتی کار فرماندهان
 بود و اگر در رباط اعظم بود مرکبها از سلاطین کرد و بایکی
 از معارف ملک **تشریق** و **توقیف** در برج سنبله در تشریق
 دلالت کند بر همای و در برج ملک یا مردی بزرگ و در تقویم

سبب است از حیف و سخنان بهموده و اگر در رباط اعظم بود علت و مرجع
مردم بود و سقوط منزلت بعضی از شرافت **نشری و تغریب** عطار و دیگر
بزرگان در نشری دلالت کند بر شوریدگی کارهای عالم سبب است
حسب و اضطراب هوا در تغریب و چسب مردم و تنگی هوا بود
و اگر در رباط اعظم باشد فساد و اضطراب و شورش عالم بود شاید
که این باعث نفع عالم و بعضی مردم شود **نشری و تغریب** عطار
در برج عفری در نشری دلالت کند بر خرابی حیف و فتنه
و در تغریب مردم و ضل و کار سبب است که شوریدگی کارها بود
و اگر در رباط اعظم باشد کثرت اخبار مخوفه کاذبه بوده باشد
نشری و تغریب عطار و در برج قوس در نشری دلالت کند بر
بر ملک و اکابر و در تغریب مرجع اکابر باشد و اگر در رباط اعظم باشد
ملوک و سبب است از ان عظیم الشان از هم خطر و هلاک باشد
نشری و تغریب عطار و در برج جدی در نشری دلالت کند بر
و با و مرک مردی بزرگ و در تغریب بیک حال اهل سفاین و اگر
در رباط اعظم بود محنت لاحق بعضی از شرافت شود سبب
پیران و مردم سالخورده و موت زنی شریفه اتفاق افتد **نشری**
و تغریب عطار و در برج دلو در نشری دلالت کند بر مرک پیران
از قوا و پادشاه و در تغریب مردمان از تب و علت رسد و اگر

در رباط اعظم باشد کثرت مداوا و فیض عیون و خطر سفاین بود و سقوط
مردی بزرگ از مراتب خود **نشری و تغریب** عطار و در برج حوت
در نشری دلالت کند بر غرق کشتیها و مرک بکار بزرگان و
و تغریب بیماری اکابر و قوا و پادشاه و اگر در رباط اعظم
مرک مردی شریف بود و کشتیهای بسیار غرق کرد **نشری**
تغریب سفلی سعادت است بر نریج ایشان دلالت کند بر
فروج و سرور و روزگار و کتاب و لغو و حکم ایشان و فخر کردن
بر اعدا و اگر بر اعدا و اگر مرجع بر نریج بود و کتاب و اهل علم با خود
منهم کردند **نشری و تغریب** عطار و در برج میزان در نشری دلالت کند
عظیم و فساد مملکت و منزلت و زرا و کتاب و اهل علم **نشری**
نشری شریف و عطار و معاد دلالت کند بر حصول اموال عظیمه
و کتاب و اگر زحل بر نریج ایشان بود آن اموال از مهر جانی
و اجبال باشد **نشری و تغریب** عطار و در برج میزان در نشری
ایشان دلالت کند بر قیدی پادشاه بر رعیت بر فراخ و جمع
کردن اموال از کواکب متخیره مکتب هر کدام در نشری و تغریب
بست بود حکم پادشاه باشد و انقضای احکام نبود بلکه شاید لیا
همشاید **باب پنجم در احکام شرف و هبوط و وبال و اوج**
و خفیضی کواکب و آن مشتملست بر سه فصل **فصل اول در**

۱۹۹ و هبوط کواکب موضع شرف و هبوط کواکب مستنبط از طالع عالم است
 و کیفیت آن در شرح بیت باب محقق بر چند فصل آمده و در هبوط کواکب
 تحقیق را بآن حواله است **احکام شرف و نزل** دلالت کند بر قوت
 پادشاه و سلاطین و زیادتی رفعت ایشان و افزونی ممالک
 استقامت حال دایمی خلایق و رونق دار القرب و جمعیت در اقلیم
 چهارم و از دیار جاه اعیان و شرف و عدل نسبت بر عربت
 و اطلاق محبوبان **شرف** سلطان المحققین علامه طوسی قدس
 الله سره فرموده که افضل کواکب در شرف قوه و غره شمس است
 چه برج محل که اخفای شرف و بافته بر صفت ناری که آتش مشعر
 و منسوب شده است موافق طبع و شکل آفتاب و مع هذا درین برج
 هم درین هم قوت فلک صاعد است **شرف** چون آفتاب بر برج
 شرف را کند و انفسی بدرجه شرف با ضرب آن و قمر را کند و انفسی
 بود و سحر و نظر سحر و سحر از نظر کس ای اعداد و طلسمات مربع
 و فنی چهارم و در چهار و ابر لوح نقش کنند و گویند عالمان ناسال
 دیگر از مکاره مصون و محفوظ بود و سعادت عظیم و بهر سیما
 از قتل ملوک **احکام شرف و نزل** دلالت بر نیک حال عامه
 و شفقت یافتن از ملوک و حکام و قوت حال رسولان و شایگان
 و بر آمدن کارها و سستی مسافران و خوشحالی آنان و طفلان و طایفه

ابکاران و شیر و فرودشان **شرف** قوی اعظم تغییر المله و الدین
 گوید که قمر در برج شرف از کواکب دیگر سرور است زیرا که چون قمر
 برج شرف کوئی کند بسبب غایت سر که لازم است و قرب درجه بالا
 برج بر و کواکب ازین درجه بجا و زمینهای دور احوال القوت و در شرف
 و در نوصان میکند **شرف** در کتاب الملاحه الارواح مذکور است
 که چون قمر در برج شرف رسد بدون تحت اشعاع و نظر خاص و فنی
 سه در سه را در برجی رقم کنند هر قاصد و شرطی که برای خود بخواهد
 بر دشمن قمار باشد یا هم این رقم سازند و در مسکن او و موقوف او
 در زیر سنگ بگذرانند و جهت نماید و اگر بر سفال آب نهاده بپاشند و اگر
 بای حیوان گذارند تا بای بروی نهاده بر نورش کند بزرگ فایز گردد
 و سه بیت درین باب از منظومات شاه ولایت بنیاد علیه القل
 الصلوات عز الله برین پنج نقل کنند **نظم** و رب مطمئنه
 حروف و فنی بالعد و رقیه نافع غیر محل الولد و برج الا باقی
 به ساعه لیلید یخفی این احیات را با نام ماطن جعفر بن صادق
 علیه السلام ثبت کنند **احکام شرف و نزل** دلالت کند بر قوت
 حال ملوک قدیم و ترقی رؤسا و صاحب نشینان و اهل قلاع و خیال
 و بیست و شش در دکن ده زند کارها و خوش و محبت مردم
 ستم ترش و دکنه نشینان و رواج بازار ستون و قوت

و از باب بیوتات قدیمه **میش** رئیس المفقین علامه طوسی قدس
گوید که اضعف کواکب در شرف رفل است زیرا که کواکب است بارود
بایس و مظلم و میزن که شرف است بر صفت عار و رطب و میز
میان طبیعت او و مخالف شکل او **میش** محقق برجسته در بعضی مسائل
خود چنین نقل کند که چون رفل بدرجه شرف آید در معشش و شرف
در آخر سیست بکشند و در وقت حلول رفل مع قمر در برج حسه
یا دکان او را بر بنای که خواهند بهند ساطعی در از خزان
و اندر اسس محفوظ ماند و اگر در فاسد دهن نماید آب و نمز لکند
و اگر بپوست شیر بکشند و بر خود بهند قوت میانه زنده شود
احکام شرف و زهره دلالت کند بر رفعت و منزلت حکام و قوت
حال و زرا و حکام و قضاة و ارباب مناصب و ترتیب یافتن
ابطال و از سلاطین و رؤسا و باران و منفعت یافتن بجای و است
معیشت و کثرت زرع و سب و تریه حال ساوت و علماء و رؤسا
و مدارس و امینی و فقه و بسیار حضرت و صدقات حکام و خیر
گوید که چون مشرب بدرجه شرف رسد برج و قیامت در شرف
بر کاغذ کشیده با خود داشته باشند نزد و زرا و قضاة و صاحب
باشند و محبوب القلوب گردند و اگر بکشند در غفلت و کلاه بر روی
کشند و بوقت صبح بر بار و دیوانه بهند احوال از و زایل شود

و حکم

حکیم مذکور آنست که تا لایف القلوب گفت **احکام شرف و زهره** دلالت کند
بر رفعت حال ارا و لشکران و حکام و دار و لشکران و ترتیب یافتن
از سلاطین و میل مردم بقیق و جزو غرت لوم و دسوم و رؤسا
اسلم و دواب و غرت خلاص بسوا که در رفس صلاح و مایل شدن باشد
بجایگیری و فتح طایع و رواج بازار آنست که سما مسکن **میش**
کامل و محقق کنی نصیر المذ و الدین الطوسی قدس میفرماید که اول
کواکب حالا و مدة در مکان شرف برج است زیرا که چون برج با کواکب
به برج شرف کند تا او افریح رونده بدرجه شرف است و حفظ
او در آن احوال نماید پس تا دام که در آن برج ساکن باشد محفوظ
بخط شرف و استیغای آن بود **میش** و محقق برجسته گوید
چون برج بدرجه شرف تا کجا اما آن رسد بطور نظر نیست
زهره شکل و قی نه از نه بر قطعه کاغذ یا پاره کرباس هر کدام
اختیار کنند بکشند و در عنوان بنویسند هم در الوقت بحد خود
از کد و کد دشمن این باشند و چو این حضور متر دست دهد در حال
آن نوشته را از هم بکشند ممکن آن آغوب شود و فتح و طغنه
رو نماید **احکام شرف زهره** دلالت کند بر قوت حال خویش و
مطربان و جواهر و امیان و بسیار لعل و لب و فقه و طربا و مردم و
صحت بیمار و کثرت کف صاینا و دشمنان و کثرت ضیافت و سودا

۲۰۱ اشعار و افکار و روح بارز انچه بسیار بر شمشیر **تنبیه** افضل
 المحققین و اکلام علامه طوسی قدس سره میفرماید که اقوی کواکب
 در شرف سرور و اقتضا ظاهر است لیک چون از درجه شرف
 تجاوز نماید بهیچ وجه و چون نماید از جهت معارف بر شرف و صلاحت
 بر جمل که مال و صفت است **تنبیه** کرده شرف الدین
 بر کس گوید که چون زهره به درجه شرف یا حوالی آن در آید و هم از نور
 با سلطان بود بر جبهه و قیاس بر جبهه در ورق آید نویسد و بوقت
 سعادت زهره در سجده با خود کند آید و در جماعت و مجامعت
 انفر عظیم کند **احکام شریف عطار** و دلالت کند بر روفی دین و
 فوت حال مستوفیان و مفرغان و کویداران و بیار و اهل قلم و علم
 و شعرا و اطباء و اهل قلم و عجم و میل مردم به تعلیم حکمت و معقولیات
 و روح بارز کتاب و کتابت و روفی بین کاهن و سید جهان
 ساره **تنبیه** در کتاب کهن المراه بنو کورست که چون عطار و در
 شرف و اصل شود و در صفت و در صفت را بنشد و در غوغ و کلاب
 بر کواکب نیا که گمان رقم کنند چون رقم در بر شرف باشد که
 شسته بخورد و بخورد و بنده انمل باطل کرد و اگر داخل طعام کرده بخورد
 گمانست و کاه بخورد **احکام مبوط غش** دلالت کند بر نزل و نزال
 حال ملوک و سرور و بزرگان و کد و بارزما و پیدا و جوهر **احکام**

و سطوری

و خنک هوا و ارزانه آب و کد و بارزما و بزرگان و مرفان و ارزانه
 طلا و لعل و یاقوت و زهره اشکباران و بیماری معارف **احکام**
مبوط قسم دلالت کند بر تشویش و تفرقه عامه و کفکوی راز
 و بسط کارهای عورت و طفل و بد حال مسخران و غریب و خوش
 با نفع و فایده و خوف از لشکریان و هدوت از جبهه و وقوع
 باران و در وقت **احکام مبوط رطل** دلالت کند بر ضعف مال و
 قدیم و تفرقه و اشرف رؤسا و محاشیان و نقصان و
 رنج و بیماری که هر من و هلاک مستور و مرکبندگان و غریب
 و ضعف بران و زحمت کار و انیان و تفرقه در انیم اول **احکام**
مبوط شمشیر دلالت کند بر ضعف و نزل و راز و نقصان و ارزانه
 مناسب و خجاست عدول و ضیوع الارش و نقصان بیادانت
 حیوانات و نوشتن فتاوی و فزونه و توقع و محات بزرگان و بیابا
 علما و فقها و اسما **احکام مبوط حبه** دلالت کند بر ضعف و ضیوع
 حال لشکریان و دهم و هر کس در مردم و غل **احکام** و در غل
 و زحمت معذله و کفری ازین و عقب را ایدان و سران
 و کد و بارزما و دواب و ارزانه طوم و دسوم و قضا ناحق
 و کدورت زمان و مطربان و دختران و ضعف اسلام و بسیار
 خلق و غور و کد و بارزما و شمشیر و عطربایت و شمشیر افکار و اشعار

۲۱۲ و قبض خاطر مردم **احکام مبطوط عطار** دلالت کند بر ضعیف و کسب
 و زاری خود و یونان و اهل قلم و متمان و ارجیف و کمر و در
 مردم و مثل شوایح و سعادت و رسوخ اهل خیانت و ناسخ و عود
 و ارباب نه و درج و تباہ حال معذرت و غمزان و بیماریا کونین
 خانه در طفل **فصل دوم در احکام و بال کوکب** خانه در جوده اثر
 و وای در راه و امانت بخاک از طبع او فایز این بایک
 فایز است و میخان ممد و بر امانت را اعتبار کرده اند **احکام**
و بال زحل دلالت کند بر عزت و غنای که در ورشده خدای قاضی
 قدیم و خزان و صوابشندان و سرکردن چشم و قلم دارند
 و از زانای حیوانات و کدورت برین و کوشه نشینان **احکام و بال**
مشیت دلالت کند بر ضعف حال و زرا و سادت و فضا و معشر
 و تبار و بیمار بر زن و پیر و فضا دارا است و ناراستی و فکها
 و اهل قادی و از زانای حیوانات و غمزان کار علما و فقها **احکام و بال**
برج دلالت کند بر بیمار و منزل حکام و اهل و لشکران و سرکردن اهل
 سلاح و متجده و گرفتاری شش برین و درون و فضا و عداوت میان مردم
 و فکها و نمان و ظلم و پیدایش کین و کد و بازار اسلحه **احکام و بال**
 شش دلالت کند بر آفت ملک و زلزله بر زن و سر دارند و کین و
 و ظلم و جور در حکام و غیره و امانت زور و محبت و نفوذ برین

و وزن و راهم معشیت و توفیق صرافان و خرابان **احکام و بال**
 دلالت کند بر بیماری و ضعیف و مهربان و خواهر سرایان
 و کد و برای و امانت ابریشمین و عطاریات و انت اخبار و آثار
 و شکله خلق و از زانای جوده و کین **احکام و بال** عطار دلالت کند
 بر وضو حال حال و اهل قلم و یونان و اخبار و دروغ و جستن با و
 معذل و خط و محبت و بد بخت و بیمار و عام و بستن کار و زانو
 مهات و اهل معرفت **احکام و بال** قمر دلالت کند بر بیماری عام
 ف و حیوانات آب و سرکردن فوج و جاسوس و نقصان آب و توفیق
 مس ذن و قیمت زمان و در خن **فصل سیم** در احکام اوج و
 کوکب **احکام** اوج زحل دلالت کند بر صلاح حال و سادگی چشم و در
 و اهل جلال **احکام** اوج مشیت دلالت کند بر صلاح قضا و قیمت آلات
 حب و بر سبب این **احکام** اوج برج دلالت کند بر طبع قلوب احوال
 اخبار و کثرت نوایندگان و قیمت آلات حب و بر سبب این **احکام**
 شش دلالت کند بر عزت ملک و جمع شدن اترک و گرمی هوا و شدت
 کرب **احکام** اوج زهره دلالت کند بر صلاح احوال خوانین و مطربان
 و طبع قلوب زمان **احکام** اوج عطار دلالت کند بر صلاح احوال کسب
 و در زرا و اهل قلم و مضر فان و نویدارن و احکام حقیق حد **احکام**
 قیاسی بیدر **مشیت** اصحاب کتاب و اهل الصفا بیدر از کوکب

۲۱۳ که عارض این میشود با هر تشبیه کرده اند که در فن احکام حکام
 بسیار و خلیل است و طالبان را بسیار مفید و اینان است که گویند
 از میان کواکب شمس مثل یونس است و سایر کواکب مثل جنود و عوالم
 و انفجار و قسرها مثل پادشاهان و دوا و عمار و عطار و مثل مسافر
 و کاتب و مریخ مثل سپهسالار و صاحب پیش و مریخی مثل وزیر و قاضی
 و اهل فتوی و زحل مثل صاحب خزائن و زهره مثل جواهر و همد و افلاک
 مریخ کواکب را مثل اقالیم و برج مثل ولایات و حد و دوحه مثل بل
 و قصبات و درجیات مثل قری و دقایق مثل محلات و احوال و نوا
 مثل منازل و کواکب در درجیات مثل ارواح و اجساد و کواکب در
 خود مثل شخصیت که خورده و غایب شده باشد و در حقیقت خود مثل کائنات
 که از هر است خود قطعه باشد و در وقت انقضاء مثل شخصیت
 و در هر طرف مثل شخصیت بعضی مرفوع بر ملاک و در اوقات مثل فصل
 متوجه در جهت مثل شخصیت که از مطالب خود بازمانده باشد و در جهت
 نیز مثل شخصیت مقبل و مرجع و در بطور مثل شخصیت که مسکن شده باشد
 و بهر رسید باشد و فاعل و مفعول مثل شخصیت طالع که مطلق از کائنات
 باشد و مصروف مثل شخصیت که قضای حاجت او شده باشد و کواکب
 معین مثل و شخصی است در خانه که در آن وجود یافته باشد و در احوال
 مثل شخصیت جبر و مطلق که منظر محال آن بود و در زایل مثل شخصی که

قطع نظر از امید کرده باشد و در طالع مثل مولودی که در محل ظهور بود
 یا یعنی که در حال کمون بوده باشد و در بیت ثانی مثل شخصی که قصد طاعت
 اخوان کند و در بیت رابع مثل شخصی که در خانه مدخول باشد یا جوی
 که در معین خود بود و در بیت خامس مثل شخصی که مستفید بکارت باشد
 و امیدوار بود و مطالب خود و در بیت ششم که ماری و منظم باشد
 و در بیت سابع مثل شخصی که با مبارز را بجای رب باشد و در بیت ثانی
 مثل شخصی که فی لف شخصی بود و در بیت نهم مثل شخصی که مرفوع بود
 و بعد از وطن خود و در دهم مثل شخصی که در محل و سلطنت خود باشد
 و در یازدهم مثل شخصی که امیدوار از او خود باشد و در او نهم
 مثل شخصی که مبعوس است و کاره بود مقام خود را و معض باشد
 آنچه را در آن مقام است و این علم بقوه **بیت پنجم در احکام**
اشیا متوقه و این شتم است برج فصل از زندان ازین کینه است
 چند فصل از احکام اشیا متوقه نمودند که فی رهن بود و احکام
 مشهوره فصل در شت ایما با جمل و لم چند قوه در آن باب امان
 و در سب کرده میشود و این التوفیق و علیه الهک ان **فصل اول در احکام**
سواک و ادب همه احکام بخوم این سه هم را جهت حوادث عالم
 بدست آورده اند و امام الواسن مبهی در کتاب الاحکام است و
 خود عثمان جاد و کار که در این صنایع سیما صنعت اسطراب برید عصر

۲۴ خود بوده نقل مینماید که اعتقاد عظیم هوادار او است و هر روز سینه
آن کرده و حکام میکنند و آن برین پنج است که تقویم افق را از تقویم
قرن نقصان کنند و مابقی را بر تقویم رطل افزیند حاصل موصوع هوادار او است
باشد و لامی را دایم در وقت اجتماع این هم مقابل رطل و در استقبال
مقابل او و گویند یک نحو است اجتماع و استقبال از این جهت چنان
در وقت نرس و بهترین رطل باشد پس هرگاه این سهم شود بود
حکم باشد موصوع و در جهت بخدین باشد دلالت کند که مابقی
اخذ موصوع باشد و حصول مهمات بسیار و اگر موصوع در پنج
سخت باشد حکم بر عکس باشد و اگر در یکی از دو خانه رطل بود دلالت
بر فقر و بسکتی کارها و شدت سرما و در وقتش و وزیدن باد مایه خوشی
خاصه در دلو و اگر در یک اردو بیت مشری بود کشتاکی باشد خاصه
در قوس و میل مردم بصلاح و غیره و رطل در الفضا اگر در یکی از خانه
میرد بود میان طلائع خصوصیت افتد و باد مایه سخت و زود و در وقت
که ما گرم شود و اگر در خانه افتاد بود هوا خوشی گذرد و در وقت
که ما گرم کند و مردم بزرگی جویند و مابقی اختلاف بسیار کنند و اگر
در یکی از دو خانه رطل بود مردم ملهو و لعب و لهب و طرب مایل
باشند و عذراطلا بود در طلائع و وقوع بارندگی در وقت
و اگر در یکی از خانه های طالع بود و کثرت کف کوی مردم باشد

و نه

و نه و بهمان خاصه و بهر از یک باب و کتابت و خصوصیتها می باشد
مایل باشد و اگر در خانه قرار باشد و در وقتش باران آید و فتح کارهای
عوام الناس باشد و خبر ما آید **فصل دوم در احکام شمس**
او را عرب شمس عمو و و فرسیان رو را آهنگ و آهنگ
فوق خوانند و گویند از دو شمس در میان نو است نسبت
درین زمان در شب بعد هسم و دوازده هلالی طلوع میکند و هر
حکیم در وقت طلوع او و وقوع قمر در هر یک از این دو عشر احکام
فرموده و بقوله حکیم این از سال قدیم بهر بی نقل کرده و از سطلایک
استخرج از کتاب مخزن الاسرار کرده و اهل خواصه این از غرض
مقدم معرفت دانسته اند و ما این ابعبار را موصوع باین کتاب
نقل کردیم تا اهل این فن از آن مستفید گردند البته این
پس گرفت طلوع سحری قمر در **دلو** دلالت کند بر کثرت باد
و باران بسیار و سواحل دیگر و غرق سفایان و طغیان آنها همچون
و کثرت جوینات بری و کجری و طغیان حشرات الارض خاصه
ملخ و شکایت از آن محصولات صیفی که بهر ارشته ای آید و چون
از آن کردند و غلات و دواب قیمت یابند و وفور کسب
و آلات حرب باشد و کثرت از اجفف بود و شایسته
بسیار باشد و خشک و مار طغیان نمایند و شنگ و جوب میان

خلق شایع کرد و وجه کلو و محال در مدینه عرض کرد و موت فجا کرد
 نماید و بیماری دوبار میان نصاری افتد فاعلم که دکان ایشان
 خوارج در ولایت مصر و شام و روم اتفاق افتد و عود به اقامت
 اما واقع شود و انواع خلاف و بلاد این است بطور باید و فقط در آن
 در جنوبات بهم رسد و ولایت مغرب بهم خورده شود و مردم مضطرب
 کردند و اگر در وقت طلوع شوی **در وقت طلوع** که بر وقت برف
 و طغیان و کراخه از خفا و غرر رسیدن از اطراف با شرف و جوب و قتل
 در ولایت مصر و عید مصر و در زمین شام صیانه و دولت که متعلق باشد
 به جوب باشد و جوب است و در وقت مانده شام غالب کرد و در یک عظم
 از وطن خود مهاجرت نمود بوضع دیگر رود و از موضع غلبت باید بود
 نعمت و نیک واقع شود و پادشاه هر یک از عظمای نصرت یافته بقتل نماید
 و ملک کا و کوفه شش و باید و اهل در بلاد اسلام کنایس و مباحث
 کنند و رز و آتوفا و باید و علامات اشقی در هوا است طلوع باید
 در فصل زمستان جدی و حیات و صدای و نزلات عارض کرد
 و از ذال ان سحر است که نزد و در میان تخلف که اول اسم **ما سحر**
 باشد از این و آلات جوب هد نماید و اگر در وقت طلوع شوی
در جونا باشد دلالت کند بر این که مصر است و میباید و در ذال
 سلطنت یک از ملوک و طغیان آب نیل و کثرت بمب و طبع

نماینده

نماینده یکی محصولات صیف و از زمانه جو و حوزة و کرباس و لباس
 و خوبا عمل و با این بجه در زمستان و صورت در چشم و علت رفا
 و موت در کلا و و بز و بزغال و جو و سلطان بر رعیت و مردم
 باشد که روم جنگ کنند و خلافتی مغلس و بر این ان شوند و از وقت
 از اگر کشند و فنی و جوز بسیار بود و بنور و جویشش انضامات
 کرد و استهف الناس بسیار نمایند و مردم از اوطان بگریزند
 و در زمان بسیار باشند و غارت گشته باشند و اموال باقی بماند
 کرد و در ولایت عرب قتل دست دهد و مردم روم در بخت شوند
 و دولت از قومی بقومی انتقال کند و میان دو پادشاه که یک
 از مشرق و یک از مغرب بود جنگ شود و لشکر مغرب از دست
 یابند و تخلف که اول اسم او **یا** باشد درین سال در غربت نماید
 و اگر در وقت شوی **در سر طان** باشد دلالت کند بر عین
 مردم از اطاعت الهی و خلاف میان علما و حرکت پادشاه از
 وستی بشدن دعای قنوت و سبکین و صدق عرض صدر و رید
 هلاک مردم از این و محال و سفره و نزلات و جبهه و دست
 اجنب و مردم نیز دست دهد و قتال در زمین مصر و شام و کربلای
 کبیری از عظمای الناس و تغیرات در ولایت روم و حسن مردم
 پادشاه و سر و زمستان و شدت آن و از زمانه زمستان و ایل

سال و بسیار انکور و نقصان سایر شهرت در ولایت بگذرد
 و قسط وضع بدید آید و سفاین را اکت رسد و باران در این وقت
 گردد و مار و سایر حیوانات ظاهر گردند و کاه و بزرگ است
 و علت رسد و جوخته نیز نقصان و بادشهر ببادشهر دیگر ملاقات
 نماید و خوشی و غم بسیار بود و خوشش دهن در زبان در میان
 بهر رسد و ظهور اکت باشد و هر که اول نام او **یا صل** باشد
 بسیار عظیم باید و اگر در وقت طلوع شوی **فرید** باشد و اگر
 گذر بگذشت باران و گران گذرم و خوا که در ولایت شام و از این
 آن و گمان بمهرامه در خوا سان این نیز گران گذر و از این
 کاه و رس از این و اول باشد و خوانا اکت و نیکو آید و نقصان
 برنج و جوخته بود و شخصی بزرگ نامی را اکت رسد و بادشهر
 بسیار روز و درستان سخت گذرد و چنانکه اکت باشد در جای
 سحاب بنیان بود و حاکم حلب و انطاکیه و لشکر او را و قه عظیم
 بنش آید و در ولایت مشرق و غرب عظیم شود و حدوث زلزله
 در جغیات الارض بود و عبده اضم را حال از بدی بگویی رسد
 و جمعی ریح در میان مردم شیوع باید و در محدوده دول بسیار بود
 و بادشهر عظیم انان فرود و دانش در منازل و اسوق
 افتد و جمعی بیرون آید اما ضرر کمتر رسد و اهل فساد انان عظام

انذارند و بادشهر عرب از مکان خود جوخته نموده مردم آید
 و سبک گذر و موت در دواب بهم رسد اکثر در کاه و کوه سفند
 و شتر و سال بر مردم سخت گذرد و از ولایت روم جمعی کمتر بود
 ظلم و ستم جلانمایند و در تحت زمان حاکم باشد و شخصی که اول نام
 او **یا صل** باشد در میان از بافتاده و مغفود شود و اگر در وقت
 طلوع شوی **فرید** باشد و ولایت کند که بادشهر و دشت را
 خوشی عظیم بنشیند و اول سال بسیار خوب گذرد و خوشی بسیار
 باشد و در میان مردم خوف بود و کذب و دروغ شایع گردد و
 کرم در محصولات افتد و بعضی حاصل صاحب نشود و انکور کمتر و قوما
 بسیار بود و بادشهر شد و در زمین شاه و زمین گیر و در خطر آب
 اسعار باشد و گذرم وجود در آموه از زبان کرد و جوخته نقصان
 گذرد و قطع باران شود چنانکه مردم بدعا استسقا اشتغال نمایند
 و موت در علما بهر رسد و کلب الکلب بسیار بود و عمل نیکو بصول
 رسد و بزرگ بقتل آید و کشتیهای بسیار غرق شود و بادشهر
 مغرب بزرگ را که طرف شرق بود بقتل رسد و در زیستان بر
 و جلید بسیار بود و مردم بکشته سرما متادنی و نابود گردند و غلوه
 الاصوات حاصل دشت گردد و اراضی حاره و شمال و سمرقند در میان
 مردم بهر رسد موت فجرا اتفاق افتد و اهل معروف شام مردمی بقتل

۲۰۸ و بزرگ که اول اسم او **ح** باشد مرخص شود و مشرف بر موت
 گردد و اگر در وقت طلوع شوی **قر در قوس شنبه** بیماری
 موت بسیار بود صد امان از هوا بر آید و چنانچه مردم بود و سال
 بجز فایده و شفقت رسد و از بهت بیماریها عارض گردد و
 موش بر زبانت نقصان بسیار رسد کف بسیار بود و جو زرقه را
 فساد رسد و در میان غب مرض جوش می آید که در و در او تن
 بت و امراض و جنوبات دست دهد و علامات آتشی در هوا عارض
 شود و گرم در بعضی محلات افتد و فتن و فوج بسیار بود و از
 در سوختن و در بیا هم رسد و پادشاه را خوف عارض شود و
 سببها را از آنرا آفت و موت رسد بخشی بزرگ که اول اسم او **ح**
باشد یعنی مبتلا شود و اگر در وقت شوی **قر در جدی باشد**
 دلالت کند بر فساد اشجار از کثرت اخطار و سحر و رشتان
 عدوت امراض در سرن و کثرت مایه حیوانات آب در میان
 و بسیار عمل و بیگانه محسوس شود و طغیان از دولت الادیب
 در وقت غروب شمس و هلاک جمعی کثیر در بحر و اسقاط حمل جمالی است
 زنان زاینه و موقوف طاعون و آذینان بجه و هوش بلاد و
 در ولایت جزایر و هیچ خوب و بسیار در دهن و بیگانه محسوس
 و جو زرقه و لطف کردن پادشاه بفقیر و بکرا از محاکم و عدوت شمر

از قرا

از و زرا و کار داران با پادشاه بعضی دیگر از مالک و ضایع شدن
 ایشان و حجب و فتنه در میان مردم و سلطان مصر بر اهل
 سعید غضب کند و اموال ایشان را غضب نماید و در آن سال
 اجناس باریک باشد و مردم فقیر و بر ایشان کرده و بیکت
 رسند و بعضی مردم بعضی را غارت کنند و در سوختن طاعون
 و وبا عارض شود و برین سبب طفول شفت گردند و امراض و احوال
 در دوزخ و چشم و سر بهم رسد و موت و اب واق شود و بزرگای
 اهل ادب یا یا **باشد** صاحب ستر و مرخص گردد و در بعضی محلات
 کند و اگر در وقت طلوع شوی **قر در دلو باشد** دلالت کند که دولت
 مصر از آنجا باشد در اول نوبت طغیان نماید و نقصان رسد
 و بعد از آن بادی عظیم پیدا شود و طغیان را ببرد و در آنجا عارض
 و صیغه بافت باشد و ثمرات فکوره و از بود و موت و دوا بود
 حضور صابر و اوج طاعون و ضعف عده در میان مردم عارض گردد و در
 دمنها باشد و اعمال شیطانی کنند و شورش ملک بود و با
 یک از فرمانها را بقتل رسانند و در محاکم عارض شود و در روی
 نماید و بادی سخت و بارانهای قوی که غلب باشد و دشت گردد
 و آینه و عمارت مافز رسد و احوال در گرفتار کنند و کشتهها را
 آفت رسانند و از ولایت شام همی ولایت مصر روند و فتن کنند

۲۰۹
وزمان و کینه تنگ شوند و جو و کندی ازین شوند و میان
دولت که از مشرق و مغرب بود قتال افتد و بیایم از کلمه عینی
زبون کردند و بعضی تلف شوند و شخصی که اول اسم او **سار**
باشد چهار کرد و یا مستقل شود از بلد خود و اگر وقت طلوع
شود **قسم در حوت باشد** دلالت کند بر غرق و هلاک جمعی کثیر
و در بروج اسکنند و آفات بسیار بود و در آب میل مساجد و مرزها
و این که در جنگ ظهور کند که انداختن کند و مردم سر از ریشه اهل
حکام و فرمانان بکشند و لشکر پادشاه بسیار تلف شوند و شیوع
کذب و تمیت باشد و آخر آذر میان مردم بهم رسد و باره سکا
بسیار شود فاحشه در ولایت شام و مرستان سرد و دراز کشد
و عمل بسیار حاصل شود و مسانه عرب و مردم جنگ و جدال افتد
و از کفار قلاع و ولایات بگیرند و کنایه و معاویه نصاری خواب
شود و در کار بیماری افتد و انکور و انجیر و انار افتد باید و ملا
اسعار بود و کوفتند تنگ و سقط شوند و طایفه خوب به فرقه شوند
بعضی در محصل ملب و بعضی در محصل و جمیع شوند و باید یکدیگر
خزاع کنند و لشکر عظیم از شام بیرون آمده و در محصل رها
جوب کنند و قطع طریق شود باشد و سه قلمه از روم افتد کنند
قتل و موت در اشراف باشد و سب و دیوانه شوند و در و سر و

بسیار عارض گردد و پادشاه ریشی عظیم القدر را بکشند **سینه**
محق الفاط مولانا عبدالعزیز خجندی در رساله خلافت آورده است
که بعد طلوع شوی اول عدی که حادث کرد اهل حکام ملاحظه
نمایند که قمر در کدام حریب و از این بر حوادث آئینه عالم است
نمایند پس اگر در آنوقت **در حمل بود** حوب و قتال ظهور رسد
و ترس و بیم بر مردم مستور گردد و جنگ و طغیان بسیار کردند و اگر
در ثور بود جوراقت رسد و سایر محصله است مانند و طغیان
بسیار بود و زلزله اتفاق افتد و پادشاه مرفه محال باشد و اگر حوز
بود کندم را آفت رسد و سایر محصله است و مردم متفرق شوند
و ابلهک ظاهر بود و اگر **در اسد طای** بود جوراقت رسد و انکور
کنند بود و کادان تلف کردند و در وقت حلول آفتاب بد بود
حوت باران بسیار آید و اگر **در اسد** بود جو و انکور بسیار
آید و در کوهستانها جنگ و فتنه بسیار بود **در سنبله**
بود محصله را آفت رسد از طغیان و کشتنهای غرق شوند و پادشاه
عظیم الشان را بکشد و مردمی را بکشند و ملک سرد و در و ال باید در
میزان بود جنگ و فتنه بسیار باشد و ماکولات و مطوعات از این
کرد و **در عقرب** بود قحط و کسب شایع گردد و آفت ظهور شد
و اگر **در قوس** بود عاربان بسیار آید و رعیت پادشاه را دشمنی

۲۱۰ و از طرف خراسان باریش ظهور و غیبت کند که اکثر ولایت محراب
 است و اگر در حدود بود میو مناسب بود و یک از عالم ملک فخرت کرد
 و اگر در **جبهه باد** بود نیز خراسان شود و در سواحل دور با قتل
 عظیم است و اگر در **جبهه** بود که در انقطاع رسد و موت
 اکابر و اشراف باشد **شب** محقق بر خیزد همین در سال غلات
 خود آورده و ما نیز از شرح بیت باب مرثیه الیه اشارت بآن کردیم
 که در بعضی بلاد قبل از طلوع شوی به بیت روز یکماه از هر شهری که عین
 زراعت آن داشته باشد مقدس در موضع جدا از اعراس کنند
 تا سبز شوند چون شمس طلوع کند ملاحظه کنند آنچه از مزارع و باغها
 بود گویند آن محصول در آن سال سبک آید و آنچه زرد و پخته باشد
 گویند سبک نماید **شب** کی است که آنرا عوام تقویم و سن خوانند
 یعنی کی تقویم و اعیان آن مختلف آید بود و ما قیاس و کثرت در آن
 را سبک از محصولات نسبت کنند هر کدام نسبت نسبت است سابق
 بیشتر بود گویند محصول در آن سال سبک آید و اگر کسب و زرع تر بود گویند
 سبک نماید **شب** و در وقت طلوع سبیل شر از نوین او و هر کس
 که از شمس نور او ظاهر شود و بعضی مردم و حوادث آید که سبیل
 میباشد سیم و ثانی خراسان و هند و آن آنرا سبیل است که سبیل
 چنانکه کتاب ما را می که از مستغنیات است است مذکور کرده اند

که هرگاه

که هرگاه سبیل طلوع کند اگر غلبه و تحت بود و سبیل بر کثرت بسیار در میان
 خلایق و اگر بر کثرت نازکی بود و سبیل بر کمک باران و اگر در تمام
 و سبیل بر خوف عاصف بود و سبیل بر کمک باران و اگر در تمام
 نماید و سبیل بر خوف عاصف بود و سبیل بر کمک باران و اگر در تمام
 و خط و اگر در مقام و سبیل بر کمک نماید و سبیل بر کمک نماید و سبیل
 و اگر بر کمک بلور یا نوره نماید یا شمع و روشن بود و سبیل بر کمک
 غلات و زمین و اعلا لایق از خوف و سبیل بر کمک نماید و سبیل
 او که از کوه سبیل بر کمک نماید و سبیل بر کمک نماید و سبیل
 پیدا شود و سبیل بر کمک نماید و سبیل بر کمک نماید و سبیل
رطب سکون میشود و آن مثل است بر سه مقصود و بر اذن سبیل
 مجرب نماید که بر کثرت این فن فاضله بطریق و از سبیل و از سبیل
 بر اید و سبیل بر کمک نماید و سبیل بر کمک نماید و سبیل
 و آنرا سبیل و آنرا سبیل و آنرا سبیل و آنرا سبیل و آنرا سبیل
 بر آن بسیار ایراد کرده اند و بطریق که بر سبیل و سبیل و سبیل
 رابع مقالات و غیره غلبه در آن باب تحقیق مفید نموده و سبیل
 تمام نموده و سبیل بر کمک نماید و سبیل بر کمک نماید و سبیل
 تا بقدمه المعرفه یکم تا ثانی و سبیل بر کمک نماید و سبیل
 نیز غیر یکم تا ثانی و سبیل بر کمک نماید و سبیل بر کمک نماید

و نموده که دلالت آنرا معلوی بر متحد ذات مانند دلالت باشد
 از معلول علتی بر معلول دیگر از آن علتی بخاک از شمع و بر جاست
 نفس مطبوع است که محمول باشد بر توجیه بابت مبادی و جهان نفسی
 اندک دلیل در حکم کد و متحد است که نیست به اطلاع بر غایت او را
 بقوت باشد و احتیاج او درین مطالب باندک محض است که مقتضای نوع
 باشد باین مقاصد پس از معلولی معلولی باشد نقل تواند کرد و می نماید
 که در غیر نیز این جنس است لال بسیار باشد چنانکه نزدیک و باقی
 و اهل دریا را مشهور و معروف است پس از تحقیق مفهوم معلوم شد که
 سایر نفوس را نیز این سخن است لال اصحابه باین مقاصد و مطالب
 و اگر چه غیر مطبوع بوده باشند فاعله که بعضی از اوضاع علویات را
 و مصدق باشد **مصدق اول در حکم اولیای نبی و عام سبب شایع**
برین و غیر آن در اوقات مفروضه در حواله طلوع آفتاب اگر چه
آفتابی اندک نبی در طرف مشرق پدید آید چنانچه شمع او بر غایت
عالیه افتد دلالت کند بر حدوث باران در همان روز تا غایت
سه روز و اگر هیچ چیز حاجت آفتاب نبود صافی درخشنده باشد
یا آنکه پیش از طلوع آفتاب قطره ها بر متوق پدید آید یا آنکه زمین
عذب آفتاب ابر نبود و بعد تا قبل از آن ابر نبود دلالت کند
بر صعود و گشت دما هوا و اگر پیش از طلوع شمعها بر هر چه در نیست

بر باران دما و اگر بآن شمعها ابر نباشد چنانکه رخس که سیلاب
 دلیل بر نیست و اگر ابرها بر حواله آفتاب باشد باین مختلف و
 در از کشیده باشد دلالت کند بر جستن بادهای سخت و اگر سیلاب
 و یا سبزی که اید دلالت کند بر سس هوا و باران و عاصف که بید
 اگر در وقت طلوع یا غروب آفتاب راهها مسخ ظاهر گردد
 دلالت کند بر قحط و خور خشن و اگر راهها چیده باشد قحط باشد
 بدون قحط و خور بستان آفتاب در اکثر اوقات و اگر رنگی
 و بیه بیشتر که اید دلالت کند بر سس که سخت و در جاع شای
 مذکور است که چون روشنائی آفتاب قبل از طلوع که صغیف نماید
 و دو بار یا سه بار در آن روزها هوا بسیار سرد گردد **ششم** اگر ابرها
 ظاهر شود مانند ششم زده باران بسیار بار **ششم** آن طلعت
 باید ابر بود عاصف که بید که اگر آفتاب در برج حمل باشد و مظهر در
 نماید دلالت کند بر هلاک شش و شام و اگر طلعت باید ابر بود
 تا تمام روز خردی عظیم است آن باشد و اگر چند روز متعاقب
 بدی صفت باشد اثر آن نیز مکرر شود و اهل فارس را روع
 و فرغ رس نماید و اگر در ثور باشد و سس نماید هلاک آدمیان
 و نقصان ثروت باشد و اگر در برج خور باشد نماید عوب و شول
 عظیم باشد و قحط است و اگر در برج سسرطان نماید حضرت

۲۱۲
 باطل باد محصل و حوان و نصین و احد و حوا و انجا رسد و حاکم
 انجا را کند بر پیش آید و اگر اجتماع یزین در برج اسد است و در حوا
 آفتاب دایره باشد و زمانه که مانده بود و از با دایره می نقل و بارها
 محل بخت و قرب و در آید و اگر آفتاب در سین و دایره بهم رسد
 باران مضر یا دفع آید و اگر در میزان باشد و در حوا محال اهل مدینه
 متغیر شود و متغیر گردد و مضطرب شود و اگر تارک شود و ضوایم گردد
 چنانکه متغیر گردد و علامت خوب باشد و قتال تحت و اهل خوب را
 شدت رسد و اگر در قوس بود در اوقات زلزله شود و روز باشد
 جزو و صلح و سکینه مردم باشد و اگر شب باشد هلاک متلانی بود و اگر در
 باشد و سینه کرد و مثل رکن خنجر حدوث موت در ولایت یونان باشد
 و حوا آن و فساد و محوش بود و اگر مظلم باشد اضطراب صاحب هر روز
 و حدوث و اگر در میان دایره سیه باشد باران بسیار بود و از رزق
 کرم و دستم و اگر در برج دلو و سینه کرد و لشکریان سلطان غده
 کنند و اگر دایره داشته باشد در آن ماه باران بسیار باشد و اگر در
 حوت باشد و سیه که ابرام افی موی ماریت گردد و اگر دایره سینه
 امطد و ریح بارده بود **محصل دوم در ختام ماه که از دایره**
ماه گویند بخت افزا رسته صیغه صیقل میان ماه و ماهه شنبه شود و آن
 ابری باشد رقیق و لطیف و نرود در لطافت و رفعت چنان بود که ملنگ شود

از دایره

و از دین جرم ماه و بعد در کرب و رشتانی او و چون این ابر
 بود ماه را در یک جزو از اجزای او بتوان دید و آن جزو آن باشد
 که موضع و نسبت بود که اگر بجای او سکه آینه باشد ماه در آن آینه
 نیاید و هرگاه اجزای بسیار بهم جمع آمده باشند و هر یک نسبت
 و وضع باشند شک نیست که در همه اجزای آن شکل ماه بتوان دید و چون
 اینها بهم پیوسته باشد و شمع بر زاویه است و الاصل متغیر شود
 و ابعاد این اجزای از یکدیگر باشد از هر جهت باد شمع بصغر
 العنسی سکه ده ماه رسد و بواسطه بعد و صغر اجزای ماه مرعاً نشود
 و صغر او در یک شود پس آن اجزای متقله در خیال شکل دایره نماید و آن
 ماه باشد و هر طبعی بود وقت آنرا دلیل باران دهند اما اهل حکام
 بخرم گویند در وقتها که نظر کنند اگر غلیظ و کثیف بود ثابت باشد
 و باطل شود ماه از نظر غایت کرد و از عقب آن بروی باران قوت
 بسیار و اگر بجای آن باطل کرد و جرم آسمان نمودار میشود از عقب
 آن باد عظیم و ریزش کرد و اگر قاعی معنی و باطل کرد و دلیل چند روز
 صحو بود و آینه علم **بیش** بیش از فصل قریب از بود ملاحظ کنند
 اگر ماه صاف و درخشان باشد دلیل جوهرت و اگر سیه بود با جفا ظاهر بود
 که حرکت میکند آن سبب جوهر هوا بود دلیل باد است و اگر سیه نماید
 یا سبزیزه دلیل باران و غنی برجته در رساله فلفله گویند که در سبب

۲۱۳
 با چهارم ماه قمر منبسط و بعضی نماید و هوا بخار ناک باشد علامت
 باران بود **شنبه** که باشد که بر من مستار بار بزرگ ماله
 پدید آید و اکثر اوقات اندلیل باران بود و حاصل که گوید اگر باران
 در نظر نیاده از مسموم سرخ نماید دلالت کند بر خوب و اگر مظلوم
 و بزه نماید دلالت بر کمزرت برد و اگر رطل رز در رنگ نماید دلالت
 کند بر قحط و اگر سرخ نماید علامت درک عام باشد و اگر مشرب
 از مسموم اکبر و الورد باشد بر فانی و از ران **شنبه** احمد علی
 گوید که چون مصلحت سلطان تاریک نماید دلیل سر بود و اگر صاف
 در روشن باشد دلیل که او بود و در تابستان و اعتدال هوا
 در زمستان و صاحب کفایت التعمیم گوید اگر سرکان نایب در آن
 گذشتند بر کتر نماید دلیل بر آن است **مقصود سیم در احکام قوس**
موقع که از آن گمان رستم نیز گویند و سبب ظهور آن بود که هرگاه هوا
 بآیدن باران رطب گردد و ابری رقیق با تری کثیر منعقد گردد
 و صفای سبیل آن در و پدید آید اگر در آن وقت لغاف آشد که
 آفتاب اصلا غایب و غباری نباشد بلکه گشته و هوائی بود و طرف
 مقابل آفتاب این صفت که گفتیم غباری ظاهر گردد و عکس آفتاب
 در آن افتد چنانکه در مینه صورت کشید که در مقابل او بود و در آن
 همچنین عکس آفتاب درین غبار لطیف رقیق ظاهر گردد و لیکن بواسطه

کثرت

کثرت بعد صفر اجزای بخار بطریق شکل دایره شکل آفتاب نمیند
 و عکس او درین اجزا نمودار شود سبب که بویته بخار بطریق
 شکل دایره نماید و رنگهای مختلفه وقت باشد که به رنگ
 نماید رز و سرخ و زنگاری و گاه باشد که در رنگ سرخ باشد
 و ظاهر است که این قوس از عکس آفتاب متخیل شده است اما
 سبب اختلاف الوان که هر حق معلوم نیست و شیخ رسل با به
 علوشان در شفا آورده که است حاصله اما بعضی از متاخرین
 در آن باب سخنما گفته اند و حکیم فاضل الواعظ استغواوی که
 در اکثر علوم حقیقه ماهر بوده است و در قن طبعی در احضر تصانیف
 خود اینصغ را امین کرده و مولانا کمال الدین فارسی در افق
 شمس المناظر بخطبه رقوم کرده درین باب سخنان رقیق دارد
 بیان آنها اینجا لایق نیست و در شب منتهای ماه و حوالی آن نیز قوس
 و قوس ظاهر میشود اما رنگ و به صفا باشد و با یکدیگر اهل احکام
 گویند که اگر در شکل قوس و قوس غلبه سرخ را بود انسان و رخ
 بود و اگر غلبه سرخ را بود انسان و قوس سرخ بسیار بود و اگر غلبه
 زرد را بود انسان کثرت بسیار بود و گفته اند اگر پیش از باران
 پدید آید بارندگی کند و اگر بعد از باران ظاهر شود دلیل مجود و آری
 سیر و تواریخ آورده اند که قوس غلبه سرخ در کشتی چون نشان قوس

ورق و پیرنویز اهل کشتی داد که هذا امان من الوقوع و بعضی دیگر
 از ارباب احکام گویند اگر در جانب مغرب در صفاست
 هوا ظاهر گردد دلیل سربا باشد و در کدورت هوا دلیل صحو
 صفا بود و در جانب مشرق در هر حال دلیل سربا باشد واجب
 باید که گوید که اگر در شب سرخی در هوا پیدا آید و هوا آشفته و دل
 بسیار آب و اگر زرد فام بود دلیل **فشا** **شبه** اهل طبع گویند
 در شب که با بسیار بود باران کم بار و در حصول نفعان کند و غلام
 گویند جملگی که بجا نرسد و نماند و غارت رود **تنبیه**
 بعضی کتب طبعی بنظر رسیده که در شب که باران بسیار باشد و باد کمتر
 زلزله عظیم افتد و در کتب طب و بعضی از کتب احکام بگویند که اگر
 که در شب که در زمستان بارندگی بسیار و در بهار هوا گرمی کند بسیار
 بسیار شود و بعضی از دقایق که چون در اول زمستان در عدد ورق
 بسیار باشد البته بعد از آن افتاب شود و اهل خرام و زمین باب
 بطلاق زن شرط نمایند **شبه** بهترین و مسبوط ترین کتاب در احکام
 آثار علوی کتاب طبع ابو الفضل حسن بن ابراهیم بنیسی است که اکثر
 بنای احکام آن بر ماها سر روی نهاده است طالبان این فن را
 حواله باین کتاب **فصل چهارم در احکام آنرا** **عقود** که از آنجا
مستفاد میشود و آن مشتمل است بر پنج مقصد **مقصد اول** در

که اهل

که اهل این فن از اوضاع بسیار است خود ایراد نموده اند و
 انحصار فاضل غزنوی در طواری این علامات گفته اند اکابرین
 صناعت فاطمه در مد اقل خود ایراد نموده اند و انحصار
 فاضل غزنوی در کتب کفایت التعلیم که حال آتشی که در هوا
 پیدا آید از عوارض آن طالعها بگردد که یاد کرده ایم بطلع سال
 و فصل و اجتماع و استقبال مقدم بر آنها و از کوب مرغ و عطار
 و قمر پس هرگاه عاصه بخوس باشد و بروج هوا بود یا آتشی
 مرغ در شب باشد یا بعد از اوت و عطار و در قمر خراج مرغ بود و برون
 یا نظر خاصه نظر عداوت و سمنه و بعضی ساعد باشند و در آنک
 اوج باشد و مرغ خاصه و وقت کوئل سال و فصل ماه و علامات آتشی
 بسیار پیدا آید و اگر در وجود این سندها و صفات آن عوارض
 تفاوت کند در طواری علامات هم تفاوت باشد برین انداز
 و گویند و حق کوف و بروج آتشی هم دلیل طواری از میناست
 و در وقت گوید القم از استرق اول کویات اول الق نوره فی اول
 استبرقی الی بروج ما بصیر الدوب لمرطیز غر الخ و این سخن فضل
 قابل است و از والد مرحوم خود استماع نمودم که چون مرغ در وقت
 کوئل سال و فصل در بروج آتشی هوا عرق شود و عطار و قمر
 باشند یا بعد از او با او تفاوت باشند نیز دلیل طواری از میناست

العلامات

۲۱۵
 مریخ در طالع نشاء شده و وقت طلوع و تازده شدن دی پس از
 تحویل وقت اقبال صاحب طالع است باین کوکب و اقبال این
 کوکب یکدیگر و موافقت طالع اجتماعات و استقبالات درین
 دلایل ماطله بودی **مقدم دوم در کیفیت اسباب حدوث**
این علامات جو مریخ بوسی از اسباب برنا جینی مستوی کرد و آن برین
 خشک کند و آنها را آن کم شود و بجای رانی و در آن جزو و متوجه باشد
 و شکل انداختن اگر طولانی بود چنانکه در کوهی آفریدی و غیر آن
 مشهور می افتد و چون بکوه ابر با قریب بکوه رسد آتش با مایل
 گردد پس اگر آتش فشان لطیف بود از زمین منفصل شده باشد چون
 آتش در و کبر و افزوده شود سبب لطافت و دوسوم بر فشان برشت
 تمام سراسر از آب روانند و این اکثر اتفاق باشد اندک را نیز که
 منصفه گویند و اگر زمین کهنه شود چون سراسر فشان در کبر و آتش منجم
 سخا شود مانند از دمای زمین مثل کرد و آنرا جوی گویند پس
 ماده دغان بکثافت مایل باشد و آتش در و آتش شامه سراسر او را
 بوزاند و بطریق نیریزه کشیده شود و بعد از زمانه منقطع گردد و در وقت
 که مد اینر کند آتش بکوه گویند متوجه نیریزه و اگر ماده آن بسیار کثیف بود
 چنانکه در کبر و مد تیر دارد چنانکه ایام و هنوز باید از بود و کبر افشان
 غلظت و کثافت ماده و با شکل مختلف ظاهر گردد چنانکه تفصیل آن

بسیار آنها را ذرات الدواب گویند و گاه باشد که ماده در محل
 کثافت باشد علامات سرخ در هوا پیدا آید و اگر کثیف از آن
 باشد علامات سیاه بسیار بود که ذرات الدواب حرکت کنند
 و گویند که حرکت که آتش که بمنابعت فلک حرکت حرکت کند هر گاه
 چنین باشد لازم می آید که بعد از حرکت شبانه و حرکت فاضله و
 جهت موافق جوی حرکت مایل و جوی هر قدر باشد هم بر جاده و موافق
 منطقه مایل و حال آنکه چنین است بلکه در طول و عرض مختلف است
 و باین سبب قطب الفضل علامه شمس است و جمع او گویند که حرکت او
 بواسطه انقباض که با منقلب شده و بجای فاضل تر این مینه میرسد
 که کوه آتش چنانکه گذشت شبهه است که بمنابعت فلک حرکت حرکت کند
 و چنانکه فشان اکثر اوقات طوفان میشود هر گاه سراسر او کبر و آتش
 طالع را علامات باشد و حرکت او بر همین حرکت حرکت خواهد بود
 یک حرکت فلک و یک حرکت که از سوختن دغان و دیدن آتش بر اثر
 آن محسوس شود پس گویند اگر حرکت آتش بر اثر دغان یا حرکت فلک
 در هر جهت باشد حرکت افلاک بعد از این هر دو حرکت محسوس خواهد
 بود در جهت و اگر در جهت مختلفین باشند بعد از فصل یا بر و کبر و جهت
 فاضل و اگر فصل داشته باشد ساکن خواهد بود و اختلاف حرکت او
 در طول و عرض سبب اختلاف ماده دغانست بحسب کمیت و کیفیت

۲۱۶ و کثرت کثافت و جیب و قوت در جهات مختلفه و اینکه بتدریج از شب
 خور و ترمی نماید بسبب آنست که ماده دغان نیز بتدریج کم میزند
 و بسبب تمام اینست گوید که گوشت ذات الدواب که حرکت فلک
 متحرکند از انعکاس انوار اجرام فلکیست که بر بخار حقیقت
 که از کوه ارض رتق شده است می افتد و موافق شکل و هیات
 بخار در حرکت و کیفیت ظهور مینماید و مسرانی شده نور برین عالم
 می اندازد مثل انعکاس نور آفتاب در آینه صافی بر جسم تمام
 کیفیت و بقا و دوام آن بحسب قدر ماده بخار باشد **مقصود**
سیم در معرفت انواع ذوات الدواب ذوات الدواب هفت نوعند
 و هر نوعی ازین منقسمند بگوشتی از سیاره و اهل این فن هر یک را
 مرتب و طبقه بکار سیاره گفته اند و هر مرتبه هفت نوع است
 بزرگ شهاب محمود و عمو و عیاله و ذوات دوزخ و صفت شهاب و بزرگ
 قبل ازین مذکور نیز بلیغ تغییر بزرگ از بخار از کلام راهمد مرقه قاضی زاده
 روی منقولست اما اینجا از کلام محقق پر خنده و فاضل میندرد و صاحب
 کفایه التعلیم معلوم و مفهوم میگرداند آنست که بزرگ مثل سیاره و ذوات الدواب
 وی لقاست چنانکه گویند بعینه مثل عموست الا ان عمو در لغت و
 رفیق بنا برین کلام قاضی زاده بر آنست که از انواع بخار که محمول است
 و عمو از جمله مفسر در شرح اربع مقالات بطلیوس بر علایق

در و مثل گوشتی روشن که در ایام ظهور یافته بوده و ششماه یا سه
 ماهه به نیرک اطلاق کرده اما عمو دستن را مانده و بوق و نای برین
 حایره حوض بر آب را و حایر که بر بطلیوس صفت عیاله مذکور است
 اگر کرده باینر بسته و دوزخ و اب سیاره با یکدیگر را و ذوات دستن
 با دم را و دم و گوشت بر دو شصت است از هفت درازنی لیکن بطرف
 بالا باشد کیو باشد و آنکه بطرف پایین بود دم و عیاله و دیگر آنکه
 جرم او بیشتر از شهاب او طلوع یا غروب کند و ذوات دستن باشد و
 بعکس دوزخ و اب و این هر دو بر طبیعت نخستین اند بزرگ عطار
 و چنین گفته که دوزخ و اب از طرف مشرق ظاهر کرده و ذوات دستن از طرف
 مغرب و خلاف این دیده شد کلمات را به اطلاق بطور سراسر
 و گویند هر یک ازین هفت نوع و صفت اند که چهارده صفت شدند
 برین پنج دو چشمه و قضی و صیاح و روی و صیغی و ندیمی و نایک
 و حرمه و طیفور و جی و طیان و حینه و سفور و الا هم الذی مایل
 السواد اما دوازده از جمله کیو است لیکن کیو و بهم پیچیده در غلظت
 مانند موی ابل و یلم محلی طوسی گوید مانند سرین باشد روشن و شگفت
 باریک است از مانند مو بسیار و از آید و یعقوب بن ابی کندی گوید
 که گوشت از هر دو صف حسن النظر دم او را شصت است مثل شهاب
 و بر فراز و طبع غنی است اما قضی کاسه را مانده و رنگ او بسیار مثل

۲۱۷ باشد و منسوب بر فضل اما مصلح و در روی هر دو یکدیگر نباشد
 اند و در روی شکل و سرخی لکن و هر دو منسوب بر فضل و بطریق
 و یعقوب بن اخی کند می گویند در روی همان دو ایکه است اما
 بر جیبی و نه می هر دو مثل یکدیگر در روست و سفید و منسوب بر فضل
 اما فی رسن به تمام را مانند جیب که بطریق بر ساطع است و او را
 بالیت مانند الاسب از پس افکنده و فاضل غنوی و هارک
 گویند بر جیب الگو که باشد جیب که بروج اثنی عشره را طی کند و همچنین گویند
 از مغرب بشرق باشد و منسوب بر فضل و بعضی از اکابر یقولون
 نقش این کوکب که در مذقوی کرد و مکر آنکه گویند ماده و فاضل
 الکنه که گفته المعاد بود که در یک طبقه و فایده اعطاء ارض کرده
 و بطریق مار صلیقه زده که چون التل در سر او اند سبقت گرفته
 سر او که تا به قطب ارض از زمان بروج اثنی عشره را طی کند و بعضی
 او را دو الوف خوانده اند یعنی عین مظهر جیب مال یعقوب
 این سخن کند می گوید او را شافی باشد و در شکلش که کو سفید و زرد
 عبارت از دست و منسوب بر فضل اما طیفور دیوی را مانند زشت و سیر او
 در کمال بطریق باشد اما عکس جیب و طبع آنست که هر دو در ناحیه شمال
 ط هر ثنوا از منطقه البروج و جیبی از آنکه گویند که بطریق که گفته و بنا
 نوبت و طبع آنرا یافته که مانند زشت و در بار بارش بود و بر زشت

اما جیمه حاسب که گویند که بطریق سلسله و راضقی کرده اما سفید و سرخ
 مانند برنک فیه و قیج المنظر و او را دم باشد از طرف پیش و بر پشت
 و زینت است و کند می گویند که کوکب است که هر یک از این زینت و او را
 و میست طویل از جانب پیش و حاسب که گویند که صنف یک است که او
 و او را راعین گویند مثل کوکب است که او را دو شش است از دو طرف
 و بر طبقه است اما اهری گویند که مایل بود است حاسب که
 گویند صنف است مایل بود مع هذا موسومست با بود لون او مثل
 لونه و دست و شش و دست بر الشکل کند می او را ذوالید خوانده گفته
 که کوکب است دو غرض صغیر و کثیف او را دو شش است بر هر تقدیر بر جیب
 بر فاضل **مفید چهارم در تاثیرات کوکب ذات الازدواج**
 اکثر اکابر این فن برین اند که هر کدام از ذوات الازدواج که بر جیب
 کوکب سخن اند از بسیار است تا اثرات رویه دهند و هر کدام که بر
 فزاع کوکب سخن اند از بسیار است تا اثرات رویه دهند و هر کدام
 کوکب بعد بر سه الاثر نباشند بلکه سعادت و همت جیب که معلوم اول
 در سطح طالع و در حد فضل اسکندریه فرموده که الکوکب طالع یسمی
 و ذوات الازدواج سبعه مقامه الکوکب سیمه منها خمسة البرزخ
 بالکسنة الحرة و اثنتان سیهستان بمنزلة البرزخ و بالکسنة البرزخ
 تغییرات اما الف و دالستر و صاحب کفایت التعلیم گویند که بیشتر از این

که آن دو ستاره که منوبند بیشتر و زهره دلیل حبس و غیره اند
 و مرا استوار نمی آید مگر اینکه روسته بود شراد برزگر باشد
 برای آنکه هر چه دیدیم به دلیل شرف و حرک برکان بود و چنانکه
 در آن عهد سلطان رضی دیدیم و از وقت سفر غور دیدیم یک سبک باد
 از جانب مشرق و آن بسیار بود و از آن قباب در گذشت و در جانب
 مغرب بود و در او هر دو دلیل شده بودند و چگونه باشد که ماده
 همه کار در دماغ نیست که مشغول مکر و کار دماغی غلبه اخلاص بر طبیعتها
 و استیلا می اید پس سبب حرکت و نقصان آب سبب قسط استیلا می اید
 کفایت و اکثری از منافذین و نیز استیلا بر عقیده صاحب کفایت اند
 اما صاحب شجره الاغانی غلبه چشم بر طبع را استیلا می اید که سبب ظهور
 این علامات شده است میداند و این سخن غلط از وقت نیست **احکام**
دو ذوب و دو ذوب دو ذوب و ذوب است این سخن که گویند و نماند
 از اول ارد است و تا بر او اودوم فاصله که بسیار باشد و منصفه
 که ظهور این دو علامت دلالت کند بر شرف و شسته و جوابا و قتل و قسط
 و فقه اعظم و استیلا و تا بر او و چهاره و با و طاعون و کثرت و قی
 و خنک آبها و زلزله و خف و فساد نباتات و اجتراف مواضع و اوقاف
 شداید و کثرت مفاعبات و قتل مدولات آن برقی که در این طبع
 گشته و آن مملکتی که برست سر ایشان باشد و دم او از همه جهت باشد

خوابا مملکت در آن همه گویند لشکری بیکه از آنکه بیرون و و
 و دف و کند و خف و خواب بود و بستم است گوید که کوب الذوب
 طاهر نشوند الا بنیاء العظیم مثل جوع یا حرب یا اشتغال یا دشت هر و
 کثرت رزم و مقامه در مشرق و مغرب عالم و قال بعض الفضلاء
 اوله و ان ضاقت علی المملک اما بطل منبذ بقیه ابن رک بطریق کبر
 اگر دو ذوبه سیر کند و اگر سیر کنند هم از آن اقالیم بر غیره و اگر جانب
 مشرق این دو کوب طاهر نشوند از او و تر باشد اگر از جانب
 مغرب برتر اثر کند و باید **شعب** خوابه بغیر المله و این سخن
 قدس سره در شرح شجره بطریق مرقومده که اگر دو ذوبه از طرف مشرق
 سیر کند سر او بیکه مغرب باشد و اگر از طرف مغرب سیر کند بیکه مشرق
احکام و قی و ذوب **ذوب** در بر جوشانی غشیه حدوث است
 الذوب **در بر جوش** دلالت کند بر هلاک ملوک و رؤسا و استیلا
 اشهر او مردم سفله و جوب در میان فرماندهان و سپادش و دم
 بلای عظیم رسد و در آن مملکت اضطراب و کثرت شیعیان باید
 و در زمین ترک خط نمود و شدت عظیم در ولایت مجاز و زمین
 حادث کرد و کثرت در جیش و سر و قتل مجتهد و از اطراف کما
 تابستان و حرک کاد و کشف و و نور و رسم و فتنه و جوب زمین
 فارس و عراق پس اگر ظهور او در مشرق باشد دولت مردم بود و کثرت

عداوت میان اهل فارس و نواحی آن و اگر در مغرب بود که بپاوشان و قال در نواح مغرب است و کثرت مطار در نواح
 و طغیان آبها و عکس، امند گویند که اگر در میان دولش که یا است
 آنکه بر حوب صبر نماید که نشود حدوث و زلزله و زلزله **در برج قوس**
 دلالت کند بر سقوط میوه ها و شکوفه ها از درختها و خشک گیاهها و غنی
 سرما و اوجاع و امراض و آبله از بسبب حوب و ملک و موت در دواب
 خافیه که دو انقطاع منافع میوه ها و فساد زراعت در زمین نرم
 و غبار در کوه با بیا و غریب بجز و علت غارت آشی را و وقوع بخت
 و از حیف در ولایت روم و امراض در ملک عراق و سایر بلاد که
 بادش هر یک در درختها و در کوهها و در نواح و در شرق و غرب و در
 از اعدا و طغیان در ضیای و دوام آن در سبلی مساله و کثرت
 حرکت در کوهها و اگر در مغرب باشد بسیار باران و حدوث کثرت
 و قلت میوه و طغیان **حدوث زلزله و زلزله در برج جوزا**
 دلالت کند بر خشک هوا و کثرت سموم در بواک و فتنه و نقصان میوه ها
 و بسیار حرکت در حوض و افت طغیان و وقوع بلاء و ملک افعال
 و کثرت افعال و طغیان بسیار و در نواح و نقصان ثمر و حدوث
 از آسمان و کثرت رعد و برق و غرض آفات در حکم مهر و بادشاه
 روم و اگر در شرق ظاهر بود و بعضی روستا از درجه اعتبار روم است

ساقا که در حدوث طغیان در بلاد و اگر در مغرب ظاهر گردد
 کثرت جلا و بسی باشد در ولایت فارس و نواحی آن و در نواح
 و طغیان آبها و مغرت از آن و اگر مقارن میرا باشد حدوث قتل و غارت
 بود و با و نامی شد و زمین گیر و **حدوث زلزله و زلزله در برج سرطان**
 دلالت کند بر بسیار باران و غرق و بدم و حرکت در زمین
 و کثرت حوب و اوراقه و طغیان و قطع طرق در جانب شمال و ملک روم
 بجز که یکی از فرزندان حکم خروستان هلاک شود و خود نیز در اندک
 و ضیق از عصب رخت نماید و حدوث خوف و بیم بود و طغیان و
 نقصان زراعت و افشادن کرم در جنوب و افشادن کرم در
 در طرف مشرق ظاهر شود و رعیت اطاعت ملوک و حکام نمیکشند و
 کثرت غم و بیم باشد و از زلزله و زلزله و اگر در مغرب ظاهر گردد و زلزله
 شده و بسیار بادشاهان و قلم که در بعد از آن با مصلحت آید **در برج اسد**
 دلالت کند بر قتل مایه و بادشاه و رفت مردم شریف از اطراف و
 غرض در دست کم و اگر در مشرق ظاهر شود کثرت اضطراب و وقوع فتنه
 در مغرب ظاهر شود بسیار باران و وقوع بلاء از جانب شمال و در نواح
 از بسیار و ملک الکب و خزان و اموال و افشادن کرم در کوهها و سایر
 جنوبات و غرض شمشیر در اقلیم بابل دلالت کند بر
 آفات و زلزله و خشک گیاهها و اوجاع و مردم و نوح و ارام بابل

۳۳۰
واسقاط قنار مل ناقص و کثرت قروح و بثور و طغور و زوال دولت
و غفلت اهل موبنات و نقل ایشان بالضروره از وطن و اگر در شرق
ظاهر شود و کثرت جروب باشد در نواحی فارس و کثرت نزاع و در آن
ملک و اگر در موبن ظاهر شود و کثرت قتل باشد بنواحی عراق و کثرت موبن
حدوث در برج منار دلالت کند بر قتل و موبن و حدوث یا دماغی شدن
و مرکب یا دماغ از ولایت و یکی شیرینیا دکنش و یکی هوا و نقصان
بابان و یکی آب رودخانه و طغور و غلغله و لاجی شدن در زمان غفلت
با ایشان و حدوث حیثیات مملو از مننه و غضب یا دماغ و شدت
جور و فساد و مانع حدوث مرکب در میان اشراف و راجعین و فساد
انقطاع تجارتها و فساد لغت علما یا فساد جان و فساد اولاد و فساد کبابها
و اگر در شرق ظاهر گردد نیست بعضی از ملک عراق عرب بود و اسقاط آب
و استرواق و فساد در بلاد روم و ولایت مصر و موصل و اگر در موبن ظاهر شود
جروب بجز در حوا اما حوزستان و اموا از عراق و بجز از ملک و موصل
موبن **حدوث در وقت الله و انب** در برج عقوب دلالت کند بر شدت
برف و غفلت هوا و نزول لرگ و قتل شدن موبن یا فساد خلق و بسیار
رطوبت و باران مفر و با وجود این یکی آبها و یکی رودخانه و کثرت موبن
و با در اطفال و زحمت زنان سبب عسر وضع حمل و عود و وضع و چنانچه
و علت ندانیم و در پشت و سر و قتل نرینه سبب مرکب شمال و موبن و غفلت

بعضی بر بعضی و کثرت فتنه و جروب و خروج کردن اهل فتنه از
لشکران بر سلاطین و حکام و اگر در جانب شرق ظاهر شود و کثرت
اهل عراق و بابل باشد و قتل موت در ایشان اما در سبب و کثرت
بخشی برسد و اگر در جانب موبن ظاهر شود و کثرت باشد اما کم عرض باشد
حدوث آن در برج قوس دلالت کند بر شدت حر و کثرت هوا
و موت در دواب و جوش و اختلاف رایهای مردم و اشتداد و کثرت
بر عوام و جوش ایشان بر جمع نوزاد اموال و ذلت رعایا و اگر در جانب
برج و طلم و غل کتاب و اهل قلم و اخذ بقایا منطوقه و غل
و افتقار ایشان و موت اشراف و فساد و فتنه و غلغله عظیم ایشان
در ولایت شام و مرکب یا از ابناء و ملک و نقصان و دواب در
اکثر نواحی و حدوث طاعون در عرض بابل و بغداد و موت کثرت حکام
اجنبی و قتل در ولایت فارس قتل محل اشجار و اگر در جانب شرق
ظاهر شود موت یکی از ملک باشد و طغور قتل و جروب و کثرت در آن
تا مدت سه ماه و صلاح غلات و غنای آن و اگر در جانب موبن ظاهر شود
سقوط وضع حمل بود و کثرت خوابها بر این **حدوث آن در برج بک**
دلالت کند بر وقوع خوف و ترس و وسوسه و جنون و صدای
علتها که باعث فساد کیموسات شود و بسیار در کوه یا بیابان و کثرت قتل
و غلا و شدت سرما و برف و نقصان فواکه و نقصان مرکب کوفت

خاصه بزر و بزرگاله و قطع سبیل و کثرت در ذوات و جواب کاران
 و خواری اهل دیانت و ارباب تقوی و سرور و مرگ صالحان و ذنوب
 در جهنم و حرب میان دود و باد و کثرت بلا و خوف بزرگ و غلبه
 و جواب و ولایت فارس و انتشار کذب و زنا و تشبه اضطراب
 و ولایت خوزستان و اموازه و اگر در جانب مشرق ظاهر شود
 کجاست بعضی از فرماندهان رسد سبیل عادی و شاید که خبر بگردد
 شود و کثرت برف و باران بود اما خبر کمتر باشد و اگر در کرم رسد و اگر
 در جانب جنوب ظاهر شود کثرت قتل و از زان بر خفا بود و بسیار
 آنها **حدوث آن در برج دلو** دلالت کند بر حدوث حرکت طالع
 و علت های سخت خاصه آنچه بخیر بخیر شود و حدوث قتل یا در نوب
 جنوب و جنوب و از زان بر خفا و فتنای باد و هر عظیم آن طرف
 مشرق و خوف و یگیری و طلب ملک و گویند شخصی ضعیف و کم توان
 بود و قلیل البقا باشد بعد از آن کثرت قتل شود و جمع کثیر
 بر منی طعون او روند و حدوث رعد و برق و ظلمت هوا بود و
 مرغ و ماهی و اگر در جانب مشرق ظاهر گردد و کثرت از زان بود و فتنه
 که شمشیر در آن برج باشد و اگر در جانب جنوب ظاهر شود و از جانب
 و خوف باشد و در سواد عراق و خوبا زراعت اما در بعضی مواضع طالع
 منع باشد **حدوث آن در برج حوت** دلالت کند بر هلاک بعضی از عالم

و وقوع شبهات در میان دین و اشتغال مردم از ملتی بملتی و قتال
 میان اصحاب مذاهب و وقوع خلاف رفق و مکروه و انقطاع منافع
 میانه و خروج اشعار بر خیار و قتال عظیم و رجوع مالک و بر و ان
 جمعی از اطاعت پادشاه و ظهور عجایب و اوقای مواضع و اسیر شدن
 عیال و اطفال گروهی و ظهور اختلافات و فتنه و فتنه در میان
 و انت و میان و سایر حیوانات آب و اگر در جانب مشرق ظاهر
 شود و اضطراب احوال بعضی از ملوک باشد نسبت کریان و خروج
 از اطاعت و فرمان برداری و اگر در جانب جنوب ظاهر شود علم و
 هم در میان مردم شایع گردد و حدوث طاعون و مرگ بود و سیما در
 جانب جنوب و شدت و تنگی و سختی خلق از کثرت باران و در آن
 و دوام این تاثیرات تا مدت باشد **احکام ذوات الدواب در برج**
دری **بقول حکایه** اگر در منازل محل باشد دلالت کند بر ظهور
 و شستن از ناهید و وقوع افت در مملکت مردم و موت و زوایا
 و گویند هر کس را نمود و حب بگریز و نجات یابد و هر که بگریز بقتل رسد
 و اگر در منازل **در برج** باشد از ناحیه جنوب دلالت کند بر کسب بسیار از
 روستا و رجوع فتنه عالم و فتنه در میان مردم و فتنه در میان
 در صین نمود و شیوع موت و فتنه و حدوث فتنه و شدت در شهرت و فتنه
 حرب و خصومت در میان اوطان الناس و مرگ ظهور و انت قتل در عالم

و وقت اهل کجوم و گویند اثر آن تا هفت سال باشد و اگر
 در منازل **جوزا** ظاهر شود از جهت مغرب دلالت کند بر حدوث قحط
 نهاده در میان مردم بسیار و است و اگر در منازل **سدر**
 ظاهر شود دلالت کند بر کثرت باران و خوبا غلات و غنای بادیه
 عظیم آن از ناحیه شمال که از دوقوی و اعظم بموده باشد
 و دوقوی خلاف در میان مردم و اگر در منازل **سدر** ظاهر شود گویند
 این حادثه مثل غرق باشد از آتش دلالت بر حدوث آفات در
 جمیع بلدان و امصار و اگر در منازل **سدر** ظاهر شود غلات بکثرت
 بحصول رسد و زدن بسیار باشند و اگر در منازل **بهر** ظاهر شود
 از ناحیه مشرق دلالت کند بر کثرت زنا و سقوط وضع حمل و بسیار
 دواب و خوشی عطا و صدور و غیرت و جبرأت از ایشان و صدور
 بکثرت در جانب مغرب و اگر در منازل **عقوب** ظاهر شود دلالت کند
 بر حدوث جدوری و حصه و قرق و جوع و اگر در جانب مغرب و کثرت
 بر و اوقام امصار و قوی و اگر در منازل **فوس** ظاهر شود در کثرت
 دلالت کند بر بسیار است و طایفه و یا بود و اگر در منازل **جسد** ظاهر
 شود دلالت کند بر صلاح حال سفکانه و استقامت امور ایشان
 سینه در ناحیه مغرب و انقاع آتش و در میان مردم و کثرت
 غم و خوف اهل صنعت و میل در دزدان و مردم غله بخیل و در زمین اسیر

و پیرون شدن بکج و اگر در منازل **دلو** ظاهر شود دلالت کند بر قحط
 و خسارت در جانب شمالی چنانکه بسیار و امصار و ان ناحیه
 فساد برسد و جلای وطن کنند و زدن بسیار باشند و
 ناهت آن آثار باقی باشد و اگر در منازل **جوت** ظاهر شود دلالت
 کنند که میان پادشاه مغرب و سکان آنجا خوب آشکارا
 شود و کثرت شمشیر و هلاکت امطار و ظهور ضغایع و جوار
شیر استقامت هندی گوید اگر دواب الدومب در یکی از برجها
 بر سر ظاهر گردد و فساد را در زمین بکشد و اگر در یکی از برجها
 آبی ظهور نماید اعدای در کار ظاهر شوند و قرق و خوف اهل سفایک
 رسد و اگر در یکی از برجها هوای ظاهر شود در عالم قتال و فساد
 بسیار حادث شود و بکثرت اهل حرم و خیال بود **شیر** استقامت
 درجه تقوی این کوکب متغیر است و اختلاف منظر ایشان نیز
 بسیار است مگر باستقامت آن ذات الیطنی که مطلوب
 نه بلکه بحصول رسد اما معرفت درجه طلوع و غروب قمر ایشان
 سهولت میسر است تقریباً و فنی که در حال رویه و اسره افق یا بعضی
 النهار و اصل شود کلاً یا تخفی علی الزکی و صاحب کفایت النجوم گوید
 که بعضی از حکما گفته اند که اگر خواجه که مریض است بکان مادم بدانی بر تویم
 آفتاب یازده برج و ده درجه بر افزای پس از آنکه دوازده برج

بسیکن اگر پیش از دوازده برج باشد و جمله را از دوازده برج بگذرد
 اگر کم باشد آنچه حاصل آید موضع آن ستارگان باشد بر ارباب الف
 و فهم مخفی مانند که انجیل اعتقاد را نشاید زیرا که بر مائده و لیس بر یک
 نیست سمند از موضع کوهی که بر طرف صباغی ظاهر میشود صادق نمی آید
 الا از وقت قبول آفتاب تاویل محل تا غایت ده درجه و حال این که کس
 طرف مشا در غیر آن اوقات بسیار ظاهر شده اند که لا محاله و نیز گفته
 که اگر خواهی که وقت ظهور ایشان بر آن بگذرد از وقت که آفتاب در قطب
 در یک دقیقه باشند اگر میان مواضع ایشان و آفتاب یا نمره درجه را
 باشد از وقت وقت ظهور ایشان است و اگر نه نیست و آنچه نیز از این
 که استخراج مواضع این کواکب فرموده است این موضع الحق می افتد
 الا در وقتی که آفتاب میان مفرده درجه و نمره درجه محل باشد و آن
 نادر است جدا و شایسته که از مواضع این ستارگان مواضع بسوی مونه
 متوجه خواسته باشد و این نیز بعد است که سیوف غنویب **الحکم**
ظهور و بروزات الالاد و نائب سبیل الالاد اما منها غیر از آنچه
 بجهت با آید از آنچه و اگر از جهات مختلفه باشد با دماغی مضطرب و زین
 کیر و از همه جهت و اگر کسی طاهر کرد و بزرگ و بطرفی از اطراف باشد البته
 بزرگ و در آن طرف فرورود **اما نیز که** بعضی الطعفتن علامه طوسی قدس سره
 در شرح نمره الفلک فرموده که اگر نیز که حشا بنی را باشد از آنچه بود

دالات کند بر حدوت بر این عاصفه از آنچه به باد و فانی باشد
 که هر قلع شود و در طبقه زهر بر می شود و ما شیب آید و چون در جهه
 باشد دالات کند بر نقصان آنها و اضطراب هوا از همه جهت
 و ایضا دلالت بر آنکه لشکریانی مخالف قصد اقامت کنند و ملوک را
 رنجت دهند و آن از سبب تغییر مزاج ایشان باشد و استیلا
 قوت غفنی بر وجهها که موجب تعصب و طلب حرب بود و آن لشکری
 مخالف عسقا و جمهور آن اقلیم باشند سبب خوف از آنها ایشان
 از اعتدال و ابومشتر که بر موت ملک آدم باشد سیمای ملوک
 و اگر در بروج ملوک ظاهر شود و صاحب آن برج از نیکان قوی
 ناظر باشد دالات کند که از ناحیتی مملکت شخصی متاثر باشد
 شود که هم از خانه پادشاه باشد و معروف و مشهور بود
 السنه و اقوام مذکور و اگر ناظر از اولاد و شرف بود اما استعدا
 ملک نهشته باشد و قویترین خانه ها مشتمل بر دالات بر اولاد
 کند و بیوت باقی دون آنها باشد **اما علم و بوق** احکام هر یک
 قریب با حکم نیز که است لیکن در دو دهنده **و فایس** و البته ملک
 جباره و خوف و جوع ملوک و تغییر امور قایم است که و عظیم تا غیرش
 در ناحیتی باشد که دهن او باشد **اما حیر** و دلالت بر قوت دشمنان
 عیب و کوهی از طرف مشرق ظاهر شود دالات کند بر قدر ملوک آن طرف

و هیچ عرب در میان ایشان و اگر در طرف جنوب ظهور جهان شد
شبه در اول ذوالحجّه سه هزار و بیست هفت جویم و در طرف
مشرق ظهور کرد و در برج میزان به ابراهیم علیه السلام فرود آمد و در
طلوع آفتاب نیدم که هزار این علامت بحکم و ولایه ما و ما اند
خواهد رسید و در ولایت عرب نیز انقلاب باشد و نیز دولت
ملکنت و آن بود که بعد از فوت سید صابر کفایت غلبه غلبه
بهر سیده و اولاد و اولاد او اکثر فتنه شدند و بزرگان لشکر او
بقتل رسیدند انداخته بقتل چند نفر محکوم از ولایت فرستاد
تصرف نمودند و در ولایت ما و ما اند و متهمان دشت شده
و اولاد باقی را لشکر می برید و آن فراق بطرف ترکستان فرستاد
و آن لشکر شکست عظیم خورد و بعضی را اسیر و بعضی را کشتند و چون وفات
نشد و برخی بفریب رخ انبیا از عالم خاک استغفار نمودند و
قلعه بستناری با و پیمان قرقری از چگونگی ظهور نموده خود را
ب مل حیات کشیدند **اما مصلح** ولایت کند بر خط از زمین
فارس و بابل و سواد خلق و وقوع قتل و حدوث و بقی و طرف
مشرق و فساد و ولایت یمن و اقطاع مواضع کثرت در ملک
مصر و نوبه و انا ارض مذهب **اما تقصیر** دلیل کثرت جوب و توفیق
و وقوع هر کس شخصی بزرگ عظیم ایشان **اما دوا** علامت عظیم الان

دلائل کند بر قتل و هلاک و فتنه عظمی و شرف و تغییر و انقلاب
و سلطان الملقین قدس سره میفرماید که چون دو کعبه پدید آید یک
در طرف مشرق اگر در وقت طلوع دولتی باشد یا دشت اند و است
یا بزرگ که مشابه باشد و بود نماید اگر در مایل از دشت باشد و غیره
و اموال او بیک مستصل شود و تبدیل و زیر نماید اگر از او تا و است
بود اند و هما و بیمار بسیار یعنی از افسان فتنه و جسمانا حادث شود و
بیشتر حرکت مفاجات باشد **اما در وی** دلیل حرکت بزرگ است و
اختلاف هوا **اما مدتی در بر جسی** گویند در ناحیه ولایت که ظاهر
کردند دلائل بر ضعیف بر فضل کند در ان ولایت و ترانید اموال این
بسیار کشته و در سلطان محمود با حوت باشد **اما سفود** علامتی
خساست دلائل کند بر شرف کثرت و فتنه و هلاک عظمی و غارتها
اما اسود بطلمیوس گوید دلائل کند بر جوب و فتنه و موت و زلزله
اقلیم **اما دوازده** دلائل کند بر فتنه در این ناحیه که ظاهر شده **شبه**
بطلمیوس گوید اگر این کوکب بسیاری و غلبت نماید دلائل کند بر فتنه
بسیار و کثرت باد و نای سموم در میانها فتنه و زلزله که کوکب ظهور
نموده و ظلم و جور سلطان و عبادی و وطن منق و دوام این آثار بر قدر
و کثرت غلبت و قتل آن باشد اگر بسجده که آید دلائل کند بر فتنه
و غلا اسود اگر بسجده که آید دلائل کند بر فتنه و کثرت و کثرت

و بر وجه و فایده و مایه و اگر بسنجید که اید دلالت کند بر از آن و غرضی
 است **شبه** اگر نه از آن که بر این من بر میزند که هر گاه یکی از دو
 الذوات در طالع اصل باشد هر یک از آنها یا کجایی یا بر وجه
 خاصه نفسی یا مقدار این باب این بیوت بعضی باشد و لا ینکد
 بر صد و انواع ظلم از آن پادشاه و معرفت یا فتن از استیلائی
 خواری و انواع شهادت و بسیار باشد که بیلاکت می شود و اگر این
 نسبت بطول او ساطع الناس باشد دلالت کند بر کثرت اعدای
 ایشان و انواع مکاره و غلبه یا **شبه** اصول و ذات الذوات
 و الا ذاب بر معرفت نوع اند و همی ایشان سبق ذکر یافته می شوند
 سببه می شود و توانا بگویم و معرفت کوکب دیگرند منویم که اهل ایشان
 ایشان را نیز سببه می شود و ذات الاذات نامیده اند و اگر سر است
 نیز از جمله احوال باشد و در مقارنه که از جمله قدرت اختیار است
 و همی ایشان برین پنج است **ملیظ** غیم **سر** موش **کلب**
 و **ذو** و **اب** **جلیان** **کید** و حرکت اینها را مستطاب و معکوس قرار داده
 چنانکه بهر شبانه روزی است و چهار تا می قطع می کنند و بسبب این
 دوم درین اسطر مشرق کند و در آنرا از ایشان نیز این است که
 است طایفه از منسب این علم مثل این فرغان و شنبه شده
 عقیده چنان کرده اند که مکان این کوکب بزرگه است و از آنرا

و خانه کنون یافته اند و این طن خطاست به بعضی از من خن
 کید را که از پنجه است فوق فلک عطار و فلک اثبات کرده اند
 و اعلم بحقیقه **عقد** **نجم** **در ذکر تبارک** **معدن** **و من خن** **این**
در آخر ظهور این علامات در بعضی از کتب طبعی نظر رسیده
 که بعد از زمان مسیح علیه السلام بکثری التشر در حواس طبعی شما
 ظاهر شد و طاعت عالم را بپوشید چنانکه نه ساعت روز تا شب
 هیچ چیز را نمیشد و از هر اشبه فاکتر چیزی می رفت و تا کمال
 متبعان نواری داشتند که بعد از این حوادث ظاهر شد و به دلیل در
 در ادیان بهر سدا که میفرمود ظهور نموده و مزاج فاسد عالم را
 بطلم و حکمت نبوت باطل کرد و **شبه** و اقدی از مشاییر
 صحابه رسول ص روایت میکنند که پیش از نبوت پیغمبر بدت بر روز
 چنان دیدند که در مکه سترگان می رفتند چنانکه برک از درخت
 ریزد و بدین سبب سخت ترسیدند پس بطایف رفتند نزد عبد
 بالیل گفت بگریه که سترگان موقوف بی می خود هستند یا نه اگر
 بجای خود نیستند دلیل منتهای عالم است جمع دیدند سترگان
 موقوف بر قرار بودند عبد بالیل گفت چیست دارید بیرون آمدن
 پیغمبری را با نقاب احوال عالم چون حضرت رسالت ص علیه
 اکرم بیرون آمد و بهای عالم شد و در هر قطعه شد و دیگر حوادث

سلاطین چهاربای سوارسانه و مردم باده و سرود و میکردند
 و اکثر این حوادث در عراق و جزایر رخ نموده و خلیفه
 زکام و معال عام بمستلا شدند و در هیچ بلاد آغاز از ترکستان
 شده و با قاضی خراسان آمده در سایر بلاد سیر نموده و تا
 سرحد مغرب رفت و موکل ارقام با طرف وجو اب و دستا که مردم
 بعضی و بیست که علی ابن امیر است اشتغال نمایند و موت کثیر
 در ولایت حراسان و احواله و فارس داشت شد **این** در
 در سبب چهل و دو بجای خف و زلزله در جغیات الارض و در فوسن
 و نیش بور و کتی و جوجان حادث شد و در خدای آن در شهر عسقلان
 مذکور اموات نایک سمیع و خدای می شد و مدت مدید برین نهم بود
 و موت و هلاک و قتل یافت در اکثر سنوت و هم در رمضان همین
 سال و برجیح نو چهل و ولایت غیر زلزله عظیم حادث شد برین که
 کوهها از هم فرو ریخت و خف عظیم دست داد و در ذوالحجه همان سال
 در ولایت زلزله عظیم شد و آتشی از آسمان نازل شد و ابتدا از زمین
 قبل که و با سطی و در کشتن نام سیر نموده و نفس اکثر مردم گرفت پس بکار
 از آدمی و بهایم هلاک شدند و انجبار بسوخت و از هوا مرغان بر زمین
 افتادند و در سبب دولت و چهل و سه بجای و نقاط مرده و مصافات آن
 زلزله عظیم شد بمجا به و عمارت عالیه خلیل عظیم رسید و در تمام

در آسمان حادث شد و منازل و دیوار منهدم گردیدند
 در رمضان دولت و چهل و چهار و در بیت در خوب ظاهر شد
 در برج قوس بختل شوله و تا وصول بطن اکوت بر پشت
 چین انقضای مردم سبب دولت و چهل و پنج بجای در زمین و آن
 با دوی عظیم و زمین گرفت چنانکه دیدار از رؤیت باز ماند و آتشی از آسمان
 بنات الغش با قبل کشید شد که مردم را کمان قیامت افتاده و بجهت
 رفته آغاز زکریاری نمودند و در روز محبه جدی الاول سال مذکور
 زلزله عظیم در ولایت عراق حادث شد و در شبانه بعد از آن کوبی
 ظهور نمود که بد عظمت و کثرت منوره و طول مکث مشاهده کسی نشده بود
 و از آنجا شمال تا وسط الشمر رفت و هر چند هر از و جدا شد و او بر همان
 حال بنات خود بوده تا منطفی شد و خدای آن ظلمت شدید و در
 و بادای صعب و زمین گرفت چنانکه مردم در محلهها از هم جدا شدند
 تا عصر بجهت اقامت بودند و بعد از آن از اول شب آتشی که از آسمان
 در آسمان ظاهر گردید و تا طلوع شمس بود بعد از هفت ساعت روز و کوه
 آتشی در آنجا شمال ظهور کرده بجا روشن نام نمود و تا قبل گرفت و در
 زمان بران مکرر دیدی که شد که انقیاس ظاهر تر که میشد و فتره و از کسی
 نشنیدم **این** در سبب دولت و چهل و شش بجای در ولایت شام
 و جزایر و انطاکیه و سواد خانی عرب زلزله عظیم شد چنانکه همه جدا شدند

دوز و دایه در مذهب ظاهر شد و حکمت نکرد بعد از آن بانک به تکیه
 نامی در میان اقلیم در ولایت ابی رابعی شد بعد از آنکه زمانه
 گرفتار کردید **شیش** شش بن زید طوسی گوید در وقت که دما و طبرستان
 نارض میگردم که گاه استی از جانب جنوب میباشند و باز گوید
 مانند اسطوخودوس بعد از آنکه زمانه ولایت کوهستان در
 در خاندانها و مردم جبال پراکنده شدند و بعد از شدت سال تمام
 باز رجوع کردند و هم او را بهت کند که دیدم که بطبرستان استی از
 مشرق مرفق شده مانند کوه تری و بهایت فروزن و تابان و تابان
 میبود و بر زمین افتاد و بعد از آنکه زمانه لشکری از جانب مشرق
 جنوب کرد و بایران در آمده قتل و کشتن بسیار کردند و تا سر مذهب
شیش عیث بنی را و کتاب اشجار را را که گوید که در بیت و مقام
 ستم نشسته و در جوی دوز و دایه در اول برج پس و بر زکات دوز و دایه
 بر مقدار سه اونی بود بطرف دما و مشرق و ترکستان و فرغانه و کاشغر
 و ماوراءالنهر و خراسان بگذشت و هر شب خورتر میبود تا بعد از شدت
 شبها و از آن طرف جنوب غارب گشت آید و که در مشرق خلافتها و
 فایم گشت و بادشاهان کشتن رسیده بکاشان شدند و قوط و بای و بهار
 آمد و چنان شد که کباب در آن زمینها نرسد و آنچه از بادشاهان
 آن بلاد مانند کرکته روم بر کشتن منادند و در دوی و چنانست

دویر

الحاج

اشک را شد و راهها در بند آمد و شفقت ماوراء از فرزند برخواست
 و لشکری بپیکار در آمده در ماوراءالنهر خوابید که دند و ملک اکابر
 بقتل آمدند و تو انکرن در پیش شدند و در چوستان آن اثر کرد
 که ذائق از چگونگی بگذشت و شهر ماغارت کرد و اسیر برون آورد
 و درین روز زلزله شد چنانکه از جنبه و عمارت آن شهر از ماند
 انکنا بر چشمت در موضع دیگر کن شدند **شیش** عبد الرزاق بن یحیی
 هر چند در تاریخ مصلح البعیدین آورده که در وقتی که امیر تیمور کورگان
 بقصد حرب قیصر روم ایلام میزند عازم آن ملک شد در آنجا
 دوز و دایه ظاهر شد احرا ارکان الدوله تیموریه اتفاق نموده یعنی
 رسانیدند که صلاح و دیورش روم نیست به بختان این علامت را
 مانا بر میگویند جناب صاحبقران مولانا محمد احمد سائرا که درین
 احکام بخوشی استاد بود و در ملک مقربان تیموریه اخلاص تمام داشت
 طلب کرد و از او استفسار این امر نمود مولانا در جواب کمال
 این دولت در کمال قوت است اصلا ضرر بشکرتنا میسر این علامت
 چون در برج حمل حادث شده و است بر آنکه قیصر بدست لشکر
 شما گرفتار گردد و در حال نوحه حکیم فاضل فی الدین موهبا از قتل برون
 آورده و در حضور بادشاه دارکان دولت دوز و دایه که در گاه دوز
 دوز و دایه در برج حمل ظاهر شود بادشاه روم از بلاد اعظم پیش آید

و کجاست باور رسیده اضطراب در مملکت او بدید آمد بنا برین
قبایب صاحبو آنا فاکه خوانده بر غفلت حب فیه راجع شد
و محال با بنی رسید که قیصر را دست بسته بر کوه یتوری آوردند
تنبیه در تاریخ عهد اسم بن کورست که در قریه که او در وادی در قریه
ظاهر شد بمخان از زمان گفته که مصلحت در خانه نشستن ظاهر شد
بلکه که بر پشت مینها باز ولایت راه با بر قضا با یغیر را و لد با یغیر را
که با دوشه چنان بود در علت نزد سلطان ابو سعید متوجه خواست شد
افواخا خوا با ولایت راه رسید در سنه هفصد و هشتاد و شش بجای
که کینه طفل بود والد و حرم میفر از احرار حرم و عطار و در سنه هفصد
سال در برج محل حکم کرد که یک از دولت الازنا با ظاهر خواهد بود
بدستار جنگ شد و سال جنگ که شد و انواع قضا و کانا در روز
تنبیه در سنه هفصد و شش و هفتاد و شش بجای در خانه او هم طالع فکرت
معارن عطار و شد و برج سبزه و این کینه با آنکه در اوقات باز
سال بودم با بل چنان رسیده که یک از دولت الازنا با ظاهر خواهد بود
قضا را در او چو شعبان سال مذکور در دولت و در جنوب ظهر نمود و در
میوه که از عظمت آن مردم در خوف و هر اس آمدند و ترس بسیار
بودست و در شب سیزدهم رمضان اسمعیل میرزا که بجا حجت با رک
شاه طامس رسیدند هر استغفار تمام نمک بود و عالم آفت انفال نمود

انفا در حاکمان از انب
در سنه هفصد و شش

و قبح و خفت سلطان محمد بن برادر خود که نشت و آن پادشاه
سبب بخشی که داشت ضابطه مالک و عا که نشت نمود و چنان شد
که از به انقضاء لشکران و ظلم ایشان با انواع خوا با بملکت رسید
و رعایا مستعجاب بر ایشان شدند و سالها متعاقب جنگ و قضا
و عطار و وی نمود و باغی و طاعنی از هر طرف سر بر آورده ملک از بیانی
بصرف لشکر و دم و ولایت چنان بصرف لشکر و از یک در آن
و اتم اشدال با حال مردم راه یافته عیار و اطفال رعایا و لشکر
برست باغی افشا و در مدت دوازده سال که زمان پادشاه او بود مردم
درین محبوس بودند تا آنکه آفتاب رسد کلیه ابو المظفر
محباس الصلوات از نا جیه چنان طبع نموده تا سر حد غروب رفت
و اعدا وین دولت را دفع نموده مملکت موروث را پیشانی یافت
برست و را آورد و دوشه را برابر انداخته ابرار را تربیت نموده چهار
بعدل و داد پادشاه چنانکه بدولت او آبادی مملکت در دولت
متر و میر در رعایا بوعیبت که با فوی آن لغو نیستون کرد و چون
المینی در تمام ربع سکون مندرست تفصیل حاصل خواهد بود
ایزد تعالی این دولت را تا قیام قیامت بایند و باقی و از او بگذرد
تنبیه در سنه هزار و دویست و هفتاد و شش بجای چنان اتفاق افتاد
که برج و شمس و عطار و در دست عاشر طالع استقبال مقدم سال واقع

آن مرد و مصالح الاملاک از موضع دیگر با آن نقل کرده **نقل**
پنج در احکام زعمیات و تقالید زنجیر بخت زانچه و
 سکون چشم مع عال گرفتن است به اکثر این ایت دست انگشت
 مسخر و طران طبر مستبط باشد و بعضی ترسیدن نیز است و سبب
 آنکه بعضی از علامات که عادت میشود بایست خوفست و بعضی شخ
 باز داشتن نیز آمده زیرا که در حال غنیمت امور چون یکا از تبه الف
 افتد مخ ان غنیمت می نماید خاصه وقت و بی درین امور
 اهل حراسان بیشتر از طواف و یکو عینت دنیا که بسیار است هر که اتم
 که مهمات عمده را با نیک علامی که نزد ایشان شکون بود که
 کرده اند و همچنین از این عبارات منظور و مولست چنانکه شد
 گوید **نظم** و ما ان من یرحوا الی غیر من اصحاب غریب او ترنم غلبت
 منتهو است که امید داشته دو برادر بودند که توانان مولد شده
 و پیش نا و یا نیست ایشان با جملات اول بهم سپیده بود و بر
 ایشان عبد مناف شمشیر آن هر دور از هم جدا که اهل غنیمت بودند
 که همین اولاد این دو برادر عبد مناف شمشیر خواهد بود تا آنکه از دنیا
 در تیت ایشان که بتفصیل خاطر نشان خاص و عام است و در عین محبت
 شده ولایت پناه علیه السلام و آنچه اول کسی که دست بخت بیت
 انگشت را د طلوع بر عید الله بود چون دست او شل بود حاضران

گفتند

گفتند که این بخت مستحکم نخواهد بود و همچنین روزی که حضرت ش
 شنبه بن حسین بن علی علیهما السلام مسلم بن عقیل را بکوفه فرستاد
 چون مسلم عازم سفر شد در عین غنیمت دید که صیاد آتوی را
 صید کرده و بچ می نمود و در حال ذاب غریب را منظور داشت هر چه
 و صورت آنخصه را العزض امام و حبب الاقرام رسانید چون آنوقت
 مال کار خود را در عالم المنا یا معلوم کرده بود و در صحنه غنیمت را خوانده که
 که در شهادت کریم بنی بیت لطف غنیمت مسلم حاضر شد و بعضی از جمله یوم
 غریب که چون کسی از منزل خود بعبقه صحنی بیرون آید اگر غنی از جانب
 جب او در آید و بجا بیت است او را و از آنرا مبارک شمارند و بطلب
 میروند و اگر است و آید و کجب رود از آنرا مبارک نشمرند و بطلب
 حاجت نروند و باز گردند و گویند زوال از در دهستان باز نخواستند
 نشسته بود که مرغی بر کلاه قهقر آید صحنه زوال در حال که بر کلاه
 بنیاد کرد و چون از صفت و سبب آن پرسیدند و نمودار و در بار
 و افتخار است داده که بعد از حقوبت کسب هیچ چیز از این حقوبت بهتر
 نیست و زدن مار سم و شفا و ز زاده هر سه نقل رسیده غنی
 از این حکایت است که این مقولات با آن نیست همه آنکه در کتب معتبره
 مسطور است و هندوین و اهل کلام بریز دارند اما آنچه منقولی است
 سال در روز است درین فضل ایراد خواهم نمود اگر چه در اول کتاب

بشود غم از آن اصطلاحات مذکور شده از ارباب علم که گویند
 که چون که در جراحه و ایضا مابین دلیل کثرت آنها باشد و چون در غایب
 که آنها نباشند در حوالی آب بسیار طوف می کنند و خود را بر آب
 میزنند دلیل هر ما و باران باشد و همچنین چون کلهای بسیار باشند
 بلند میزنند و بر ماسخت می افتند و کلاه و کلاه را بر سر می بندند و غایب
 و خود را خود را بر آب انداخته بر ویال خود را آغشته مینمایند و دلیل
 باران است و احمد بن محمد الجلیل گویند که قسم هر موسم مدعیین که در کلاه
 مسفوره اند و مومنان میباشند و مشهور است که با آبی این وقت تمام
 دارد و چون بکشد بر رویا آمد و خود را بر دم نماید دلیل هر ما باشد و چون
 از زیر زمین چون چشم خود بر سر زمین می آورد و دلیل باران است
 و اگر از خانه خود فرود می برود و دلیل خود و چون بر غدا خوردن
 و بعضی بسیار کسی باشند زبانه بر عادت دلیل هر ما باشد و اگر کسی
 که از آنرا طبع گویند و عوام کل حوزه چون از زیر زمین بسیار بیرون
 آیند ایضا عادت هر ما باشد و چون در فصل جوان زمهر بسیار برقع میزند
 سرمای سخت بود و نزول باران و قلع بر چینه در سار فلاحه آورده که در
 سار که درخت فلفل و بلوط را بسیار آورند درختان آتش را از کدو
 و همچنین چون در از کوشش روی بوی بسیارند و زمین برست بکشد و در
 آسمان نظر کنند علامه در آنرا درختان است و مشهور است که میس الحقیق

علامه طوسی در سلسله در چین سفر بر سر استخوانها و آمد استخوان
 گفت که شب برون استخوان آیند که باران خواهد شد و خود را
 بخون و کمر و الفقا در آن شب باران شد در آغوش آن استخوان
 پناه گرفت و از استخوان بر رسید که آنچه از آنرا این علامت معلوم
 گفت هرگاه در از کوشش من سر کین در آغوشی اندازد و بجز فرشته است
 که بعد از آن باران میشود تا آنکه اگر مگویند که بعضی غلای فارس در کعبه خود
 ایراد نموده اند که اگر کوهکان بوی و بازی صولجان و رقص و سرور
 مشغول باشند دلالت کند بر باران و فوای سال و کمی چار بیاورد
 باشند که اطفال از میان و جوب غلای ساخته باشند و اینها مثل آن
 جوب بدست گرفته با هم جک کنند یا بطریق بوی هر یک دیگر کنند
 و دلیل کند بر پیشانی فتنه و زلزله در آنوقت و اگر بعضی بوی از یکدیگر
 بگیرند و پوشیده و پنهان شوند دلالت بر طوفان و زلزله و قاطع
 طریق و مردم بدکار کنند و طایفه از طایفه بی گویند که در خوش کوهی
 و صواغی را بپزند که میل با آغشته باشند با سبب دلالت کند بر باران
 برودت و سرما با غایت بود و درختان سخت دراز کند و اگر بخت
 دهد و سبب بکشد کنند و سرما آیند باران آید و اگر بوز کلاه در آن
 بانک متعلق نماید دلیل باران بود و اگر در میان فانی با سبب بکشد
 کنند جمعی که یک از جوامع را در روی موی می بپزند و دلیل آمدن باران

و اگر بر روی آب غبار بینند دلالت بر موت و حرک کند و اگر آب
 در وقت غسل با یسار از دم اندازد دلیل استوب بود و دلالت بر الکرز
 گویند چون نمک بر درخت صیقل نهد و او را بر زبانی انولایت و اگر گویند
 بخیل نمک درخت علامت باران باشد و زکریا که نماز قریب در کتب عجایب
 المذنبات آورده که اهل کلدان گویند که اگر اشغال در روز نهد که علامت
 موت است علامت الحضر که سکه زعفران بر آب ریخته و درین امور
 مبالغه بسیار بینند و لهذا است که گویند **از غایت ابی که در کتب است**
 تقدیم کتب بشان شما چندند محقق بر حدیث در کتب حدیث و غیره از انفس
 و در خواص کلدان نقل نموده اند و رنگ آب مارا هر چند در کتب است که از انفس
 بجز مار و کوشش و هر صفت خود را بگوید و دلیل قطعی بر و اگر در کتب غیر ادبی
 یا غیر صفت خود بگوید که دلیل بر انولایت باشد و اگر در آن روز و روزگار
 از آفتاب گریه کند و از غار آید باشد و اگر در حیوانیم مشک که گریه میکند
 خوف بود و اگر بعد از سه یا سه گریه کند بر حال و در آن باره و زمان جمله
 باشد و اگر بر بالای بسیار بلند گریه کند دلیل بر کثرت باران باشد و اگر
 در میان آب رود و دیگر رود باشد هر دو این اقسام خود بپشتند و
 در وقت افتیدن آب خود را تا در اندوه روز محاسب باشد
 باشد اگر سکه یا ماهی که و با زنی کند نیکی و از آن غذا باشد و اگر در
 وقتی که سگ و آن خود را میسوزاند سگ را شوق کند در فریاد بر زک

در ادب

در انولایت فرو رود و اگر سطح صحران و بخیل بگویند آبادان
 آمده فریاد کنند و بسیار اهل باستان موافقت نمایند که بخیل
 با نولایت آمده خواب کند و جانور دشتی با باد آن آمده بچه کند
 دلیل بر این آباد است و اگر ماهی که و بجای خود زمین
 بکشد و دلیل بر طالت خلق بود و اگر نیم شب آب همه گاه
 فریاد کند و کوسه دلیل خوف امکان بود از دشمن
 و اگر اندام ماهی که و ترسند چنانچه از مار ترسند و
 و مویها بر حواست دلیل بر سیاه موشی بود در کتاب
 از نیت سبط است محقق طویل را با بقدر احتیاج
افتد و خاسته در ذکر اسامی قدما و محدثان
که این کتاب از احوال ایشان تألیف یافته
 مقدم ایشان هر مس الهم و الهلک بالهم
 از سطا طبعی سلم اول ۲ بطلمیوس فلودی صاحب
 محیطی ۳ زردشت صاحب تلمیح موس ۴ و طبعی
 فایق سر کیم از احوال صلب صغره ۵ بوزر جهر
 حککان و زریز نو شرون ۶ از طبعی حکیم ۷
 سلطان الملقین خواجہ فیروز الدین طوس ۸ ابوریحان
 بیرونی ۹ ابو عیسیٰ بنی ۱۰ ابو جعفر طوسی ۱۱ بزدن

Handwritten text in Devanagari script, likely a signature or name, located at the bottom of the page.

Handwritten text in Arabic script, likely a signature or date, located at the bottom of the page.

او
 مايج تولد خست
 صبح
 اقبال
 او

نوشته خط در اینم تا که خواند
نوسنده بنیاد خط

از این ملکیت منم سی پلایر

جمعه

الحمد لله رب العالمین و هو الیموم الباقی

بسم الله الرحمن الرحیم

منم الحقیقه دیار منور از آفتاب
با کمال شرف و کرامت

مرحله

Co
25/25

